

Wagner

L.

BIBLIOTHEK
M. Q. A. T. T. E

1012 *φίλιππος Βαίχνης*
Πλακουδάς
ARISTOPHANIS 653

COMOEDIAS

EDIDIT

THEODORUS BERGK.

VOL. II.

CONTINENS

AVES LYSISTRATAM THESMOPHORIAZUSAS RANAS
ECCLESIAZUSAS PLUTUM.

EDITIO ALTERA CORRECTIOR.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO
EDITIONIS SECUNDAE.

Iis, quae in praefatione prioris voluminis de instituto hujus editionis paucis exposita sunt, nihil quod in praesentia addam habeo, continuo igitur subjungam indicem eorum, quae in sex comoediis, quas hoc alterum volumen continet, novata sunt.

Scr. Friburgi Brisigavorum die XXX mensis Martii
MDCCCLVII.

Theodorus Bergk.

A V E S.

In Indice Personarum ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, Aristophanes Πεισθεταιρος vel Πεισέταιρος videtur scripsisse. — ΚΗΡΤΚΕΣ cancel-
lis sepsi, nam v. 448 nullus praeco loquitur, sed Pisthetaerus, con-
tra post Iridis nomen inserui ΚΗΡΤΞ, vid. v. 1271 seqq. — Deni-
que ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου satis incerta persona, vid. ad v. 1589.

Argum. I. ἔστι δὲ λς', fort. λ' vel λα'. — Argum. II. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν] οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν. — καὶ προεστῶτας ἑτέρους, ὥσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων.] ὥσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων. — ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος] legebatur στί-
χος, nisi malis σκοπός. — ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, fort. ἀεὶ μὲν διελέγχειν. — Ἀριμνήστον] Ἀριστομνήστον. — Argum. III. ex scholiorum ed. Paris. addidi. — Argum. IV. v. 3 ἀπραγμόνα, fort. ἀπραγμόνων. — V. 4 εἰς δ' ὄρνις aperte corruptum, sicut post v. 10 unus alterve versus excidit.

V. 9 οὐδὲ ποῖ] οὐδ' ὅπου. — V. 12 τάν] τῶν. — V. 19 ἦστην] ἦστην. — V. 23 ΕΤΕ. Ἡδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι· οὐ ταυτὰ κρώζει. ΠΕΙ. μᾶλλὰ] ΕΤΕ. ἡ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι; ΠΕΙ. Οὐ ταυτὰ κρώζει μὰ Δία. — V. 35 ἀνεπτόμεθ' ἐν τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν] ἀνε-

πτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. Restitui ex schol.
 v. 35 et 45. Prius conjeci ἀνεπτόμεσθ' ἐκ πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν
 ποδοῖν. — V. 45 ὅποι] ὅπου. — V. 63 λέγειν;] λέγειν. — V. 77
 λαβὼν ἐγὼ τὸ τρυβλίον] ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον. — V. 84 εἵνεκ']
 οὐνεκ'. — V. 89 καταπεσών, fort. καταχεσών. — V. 97 ἦν] ἦ.
 — V. 108 τὸ γένος] τὸ γένος δ'. — V. 109 ἡλιαστά, fort. ἡλιαστά.
 — V. 118 ἐπέπτου] ἐπεπέτον. — V. 122 σίσυραν] σισύραν. —
 V. 142 ὠρχιπέδισας] ὠρχιπέδησας. — V. 150 Locus jam antiqui-
 tus corruptus, non dubito, quin poeta scripserit: ὅτι ἡ νῆ τὸν θε-
 οὺς ὁρος οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸ Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
 — V. 157 βαλλαντίου] βαλαντίου. — V. 181 ὅτι] ὅτι. — V. 182
 ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται] ἅπαντα, διὰ τοῦτο γε καλεῖται. —
 V. 216 σμίλακος] μίλακος. — V. 225 ΠΕΙ. τί ἔστιν; οὐ σιωπή-
 σει; ΕΤΕ. τί δαί; ΠΕΙ. οὐπόψ.] ΠΕΙ. τί ἔστιν; ΕΤΕ. οὐ σιω-
 πήσει; ΠΕΙ. τί δαί; ΕΤΕ. οὐπόψ. — V. 227 fort. ἐποποποῖ πο-
 ποποποῖ ποποῖ. — V. 234 ὅσα τ' ἐν, fort. ἐν del. — V. 235
 ἀδομένα] ἡδομένα. — V. 253 ἀθροίζομεν, fort. ἀθροίζομεν. —
 V. 263 ΕΤΕΛ. Ὁρᾶς τιν' ὄρνιν; ΠΕΙΣ. μὰ τὸν] ΠΕΙΣ. Ὁρᾶς τιν'
 ὄρνιν; ΕΤΕΛ. μὰ τὸν. — V. 265 ΕΤΕΛ.] ΠΕΙΣ. — V. 266 ἐπῶξ] ἐ-
 πῶξε. — V. 268 ἀλλ' οὐν οὔτοσι] ἀλλὰ χούτοσι. — V. 284 ΠΕΙΣ.
 fort. ΕΤΕΛ. — V. 298 ἐκνευῖ de Leutsch correxit, legebatur ἐκει-
 νοσί. Ceterum personarum distributio hoc loco satis incerta. — V. 299
 et 300 κηρύλος] κειρύλος. — V. 307 ΠΕΙ., vulgo continuantur haec
 Euelpidae. — V. 309 ΕΤΕ.] ΠΕΙ. — V. 330 παρ' ἡμῖν corruptum,
 Aristophanes scripserit πάρανλος. — V. 336 πρὸς μὲν οὐν τὸν
 ὄρνιν ἡμῖν] πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν. — V. 337 τῷδε δοῦναι
 τὴν δίκην, fort. τῷδε νῦν δοῦναι δίκην. — V. 346 ἐπίβαλε] περι-
 βαλε. Schol. legit παντᾶ γ' ἐπίβαλε, sed hiatus in cyclicis anapaestis
 habet satis excusationis. — V. 360 πρὸ σαντοῦ] πρὸς αὐτόν. — V. 361
 προσοῦ] προσοῦ. — τρυβλίον] τρυβλίον. — V. 364 μέλλειν] μέ-
 νειν. — V. 368 ξυγγενέε] ξυγγενῇ. — V. 369 γὰρ τι] γὰρ τί. —
 V. 386 ἡμῖν] ἡμῖν. — V. 405 ἐπὶ cancellis sepsi. Simili modo inter-
 polatus Eurip. Phoeniss. 415 πῶς δ' ἡλθεσ' Ἀργος; τίν' ἐπίνοιαν
 ἔσχεσ vel ἔσχεθες. ubi scribendum τίν' ἐπίνοιαν; εἰπέ μοι.
 — V. 414 σοὺ ξυννοικεῖν τέ σοι καὶ ξυννεῖναι τὸ πᾶν, fort. σοὶ ξυννο-
 κεῖν τε καὶ σοὶ ξυννεῖναι τὸ πᾶν. — V. 415 λέγουσι δὴ] λέγουσι δὲ
 δὴ. — V. 424 ταῦτα cancellis sepsi. — V. 448 ΠΕΙΣ.] ΚΗΡΤΞ.
 — V. 454 ὅ τι μοι παρορᾶς, conjeci ὅ τι μοι περ ὁρᾶς vel ὅ τι μοι
 προορᾶς. — V. 457 τοῦθ', ὁ δρᾶς, λέγ'] τοῦθ' ὁρᾶς. λέγ'. — V. 459
 τοῦτο κοινὸν ἔσται, conjicias ταῦτα κοιν' ἔσται, sed non opus est.
 — V. 460 πράγματι ἦμεις, τὴν σὴν] πράγματι τὴν σὴν ἦμεις. —
 ἀναπέσας, fort. ἀναδεδύσας. — V. 462 εἰς μοι, conjeci εἰς μοι. —
 V. 463 οὐ κωλύει, conjeci τίς κωλύει, nunc malim σὺ μ' ἐκώλυες.
 — V. 464 ΕΤΕΛ.] ΧΟΡ. — V. 467 ΕΠ.] ΧΟΡ. — V. 470 ΕΠ.
 bis pro ΧΟΡ., ut jam per totam hanc scenam epops avium partes
 suscipiat et tueatur. — V. 477 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. vulgatam aliquis fortasse

ita defendat, ut deinde v. 479 Pisthetaero, v. 480 Epopi tribuat. — V. 480 ΕΠ., vulgo continuatur Euelpidi. — V. 481 ὡς οὐχὶ θεοὶ τοῖνυν ἤρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιθες, ἀβασίλευον, fort. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοῖνυν ἤρχον ἀβασίλευον τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιθες τῶν ἀνθρώπων. — V. 484 πρῶτον, fort. πρῶτος. — V. 488 Ἰσχυσέτε] Ἰσχρέτε. — V. 505 τότε ἂν] τότε γ'. — V. 513 Λυσικράτην] Λυσικράτη. — V. 519 αὐτοί, fort. αὐτοῦ. — V. 525 fort. scrib. βάλλουσ' ἡμᾶς κἂν τοῖς ἱεροῖς, πᾶς τις ἐφ' ἡμῖν δ' ὄρνιθεντῆς κτλ. — V. 547 τὰ νεοττία] τὰ τε νοττία. — V. 567 θύη τι, λάρω ναστοὺς θύειν] θύη τις βοῦν, λάρω ναστούς, nisi forte θύης τι malis. — V. 576 Pisthetaero continuavi, vulgo praemittitur ΕΠΟΨ. — V. 577 ΕΠ. ἦν δ' οὖν ἡμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕΙΣ. τότε χρῆ] ΠΕΙΣ. ἦν δ' οὖν ὑμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρῆ. — V. 583 ἀπόλλων] ὁ γ' Ἀπόλλων. — V. 586 σὲ θεόν, σὲ βίον, fort. σὲ θεὸν σεμνόν. — V. 593 δώσονσι, fort. δείξουσιν. — V. 600 αὐτοὶ] οὗτοι. — V. 634 ἴσις] ἴης. Ceterum totus locus ita corrigendus videtur:

ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους
 δίκαιος, ἄδολος, ὅσιος ἐπὶ θεοὺς ἴσις,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνωδὰ, μὴ πολὺν χρόνον
 θεοὺς ἐτι σκηπτρα τὰμὰ τρίψειν.

Incerta autem loci restitutio, cum post v. 633 duo versus excidisse videantur. — V. 641 δέ τοι] δέ τε. — V. 644 fort. deleto Epopis nomine scrib. ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος, τωδεδὲ Εὐελπίδης Κριῶθεν. — V. 663. 64 cum Beerio tribui Euelpidi, vulgo continuantur Pisthetaero. — V. 688 προσέχετε] πρόσχετε. — V. 671 κἂν] καὶ. — V. 677 ὀρνέων πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων, ξύντροφ' ὀρνέων, πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ'. — V. 692 Προδίκω παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ Προδίκω. — V. 714 πεντεῖν, fort. πείκειν. — V. 717 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 727 αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει, μετρίῳ πνίγει. conjeci αὔραις ἤρος χειμῶνι, θέρει μετρίῳ πνίγει. — V. 729 ὑμῖν αὐτοῖς] ὑμῖν, αὐτοῖς. — V. 735 describendum erat hoc carmen (id quod etiam de aliis valet) per dimetros continuos, monometro locus tantum est ante paroemiacum v. 735: neque ejusmodi descriptio propterea rejicienda, quod sic γέλωτα v. 733 inter duos versiculos erit distribuendum, quod in continuo carmine nihil habet offensionis, vid. Vesp. 753. — V. 738 epiphonema hic et reliquis locis quomodo scribendum et ad numeros revocandum sit, satis incertum. — V. 740 νάπαισί τε καὶ] νάπαισι καὶ — V. 759 μάχεϊ] μάχη. — V. 764 Πεισίον] Πισίον. — V. 769 τοιάνδε] τοιάδε. Est dipodia anapaestica. — V. 771 πτεροῖσι κρέοντες ἱάχον] πτεροῖς κρέοντες ἱάχον. — V. 809 ΕΤΕΛ.] ΕΠ. — V. 812 Euelpidi continuavi, vulgo praemittitur ΕΠΟΨ. — V. 819 κειρίαν] κειρίαν γ'. — V. 819—823 Euelpidi tribui, vulgo v. 819 ΕΠ., v. 821 ΕΤΕΛ. — V. 820 γὰρ, fort. τόδ'. — V. 822 Θεαγέρονς] Θεογέρονς. — V. 823 καὶ λῶστον μὲν οὖν τὸ Φλέγρας πεδίον. Conjicio ἀλλήλοιστον μὲν

οὖν Φλέγρας πεδίων. Praeterea malim τά τ' Αἰσχίνου σθ' ἅπαντα. — V. 832 Euelpidi continuavi, vulgo tribuitur Pisthetaero. — V. 833 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. — V. 843 κήρυκα, fort. κήρυκε. — V. 851 ΙΕΡ.] ΧΟΡ. — V. 857 fort.

ἴτω ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ τῷ θεῷ,
συναδέτω δὲ Χαῖρις.

deleto vocabulo ῥδάν. et similiter in antistr. v. 901:

τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδέν ἐστ' ἄλλο πλήν
γένεια καὶ κέρατα.

— V. 866 [Ἔστιονῶ] ἔστιονῶ. — V. 881 καὶ cancellis inclusi, vulgo καὶ ὄρνισι subdititia putantur. — V. 885 βασιῶ] βάσκα. — V. 886 ἐρωδιῶ] ἐρωδιῶ. — V. 889 καλῶν. ἰοῦ ἰοῦ.] καλῶν ἰοῦ ἰοῦ. — V. 895 ΧΟΡ.] ΙΕΡ. — ΙΕΡ.] ΧΟΡ. — V. 920 πόσον] ποῖον. — V. 937 τόδε cancellis sepsi. — V. 952 ἤλυθον. ἀλαλαί.] ἤλυθον ἀκαλάν. Sed praestare videtur ἀλαλαλαί. — V. 959 εὐφημία] ὅτω cum Beerio adjeci Pisthetaeri orationi, vulgo praemittitur ΙΕΡΕΤΣ. — V. 974 βυβλίον] βιβλίον et sic deinceps. — V. 975 ἐπιπλήσαι, fort. ἐνιπλήσαι. — V. 991 χρησμολογήσεις ἐκτρέχων, conjicio χρησμολεσχήσεις τρέχων. — V. 993 τίς] τίς δ'. — βουλήματος, fort. βουλεύματος. — V. 1009 ἀνδρωπος] ἀνδρωπος. — V. 1017 ἄν εἰ] ἄρ' εἰ. — V. 1025 Τελέον τι. ΠΕΙΣ.] βούλει] Τελέον. ΠΕΙΣ. τί; βούλει. — V. 1037 κακὸν τὸ βυβλίον, conjeci κακον καταβύβλινον. — V. 1041 ψηφίσμασι, exspectaveras νομίσμασι. — V. 1043 οἰσίπερ] οἰσπερ. — V. 1053 καὶ γράφω σε μυρίας δραχμὰς aperte vitiosum est, conjicio καγγράφω, ut de ἐγγραφή sit cogitandum. Haud dubie in ejusmodi titulis extremis scriptum fuit, quanta pecunia multandus esset, qui tabulam laesisset. — V. 1056. 57 Pisthetaero tribui cum Beerio, vulgo praefigitur ΙΕΡΕΤΣ. — V. 1064 ἄ] οἷ. — V. 1066 ἐφημένα] ἐφεζόμενα. — V. 1077 ζῶντ' ἀπαγάγη] ζῶντά γ' ἀγάγη. — V. 1090 ἀμπισχοῦνται] ἀμπισχοῦνται. — V. 1094 φύλλων κόλποις ἐνναίω] φύλλων ἐν κόλποις ναίω. Sed videtur poeta potius scripsisse εὐφύλλοις κόλποις ναίω. — V. 1107 βαλλαντίοις] βαλαντίοις. — V. 1113 προηγορεῶνας] προηγοῶνας. — V. 1127 Θεαγένης] Θεογένης. — V. 1139 ἐπλινθοῦργον] ἐπλινθοποῖον. — V. 1142 ἐρωδιοῖ] ἐρωδιοί. — V. 1148 videtur versus excidisse. καὶ νῆ Δί' αἰ νῆται γε περιεξωσμένοι (ἐξωκοδόμουν τὸ τεῖχος οἱ δὲ . . .) ἐπλινθοφόρον. — V. 1154 ἀπειργάσαντ' ὄρνιθες; ΑΓ. Α.] ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. Α. ὄρνιθες. — V. 1187 παῖε, fort. πᾶς τις. — V. 1196 ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν, fort. ἄθρει δὲ πᾶς τις πάντα περὶ κύκλω σκοπῶν. — V. 1201 πέτει] ποτ' εἰ. Praeterea λέγειν σ' ἐχρῆν malim pro λέγειν ἐχρῆν. — V. 1212 πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσήλθες; conjicio πῶς τοὺς κολοιάρχους παρήλθες; — V. 1221 ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙΣ.] ἄρα γ'. vulgo omnia Pisthetaero tribuuntur legiturque ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. — V. 1226 ἄρχομεν, fort. ἄρξομεν. — V. 1250 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 1266 βροτῶν] βροτόν. — V. 1283 σκντάλι] ἐφόρον. ννὶ δ', fort. σκντάλιά τ'

ἐφόρουν· νῦν δ'. — V. 1295 Θεαγένει] Θεογένει. — V. 1298 ἦκειν] ἦκεν. — V. 1315 et 6 Choro tribui, vulgo 1315 est Pisthetaeri, 1316 Chori. Praeterea ἐρῶντες scripsi pro ἔρωτες. — V. 1320 Πόθος, ἀμβροσία Χάριτες, fort. Πόθος, Ἀμβροσία, Χάριτες. — V. 1329 δειλός, conjeci δῆλος. — V. 1338 ὕπαρ] ὑπέρ. — V. 1343 ἐγώ τοι] ἔγωγε. Praeterea verum cancellis sepsi. — V. 1356 πελαργιδεῖς] πελαργιδῆς. — V. 1362 σοὶ δ', fort. σοὶ τ'. — V. 1363 ἦν] ἦ. — V. 1376 ἐρωπῶν. plene hic distinxi. — V. 1389 ἀέρια καὶ σκοτεινὰ] ἀέρια τινα καὶ σκοτῖα. — V. 1392 post ἀέρα plene distinxi, sed v. 1394 et 1396 comma posui. — V. 1407 Κερκωπίδα] Κερκοπίδα. — V. 1426 ὑπαί] ὑπό. — τι] τί. — V. 1427 ἐν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με. Fort. ἐν' οἱ λησταί με αὐτὴ λυπῶσί τι. — V. 1437 νῦν τοι, fort. νυνί. — V. 1438 τοι] τοῖς. — V. 1496 τίς ὁ συγκαλυμμός;] τίς οὐγκαλυμμός; — V. 1506 ἀπὸ γὰρ μὲν ὀλεῖς, ut Meineke conjecit. v. ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ'. — V. 1541 κωλαγρέτην, fort. κωλαγρέτην. — V. 1568 μεταβαλεῖς, fort. μεταβαλεῖ. δεξιὰ] δεξιάν. — V. 1572 continuavi omnia Neptuno, vulgo ΤΡΕΙΣ. ἔξεῖς ἀτρέμας; ΠΟΣ. οἴμωξε κτλ. — V. 1579 μοι, fort. τίς. — V. 1581. 1587. 1591 ΠΟΣ.] ΗΡΑ. At Neptunum verba facere decuit, atque ipsa oratio docet hunc deum oratoris munere fungi. — V. 1589 ΠΕΙ.] ΟΙΚ. — V. 1590 ΗΡΑ.] ΠΕΙ. — V. 1593 ὄμβριον, conjeci ὄμπριον. — V. 1601 διαλλαττώμεθα] f. διαλλαττοίμεθ' ἄν. — V. 1610 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 1620 μισητῖα] μισητίαν. — V. 1624 ἀναρπάσας] ἀρπάσας. — V. 1641 τί δ'] τί. — V. 1681 βαδίζειν] βατίζειν. — V. 1724 ὦ φεῦ, fort. ὦ del. — V. 1735 ἐν, fort. del. — V. 1736 et 42 fort. prius ω delendum. — V. 1741 τῆς τ' ἐνδαίμονος, fort. κενδαίμονος. — V. 1743 usque ad 1747 vulgo tribuuntur Pisthetaero, sed chori coryphaeus hos versus dicit. — V. 1757 ἐπὶ τε {vel ἔτ' ἐπὶ}, vulgo ἐπὶ.

LYSISTRATA.

In Personarum Indice ΣΤΡΑΤΤΑΛΙΣ cancellis sepsi, et pariter deinde tria illa ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ. ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ, contra adjeci ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. cf. ad v. 1216.

Argum. I. τὰς μὲν ἔξωπλούς ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, fort. cum Dübnero τὰς μὲν ἔξω ἀπιούσας εἰς πατρίδας καταλ. — ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, fort. ἡ δὲ ψευδοστομοῦσα συννεῖναι αὐτῷ ἐπαγγέλλεται μὲν. — ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας, fort. cum Dübnero καὶ τὰ περὶ τὰς γυναῖκας. — οἱ Ἀθηναῖοι cancellis sepsi, cum ex conjectura sit additum. — ἔνα χορόν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι, fort. ἀποτελοῦσιν. — Argum. II. v. 10 ἐξέερσαν, fort. ἐξερράβδισαν.

V. 4 ἐντανθοῖ] ἐντανθί. — V. 10 ἀνδράσιν] ἀνδράσι. — V. 20 τὰρ] γάρ. — V. 31 γάρ, fort. τὰρ. — V. 38 ἄλλ] ἄλλ. — V. 43 ἐξανθισμέναι] ἐξηνθισμέναι. — V. 63 Θεαγένους] Θεογένους. — V. 66 αἱ δ' αὖθ', fort. αἱδὲ δ'. — V. 70 ἦκουσαν, fort.

σ' ἤκουσαν. — V. 74 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 81 μάλα γ' οἶῶ καὶ τῷ σιῷ· γυμνάδδομαι γάρ] μάλα γὰρ οἶῶ καὶ σιῷ· γυμνάδδομαί γα. — V. 83 τὸ χορῆμ' ἔχεις τῶν τιθίων] τὸ χορῆμα τιθίων ἔχεις. — V. 93 ξυναλιάξε] ξυναλιάξε. — V. 95 ΜΤΡ.] ΑΤΣ. — V. 96 ΚΑΛ.] ΜΤΡΡ. — V. 102 ΜΤΡ.] ΚΑΛ. Scio quidem, quid huic mutationi adversari videatur, sed talia non curavit Aristophanes. — V. 103 Εὐκράτην] Εὐκράτη. — V. 104 ΚΑΛ.] ΑΤΣ. — V. 113 ἔγωγ' εἶναι] ἐγὼ δέ γ' ἄν. — V. 114 ἐκπιεῖν, fort. ἐμπιεῖν. — V. 116 δοῦναι ἄν] δοῦν' ἄν. — παρταμοῦσα, conjicio ἀρταμοῦσα, corruptela orta est ex v. 132. — V. 118 ἰδεῖν, fort. ἰδῆν. — V. 122 et 123 ΚΑΛ.] ΜΤΡΡ. — V. 124 ἡμῖν ἐστι] ἡμῖν ἐστι. — V. 126 τί μοι μῦντε, conjicio τί μοι μυλᾶτε, cf. Pollux II. 90: τὸ δὲ συνάγειν τὰ χεῖλη μοιμύλλειν ἢ κωμωδία καὶ μοιμυλλᾶν φησί. ubi itidem μοιμυλᾶν malim. Hoc loco fortasse aliquis praetulerit μοιμῦντε, cf. Hesych. Μοιμῦν, τὸ τὰ χεῖλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν. — V. 130 ἔγωγ' ἄν] ἐγὼ γάρ. — V. 141 ἀνασωσάμεσθ' ἔτ' ἄν, fort. ἂν ἀνασωσάμε' ἔτι. — V. 143 ὑπῶν ἐστ'] ἐσθ' ὑπῶν. — V. 152 στύοιντο δ'] στύοι' ἄν. — V. 153 προσίοιμεν, conjeci προσείμεθ'. — V. 155 πα] πο. — V. 156 γυμνᾶς παρανιδῶν] γυμνὰς παρενιδῶν. — V. 162 fort. ἐὰν δὲ τύπτωσιν; ΑΤΣ. παρέχειν σε χορὴ κακῶς. — V. 167 ante hunc v. videtur versus unus vel duo excidisse, quos Callonice dicebat, ut hic versus Myrrhinae fuerit. — V. 169 et 180 παντᾶ] παντᾶ. — V. 171 πᾶ καὶ τις ἀμπεῖσειεν] πᾶ καὶ τις ἄν πείσειεν. — V. 173 οὐχ ἄς πόδας κ'] οὐχ ἄς σποδάς. — V. 176 καταληψόμεθα γάρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον mihi admodum suspectus est, videtur ab interpolatore additus. — V. 180 fort. παντᾶ γ' ἔχοι κα ταῦτα (vel τάδε γα), κατ τὰ λέγεις, καλῶς. — V. 193 hic haud dubie nonnulla interciderunt: itaque etiam personarum distributio incerta, ut pro ΚΑΛ. videatur ΑΤΣ, et proximo versu pro ΑΤΣ. potius ΜΤΡ. scribendum. — V. 198 ἐπαινῶ] ἐπαινῶ. — V. 199 κύλικά τις, fort. κύλικάς τις. — V. 201 fort. Myrrhinae est. — V. 207 ΜΤΡ.] ΑΤΣ. — V. 210 hic quoque intercidit versus, debebat enim Lysistrata nominatim designare mulierem, quae jusjurandum diceret. — V. 263 κατὰ τ'] κατὰ δ'. — V. 264 κλήθροισι τε καὶ μοχλοῖσιν] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισιν. — V. 277 ὄχεθ' ὄπλα] ὄχετο θῶπλα. Videtur poeta scripsisse: ὄχετο παρὰ θ' ὄπλα δούς ἐμοί, σμικρόν τ' ἔχω [πάνν] τριβῶνιον, πινῶν, ὄντων, ἄλεκτος i. e. ἀπαράλεκτος. — V. 282 ἀσπίδας] ἀσπίδων. — V. 285 τετραπόλει] τετραπόλει. — V. 301 οὐ γάρ ἄν ποθ'] οὐδὲ γάρ ποθ'. — V. 316 πρῶτιστ'] πρῶτως. — V. 317 τῶν τ' ἐν πόλει, fort. τ' delendum. — V. 326 τόδε, μὴν ὑστερόπους βοηθῶ.] τόδε. μὴν ὑστερόπους βοηθῶ; — V. 341 πιμπραμένας, fort. ὑπιμπραμένας. — V. 350 et 51 Chor. mulierum continuavi, legebatur ΣΤΡΑΤΤΑΛΙΣ. ἔασον ὦ. ΧΟΡ. ΓΥΝ. τουτὶ κτλ. — V. 357 αὐτάς, fort. αὐταῖς. — V. 376 οὐκ οἶδα σ' εἰ τῇδ' ὥς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύων. Fort. οὐκ οἶδα σ' εἰ τῇδ' ἐ σβεῖσω τῇ λαμπάδι σταθεύων. — V. 377 λουτρόν γ']

λουτρόν. — V. 380 ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάξεις, conjeci ἀλλ' οὐκ ἐφ' ἡ-
 λικ' ἀγέσεις. — V. 381 ὤχελῳς] ὤχελῳς. — V. 384 ἀμβλαστανῆς]
 ἀν βλαστανῆς. — V. 439 et 447 ΓΤΝΗ Α.] ΣΤΡΑΤΤΑΛΙΣ. Ce-
 terum haec Mulier prima videtur non alia esse, quam Calonicē,
 sicut Γυνή Β., quae loquitur inde a v. 735, non diversa a Myrrhina,
 sed nolui quidquam novare. — V. 477 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ταῦτ'] οὐ
 γὰρ ἔστ' ἀνεκτὰ τὰδ'. — V. 480 μετ' ἐμοῦ' σθ'] μετ' ἐμοῦ. — V. 486
 αὐτῶν, fort. αὐτὸς vel πάντων. — V. 491 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 501
 τὰν] τᾶν. — εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 505 ΓΤΝΗ Α.] ΑΤΣ. — V. 507
 fort. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πολέμου χρόνον ἐξηντες χό-
 μεθ' ὑμῶν. — V. 509 καί τοι] κατ' οὐκ. — V. 514 δὲ σοι] δέ
 σοι. — V. 515 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ. — V. 517 * ἕτερόν τι πονηρό-
 τερον] ἕτερόν τι πονηρότερον δῆπον. — V. 524 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν
 τῇ χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ' εἴφ' ἕτερός τις] οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ
 χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔσθ' ἕτερός τις. — V. 535 τουτονί] του-
 τον. — V. 542 μου καματηρός] καματηρός μου. Scribendum vi-
 detur οὐδὲ τὰ γόνυα νόπος εἴλε καματηφόρος (vel etiam μ' εἴλε).
 — V. 546 ἐνι δὲ θράσος — ἐνι φιλόπολις] ἐνι θράσος — ἐνι δὲ
 φιλόπολις. — V. 553 ἐντήξῃ] ἐντέξῃ, nisi malis ἐνστάξῃ. — V. 554
 ἄν] ἐν. — V. 556 et 561 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ. — V. 557 κᾶν] καί.
 — V. 561 ἐφιππον] ἐφ' ἔππον. — V. 568 et 570 ἐντανθοῖ] ἐν-
 τανθί. — V. 575 ἐπὶ κλίνης] ἐπικλινεῖς. — V. 580 ἦ] ἡ. — V. 581
 ὀφείλῃ] ὀφείλει. — V. 589 ἦ γε] ἡέ. — V. 592 ἔατε, expectaveram
 ἔασω vel ἔασθω. — V. 598 ἀλλ' ὅστις ἐτι στυῖασ δύνατός, fort.
 ἀλλ' ὅστις ἐτ' οὐ στυῖασ δύνατός; — V. 600 χωρίον] χοιρίον. —
 V. 604 ΑΤΣ.] ΓΤΝΗ Β. correxit Beer. — V. 616 πλειόνων καὶ μει-
 ζόνων] μειζόνων καὶ πλειόνων. — V. 634 αὐτὸ γὰρ μοι γίνεταί,
 fort. ὥδε γὰρ μοι γ. — V. 636 οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ'] οὐ γὰρ εἰσιόν-
 τας. — V. 657 τῷδε τᾶψήκτω πατάξω γῶ] τῷδε γ' ἀψήκτω πα-
 τάξω τῷ. — V. 679 ἀφ' ἔππων] ἐφ' ἔππον. — V. 692 κακῶς ἔρεῖς,
 fort. κακῶς ἔρεῖς μ'. — V. 705 λαβῶν τις ὑμᾶς] ὑμᾶς λαβῶν τις.
 — V. 709 περιπατεῖν τ', fort. τ' delendum. — V. 722 αὐ cancellis
 sepsi, fort. praeterea τροχηλαῖς scribendum. — V. 723 στρου-
 θον] στρουθοῦ. — V. 725 χθὲς corruptum. — V. 735 ἀμοργίδος]
 ἀμόργιδος. — V. 736 καταλέλοιφ'] καταλέλοιπ'. — V. 739 ἀνέρ-
 χομαι] ἀπέροχομαι. — V. 740 ἄρξῃ, fort. ἄρξης. — V. 757 fort. σὺ
 δ' (vel σὺ δὲ τάμφ.) ἀμφιδρομία τῆς κνήης αὐτοῦ μενεῖς. — V.
 760 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ Δ. — V. 769. 773 et 778 ΓΤΝΗ Α.] ΧΟΡ.
 ΓΤΝ. — V. 777 ΑΤΣ. ὧ πάντες θεοὶ κτλ. Lysistratae tribuit
 Beer, vulgo chori orationi adhaerent. — V. 783 ἐτί παῖς ὦν. οὕτως
 ἦν] ἐτί παῖς ὦν, οὕτως ἦν. — V. 797 praemittebatur ΓΕΡΩΝ,
 quod deleui. — V. 798. 800 ΧΟΡ. ΓΤΝ.] ΓΤΝΗ. — V. 799. 801
 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ. — V. 810 τὰ πρόσωπα] τὸ πρόσωπον. —
 V. 817 ὑμῶν, fort. ἡμῖν, id est ἡμῖν ὁμοίως. — V. 821 praemitte-
 batur ΓΤΝΗ, quod deleui. — V. 822. 824 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ.
 — V. 823. 824 ΧΟΡ. ΓΤΝ.] ΓΤΝΗ. — V. 833 ΜΤΡΡ.] ΓΤΝΗ Β.

— V. 1313 θυρσαδδῶαν καὶ παδῶαν] θυρσαδδοᾶν καὶ παιδδοᾶν.
 — V. 1316 παραμπύνιδδε] παραμπύνιδδέ τε. — χειρὶ] χειρί. —
 V. 1317 ἄμα] ἄμα. — χορωφελήταν] χορωφελέταν. — V. 1320
 Χαλκίοικον] χαλκίοικον. — V. 1321 παμμαχον] παμμάχον. Vide-
 tur nihil deesse, nisi unum vocabulum, ut carminis clausula dimetro
 catalecto constiterit. Praeterea exciderunt interjectiones aliquot haud
 dubie simillimae iis quae leguntur supra 1291 seqq., quas librariorum
 socordia praetermisit.

THESMOPHORIAZUSAE.

V. 12 MNHΣ. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὀρεᾶν; ETP. εὖ ἴσθ' ὅτι.]
 τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὀρεᾶν, εὖ ἴσθ' ὅτι et Euripidi omnia continua-
 bantur. — V. 15 αὐτῶ] αὐτῶ. — V. 18 ἀκοήν] δίκην, at vitium in
 ὧτα latet, quae est interpretatio vocis ἀκοήν. Fort. ἀκοήν δὲ χοάνην
 ᾧστε, quandoquidem tragicorum sermonem imitatur. — V. 21 γε τοῦ-
 στίην] τί πον' στίην. — V. 23 ἐξεύροις] ἐξεύροιμ'. — V. 26 Ἡρακλέα]
 Ἡρακλῆ. — V. 45 λέγεις, fort. λέγει. — V. 63 γ' ὦν] γ' ἄν. — V. 70
 ETP.] MNHΣ. — ΘΕΡ. περίμεν', ὥς ἐξέρχεται. ETP. ὦ Ζεῦ]
 ETP. περίμεν' ὥς ἐξέρχεται. ὦ Ζεῦ. — V. 74 ἐμόν, fort. ἐμοί.
 — V. 86 καὶ δικάιά γ' ἄν] καὶ Δία δίκαι' ἄν. — V. 91 et 92 λά-
 θρα] λάθρα. — V. 96 MNH. Καὶ ποῖός ἐστιν; ETP. οὗτος
 οὐκ κνυλόμενος.] MNH. Καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ETP. οὐκ κνυλού-
 μενος. Sed scribendum videtur καὶ ποῦ' στίην οὗτος; ETP. αὐτός
 οὐκ. — V. 97 ἀλλ' ἦ] ἀλλ' ἦ. — V. 99 μελωδεῖν γὰρ] μελωδεῖν αὐ. —
 V. 101 Χθονίαις] χθονίαις. — V. 103 χορέυσασθε] χορεύσασθαι. —
 V. 107 ὅπλιζε Μούσα, conjeci ὅ παζε (in proecdosi ὅπιζε typographi
 errore scriptum) μούσα, i. e. prosequere carmine. — V. 110
 Σιμωνντίδι, fort. Σιμοεντίδι. — V. 113 ἱερὸν] ἱερὸν. — V. 116 ἔπο-
 μαι, fort. σέβομαι. — V. 121 ποδὶ παράρνθμ' εὐρνῆμα Φρυγίων, fort.
 ποδὶ παρ' εὐρνῆμα Φρυγίῳ δινεύματα Χαρίτων. — V. 126
 δαιμονίοις ὄμασιν, fort. δαίμονος οἷμασιν. — V. 128 τιμᾶ cancellis
 sepsi. — V. 134 νεᾶνις, ἥτις] νεανίσχ', ὅστις. — V. 146 ψό-
 γον, fort. ψόφον. — V. 147 παρσχύομην, fort. παρσχύομην. —
 V. 150 ἃ δεῖ ποιεῖν, fort. tragico vocabulo usus ἃ χρῆν vel λῆ ποι-
 εῖν scripsit. — V. 161 Ἰβνυός] Ἰβνυός. — V. 163 διεκλῶν] διεκλῶντ'.
 — V. 166 καὶ καλ' ἦν τὰ δράματα] καὶ τὰ δράματ' ἦν καλὰ. —
 V. 173 ἦν] ἦ. — V. 184 λάθρα] λάθρα. — V. 185 δοκῶν] δοκεῖν.
 — V. 206 Δία] Δί. — V. 209 μὴ δόκει γε σύ, fort. cum Hermanno
 μὴ δόκει σύ γε. — V. 217 ᾠδιδόναι, fort. ᾠδοῦναι. — V. 225
 Δήμητq' ἐτ' ἐντανθοῖ] Δήμητq' γ' ἐντανθί. — V. 235 Κλει-
 σθένην] Κλεισθένη. — V. 240 Δία] Δί. — V. 242 πρωκτόν**]
 τόγγε πρωκτόν. — V. 253 et 54 ETP., v. 255 MNHΣ, vulgo 253
 ΑΓΑΘ., 254 ETP., 255 ΑΓΑΘ. — V. 260 ΕΤ. νῆ Δί', ἀλλ' ἄριστ'
 ἔχει. φέρ', ἔγκνυλον ποῦ; ΑΓ. λάμβαν' ΑΓ. νῆ Δί', ἀλλ' ἄριστ'
 ἔχει. ETP. Φέρ' ἔγκνυλον. ΑΓ. τουτὶ λάβ'. — V. 273 τί μάλλον

ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν, puto Aristophanem lusisse συνοικίαν. — V. 277 videtur versus excidisse, ut deinde scribendum sit καὶ σπεῦδε ταχέως. cf. Eq. 495. — V. 280 θάσαι] θάσαι. — V. 284 κάθελε, malim καθελού. — V. 285 τὰ πόπαν'] τὸ πόπανον. — V. 291 πρὸς θάλημον] ποσθαλίσκον. — V. 292 καθέξωμ'] καθίξωμ'. — V. 300 τῇ Γῇ cancellis sepsi. — V. 324 οἰστοροδόνητον, Νηρέος ἐνάλλιοι τε] οἰστοροδόνητον. Νηρέος ἐνάλλιοι τε. — V. 328 ἀχῆσειεν] ἰαχῆσειεν. — V. 329 Ἀθηνέων] Ἀθηναίων. — V. 354 εὐγματ' ἐκγενέσθαι] εὐγματα γενέσθαι. — V. 360 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 381 ΧΟΡ. vulgo haec quoque praeconi tribuebantur. — V. 386 ἡμᾶς] ὑμᾶς. — V. 390 ἐμβραχύ] ἐμβραχυν. — V. 392 μοιχοτρόπους] μυχοτρόπους. — V. 393 οἶνοπίπους vel οἶνοπίπας] οἶνοπότιδας. — V. 400 ἐάν γέ τις πλέκη γυνή στέφανον, fort. ἐάν πλέκη νέα γυνή στέφανον. — V. 419 λαβεῖν, fort. λάθρα, nisi quis malit αὐταῖς ταμιεῦσαι καὶ προαιρούσαις λαθεῖν. — V. 434 οὐπώποτε] οὐπω. — V. 438 ἰδέας] εἰδέας. — V. 463 καὶ τι καί. — V. 465 ὕβρεως] ὕβρεος. — V. 472 ἐκφορος] ἐκφορά. — V. 476 μὴ ἄλλην. — V. 478 ἦν] ἦ. — V. 479 δέ μοι] δ' ἐμοί. — V. 488 ἐρείδομαι] ἡρειδόμην. — V. 494 σκόροδα διαμασώμεθα, ἐν' ὁσφρόμενος] σκοροδία μασώμεσθ' ἵνα ὁσφραινόμενος. — V. 504 περιήρχει, fort. περιέτρεχ'. — V. 533 usque ad v. 569 ΓΤΝ. Α., vulgo ΓΤΝΗ Γ. — Ἀγρανλον] Ἀγλανρον. — V. 536 εἰ μὲν οὖν τις ἐστιν, fort. ἐστι τίς τις. — V. 537 τε] γε. — V. 553 πλείον'] πλείον. — V. 556 ἐπεὶ τόδ'] ἐπειτά γ'. — V. 563 ἀχαρνική] Ἀχαρνική. — V. 564 ἄρρεν] ἄρρεν'. — V. 593 ἡνείχετο] ἡνείχεται ἄν. — V. 603 τίς ἢ] τίς εἰ. — V. 605 et 609 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ Δ. — V. 606 ἡδὲ] ἡδ' ἦ. — V. 624 ὅς' ἔτη] ὅσέτη. — V. 625 ΜΝΗΣ. ἡ δεῖν' ἐμοιγ'. οἶμοι τάλας, ΚΛΕΙΣ. οὐδὲν λέγεις. ΓΤΝΗ Α. ἀπελθ'. ΜΝΗΣ. ἡ δεῖν' ἐμοιγ'. ΚΛΕΙΣ. Οἶμοι τάλας. ΓΤΝΗ Ε. οὐδὲν λέγεις· ἀπελθ'. — Etiam in seqq. usque ad v. 652 scripsi ΓΤΝΗ Α., vulgo ΓΤΝΗ Ε. — V. 632 δ' ἦν] δαλ. — V. 640 Δία] Δί. — V. 662 χρησ'] χρη. — V. 663 εἰά νυν ἔχνευε, καὶ μάτενε ταχὺ πάντ', fort. εἰά νυν ἔχνευε πάντα καὶ μάτενε πανταχοῦ. — V. 665 δὴ δῖψον] διάριψον. — V. 667 με λάθῃ] μὴ λάθῃ. — V. 669 ἔσται ἄπασιν] ἄπασιν ἔσται, nisi malis ἀνδράσιν ἔσται. — V. 675 fort. legendum δικαίως ἐφέποντας ὅσια καὶ νόμιμα μηδουμένους, ποιεῖν θ' ὅτι καλῶς ἔχει, particula τε, quae post δικαίως legitur, inserta post ποιεῖν. Quae sequuntur fortasse sic sunt corrigenda:

καὶν μὲν (vulgo μὴ) ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται.

αὐτῶν δ' (vulgo deest δ') ὅταν ληφθῇ τις, εἴ τι δρῶν
μανίαις φλέγων,

λύσση παράνοπος, πᾶσιν ἐμφανῆς ὁρᾷν

ἔσται (vulgo ἔστιν) γυναιξὶ καὶ βοροτοῖς

Θεὸς δ' τι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια παρὰ χρημ' ἀπο-
τίνεται.

deletis verbis ὅσια δρῶν, quae leguntur post ληφθῇ τις, et huc trans-

latis εἴ τι δρώῃ. Illud vix dubium quin in vulgari lectione ἀποτίνεται παραγοῇμα τε τίνεται dittographia delitescat. — V. 698 usque ad v. 762 ΓΥΝΗ Α. scripsi, vulgo ΓΥΝΗ Ζ. — ἄ ποί] ἄ ἄ ποί ποί. — V. 700 τόδε] δῆ. — V. 702 ἅπαντ' ἄρ'] ἅπαν γάρ. — ἔργα, malim τὰ ὑ-
τα. — V. 704 ἐξαράξει] ἐξαράξω. — V. 710 ἀλλ' οὖν ἦκεις ὅθεν ἦκεις, φανύως τ'
ἀποδράς οὖ. — V. 716 ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις, conjeci ἔργοισιν
ἀδίκους ἔλθοι. — V. 719 ἴσως, fort. ἴσως ἔτ'. et deinde fort. ἀθ' ἐὼν
γὰρ ἔργων ἀνταμειψόμεσθα — τάχα δὲ (del. pron. σε) μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἐτερότροπον ἐπέχει (del. pron. τις) τύχη. — V. 736 ὑμῖν]
ὑμεῖς. — V. 747 ΓΥΝΗ Α.] ΧΟΡ. — V. 758 ΓΥΝΗ Γ.] ΜΝΗΣ. —
V. 759 τουτί· λαβέ.] τουτί λαβέ. — V. 761 σοῦξήρησατο, fort. σοῦξε-
νήρατο. — V. 771 πάρεσιν αἰ] πάρεσί μοι. — V. 772 et 773 for-
tasse in unum contrahendi sunt: πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν; τί δέ,
τάδ' εἰ τὰγάματα. — V. 777 χρῆ cancellis sepsi. — V. 782 χώρει,
χώρει· ποίαν αὐλακα;] χωρεῖ χωρεῖ ποίαν αὐλακα; — V. 784
κεινᾶ, τάντα.] κεινῇ, τάντῃ. — V. 788 στάσις ἀργαλέα, λύπη.]
στάσις, ἀργαλέα λύπη. — V. 790 ἐκνύψασαν] ἐγκνύψασαν. — V. 795
καταδαρθώμεν] καταδάρθωμεν. — V. 797 τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶ-
σθαι] ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι. — V. 799 αὐθις τὸ κακὸν πα-
ράκνυψαν ἰδεῖν.] αὐθις παρακνύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. — V. 800
βάσανος δὲ] βάσανός τε. — V. 803 τοῦνομ' ἐκάστον] τοῦνομ' ἐκα-
στον. — V. 836 ἦν] εἰ. — V. 842 ἦν] εἰ. — V. 852 ΓΥΝΗ Γ.
hic usque ad v. 934 scripsi, vulgo ΓΥΝΗ Η. — V. 868 τί οὖν
ἔτι ζῶ; ΓΥΝΗ Γ. τῶν κοράκων πονηρία. ΜΝΗΣ. ἀλλ' ὥσπερ —
vulgo omnia Mnesilocho tribuuntur. — V. 887 ἄρ'] τ' ἄρ'. — γ'
ἔτι] γέ τοι. — V. 889 τί δῆ] τί δαί. — V. 910 ἐγὼ δὲ Μενελάω
γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων.] ἐγὼ δὲ Μενέλεω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.
— V. 914 περίβαλε] περίβαλλε. — V. 926 σ' οὐδέποτ'] οὐδέπο-
τέ σ'. — V. 934 νῦν δῆ γ'] νῦν δῆτ'. — V. 945 ἱαππαπαιάξ] ἱατ-
ταταιάξ. — V. 954 ποσίν, fort. ποσσίν. — V. 969 Εὐλύραν] εὐλύ-
ραν. — V. 973 τε] δέ. — V. 988 Βάκχεις, fort. Βακχεῦ. — V. 993
ante κατ' ὅρα vulgo lacunae signum. — V. 998 post πετρώδεις erat
lacunae signum. — V. 1002 ἱετεῦσι] ἱκέτευσ. — V. 1003 δρασ']
δράς. — V. 1004 ἐπικρούεις] ἐπικρούσεις. — V. 1005 ἔτι μᾶλλο
βουλῆς;] ἔτι μᾶλλο βουλῆς. — V. 1007 'ξινίγκι] 'ξενίγκι. — ἵνα]
ἵνα. — V. 1013 τουτ' ἔσθ'] ἔτ' ἔσθ'. — V. 1015—21 vulgo tri-
buuntur Euripidi (ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς); continuavi Mnesi-
locho, ut Beerio quoque placuit. — V. 1016 ἀπέλθοιμι] ἐπέλθοιμι.
— V. 1018 κλύεις] ἀντροίς;] κλύοις] ἀντροίς. — V. 1027 ὀλοὸν
ἄφιλ' ὅς ἐμ' ἐκρέμασε] ὀλοὸν, ἄφιλον ἐκρέμασε. — V. 1039 ἀπὸ δὲ
συνγόνων ἄλλ' ἄνομα πάθεται, φῶτα λιτομένα, πολυδάκρυτον Αἶδα]
ἀπὸ δὲ συνγόνων, ἄλλ' ἀν' ἄνομα πάθεται φῶτα λιτομένα. πολυ-
δάκρυτον Αἶδα. Deinde fort. leg. Αἶδα με γόνον φλέγουσαν. — V.
1042 αἰαί, αἰαί.] αἰαί, αἰαί, ἔξ ἔ. — V. 1044 κροκόεν τόδ'] κρο-
κόεντ'. — V. 1045 τοῖσδ' ἐς τόδ' cum Hermanno scripsi, vulgo

τοῖσδε τόδ'. — V. 1047 μοι cancellis sepsi. — V. 1054 ἐκρεμάσθην
 λαιμότμητ' ἄχῃ, δαιμονῶν αἰόλαν κτλ. id est furiiis actus ad
 viam, quae fervet mortuis. Distinguebatur: ἐκρεμάσθην,
 λαιμότμητ' ἄχῃ δαιμονῶν, αἰόλαν κτλ. — V. 1062 τὸ σαντῆς]
 τοσαῦτα. — V. 1063 ἐλεεινῶς] ἐλεινῶς. — V. 1066 ὥς μακρόν,
 fort. μακρὸν ὥς. — V. 1083 et 1087 bis λαλῆς] λαλεῖς. — V. 1086
 bis πῶτε τὸ πωνή] πωτετοπωνή. — V. 1089 bis κακιάσκει] κακιά-
 σκη. — V. 1094 bis οὐ καιρήσεις.] οὐκ αἰρήσεις; — V. 1096 τῇ
 μιᾶρά] τῇ μιᾶρά. — V. 1102 τί λέγι; τῇ Γοργὸς πέρι τὸ γραμματέο
 σὺν τῇ κεπαλή; ETP. τὴν Γοργόνος ἔγωγε φημί.] τί λέγι Γοργόνος
 πέρι; τὸ γραμματέο σὺν τῇ κεπαλῇ τὴν Γοργόνος; ETP. ἔγωγε
 φημί. — V. 1109 κατάρατο· τολμᾶς ἀποτανομένη λαλᾶς.] κα-
 τάρατο τόλμας· ἀποτανομένη λαλᾶς. Fort. etiam λαλᾶς vel λαλῆς
 scrib. — V. 1111 ἀμαρτωλῇ] ἀμαρτωλή. — V. 1114 κύστο] πόστη.
 — V. 1118 ζηλώσι] ζηλῶ σι. — V. 1123 τῇ γέροντο πνύισο τῇ]
 τῇ γεροντοπνύισο τῇ. — V. 1127 ἀποκεκόφω] ἀποκεκόψι. — V.
 1135 ἔτι γὰρ, videtur πνυῖ vel tale quid delitescere. — V. 1158
 ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, fort. ἤλθετε, νῦν ἀφίκεσθ'. — Post v.
 1171 fortasse chori aliquot versus exciderunt. — V. 1174 κἀνακάλ-
 πασον, quod etiam Hermann conjecit, vulgo κἀνακόλπασον. — V.
 1176 ἀνεγείρι μοι] ἀνεγείρι μοι. — V. 1183. 1184. 1196. 1218
 ναικῇ] ναικί. — V. 1187 κλαύσει γ' ἦν μὴ ὕδον μένης, ita ut Sa-
 gittario continuentur, vulgo ETP. κλαύσεται ἦν μὴ ὕδον μένης. —
 V. 1188 πόστιον, fort. πρόστιον. — V. 1197 ἐκῶδέν] ἐκ' ὠδέν.
 — V. 1199 τῇ γέροντο, γράδιο.] τῇ γέροντο γράδιο. — V. 1200 δὲ
 σοι] δέ σοι. — ETP. Ἀρτεμισία· μέμνησο τοῖνν τοῦνομ'. ΤΟΞ.
 Ἀρταμονξία.] ETP. Ἀρτεμισία. ΤΟΞ. μεμνήσι τοῖνν τοῦνομ'.
 Ἀρταμονξία. — V. 1203 παιδάριον, τουτὶ λαβῶν.] παιδάριον τουτὶ
 λαβῶν. — V. 1212 ἀπόλωλο] ἀπόλωλον. — V. 1213 γράῃ'] γράῃ.
 — V. 1216 Fort. Οἶμοι. Τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γράδι; Ἀρταμονξία.
 — V. 1220 Fort. οἶμοι· κροκῶτ' ἔκον τὸ γέροντο; — V. 1224
 διώξεις] διώξει. — V. 1225 ἄλλα τρέξι· Ἀρταμονξία.] ἄλλὰ τρέξι
 Ἀρταμονξία. — V. 1226 alterum τρέχε νυν cancellis sepsi. — V.
 1228 δῆ' σι] δῆτ' ἐστὶ. Ceterum fortasse haec in duos tetrame-
 tros sunt digerenda, ut ultimus versus fuerit:

οἰνάδ' ἐκάστη· τὼ Θεσμοφόρῳ δ' [ἡμῖν] ἀγαθὴν
 [τουτῶν] χάριν ἀνταποδοῖτον.

RANAE.

In Indice Personarum ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ scripsi (vulgo ΠΑΝ-
 ΔΟΚΕΤΤΡΙΑΙ ΔΤΟ) et deinde addidi ΠΛΑΘΑΝΗ.

In Argum. I. scripsi μετὰ ταῦτα δ' ἐν' Αἶδον, deest vulgo δ'. —
 μονόκωλον] μονόκωλα. — βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγωδικοῦν θρό-
 νον] βραβεῖον ἔχοντος, et deinde legebatur τῆς τιμῆς καὶ τοῦ
 τραγωδικοῦ θρόνου ἀντιποιησάμενον. — φιλολογως] φιλο-

πόνως. — Argum. III. et IV. addidi ex editione Schol. Parisina, nihil mutavi, nisi quod IV. scripsi *ψευδοτύπον* pro *ψευδοτύπων*.

V. 7 *θαρρῶν γε· μόνον ἐκεῖν'*] *θαρρῶν γ'· ἐκεῖνο μόνον*. — V. 14 *εἰώθε ποιεῖν; καὶ Λύκῃς κάμειψίας σκευὴ φέρονσ'* ἐκαστοτ' ἐν *κωμωδίᾳ*. Legebatur: *εἰώθε ποιεῖν καὶ Λύκῃς κάμειψίας*; [*σκευὴ — κωμωδίᾳ*]. Fort. *εἰώθε ποιεῖν καὶ Λύκῃς κάμειψίας ἐς σκευοφορόρους ἐκ. ἐν κωμωδίᾳ*; nisi subditicius est totus versus. — V. 19 *ὦ]* *ὦ*. — *οὐτοσί· ὅτι]* *οὐτοσί, ὅτι*. — V. 20 *ἐρεῖ*, fort. *ἐρῶ*. — V. 41 *Δία]* *Δί*. — V. 51 *ΞΑΝ.]* *HP.* — V. 57 *ἀταταῖ]* *ἀτταταῖ*. — *τῷ Κλεισθένει]* *Κλεισθένει*. — V. 63 *μυριάκῃς γ']* *μυριάκῃς*. — V. 67 *Εὐριπίδου.* *HP.* καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος; *ΔΙΟ.* *κούδεις γε]* *Εὐριπίδου καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος· κούδεις γε*. — V. 116 *ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;* *ΔΙΟ.* *μηδὲν]* *ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι;* *ΔΙΟ.* καὶ *σύ γε* *μηδέν*. — V. 127 *κατάντη καὶ ταχεῖαν]* *ταχεῖαν καὶ κατάντη*. — V. 129 *κᾶτα]* *εἵτα*. — V. 147 *ἡδίκηκε]* *ἡδίκησε*. — V. 149 *ἡλόησεν]* *ἡλόησεν*. — V. 152 Aristophanes Byzantius ignorabat, et v. 153 dittographiam versus 150 ratus scripsit ἢ *πυρρίχην*: hoc probabiliter, illud minus recte, nam aegre caremus v. 152. Videtur igitur scribendum:

ἢ πύρρῳκον ὄρκιον ὥμοσεν.

ΔΙΟ. *Νῆ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τοῦτοισι καὶ εἰ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράφατο.*

[*ἢ πυρρίχην τις ἐμαθε τὴν Κινησίον.*]

.. — V. 164 *Δία]* *Δί*. — V. 168 *ἐπὶ τοῦτ',* fort. *ἐπὶ ταῦτ'*. — V. 169 *μηϋρῶ]* *μῆ' ἧω*. — *τότ' ἔμ']* *τότε μ'*. — V. 177 *νῦν]* *ννν*. — V. 180 *ὦ ὅπ]* *ὥοπ*. — V. 181 *τοῦτο; λίμνη]* *τοῦτο λίμνη*. Ceterum fort. rectius sic distribuenda sunt:

ΔΙΟ. *Τοῦτ' τί ἐστι;* *ΞΑΝ.* *Τοῦτο; λίμνη.* *ΔΙΟ.* *Νῆ Δία αὕτη στίλν, ἣν ἐφραξε, καὶ πλοῖόν γ' ὀρῶ.*

— V. 186 *ὄνον πόκας,* fort. *ὄκνον πλοκάς*. — V. 188 *ποῦ]* *ποι*. — V. 189 *εἵνεκα]* *οὔνεκα*. — V. 199 *οὔπερ]* *οἴπερ*. — *ἐκέλευες]* *ἐκέλευσας*. — V. 208 *ὦ ὁπόπ ὦ ὁπόπ]* *ὥοπ οπ ὥοπ ὅπ*. — V. 216 *Διώνυσον]* *Διώνυσον*. — V. 217 *Λίμναις]* *Λίμναισιν*. — V. 218 *Χύτροισι]* *χῦτροισι*. — V. 229 *ἔστερξαν μὲν]* *ἔστερξαν*. — V. 239 *ΒΑ.,* v. 240 *ΔΙΟ.,* vulgo omnia Baccho tribuuntur. — V. 245 *πολυκολύμβοις]* *ἐν πολυκολύμβοις*. — V. 251 fort. *τοῦτ' παρ' ἡμῶν λάμβαν'* *ὦ*. — V. 262 *οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως* vix recte se habent, intelligerem *ἀλλὰ ἡμεῖς σὺ πάντως*. — V. 264 [*οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμέ]* *deest vulgo*. — V. 266 (*βρεκεκεκεξ καῶξ καῶξ*) adieci. — V. 267 *τῷ κόαξ]* *τοῦ κόαξ*. — V. 269 *ὦ]* *ὦ*. — V. 271 *ἡ Ξανθία]* *ἡ Ξανθίας*. — V. 273 *τάντανθοῖ]* *τάντανθί*. — V. 290 *τότε μὲν γε — τότε δ' αὖ]* *ποτὲ μὲν γε — ποτὲ δέ*. — V. 304 *γαλήν]* *γαλήν'*. — V. 308 *ΞΑΝ.,* v. 309 *ΔΙΟ.,* vulgo omnia Baccho tribuuntur. — *σοῦ]* *μον*. — V. 315 *ἡρεμεῖ]* *ἡρεμῖ*. — V. 324 *πολυτιμήτοις]* *πολυτίμητ' ἐν*. — V. 340 *ἐγειρε· φλογέας]* *ἐγειρε φλογέας*. fort. *ἐγείρου* praestat: deinde [*τινάσσων]* *γάρ ἦκει* scripsi (nisi malis *ἦκεις*), vulgo nihil nisi *τινάσσων* legitur, mani-

festum glossema, additum ad insolentiozem accusativi usum explicandum, de quo vid. Bernhardy Syntax L. Gr. p. 119. — V. 347 *χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς*, fort. *χρονίους*, ἐτῶν παλαιῶν τ' ἐνιαυτούς. — V. 383 *ζαθέοις*] *ζαθέαις*. — V. 405 *τόν τε σανδαλίσκον*, fort. *τόδε τὸ σανδαλίσκον*. — V. 414 et 415 fortasse choro sunt tribuendi. — V. 415 *ἀλλ' ἢ ἀλλ' ἦ*. — V. 439 *ἀλλ' ἢ ἀλλ' ἦ*. — V. 441 et 445 *ἱρόν*] *ἱρόν*. — V. 444 et 445 choro continuavi, vulgo *ΔΙΞ*, praefigitur. — V. 482 *γεῦσαι*] *γεύσει*. — V. 482 et 487 *σπογγιάν*, fort. *σπογγιαν*, vid. schol. Aeschinis de falsa Leg. — V. 483 *προσθοῦ*, vulgo *πρόσθον*, idque Baccho tribuebatur, dedi omnia Xanthiae. — V. 488 *οὐκ ἂν γ' ἕτερος ταῦτ' οὐκοῦν ἕτερός γ' αὐτ'*. — V. 513 *γέ σοι*, fort. *τέ σοι*. — V. 546 *καυτός*] *αὐτός*. — V. 549 usque ad v. 578 *ΠΑΝ*. et *ΠΑΑ*. scripsi, vulgo inter *ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΙΑΝ* A et B distribuebantur. — V. 561 et 562 tribui cauponae primariae, vulgo Plathanae (cauponae alteri) continuantur, similiterque deinde v. 564 *ΠΑΝΔ*. id est A scripsi, ubi vulgo est *ΠΑΝΔ*. B. et v. 565 *ΠΑΑΘ*. *νῆ Δία τάλαινα*. *ΠΑΝΔ*. (i. e. A.) *νῶ δὲ δεισάσα γέ που*, ubi erat *ΠΑΝΔ*. A. *νῆ Δία τάλαινα*. *ΠΑΝΔ*. B. *νῶ δὲ δεισασαί γέ που κτλ*. — V. 567 *τάς*] *τούς*. — V. 568 seqq. personarum distributio incerta, ego nihil novavi, nisi quod v. 577. 578 Plathanae dedi, qui vulgo continuantur tanponae primariae. — V. 574 *εἰς*] *ἐς*. — V. 580 fort. *οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς*. *ΔΙΟ*. A, *μηδαμῶς*. — V. 595 *κἀμβαλεῖς*] *καὶ βαλεῖς*. — V. 597 *στίλ*] *στίν*. — V. 607 *μὴ πρόσσιτον*] *οὐ μὴ πρόσσιτον*; — ib. *καὶ μάχει*] *μαχεῖ*; — V. 608 *Σκεβλύας*] *Σκεβλύας*. — V. 611 *προσέτ' ἄλλότρια*] *πρὸς τὰλλότρια*. — ib. *ΑΙ*] *ΞΑΝ*. — V. 612 *ΔΙΟ*] *ΑΙ*. — V. 618 *βασανίσω*] *βασανίσω*. — V. 645 fort. *ΑΙ*. *καὶ δὴ πᾶταξά σ'*. *ΞΑΝ*. *οὐ μὰ τὸν Δί' ἐμοὶ δοκεῖς*. *ΑΙ*. *Ἄλλ' εἴμ'*. — V. 655 *εἴπ' εἰ προτιμᾶς οὐδέν*] *ἐπεὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν*. — V. 659 *Πυθῶν*] *Πύθων*. — V. 663 fortasse Dionysi potius quam Aeci est, ut *παρέχω* sit scribendum pro *πάρεχε*. — V. 664 *ἤλγησέν τις*] *ἤλγησέ τις*. Deinde fort. *ὃς Αἰγαίους ἔχεις* *πρωῶνας ἢ γλαυκᾶς μεδέεις ἁλὸς ἐν βένθεσιν*. — V. 670 *αὐτὸς ὕμᾶς*, fort. *ὕμας αὐτός*. — V. 673 *νοῆσαι*] *ποιῆσαι*. — V. 682 *ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον* antiquitus jam depravata, mihi poeta videtur scripsisse: *ὅπλι βάρβαρον ἠδομένη πέλινλον*. — V. 683 *ἔως*] *ὥς*. — V. 684 *κελαδεῖ*] *ρύζει*. — V. 711 *ψευδονίτρον*, fort. *ψευδολίτρον*. — V. 724 fort. trajiciendus hoc modo: *ἀλλὰ καλλιστοῖς ἀπάντων, ὥς δοκεῖ, νομισμάτων ἐν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ, καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκαδονισμένοις χρώμεθ' οὐδέν κτλ*. — V. 730 *προσελοῦμεν*] *προσελοῦμεν*. sed genuina scriptura videtur *προξελοῦμεν* esse secundum Arcadam dialectum. — Post v. 737 plura deesse videntur. — V. 746 *λάθρα*] *λάθρα*. — V. 758 perturbatus videtur ordo versuum: conjicio:

τίς οὗτος οὐνδον ἐστὶ θόρυβος χήβοη;

ΑΙ. ἃ πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κενινηται, μέγα ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνν,

καὶ λοιδορησὺς Αἰσχύλου κενυρίπιδον.

ΞΑΝ. ἐκ τοῦ; Αἰ. νόμος τις κτλ. —

V. 770 conjeci: ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην· νῦν δ' εὐθ' ἔως, ὅτε δὴ κατήλθ' Εὐριπίδης. — V. 772 τοῖσι βαλλαντιοτόμοις] τοῖς βαλαντιητόμοις. — V. 795 τὸ χρῆμ'] τί χρῆμ'. — V. 800 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα. ΞΑΝ. πλινθεύσουσι γῆν; ΑΙΑ. καὶ] καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε καὶ. — V. 810 post φύσεις ποιητῶν unus alterve versus excidit, eratque de Euripide sermo. — V. 815 ὀξύλαλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα] ὀξύλαλον περ ἰδῇ θήγοντος ὀδόντας. — V. 818 ἱππολόφων, fort. ὑφιλόφων. — V. 819 σινδαλάμων] σκινδαλάμων. — V. 822 χαίταν] χαίτην. — V. 838 ἀπύλωτον] ἀθύρωτον. — V. 853 ἀναγε] ἀπαγε. — V. 855 Post hunc versum Aeschyli aliquod dictum videtur excidisse. — V. 857 πρέπει] θέμις. — V. 863 Δία] Δί. — V. 881 δῆματα, conjeci δρεῦματα vel δῆγματα. — V. 888 ἐπίθες λαβῶν δὴ καὶ σύ] ἰθι νυν ἐπίθες δὴ καὶ σύ. — V. 890 σοι] σοί. — V. 891 δῆ] νυν. — V. 896 τινὰ] τίνα. — V. 897 ἐμμέλειαν vulgo deest. — V. 901 λέξαι] λέξιν. — V. 917 ἄρ'] γάρ. — V. 918 καθοῖτο, fort. καθῆτο. — V. 930 δάδι' ἦν] δάδιον. — V. 936 ποὶ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ', fort. ποὶ' ἐστὶν σύ γ' ἄττ'. — V. 947 ΔΙΟ.] ΑΙΣ. — ἦν σοι, fort. ἦδεις (ἦδης). — V. 964 κάμους] καμὺν γ'. — V. 965 Μανῆς] Μάγνης. — V. 985 τρύβλιον] τυνβλίον. — V. 991 Μελιτίδαι] Μελητιάδαι. Fort. Μελητιάδαι ut olim apud Aelian. V. H. XIII. 15 legebatur, nisi totum vocabulum tollendum. Nullo modo Μελητιάδαι ferendum, nam nomen hoc ab eadem radice descendit, unde Βλιτομάμμης deductum est. — V. 994 lacunam indicavi. — V. 1001 ἄξεις, fort. οἴξεις. — V. 1010 ταῦτ'] τοῦτ'. — V. 1024 εἴνεκα] οὐνεκα. — V. 1028 ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεώτος. Poeta scripsisse videtur ἡνίκ' ἀνῆκ' ὅσσα πρὶν Δαρείου τεθνεώτος, ubi ὅσσα propter sequens vocabulum πρὶν producitur, nam ὅστ' ἄ minus quidem placet. — ἤκουσα] ἀπηγγέλθῃ. — V. 1038 ἐπιδήσειν, fort. ἐπιθήσειν. — V. 1058 χρῆν] χρῆ. — V. 1066 περιειλάμενος] περιειλούμενος. — V. 1073 δυνπαπαί] δυνπαπαί. — V. 1076 νῦν δ' ἀντιλέγει κοῦκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὶ θις ἐκείσε] νῦν δ' ἀντιλέγειν κοῦκέτ' ἐλαύνειν | καὶ πλεῖν δευρὶ καὶ θις ἐκείσε. — V. 1084 ὑπογραμμάτεων] ὑπὸ γραμματέων. — V. 1086 ἔξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεί fort. subditius est. — V. 1089 ὥστε γ' ἀφανάνθη] ὥστ' ἐπαφανάνθη. — V. 1106 ἀνὰ δ' ἔρεσθον] ἀναδέρεσθον. — V. 1119 σοι] σοί. — V. 1122 mihi suspectus est. — V. 1129. 1130 ΑΙ.] ΔΙΟ. — V. 1130 ταῦτα πάντα γ'] πάντα ταῦτ' α' γ'. — V. 1132 ΑΙ. Ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς; ΕΤΡ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει. hunc versum hic inserui, vulgo legitur post 1135 personis in hoc modum indicatis: ΑΙ. ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς. ΔΙΟ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει. — V. 1134 πρὸς τρισὶν λαμβείοις προσοφείλων, conjeci πρὸς τρισὶν λάμβοις ἴσ' α' προσοφείλων. — V. 1135 οὐράνιον] οὐράνιον γ'. — V. 1144 ΑΙ.] ΔΙΟ. — ib. ἐκείνον, fort. ἐκένως. — V. 1149 οὕτως] οὕτω γ'. — V. 1168 λάθρα] λάθρα. —

V. 1175—77 Aeschylō tribui, vulgo 1175. 1176 sunt Bacchi, v. 1177 Aeschylī. — V. 1202 θυλάκιον, fort. θύλακον. — V. 1220 δοκεῖς] δοκεῖ. — V. 1235 ἀπόδος] ἀπόδον. — V. 1243 ἔα αὐτόν, ὦ τάν.] ἔασον, ὦ τάν. — V. 1245 ἀπολεῖς] ἀπολεῖ σ'. — V. 1256 ἔτι νυνί, fort. ἔτι καὶ νῦν. — V. 1265 ἰὴ κόπον] ἰήκοπον et sic deinceps. — V. 1270 μάνθανέ μου] μάνθανε. — V. 1286 fort. ubique φλαττο-θράττο φλαττοθράτ scribendum. — V. 1287 δυσαμεριάν] δυσαμε-ρίαν. — V. 1305 τούτων] τοῦτον. — V. 1307 ταῦτ'] τὰδ' ἔστ'. — V. 1311 νοτίοις] νοτίαις. — V. 1315 ἱστοτόνα, fort. ἱστοτόπον. — ib. καί, vulgo deest. — V. 1323 et 1324 videntur ex uno versu orti, qui fortasse ita scriptus erat:

τί δέ; τοῦτον πόδ' ὀρᾷς; ΔΙΟ. ὀρῶ.

— V. 1343 τέρα] τέρατα. — V. 1348 εἰειειελίσσονσα] εἰειειειει-λίσσονσα. — V. 1356 ἀλλ' ὦ Κρηῆτες] Ἰδας τέκνα, fort. ἀλλ' ὦ τέκν' Ἰδας τέκνα. — V. 1357 τόξα τε] τόξα. — V. 1362 διπύρους, fort. ἀμφιπύρους. — V. 1363 ὄξυτάτας] ὄξυτάταιν. — Post. v. 1373 unus v. excidisse videtur. cf. v. 1486 et 1495. — V. 1366 ὅπερ ἐξε-λέγξει τὴν ποιήσιν νῶν μόνον] ὅπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποιήσιν νῶν μόνος. — V. 1367 cancellis sepsi. — V. 1390 ἦν] ἦν'. — V. 1391 ἱερόν] ἱρόν. — V. 1394 κακόν] κακῶν. — V. 1399 τοιοῦτον] τοι-οῦτο. — V. 1405 εἰσέθηκε] εἰσήνεγκε. — V. 1410 μόνον] μόνα. Post hunc versum haud dubie plura omissa sunt incuria librariorum. — V. 1411 φίλοι] σοφοί. — V. 1424 ΠΛΟΤ.] ΕΥΡ. — V. 1428 πέ-φνε] φανεῖται. — V. 1432 cancellis sepsi, non 1431 ut vulgo. — V. 1433 ἐκτραφεῖ] ἐκτρέφη. — V. 1437—1441 pariter atque 1452. 1453 alieni sunt, sed inter se arcte cohaerent, substituti enim sunt anti-quitus in locum v. 1446—1450. — V. 1450 τάναντί' ἂν πράττον-τες] τάναντία πράξαντες. — V. 1453 τί δαὶ σύ; τί λέγεις] τί δαὶ λέγεις σύ; — V. 1455 μισεῖ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς ἥδεται.] μισεῖ κάκιστα. ΑΙΣ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται; — V. 1456—1458 Aeschylō vindicavi, vulgo v. 1456 Dionysō, v. 1457. 1458 Aeschylō tribuuntur. — V. 1459 σίσυρα] σισύρα. — V. 1465 ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον, conjicio τὸ ν φόρον. — V. 1466 nisi exciderunt quaedam, scribendum certe εὔ, νῦν δ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος pro εὔ, πλήν γ'. — V. 1478 κώδιον] κώδιον. — V. 1480 ἵνα ξε-νίσω γὼ σφω πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὔ τί λέγεις] ἵνα ξενίσω σφῶ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὔ τοι λέγεις. — V. 1497 τουτονάλ] τουτί. Pluto βροχοῦς tradit Aeschylō ascensuro. — V. 1516 τὸν ἐμὸν παρά-δος Σοφοκλεῖ τηρεῖν καὶ μὴ σώζειν. Poeta scripsisse videtur nihil nisi:

τὸν ἐμὸν παρὰδος τοῦτω τηρεῖν.

ultimis vocabulis cum glossae Σοφοκλεῖ σώζειν adscriptae essent, interpolatus deinde est locus. Quod in scholiis legitur ad h. v. τῷ Σο-φοκλεῖ δηλονότι ὁ Εὐριπίδης partim ad hunc versum, partim ad v. 1520 spectat. — V. 1525 ἱεράς] ἱράς. — V. 1530 τῇ δὲ πόλει] τῇ τε πόλει.

ECCLESIAZUSAE.

In Personarum Indice *ANHP A* et *B* addidi post *O ΚΑΤΑΘΕΙΣ* et *O ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ*. Ceterum *ANHP A* non videtur alius esse quam vicinus Blepyri (*ANHP TIS*), et *ANHP B* non diversus a Chremete: sicut etiam *ΔΕΣΠΙΟΤΗΣ* non est alius atque ipse Blepyrus. In Argum. I. *πάγωνας περιθέτους*] *πάγωνας περιθέτους ποιοῦνται*. — *μία δὲ*] *μία δὴ*. — Argum. II. v. 2 conjicio *ἀνέρων προκαθίξειν γενομένης ἐκκλησίας περιθεμένως πάγωνας κτλ.* — V. 8 *ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χοῖσθ' ἀπα-σιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους*.] *ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα τὰ χρήματ' ἀνδρας ὥς κερῖσθαι τοῖς νόμοις*.

V. 4 *ἀπο*, fort. *ὑπο*. — V. 9 *πλησίος*] *πλησίον*. — V. 23 *δεῖ τὰς ἐτέρας πὼς κἀγκαθεζομένης λαθεῖν*, conjicio *δεῖ τὰς ἐταίρας* (i. e. *factiosas*) *κἀγκ.* λ. — V. 26 *λαθεῖν*] *λαβεῖν*. — V. 29 *τυγχάνει*] *τυγχάνη*. — V. 30. 31 Choro tribui, vulgo *ΓΤ. A.* cf. v. 43. Prodeunt enim mulieres passim, sed dimidia tantum chori pars, urbanae mulieres: rusticae postea demum accedunt. — V. 32 *ἐρρηγόρειν*] *ἐρρηγόρη*. — V. 34 *θυργανῶσα*] *τρυγονῶσα*. Fort. *θυργανῶσα*, vid. Hesych. *θυργανᾶν κρίνειν*. ubi corr. *κρούειν*. — V. 35 *ΓΤ. A.*] *ΓΤ. B.* — V. 41 *ΠΡΑ.*] *ΓΤ. A.* — V. 43 *ΧΟΡ.*] *ΠΡΑ.* — V. 47 *ΠΡΑ. κἄμοι*, vulgo haec mulieri *A.* continuantur et *καί μοι* legitur. — V. 49 *ΓΤ. A.*] *ΓΤ. B.* — V. 51 tribui Praxagorae, vulgo est mulieris *B.* — V. 54 *ΓΤ. B.*] *ΓΤ. Γ.* In editionibus in tota hac scena usque ad v. 284 plurimae mulieres (*ΓΔΕΖΗΘΙ*) loquentes inducuntur, ego sermones duabus tantum tribui, est autem distributio, si a paucis locis discesseris, certa. — V. 64 *ἐχραινόμην* scripsi, vulgo *ἐχλαινόμην*. cf. Bekk. An. I. 72. 28: *χραίνεσθαι πρὸς ἥλιον τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπικαλεῖν τῷ ἡλίῳ*. — V. 77 *λάθρα*] *λάθρα*. — V. 78 *ἐκείνων*] *ἐκεῖνο*. — V. 81 hic locus in codicibus et editionibus gravi vitio deturpatus est: sequuntur enim vulgo versus sex 99—104: *ΠΡΑ. ἀλλ' ἄγεθ' — ΓΤ. A. Νῆ τὸν Δί' — καταντικρύ*. quos ipso totius loci consilio perspecto post v. 98 (104 vulgo) inserui. Exciderunt antiquitus hi sex versus, marginique additi sunt, postea librarius, cum restituere in ordinem vellet, similitudine verborum deceptus non ante verum 105 *τούτου γέ τοι*, sed ante verum 82 *ταυτί γε τοι* inseruit. — V. 85 *ἀράς*] *ἄρα*. Intelliguntur solennes preces et dirae, a quibus conciones inchoabant. — V. 86 *μοι*] *μον*. — V. 103 *με*] *σε*. — V. 117 *προμελετήσωμεν*] *προμελετήσαιμεν*. — V. 128 *γαλήν. πάριτ' ἐς*] *γαλήν, πάριθ' ἐς*. — V. 130 *παριῶν* corruptum, latet nomen proprium viri vel agnomen, conjeci *Παίων* vel *Πρίων*. — V. 140 et 141 videntur alteri mulieri tribuendi. — V. 141 *τοσαῦτ' αἶν' τοσαῦτ' ἄ*. — V. 163—165 et 167. 168 fortasse aliquis tribuat mulieri *A.* — V. 167 Epigonus non videtur diversus ab Epigene, qui infra v. 931 memoratur, et fortasse hic potius locus corrigendus, quam ille. Deinde

possis etiam scribere: ἐκεῖνον· ἐμβλέψασα γάρ. — V. 184 ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον, fort. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀγ. — V. 190 ὠνόμασας, fort. ὠμοσας. — V. 192 νῦν] νυν. — V. 194 ἀπολεῖν, conjicio ἀπολείσθ'. — V. 200 νῦν εἰσὶ] νῦν δ' εἰσὶ. — V. 202 ὀρίζεται corruptum. Dindorf hic plene interpunxit et deinde versum excidisse putat. — V. 209 πείθησθε, fort. πῖθησθε, et similiter infra 239. — V. 213 inter ΓΤΝ. A et B distribui, vulgo uni ΓΤΝ. B. tribuitur. — V. 219 εἰ πού τι] εἰ τοῦτο. — V. 220 περιειργάζετο.] περιειργάζετο; — V. 227 οἶνον φιλοῦς' εὖζωρον, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ] τὸν οἶνον εὖζωρον φιλοῦς' ὥσπερ πρὸ τοῦ. — V. 239 ταὐτ' ἐάν] ταῦτα κἀν. — V. 253 τρύβλια] τρυβλία. — V. 261 fort. hic versus est mulieri B. tribuendus, ut reliqua deinceps sint mulieris A. — V. 270 ἀνδρ' ἐθεῶσθ'] ἀνδρα θεᾶσθ'. — V. 271 μέλλοι] μέλλει. — V. 274 ἀκριβῶς ἦτε] ἀκριβώσητε. — V. 282 εἴωθ' ἐκεῖ haud dubie corruptum, deinde fort. ὥστ' ἀποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάταλον. — V. 286 fort. ἐξολίσθη. ἡμῖν ὁ κίνδυνος γάρ κτλ. — V. 298 πλησίον] πλησίον. — V. 306 φέρων] λαβών. — V. 309 ἄρτον ἄνουν] ἄρτον *. — V. 347 σίσυραν] σισύραν. — V. 366 Ἀντισθένην] Ἀντισθένη. — V. 381 νῦν ἦλθον, fort. νῦν δὴ ἦλθον. — V. 382 οὐδέν' ἄλλον ἢ] οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ. — V. 397 προθεῖναι] καθεῖναι. — V. 404 μ' ἐχρῆν] με χρῆν. — V. 417 ἄν ἡμῶν] ἡμῶν. — Post v. 453 versus excidisse videtur, vel scribendum ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθὰ ποιεῖν, ἔτερά τε τὰς γυναῖκας εὐλόγει. — V. 433 νοῦν γάρ, fort. νοῦν ἄρ'. — V. 448 οὐ μαρτύρων] οὐ μαρτύρων γ'. — V. 455 σε] γε. — V. 456 αὐταῖς] ταύταις. — V. 458 ἀπαντ' ἄρ' αὐταῖς] ἀπαντὰ τ' αὐταῖς. — V. 514 κείται καὶ δὴ] κατάνκειται δὴ. — V. 526 οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε.] οὐ δὴ τάλαν' ἔγωγε. — V. 532 ἐνταῦθα, malim ἐντανθί. — V. 551 ἡδυσθα] ἡδυσθα. — V. 562 ANHP.] BAE. — V. 563 μηδ' ἀφέλη, fort. μάφελη. — V. 564 BAE.] ANHP. — V. 568 ψεύσεται, fort. ψεύδεται. — V. 569 ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν, fort. ὥστε σέ τε συμμαρτυρεῖν. — V. 571 Fort.:

Νῦν δὴ σε πικνὴν φρένα δεῖ φιλόσοφόν τ' ἐγείρειν.

versus Archilocho similis, qualis extat in Vespis 1526. — V. 573 κοινῇ γάρ ἐπ' εὐτυχίαισιν, malim κοιναῖς γάρ ἐπ' εὐτυχίαις. — V. 574 γνώμης] γλώττης. — πολίτην δῆμον, conjicio πολιτῶν δῆμον. — V. 587 ἀρχῆς, fort. ἀρετῆς. — V. 603 Blepyro tribui, vulgo inter Praxagoram et Blepyrum hemistichia sunt dispersita. — V. 612 ξυγκαταδαρθῶν videtur a grammatico ad versum redintegrandum additum. — V. 615 πῶς οὖν οὐ] πῶς οὖν, εἰ. — V. 622 τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν, conjicio τοῦ σοὶ ξυγκ. quae Praxagora Blepyro dicit, tum alterum his verbis compellat: καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει. — V. 631 ΠΡΑ., fort. ANHP. — τοῖς μικροῖς, conjeci τοῖς σιμοῖς. — V. 640 ἀγνώς] ἄγνως. — V. 643 ἐκεῖνος] ἐκεῖνον. — V. 646. 647. 648 ΠΡΑ., fort. ANHP, ut deinde v. 649 et dimidium v. 650 Praxagorae sit. — V. 647 αὐτοῦ, malim αὐτόν. — V. 648 τὰν] γ' αὖν. — V. 650 ἐπεπόνθειν] ἐπεπόνθη. — V. 652 λιπαρῶ] λι-

παρῶς. — V. 658 *AN.* — *ΠΡΑ.*, vulgo totus versus Praxagorae tribuitur. — ταύτην] ταύτη. — V. 659 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 665 ταύτης] ταύτην. — V. 669 partim Bleepyro, partim Praxagorae dedi, vulgo omnia Praxagorae sunt. — V. 670 δώσει, fort. δώσεις. — V. 671 κοιμῆται, fort. κοιμῇ τι. — V. 674 συρρήξας, conjicio συνρῆξας. — V. 675 εἰς ἀλλήλους, fort. εἰς ἀλλήλων. — V. 710 πάνν Bleepyros et alter ille una dicere videntur. — V. 719 *AN.* et 721 *ΠΡΑ.*, vulgo omnia Praxagorae tribuuntur. — V. 720 αὐταί] αὐται. — Post v. 727 vulgo legitur (*ΧΟΡΟΤ*). *ANHP A.* ἐγὼ δ' ἔν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκευὴ φέρω, προχειριούμαι κἀξέ-
τάσω τὴν οὐσίαν. χώρει σὺ δεῦρο κτλ. at nova scena inde a v. 730 demum incipit, itaque scripsi *ANHP.* ἐγὼ δ' ἔν' — οὐσίαν. *ΧΟΡΟΤ.* *ANHP A.* χώρει σὺ δεῦρο. Ceterum *AN. A.* qui deinde loquitur, est vicinus ille Bleepyri, qui modo cum illo et Praxagora erat collocutus, contra *ANHP B.* non diversus videtur a Chremete. — V. 735 ὥς] οὐδ'. — V. 748 γὰρ οὐδέποτε] οὐδέποτε γ'. — V. 752 πρὶν, fort. πρὶν ἄν. — V. 756 οὔτι μή fort. cum Fritzsche ἐπέ μοι. — V. 760 aperte corruptus; conjeci: *AN. B.* Κακοδαίμων ἀρεῖς; *AN. A.* Νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ', ἀποίσω. *AN. B.* Δαίμονας. — V. 779 Δία] Δί. — V. 796 ἔνης] ἔνης. — V. 799 τάν] τάν. — V. 800 cancellis sepsi, est enim antiqua dittographia. — V. 802 ἄπει μ' Fritzsche, v. ἄπειμ'. — V. 810 αὐτοῖσιν, fort. ἀστοῖσιν. — ib. τι] τί. — V. 816 ἐψηφισάμεσθ'] ἐψηφισάμεθ'. — V. 837 ὅπου] ὅποι. — V. 838 ἐπινενασμένοι] ἐπινεννησμένοι. — V. 841 κρατῆ-
ρας ἐγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες ἐστᾶσ'] κρατῆρα συγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες, ἐστᾶσ'. — V. 846 Σμοῖος] Σμοιός. — V. 847 τρύβλια] τρυβλία. — V. 857 πρὶν ἄν γ'] πρὶν γ' ἄν. — V. 858 τάν] τάν. — V. 864 καταγελῶσι, conjicio κἀπελῶσι. — V. 873 τοῖσδε δέ, fort. τοῖσδε δέ. — V. 877 *ΧΟΡΟΤ* vulgo deest. — V. 896 πεπελραῖς] πεπελ-
ροῖς. — V. 898 τῶν φίλων] τὸν φίλον. — V. 900 ταῖσιν] ταῖς. — V. 906 ἐκπέσοι, fort. ἐκπέσοι γε. — V. 910 fort. ψυχρὸν εὔροις καὶ προσελκύσαιο... — V. 913 μοι fort. delendum. — V. 914 βέ-
βηκε· κἄτ' — ἄλλ' οὐ με] βέβηκε καὶ τᾶλλ' οὐδέν με. — V. 917 σαντῆς, fort. τῶν σαντῆς. — V. 920 λάμβδα] λάβδα. — V. 921 *NEANIS* praemisi, vulgo hi tres versus vetulae continuantur. — V. 924 *ΓΡ. A.] NEANIS.* — V. 926—929 non potui probabili ra-
tione emendare, itaque personarum distinctionem quamvis aperte fal-
sam in his quatuor versibus servavi, additis tamen cancellis. Sed in
sequentibus correxī: V. 930 *NEANIS. ΓΡ. A. NEANIS.] ΓΡ. A. NEANIS. ΓΡ. A.* — V. 932 *ΓΡ. A.] NEANIS.* — V. 933 *NEA-
NIS.] ΓΡ. A.* — V. 934 *ΓΡ. A.] NEANIS.* — V. 935 *NEANIS.] ΓΡ. A.* et adolescentulae huic continuavi etiam v. 936, cui vulgo nota *NEANIS* praemittitur. Ceterum pro σὺ fort. σοὶ praestat. — V. 950 μένειν] μενεῖν. — V. 951 seq. adolescentulae continuavi, vulgo *ΓΡ. A.* praemittitur. — μεμνήμεθα] μεμνήμεθα. — V. 954 ξύνεννέ μοι] ξύνεννός μοι. — V. 969 *NEANIS* et v. 973 *NEANIAΣ* addidi

cum Engero et Beerio, vulgo haec omnia Juveni tribuebantur. — V. 1006 ἀλλ' οὐδ'] ἀλλ' οὐκ. — ἐμῶν] ἐτῶν. — V. 1014 et 1027 ΓΡ. Α.] ΓΡ. Β. — V. 1037 ποῖ τοῦτον ἔλκεις ἄνδρα; τὸν ἐμαντῆς ἄγω.] ποῖ τοῦτον ἔλκεις σὺ; τὸν ἐμαντῆς εἰσάγω. — V. 1065 ΓΡΑΤΣ Γ. videtur non diversa esse a ΓΡ. Α., redit enim haec denuo, sed turpore etiam habitu, vid. v. 1078, juvenis autem agnoscit jam v. 1071. — V. 1067 γράω] γε. — V. 1075 σ' οὐδέ ποτ'] οὐδέ ποτέ σ'. — V. 1077 σε δεῖ] σ' ἔδει. — V. 1086 ἦστε] ἦτε. — V. 1094 ἐλκόμενός εἰμ'] ἐλκόμενος εἰμ'. — V. 1104 συνελροξομαι] συννήξομαι. — V. 1105 ὅμως corruptum videtur, conjeci αἰτῶ. — V. 1108 τήνδ'] τήν. — Post v. 1111 ΧΟΡΟΤ vulgo deest. — V. 1112 ἐγὼ aperte vitiosum, vid. v. 1116. — V. 1113 αὐτῇ τε μοι, fort. αὐτῇ τ' ἐμῇ. — V. 1114 ὑμεῖς θ'] ὑμεῖς δ'. — V. 1117 μεμύρισμα] μεμύρωμαι. Post h. v. unus alterve versus excidit, sicut etiam quae leguntur v. 1123. 1124 sensu carent, ut illa quoque vel corrupta sint, vel quaedam deesse videantur, quamquam tenendum est, ministram Baccho sauciam ista dicere. — V. 1144—48 her o tribui, vulgo ancillae continuantur. — V. 1149. 50 ancillae dedi, vulgo chori sunt omnia, quae sequuntur. — V. 1165 ὑπανακινεῖν, fort. ὑπακονεῖν. — V. 1166 ΔΕΞ. Τοῦτο δρῶ. ΧΟΡ.] ΗΜΙΧ. τοῦτο δρῶ. ΗΜΙΧ. Praeterea νῦν cancellis sepsi, quamquam locus ne sic quidem integer est. — V. 1168 λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-] λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-. — V. 1173 ἐκεφαλαιο-] ἐγκεφαλο-. — V. 1176 τρύβλιον τρυβλλον. — V. 1178 praemittitur ΗΜΙΧ., v. 1179 ΧΟΡ., quae abjici, cum illae notae sint plane perversae: nam versus hi artissime inter se cohaerent. Etenim sic statuendum est inde a v. 1163 usque ad v. 1179 coryphaeum chori canere, tum versus extremos 1180—82 universum canere chorum. Sed in haec artis metricae arcana, quae cum scenicis antiquitatibus artissime conjuncta sunt, non licet hic accuratius inquirere. — V. 1179 λαί λαί] λαί, εὐαί. — V. 1180 εὐοί εὐαί] scripsi pro εὐοί εὐαί et sic in proximis versibus. ceterum v. 1182 malim ὦ εὐαί εὐαί εὐαί

quae clausula decet exitum comoediae.

PLUTUS.

Argum. II. III. V. VI ex editione Schol. Parisina adjecti. — Argum. IV. Dind. καὶ ante τὸν νῖδον et deinde δι' ἀντῆς cancellis seipserat. — Argum. VI. v. 8 lacunam indicavi, Dindorf ἡ δ' ἀναφανεῖς ἀφνω. — ib. διεκώλυνε] διεκώλυνεν. — V. 9 ὅμως] οὕτως.

V. 21 ἀφελὼν γε] ἀφελὼν τὸν. — V. 26 οὐ τι] οὐ σε. — V. 42 ἐκέλευε] ἐκέλευσε. — V. 50 χρόνω] βίω. — V. 55 ἡμῶν, fort. ἡμῖν. — V. 56 πότερον παντὶν ὅστις εἰ, φράσεις, ἡ κατὰ τοῖσι δρω:] πρότερον σ. δ. εἰ φράσον, ἡ τ. τ. δρω. — V. 66 τὰν. — V. 70 conjicio ἄπειμ', ἵν' ἐκείθεν ἐντραχηλισθῇ πεσών. ἀλλ' ἔρρε τάχως. ΧΡΕ. Μηδαμῶς οὐκουν ἐρεῖς; pro αἷρε et personis aliter dis-

tributis. — V. 78 *KAP.*] *XPE.* — V. 80 *XPE.*] *KAP.* — V. 98 *ἐόρακά πω*, fort. *ἐόρακ' ἐγώ*. — V. 112 *σοι δ'*, fort. *σὺ δ'*. — V. 119 *ὥς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρέψει με.*] *ὥς τὰ τούτων μῶρ' ἐμ' εἰ πύθοιτ' ἄν ἐπιτρέψειε.* sed fort. praestat: *ὥς ἐπεὶ τὰ μῶρ' ἐπὶ πύθοιτ' ἄν ἐπιτρέψει με.* — V. 160—168 Chremylo tribuebantur soli, ego huic et Carioni dedi. — V. 166 *κναφεύει*] *γναφεύει.* — *κῶδια*] *κῶδια.* — V. 170—180 Carioni soli tribuebantur, dedi huic et Chremylo, quamquam nonnulla in his incerta. — V. 197 *ἀντῶ*, fort. *εἶναι.* — V. 207 *ὠνόμασέν μου*] *ὠνόμασέ μου.* — V. 208 *μὴ νυν*] *μὴ νῦν.* — V. 225 *ἐντανθοῖ*] *ἐντανθί.* — V. 227 *τὸ κρεάδιον*] *κρεάδιον.* — V. 245 *οὐκ ἐπέτυχες πώποτε*, fort. *ἐτυχες οὐδεπώποτε.* — V. 249 *σὲ*] *σε.* — V. 271 *ἡμᾶς*, fort. *ἐπειτ'.* — V. 281 *cancellis sepsi.* — V. 286 *ἡμιν*] *ἡμίν.* — V. 293 *βληγῶμενοι*, fort. *βληγῶμένων.* — V. 300 *καταδαρθέντα*] *καταδαρθόντα.* — V. 309 *σὲ*] *σε.* — V. 316 *ἄγ'*] *ἀλλ'.* — V. 318 *λάθρα*] *λάθρα.* — V. 322 *XOPOY* deest. — V. 329 *εἴνεκα*] *οὔνεκα.* — V. 343 *ἐρῶ· νῆ τοὺς θεούς, ὦ Βλ.*] *ἐρῶ νῆ τοὺς θεούς· ὦ Βλ.* — V. 354 *τὸ δ' αὖ*] *τὸ τ' αὖ.* — V. 361 *τοιοντονί· ΒΛΕ. φεῦ.*] *τοιούτο. ΒΛΕ. φεῦ.* — V. 368 *ἐπίδηλον τι πεπανούργηχ'*] *ἐπίδηλόν τι πεπανουρρηγῆσι.* — V. 375 *ἐθέλει*] *ἐθέλεις.* — V. 377 *ὦ τάν*] *ὦ τᾶν.* — V. 401 *βλέψαι ποιῆσαι νῶ* — *ΒΛΕ. τίνα βλέψαι*; fort. *βλέψαι ποιῆσαι* — *ΒΛΕ. νὰ τίνα βλέψαι*; — V. 402 *ὥς τὸ*] *ὥς περ.* — V. 406 *ἐχρῆν*, fort. *σ' ἐχρῆν.* — V. 408 *οὐδὲν ἔτ' ἔστ'*] *οὐδὲν ἔστ'.* — V. 431 *σοι τὸ βάραθρον*] *τὸ βάραθρόν σοι.* — V. 445 *καὶ μὴν λέγω*, fort. *καὶ μὴν ὃ λέγω.* — V. 450 excidisse post hunc versum aliquid videtur, fortasse *ποῖαν δὲ λόγῃν ἢ μάχαιραν ἢ δόρυ.* — V. 464 *νομίζετε*] *νομίζετον.* — V. 465 *ἀνθρώποις*] *ἀνθρώπων.* — V. 476 et 478 *XPE.*] *ΒΛΕ.* — V. 483 *XPE.*] *ΒΛΕ.* — V. 484 *ΒΛΕ.*] *XPE.* — V. 485 fort. *οὐκ ἂν φθάνοιτο τοῦτο πράττοντες.* *τί γὰρ κτλ.* — V. 493 *βούλευμα*] *βούλημα.* — V. 505 *οἶκον εἶναι φημ'*, *εἰ πάνσαι ταῦτ' ἀμβλέψας ποθ' ὁ Πλούτος, ὁδὸν ἦν τις*] *οἶκον εἶναι φημ'*, *εἰ πάνσαι ταύτην βλέψας π. ὁ. Π. ὁδὸν ἦν τις.* Possis etiam *οὐκ εἶναι φημ'*, *εἰ πάνσειεν ταῦτ' ἀμβλέψας... ἦν τις.* — V. 516 fort. *ἦν ἐξ ἧ ξῆν ἀργοῖς οὕσιν, τούτων πάντων τ' ἀμελησάιν.* — V. 521 *παρ' ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν*] *παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν, nisi forte scrib. παρὰ ληστῶν ἀνδραποδιστῶν.* — V. 531 *ἔσται τούτων πάντων*] *ἔστιν πάντων τούτων.* — V. 545 *θράνους*] *θράνους.* — V. 563 *ἦδη τοίνυν*, fort. *τοίνυν ἦδη.* Deinde conjicio: *ὅτι κοσμιότης οἶκεῖ μετ' ἐμοῦ, μετὰ τοῦ Πλούτου δ' ἐν νυβρίξειν.* — V. 565 a Dindorfio ejectum revocavi, sed cancellis sepsi. — V. 572 *ἀτὰρ οὐχ ἥττον γ' οὐδὲν κλαύσει*, fort. *ἀτὰρ οὐχ ἥττον γ' ἥτταν κλαύσει.* — V. 573 *ἀναπελθεῖν*] *ἀναπελσειν.* — V. 578 *χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον*, conjeci *χαλεπὸν πάντως τὸ δίκαιον.* — V. 582 *σε διδάξω*, fort. *ἀποδείξω.* — V. 584 subditicius videtur. — V. 586 et 592 *κοτίνῳ*] *κοτίνῳ.* — V. 596 *προσάγειν κατὰ μῆνα*] *κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν.* — V. 608 *ἐντανθοῖ*] *ἐντανθί.* — V. 613 *ἐγὼ γοῦν*] *ἐγώ γ' οὖν.* — V. 626 *εὐτρεπισμένα*] *ἡτρεπι-*

σμένα. — V. 627 *XOΠOT* deest. — V. 641 ἀπαγγελεῖ] ἀγγέλλεται.
 — V. 660 θυλήματα] προθύματα. — V. 661 μέλανος] πέλανος.
 — V. 669 παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν] παρήγγειλεν καθεύδειν. —
 V. 673. 683. 694 ἀθάρατος] ἀθάρης. — V. 688 ἥσθετό που] ἥσθάν-
 νετο. Alias conjeci ἥσθεθ' ὁμοῦ λεπτόν ψόφον. — V. 689 τὴν χεῖρ'
 ὑπερῆρε] τὴν χεῖρ' ὑψήρει. — V. 695 ἀνεπαλλόμεν] ἀνεπανόμην.
 — V. 697 γέλοιον] γελῶν. — V. 701 μὲν γ' ἐπακολουθοῦς] μὲν
 τις ἀκολουθοῦς. — V. 702 ὑπερηυθρίασε, fort. ὑπερηυθρίασε.
 — V. 721 ἐκστρέψας, fort. ἐκτρέψας. — V. 725 ἐν' ἐπομνύμενον
 παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, fort. ἐν' ὑπομνύμενον παύσω σε ταῖς
 ἐκκλησίαις. — V. 771 *XOΠOT* deest. — V. 772 κλεινὸν πέδον,
 fort. κλεινὴν πόλιν. — V. 781 ἐπεδίδουν] ἐνεδίδουν. — V. 788
 χαίρετε] χαίρετον. — V. 800 Δεξιλικός γ'] Δεξίλικος. — V. 802
XOΠOT deest. — V. 806 οὕτω τὸ πλουτεῖν ἔστιν ἡδὺ πρᾶγμα δὴ
 ejectum a Dindorfio restitui, sed cancellis sepsi. — V. 823 fort. deleta
 part. ἵνα scribendum: ἔπου δὲ μετ' ἐμοῦ παιδάριον· πρὸς τὸν θεὸν
 ἴωμεν. — V. 824 usque ad 891 Carionis nomen substitui, ubi Chre-
 myli legebatur, similiterque inde a v. 901—933 ubi item Chre-
 mylus praefigebatur, scripsi ΔΙΚ. Praeterea v. 840 et 841 continuavi
 Justo, quod Hirschig quoque vidit, vulgo XPEM. ἀλλ' οὐχὶ νῦν.
 ΔΙΚ. ἀνθ' ὧν κτλ. et v. 896 ΔΙΚ. κακόδαιμον, ὁσφραίνει τι; ΚΑΡ.
 τοῦ ψύχους κτλ. scripsi, vulgo XPEM. κακόδαιμον, ὁσφραίνει τι;
 ΔΙΚ. τοῦ ψυχους κτλ. — V. 839 αὐχμὸς γὰρ ὧν τῶν σκευαρίων μ'
 ἀπώλεσεν aperte interpolatus; intelligi poterat: αὐχμὸς γὰρ ἦν τῶν
 σκευαρίων τ' ἀπώλεια qua forma pro ἀπώλεια etiam Plato comicus
 usus est: sed mihi quidem poeta scripsisse videtur: αὐχμὸς γὰρ ἦ
 σκευωρίαν τ' ἀπώλεσα. ubi αὐχμὸς adjectivum est, velut idem
 Plato in Hyperbolo dixit αὐχμώτατος. — V. 848 item interpolatus: poeta
 fortasse scripsit: καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἐνθάδ' ἡλθες; ΔΙΚ.
 Νῆ Δία. — V. 853 πολυπόρῳ, schol. fort. πολυτρόπῳ legit, sed
 latet aliud quid. — V. 884 Εὐδάμον] Εὐδήμον. — V. 928 ταῦτα
 πάντα ταῦτα. — V. 954 *XOΠOT* deest. — V. 955 ΚΑΡ.]
 XPE. — V. 979 πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτον] ταῦτά πάντ' ὑπηρέτον.
 — V. 993 ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι] ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδε-
 λυρὸς. — V. 994 πολὺ μεθέστηκεν πάνν, haud dubie corrigendum
 π. μ. τρόπον. — V. 1004 ἔπειτα πλουτῶν, fort. ἐπίμεστα πλουτῶν.
 — V. 1011 βᾶτιον] φᾶττιον. Fort. βάβιον. cf. Phot. Bibl. p. 341 B:
 Βάβια δὲ οἱ Σῦροι καὶ μάλιστα οἱ ἐν Δαμᾶσκῳ τὰ νεογὰ καλοῦσι
 παιδία, ἥδη δὲ καὶ τὰ μειράκια ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῖς νομιζομένης
 Βαβίας θεοῦ. — V. 1013 μεγάλοις νῆ Δία] μεγάλοις ὀχομένης.
 — V. 1018 παγκάλας] παγκάλους. — V. 1019 δραχμάς, fort. δαρχ-
 μάς. — V. 1027 ποιήσῃ] ποιήσει. — V. 1029 ἀντ' εὐ ποιεῖν] ἀντεν-
 ποιεῖν. — V. 1033 νῦν δέ σ'] νυνδίσ'. — V. 1037 τηλιάς] τηλία.
 — V. 1042 XPE. σέ φησιν.] ΓΡΑΤΣ. τί φησιν; — V. 1044 fort.
 τάλαιν' ἔγωγε τῆς ὕβρεως ὑβρίζομαι. — V. 1055 ποί, expecta-
 veris ποῦ. — V. 1078 τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγώ] τοῦτό γ' ἐπέτρεπαν,

— V. 1078 seqq. aperte corrupti. Conjeci sed dubitanter: οὐκ ἄν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγώ. ΧΡΕ. πόθεν; Νῦν δ' ἀπιδιχαίρων συλλαβῶν τὴν μείρακα. ΓΡ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκ ἐτ' ἀξιοῖς ἴσως εἶναι μετ' ἐμοῦ· τίς δ' οὐ πιτρεψῶν ἐστί, τίς;
 — V. 1097 Videntur antea quaedam excidisse, nam anum rediisse plane erat significandum. — ΧΟΡΟΤ deest. — V. 1108 τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 1110 γίγνεται] τέμνεται. — V. 1116 ἔτι θύει] ἐπιθύει. — V. 1117 τότε, fort. τέως. — V. 1119 ἀπιτέτριμμαι] ἀποτέτριμμαι. — V. 1128 ἦν] ἦς. — V. 1131 ὁδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' εἰκὲ τις στρέφειν.] ὁδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' εἰκὲ ἐπιστρέφειν.
 — V. 1138 ἐκφορά.] ἐκφορα. — V. 1140 ἐγώ σ' ἄν] ἐγώ σε. — V. 1171 ΧΟΡΟΤ deest. — V. 1173 fort. ἀφ' οὗ γὰρ ἀναβλέπειν ὁ Πλούτος ἤρξατο. — V. 1187 καταμένειν] καταμενεῖν. — V. 1190 ἐλθῶν] ἦκων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ, θεράπων Ἐποπος.

ΕΠΟΨ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

[ΚΗΡΥΚΕΣ.]

ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

(ΚΗΡΥΞ.)

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρωῖνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοιῶ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἔστι δὲ λέ'. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τὸ τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἥσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανεύσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀντετέραπτο, καὶ διαωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισηφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμωδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερώς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν, λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὀρνισι

καὶ μέγα τι διανενόηται. ὥς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστώτας ἐτέρους, ὥσανει τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ὤκονόμηται. καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηναίων τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἀντικρὺς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φανύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἄερα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσαν· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὥς αἰσχροκερδεῖας ἔνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν καμωθεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται, ὥς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἐτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεισθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δράμα καθῆκεν εἰς ἅστν διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Ἀήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθῆκουσιν, ἐκείθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, το δὲ πράγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἔν' ἀνακύνεται,
κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.

III.

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐέλπιδες τὴν συνοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολοῖον καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιδας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιδες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκῆσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον, ἃ ὠφελήθησονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἄερί, Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν· ἄλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἑῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γάρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι· ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοί, διὰ τὸ μὴ ἑᾶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερῶν ἀνιέναι, λιμῶ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιδας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος, διασύραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους· ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις· ἐργάφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεῶς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν καὶ φνυγεῖν εἰς Λακεδαιμόνα.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές· οὐ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα, ἐλθόντες ἡρώτων ἀπράγμονα πόλιν. εἰς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαραὼν μετὰ πλειόνων πτηνῶν διδάσκει, τί δύναι' ὄρνιδων γένος, καὶ πῶς, ἔάν περ κατὰ μέσον τὸν ἄερα πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον πτέρυγας τ' ἐποιοῦν· ἡξίωσαν δ' οἱ θεοί, ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρῶντες γενομένην.

5

10

Ο Π Ν Ι Θ Ε Σ.

- ΕΤΕ. Ὅρθην κελεύεις, ἥ τὸ δένδρον φαίνεται;
- ΠΕΙ. διαρραγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
- ΕΤΕ. τί, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
- ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορομένω.
- ΠΕΙ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον 5
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
- ΕΤΕ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῶ πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
- ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲ ποῦ γῆς ἐσμέν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
- ΕΤΕ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που; 10
- ΠΕΙ. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστιίδης.
- ΕΤΕ. οἴμοι. ΠΕΙ. σὺ μὲν, ὦ τάν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
- ΕΤΕ. ἥ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τῶδ' ἔφασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα, 15
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτουὶ
κολοιδὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τῶ δ' οὐκ ἄρ' ἦστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν 20
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός. ΠΕΙ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐ-
δαμοῦ.
- ΕΤΕ. ἥδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.
οὐ ταῦτ' αὖ κρώζει. ΠΕΙ. μᾶλλον νῦν τε καὶ τότε.

ΕΤΕ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕΙ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ 25
βρύκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;

ΕΤΕ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρσκευασμένους,
ἔπειτα μὴ ἔξυρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, 30
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκᾳ.

ὁ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἄστὸς εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἄστοι μετ' ἄστων, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν, 35
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κευδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα.

οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' αἰ 40
ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.

διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν. 45

ὁ δὲ στόλος νῶν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένων,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἢ πέπτατο.

ΠΕΙ. οὗτος. ΕΤΕ. τί ἐστίν; ΠΕΙ. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. ΕΤΕ. χῶ κολοῖδς οὐτοσί 50
ἄνω κέχηνεν ὥσπερ εἰ δεικνύς τί μοι.

κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἣν ποιήσωμεν ψόφον.

ΠΕΙ. ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέ-
τραν.

ΕΤΕ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ἢ διπλάσιος ὁ ψόφος. 55

ΠΕΙ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόπον λαβών. ΕΤΕ. πάννυ γ', εἰ
δοκεῖ.

παῖ παῖ. ΠΕΙ. τί λέγεις, οὔτος; τὸν ἔποπα παῖ
καλεῖς;

οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἔποποῖ καλεῖν;

ΕΤΕ. ἔποποῖ. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὐθις αὖ;
ἔποποῖ. ΤΡΟ. τίνες οὔτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δε-
σπότην; 60

ΕΤΕ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.

ΤΡΟ. οἴμοι τάλας, ὄρνιθοθήρα τουτωλί.

ΕΤΕ. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.

ΤΡΟ. ἀπολεῖσθον. ΕΤΕ. ἀλλ' οὐκ ἐσμέν ἀνθρώπων.

ΤΡΟ. τί δαί;

ΕΤΕ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον. 65

ΤΡΟ. οὐδὲν λέγεις. ΕΤΕ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟ. ὁδὸν δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

ΠΕΙ. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε Φασιανικός.

ΕΤΕ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἰ πρὸς τῶν θειῶν;

ΤΡΟ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΤΕ. ἡττήθης τινός 70
ἀλεκτρούνο; ΤΡΟ. οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἠΰξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχη.

ΕΤΕ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

ΤΡΟ. οὐτός γ', ἄτ', οἶμαι, πρότερον ἀνθρώπος ποτ' ὦν,
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς. 76

τρέχω π' ἀφύας λαβὼν ἐγὼ τὸ τρύβλιον.

ἔττους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας.

τρέχω πὶ τορύνην. ΕΤΕ. τροχίλος ὄρνις οὐτοσί·
οἶσθ' οὖν ὁ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην 80

ἡμῖν κάλεσον. ΤΡΟ. ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Δία
εὔδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΕΤΕ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡΟ. οἶδα μὲν σαφῶς

ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτὸν εἶνεκ' ἐπεγερωῶ.

ΠΕΙ. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.

ΕΤΕ. οἴμοι κακοδαίμων, ᾧ κολοιός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕΙ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίου,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν. ΕΤΕ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

ΠΕΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΤΕ. ποῦ γάρ ἐστιν;

ΠΕΙ. ἀπέπτατο.

ΕΤΕ. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας· ὦ γὰρ, ὥς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠ. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΤΕ. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἢ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

ΕΠ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΤΕ. οἱ δῶδεκα θεοὶ 95
εἴξασιν ἐπιτρεῖσθαι σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτειτον
ὀρώντες τὴν πτέρωσιν; ἦν γάρ, ὦ ξένοι,
ἄνθρωπος. ΕΤΕ. οὐ σοῦ καταγελωμέν. ΕΠ. ἀλ-
λὰ τοῦ;

ΠΕΙ. τὸ δάμφορ ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμαίνεται 100
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

ΕΤΕ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;

ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΤΕ. κατὰ σοι ποῦ τὰ πτερά;

ΕΠ. ἐξερρύηκε. ΕΤΕ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα 105
πτερορρυνεῖ τε καὶ θις ἕτερα φύομεν.
ἀλλ' εἰπατόν μοι, σφῶ τίν' ἐστόν; ΕΤΕ. νῶ;
βροτώ.

ΕΠ. ποδαπὸ τὸ γένος; ΕΤΕ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

ΕΠ. μῶν ἡλιαστά; ΕΤΕ. μᾶλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ 110
τὸ σπέρμ'; ΕΤΕ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.

ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;

- ΕΤΕ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι;
ΕΤΕ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῶ, ποτέ,
καὶ ῥγύριον ὠφείλῃσας, ὥσπερ νῶ, ποτέ, 115
κοῦν ἀποδιδούς ἔχαιρες, ὥσπερ νῶ, ποτέ·
εἴτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ' ὅσα περ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς·
ταῦτ' οὖν ἰκέται νῶ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα, 120
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σίσυραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακῇν.
- ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
ΕΤΕ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.
ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἰ ζητῶν. ΕΤΕ. ἐγώ; 125
ἦκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
- ΕΠ. ποῖαν τιν' οὖν ἦδιστ' ἂν οἴκοιτ' ἂν πόλιν;
ΕΤΕ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Διὸς τοῦ λυμπίου, 130
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδιά
λουσάμενα πρῶ· μέλλω γὰρ ἐστιᾶν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης· εἰ δὲ μή,
μή μοι τότε γ' ἐλθῇς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
- ΕΠ. νῆ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς. 135
τί δαὶ σὺ; ΠΕΙ. τοιούτων ἐρῶ καὶ γώ. ΕΠ. τίνων;
ΠΕΙ. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὠραίου πατρός·
καλῶς γέ μου τὸν νῖόν, ᾧ Στιλβωνίδη,
εὐρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον 140
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάρου,
οὐκ ὠρχιπέδισας, ᾧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
ΕΠ. ᾧ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἶων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ' ὁποῖαν λέγετον εὐδαίμων πόλις

παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΤΕ. οἶμοι, μη-
δαμῶς 145

ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύνηται
κλητῆρ' ἄγους' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.

Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἥλεϊον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ'; ΕΤΕ. ὅτι νῆ τοὺς θεοὺς ὃς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. 151

ΕΠ. ἀλλ' εἰδὼν ἔτεροι τῆς Δοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΤΕ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος; 155
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν
τριβήν.

οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ξῆν ἄνευ βαλλαντίου.

ΕΤΕ. πολλήν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. 160

ΕΤΕ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ξῆτε νυμφίων βίον.

ΠΕΙ. φεῦ φεῦ.

ἢ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἢ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.

ΕΠ. τί σοι πιθώμεσθ'; ΠΕΙ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες. 165

ὥς τοῦτ' ἄτιμον τοῦ ὄργου ἐστίν. αὐτίκα

ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη,

τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί.

ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέ ποτ' ἐν ταύτῳ μένων. 170

ΕΠ. νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.

τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕΙ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.

ΕΠ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὀρνιθες πόλιν;

- ΠΕΙ. ἄληθες, ὃ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος,
βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕΙ. βλέπε νῦν
ἄνω. 175
- ΕΠ. βλέπω. ΠΕΙ. περιάγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νὴ Δία,
ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ διαστραφήσομαι;
- ΠΕΙ. εἰδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
- ΠΕΙ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
- ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕΙ. ὥσπερ εἴποι τις τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται 181
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος·
ἣν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξεται ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων, 185
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῶ Μηλίῳ.
- ΕΠ. πῶς; ΠΕΙ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἰθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἣν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, 190
ἣν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
- ΕΠ. ἰὸν ἰού·
μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω· 195
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
- ΠΕΙ. τίς ἂν οὖν τὸ πρῶτον αὐτοῖς διηγῆσται; ΕΠ. σὺ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνῶν πολλὴν χρόνον. 200
- ΠΕΙ. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥαδίως.
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς ἀντίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,

καλοῦμεν αὐτούς· οἳ δὲ νῦν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ. 205

ΠΕΙ. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μή νυν ἔσταθι·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὥς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, 210
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς
τὸν ἑμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν,
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
γέννυς ξουθῆς·

καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου 215

σμίλακος ἡχῶ πρὸς Διὸς ἔδρας,
ἴν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἴστησι χορούς·

διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ 220
ξύμφωνος ὁμοῦ

θεία μακάρων ὁλολυγή.

(αὐλεῖ.)

ΠΕΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοῦ ὀρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

ΕΤΕ. οὗτος. ΠΕΙ. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; ΕΤΕ. τί 225
δαί;

ΠΕΙ. οὔποψ μελωδεῖν αὐτὴν παρασκευάζεται.

ΕΠ. ἐποποποποποποποποποποποποι,
ἰὼ ἰὼ, ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ
ἴτω τις ὧδε τῶν ἑμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γῆρας 230
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτροάγων
σπερμολόγων τε γένη

ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν·

ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ

βῶλον ἀμφιτιτυβίζεθ' ὥδε λεπτὸν

235

ἁδομένῃ φωνᾷ·

τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό.

ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ

κλάδεσι νομον ἔχει,

τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομα-

ροφάγα,

240

ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αἰοδάν·

τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ·

οἷ θ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους

ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους 245

ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,

ὄρνις τε πτεροποίκιλος

ἄτταγᾶς ἄτταγᾶς.

ῶν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης

250

φῦλα μετ' ἀλκνόνεσσι ποτᾶται,

δεῦρ' ἵτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,

πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν

οἰωνῶν ταναοδείρων.

ἦκει γάρ τις ὄριμυς πρέσβυς,

255

καινὸς γνώμην,

καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.

ἀλλ' ἵτ' ἐς λόγους ἅπαντα,

δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.

τοροτοροτοροτοροτιξ.

260

κικκαβαῦ κικκαβαῦ.

τοροτοροτοροτορολιλιλλξ.

ΕΤΕ. ὀρᾶς τιν' ὄρνιν; ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐ·
καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΕΤΕ. ἄλλως ἄρ' οὐπόψ, ὥς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην 265

ἐμβὰς ἐπῶξε, χαραδριὸν μιμούμενος.

ΦΟΙ. τοροτὶξ τοροτίξ.

ΠΕΙ. ὦγάθ', ἀλλ' οὖν οὕτοσι καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΥΕ. νῆ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;

ΠΕΙ. οὗτος αὐτὸς νῶν φράσει· τίς ἐστίν ὄρνις οὐ-
τοσί; 270

ΕΠ. οὗτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ' ὦν ὀράθ' ὑμεῖς αἰέ,
ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕΙ. βαβαί, καλὸς γε καὶ φοι-
νικιοῦς.

ΕΠ. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικό-
περος.

ΕΥΕ. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕΙ. τί βωστρεῖς; ΕΥΕ. ἕτερος
ὄρνις οὕτοσί. Bov

ΠΕΙ. νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἐξεδρον χώραν ἔχων. 275
τίς ποθ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρι-
βάτης;

ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕΙ. Μῆδος; ὦναξ
Ἡράκλεις·

εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν εἰσέπτατο;

ΕΥΕ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὕτοσί.

ΠΕΙ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ'
ἦσθ' ἔποψ, 280

ἀλλὰ χούτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστὶ
Φιλοκλέους

ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἰππόνικος Καλλίου καὶ Ἰππονίκου Καλλίας.

ΠΕΙ. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὗρνις ἐστίν· ὥς περορρυνεῖ.

ΕΠ. ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ὑπὸ τῶν σνκοφαντῶν τίλ-
λεται, 285

αἶ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὕτοσί.
τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος; ΕΠ. οὕτοσι καταφραγᾶς.

ΠΕΙ. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;

ΕΤΕ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὦν οὐκ ἀπέβαλε τὸν
λόφον; 290

ΠΕΙ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὀρνέων;
ἢ πὶ τὸν διάυλον ἦλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες
μὲν οὖν

ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὧγάθ', ἀσφαλείας οὔνεκα.

ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὀρᾶς ὅσον συνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; ΕΤΕ. ὦναξ Ἀπολλων, τοῦ νέφους. ἰὸν
ἰού. 295

οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν
εἴσοδον.

ΠΕΙ. οὐτοσί πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νῆ Δί' ἄτταγᾶς,
οὐτοσί δὲ πηνέλοψ, ἐκεινηῖ δέ γ' ἄλκυών.

ΕΤΕ. τίς γάρ ἐσθ' οὐπίσθεν αὐτῆς; ΠΕΙ. ὅστις ἐστί;
κηρύλος.

ΕΤΕ. κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕΙ. οὐ γάρ ἐστι
Σποργίλος; 300

χαύτηί γε γλαῦξ. ΕΤΕ. τί φῆς; τίς γλαῦκ' Ἀθή-
ναξ' ἤγαγε;

ΠΕΙ. κίττα, τρυγών, κορυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμῖς, περι-
στερά,

νέρτος, ἰέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κε-
βλήπυρις,

πορφυρίς, κερχνής, κολυμβίς, ἀμπελῖς, φήνη,
δρύοψ.

ΕΤΕ. ἰὸν ἰὸν τῶν ὀρνέων, 305
ἰὸν ἰὸν τῶν κοψίχων.

οἷα πιπιρίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.

ΠΕΙ. ἄρ' ἀπειλοῦσίν γε νῶν; οἴμοι, κεχήνασιν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ καμέ. ΕΤΕ. τοῦτο μὲν καμοὶ
δοκεῖ.

ΧΟΡ. ποποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον
ἄρα νέμεται; 310

ΕΠ. οὔτοσὶ πάλαι πάρειμι κοῦκ ἀποστατῶ φίλων.

ΧΟΡ. τιτιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φί-
λον ἔχων; 315

ΕΠ. κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὥς ἐμέ.

ΧΟΡ. ποῦ; πᾶ; πῶς φής;

ΕΠ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσβύτα
δύο. 320

ἦκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

ΧΟΡ. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν ἐξ ὅτου τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.

ΧΟΡ. τί μ' εἰργάσω;

ΕΠ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

ΧΟΡ. καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; ΕΠ. καὶ δεδρακώς
γ' ἦδομαι. 325

ΧΟΡ. καστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ'
ἐγώ.

ΧΟΡ. ἔα ἔα,

προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν· ὃς γὰρ
φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν

ἐνέμετο πεθία παρ' ἡμῖν, 330

παρέβη μὲν θεσμονὺς ἀρχαίους,

παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·

ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ

γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ', ἐπ' ἐμοὶ

πολέμιον ἐτράφη. 335

ἀλλὰ πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ὕστερος λόγος·

τῷ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δίκην

327—335. = 343—351.

διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕΙ. ὥς ἀπωλόμεσθ'
ἄρα.

ΕΤΕ. αἷτιος μέντοι σὺ νῶν εἰ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦγες; ΠΕΙ. ἵν' ἀκολουθοίης
ἐμοί. 340

ΕΤΕ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕΙ. τοῦτο μὲν λη-
ροεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαυσεῖ γάρ, ἣν ἅπαξ γε τῷ φθαλμῷ
'κκοπῆς;

ΧΟΡ. ἰὼ ἰὼ,
ἐπαγ', ἐπιθ', ἐπίφερε πολέμιον ὄρμαν
φονίαν, πτέρυγά τε παντᾶ 345
ἐπίβαλε περὶ τε κύκλωσαι·
ὥς δεῖ τῷδ' οἰμῶζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολὺν πέλαγος ἔστιν ὃ τι δέξεται 350
τῷδ' ἀποφυγόντε με.
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἥδη τῷδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ' σθ' ὃ ταξίαρχος; ἐπαρέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΤΕ. τοῦτ' ἐκείνο· ποῦ φύγω δύστηνος; ΠΕΙ. οὗτος,
οὐ μενεῖς;

ΕΤΕ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕΙ. πῶς γὰρ ἂν
τούτους δοκεῖς 355
ἐκφυγεῖν; ΕΤΕ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν. ΠΕΙ. ἀλλ' ἐγὼ
τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυ-
τρῶν.

ΕΤΕ. τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει; ΠΕΙ. γλαῦξ μὲν οὐ
πρόσεισι νῶν.

ΕΤΕ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; ΠΕΙ. τὸν ὀβελίσκον
ἀρπάσας

εἶτα κατάπηξον πρὸ σαντοῦ. ΕΤΕ. τοῖσι δ' ὀφ-
θαλμοῖσι τί; 360

ΠΕΙ. ὀξύβαφον ἐντενθενὶ προσθοῦ λαβὼν ἢ τρυβλίον.

ΕΤΕ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σὺ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

ΧΟΡ. ἐλελελεῦ χῶρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν
ἐχρῆν.

ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύ-
τραν. 365

ΕΠ. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδέν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα;

ΧΟΡ. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἐτι;

ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν
φίλοι, 371

καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;

ΧΟΡ. πῶς δ' ἂν οἷδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς
ἐμοῖς; 375

ΕΠ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ
σοφοί.

ἢ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνά-
γκασεν.

αὐτίχ' αἰ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν
κοῦ φίλων

ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τεῖχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μα-
κράς.

τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρή-
ματα. 380

ΧΟΡ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὥς ἡμῖν δοκεῖ,

χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
σοφόν.

ΠΕΙ. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἷξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστί, καί μοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω προῖγμ' ἐννητιώ-
μεθα. 385

ΠΕΙ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
τῷ τε τρυβλίῳ καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χροή, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν 390
τὴν χύτραν ἄκραν ὀρῶντας
ἐγγύς· ὥς οὐ φευκτέον νῶν.

ΕΤΕ. ἐτεόν, ἣν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΕΙ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νό.
δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς
μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς. 395

ΧΟΡ. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν,
καὶ τὸν θυμὸν κατὰθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τοῦσδε, τίνες ποτέ,
καὶ πόθεν ἔμολον,
[ἐπὶ] τίνα τ' ἐπίνοιαν. 400
ὡς ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟΡ. τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;

ΕΠ. ξένῳ σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

ΧΟΡ. τύχη δὲ ποία κομί-
ξει ποτ' αὐτῷ πρὸς ὄρ- 410

νιθας ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρως
βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟΡ. τί φῆς;
λέγουσι δὴ τίνας λόγους; 415

ΕΠ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

ΧΟΡ. ὄρᾳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνῶν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν; 420

ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὗ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὥς
σὰ [ταῦτα] πάντα καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε, καὶ 425
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.

ΧΟΡ. πότερα μαινόμενος;

ΕΠ. ἄφατον ὥς φρόνιμος.

ΧΟΡ. ἐν σοφόν τι φρενί;

ΕΠ. πνκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον. 430

ΧΟΡ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γὰρ ὦν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΕΠ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν 435
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχᾳ γαθῇ
εἰς τὸν ἱπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ πιστάτου·
σὺ δὲ τοῦσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγώ,
φράσον, δίδαξον. ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ
μὲν οὔ,

ἦν μὴ διάθωνταί γ' οἷδε διαθήκην ἐμοὶ 440
ἦνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,

ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν ΧΟΡ. οὐ τί
που

τόν; οὐδαμῶς. ΠΕΙ. οὐκ, ἀλλὰ τῷ φθαλμῷ λέγω.

ΧΟΡ. διατίθεται ἄγῳ. ΠΕΙ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

ΧΟΡ. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾷν τοῖς κριταῖς 445
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕΙ. ἔσται ταυταγί.

ΧΟΡ. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾷν μόνον.

ΠΕΙ. ἀκούετε λεῶ· τοὺς ὀπλίτας νυν μενὶ
ἀνελομένους θῶ' πλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινα-
κίοις. 450

ΧΟΡ. δολερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.

τάχα γὰρ τύχοις ἂν

χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμιν τινα μεῖζω 455

παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς

φρενὸς ἄξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ', ὃ δορᾷς, λέγ' εἰς
κοινόν.

ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι

ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.

ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι ἤκεις, τὴν σὴν γνώμην
ἀναπείσας, 460

λέγε θαρρήσας· ὥς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον
παραβῶμεν.

ΠΕΙ. καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λό-
γος εἷς μοι,

ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον·
καταχεῖσθαι

κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΥΕ. δειπ-
νήσειν μέλλομεν, ἢ τί;

- ΠΕΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαο-
νὸν ἔπος τι, 465
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν· οὕτως ὑμῶν
ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς ΕΠ. ἡμεῖς βασι-
λῆς; τίνος; ΠΕΙ. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ
τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγέ-
νεσθε
καὶ γῆς; ΕΠ. καὶ γῆς; ΠΕΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω.
ΕΠ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
ΠΕΙ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσω-
πον πεπάτηκας, 471
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρῶτην ὄρ-
νιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐ-
τῆς ἀποθνήσκειν·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον·
τὴν δ' ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμυχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
κατορύξαι. 475
ΕΤΕ. ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεῶς
Κεφαλῇσιν.
ΠΕΙ. οὐκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ
θεῶν ἐγένοντο,
ὥς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βα-
σιλεία;
ΕΤΕ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ φύγῃς βόσκειν
σε τὸ λοιπόν.
ΕΠ. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυ-
κολάπτῃ. 480

ΠΕΙ. ὥς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ πα-
λαιόν,
ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια
τούτων.

αὐτίκα δ' ὑμῖν προῦτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρονόν',
ὥς ἐτυράννει

ἦρχέ τε Περσῶν προῦτον πάντων, Δαρείου καὶ
Μεγαβάζου,

ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ'
ἐκείνης. 485

ΕΤΕ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέ-
γας διαβάσκει

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μό-
νος ὀρθήν.

ΠΕΙ. οὕτω δ' ἰσχυσέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς,
ὥστ' ἔτι καὶ νῦν

ὑπὸ τῆς δώμης τῆς τότε' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον
ὄρθριον ἄσῃ,

ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς,
σκυλοδέψαι, 490

σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφिताμοιβοί, τορνευτολυρα-
σπιδοπηγοί·

οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΤΕ. ἐμὲ
τοῦτό γ' ἐρώτα.

χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
διὰ τοῦτον.

ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαγίου κληθεὶς ὑπέπινον
ἐν ἄστει,

κἄρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους,
οὗτος ἄρ' ἦσεν, 495

κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀλιμουῦντάδε,
κἄρτι προκύπτω

ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ
νωτον·

καὶ γὰρ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοὶ-
μάτιόν μου.

ΠΕΙ. ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἤρχεν τότε καβα-
σίλευεν.

ΕΠ. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕΙ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος προ-
τος βασιλεύων 500

προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΤΕ. νῆ τὸν Διό-
νυσον, ἐγὼ γοῦν

ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδὼν· καὶ θ' ὕπτιος ὦν ἀνα-
χάσκων

ὀβολὸν κατεβρόχθισα· καὶ τα κενὸν τὸν θύλακον
οἴκαδ' ἀφεῖλκον.

ΠΕΙ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασι-
λεὺς ἦν·

χῶπόθ' ὁ κόκκυξ εἰποι κόκκυ, τότ' ἂν οἱ Φοίνικες
ἅπαντες 505

τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις
ἐθέριζον.

ΕΤΕ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψω-
λοὶ πεδίονδε.

ΠΕΙ. ἤρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἰ τις καὶ
βασιλεύοι

ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Με-
νέλαος,

ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι
δωροδοκοίη. 510

ΕΤΕ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη γὰρ καὶ δητὰ μ' ἐλάμβανε
θαῦμα,

ὁπότ' ἐξέλθοι Πριάμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι
τραγωδοῖς·

ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτην τηρῶν ὅτι δω-
ροδοκοίη.

ΠΕΙ. ὁ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ
νῦν βασιλεύων

ἀετὸν ὄρνιν ἐστήκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασι-
λεύς ὢν. 515

ἢ δ' αὖ θυγάτηρ γλαυχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ
θεράπων ἰέρακα.

ΕΤΕ. νῆ τὴν Δήμητρο' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνοσ οὔνεκα
ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕΙ. ἴν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς
νόμος ἐστί,

τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ
σπλάγχνα λάβωσιν.

ὦμνυ τ' οὐδείς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρ-
νιδας ἅπαντες. 520

Λάμπων δ' ὅμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν
ἐξαπατᾷ τι.

οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ'
ἐνόμιζον,

νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μανᾶς.

ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, κὰν τοῖς ἱεροῖς 525

πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτῆς

ἴστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,

ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς.

εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους.

οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες. 530

κούδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,

ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,

ἀλλ' ἐπικνωσιν τυρόν, ἔλαιον,

σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες

κατάχυσμ' ἕτερον γλυνὸν καὶ λιπαρόν, 535
 κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμόν
 τοῦτο καθ' ὑμῶν
 αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟΡ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους 540
 ἤνεγκας, ἄνθρωφ' ὥς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 πατέρων κήκην, οἱ
 τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
 ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.

σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
 κατὰ συντυχίαν ἀγαθὴν ἤκεις ἐμοὶ σωτήρ. 545
 ἀναθεις γὰρ ἐγώ σοι
 τὰ νεοττία κἄμαυτὸν οἰκήσω.

ἀλλ' ὅ τι χροὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὥς ξῆν
 οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
 εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βα-
 σιλείαν.

ΠΕΙ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν 550
 εἶναι,

κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ
 μεταξὺ
 περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὅπταῖς ὥσπερ
 Βαβυλῶνα.

ΕΠ. ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὥς σμερδαλέον τὸ
 πόλισμα.

ΠΕΙ. κἄπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' 555
 ἀπαιτεῖν·

κἄν μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσι-
 μαχήσῃ, 555

ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
 ἀπειπεῖν

ορνίθιν = ορνίθιον

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ δια-
φοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κα-
τέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦνπερ δ' ἐπίωσ',
ἐπιβάλλειν
σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'
ἐκείνας. 560
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα
κελεύω,
ὥς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοι-
πόν·
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖτις· προσενείμασθαι δὲ
πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἀρμόξῃ καθ'
ἕκαστον·
ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύ-
ειν· 565
ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττη πυροὺς κα-
θαγίζειν·
ἦν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν με-
λιτούττας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὄρχίλος
ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρπον ἐνόρχην
σφραγιάζειν.

ΕΥΕ. ἥσθην σέρπον σφραγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέ-
γας Ζάν. 570

ΕΠ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἀνθρώποι κοῦχλ
κολοιούς,
οἳ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν; ΠΕΙ. ληρεῖς·
καὶ νῆ Δί' ὃ γ' Ἑρμῆς

πέτεται θεὸς ὦν πτέρυγας τε φορεῖ, ἄλλοι γε
θεοὶ πάνυ πολλοί.

αὐτίκα Νίκη πέτεται περὺγοιν χρυσάιν, καὶ νῆ
Δι' ἔρωσ γε.

Ἴριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἱκέλην εἶναι τρήρωνι
πελείῃ. 575

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει περὸέντα
κεραυνόν;

ΕΠ. ἦν δ' οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ
μηδέν,

τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕΙ. τότε χρὴ
στρουθῶν νέφος ἀρθῆν

καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν
ἀνακάψαι.

κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυρρὸς πεινῶσι με-
τρείτω. 580

ΕΥΕ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δι', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν
παρέχουσιν.

ΠΕΙ. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν
καταροῦσιν,

καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων
ἐπὶ πείρα.

εἶθ' ἀπόλλων ἱατρός γ' ὦν ἰάσθω· μισθοφο-
ρεῖ δέ.

ΕΥΕ. μή, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τῷ βοιδαρίῳ τῷ μὲν πρώτιστ'
ἀποδῶμαι. 585

ΠΕΙ. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ
Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,

ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δὴ
μοι τῶν ἀγαθῶν ἓν.

ΠΕΙ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρονοπες οὐ
κατέδονται,

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων
ἐπιτρίψει.

εἰθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκάς οὐ κατέ-
δονται, 590

ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρώς αὐτοὺς ἀγέλη μία
κιχλῶν.

ΕΠ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ του-
του σφόδρ' ἐρωῶσι.

ΠΕΙ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὔτοι δώσουσι
τὰ χρηστὰ

τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
κατεροῦσιν,

ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδεὶς. ΕΠ. πῶς
οὐκ ἀπολεῖται; 595

ΠΕΙ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ
τοῦ πλοῦ.

νυνὶ μὴ πλεῖ, χεῖμῶν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος
ἐπέσται.

ΕΤΕ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μείναιμι
παρ' ὑμῖν.

ΠΕΙ. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δειξουσ' οὓς οἱ πρότε-
ρον κατέθεντο

τῶν ἀργυρίων· αὐτοὶ γὰρ ἴσασι· λέγουσι δὲ τοι
τάδε πάντες, 600

οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις
ἄρ' ὄρνις.

ΕΤΕ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας
ἀνορύττω.

ΕΠ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὔσαν παρὰ τοῖσι
θεοῖσιν;

ΠΕΙ. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
σάφ' ἴσθι,

ὥς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδὲς
ὕγιαίνει. 605

ΕΠ. πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; και γαρ τοῦτ'
ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ.

ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕΙ. μὰ Δί',
ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς

ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ;
ΠΕΙ. παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.

οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυζα
κορώνη;

ΕΥΕ. αἰβοῦ, ὥς πολλῶ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
βασιλεύειν. 610

ΠΕΙ. οὐ γὰρ πολλῶ;
καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις 615

οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεῶς ἔσται· κοῦκ εἰς Δελφούς
οὐδ' εἰς Ἀμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροισι 620

καὶ τοῖς κοτίνοισι στάντες ἔχοντες
κριθάς, πυρούς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὰ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται 625

πυρούς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺν πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου με-
ταπίπτων,

οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης
ἔτ' ἀφείμην.

ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
 ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα, 630
 ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
 ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
 ἀδόλους, ὀσίους,
 ἐπὶ θεοὺς ἴοις,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον 635
 θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τὰμὰ τρίψειν.
 ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετα-
 ξόμεθ' ἡμεῖς.
 ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλευέειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
 ἀνάκειται.

ΕΠ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
 ὥρα' ὅτιν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν, 640
 ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ τοι
 εἰσέλθετ' εἰς νεοττιᾶν γε τὴν ἐμὴν
 καὶ τὰμὰ κάρφῃ καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
 καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥάδιον.
 ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. ΕΠ. τρῳδεδί;
 ΠΕΙ. Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον 645
 ἄμφω. ΠΕΙ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἰς-
 ιτον.

ΠΕΙ. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
 ΠΕΙ. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
 φέρ' ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χούτοσι
 ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω; 650
 ΕΠ. καλῶς. ΠΕΙ. ὅρα νυν ὥς ἐν Αἰσώπου λόγοις
 ἔστιν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὥς
 φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
 ΕΠ. μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ῥίξιον,
 ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω. 655
 ΠΕΙ. οὕτω μὲν εἰσίδωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία

καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡ. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟΡ. τού-
τους μὲν ἄγων μετὰ σαντοῦ
ἀριότιστον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα
Μούσαις
κατάλειψ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιάσας, ἵνα παίσωμεν
μετ' ἐκείνης. 660

ΠΕΙ. ὦ τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοῦρνίθιον.

ΕΤΕ. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

ΕΠ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δοῶν. ἡ Πρόκνη 665
ἐκβαίνει, καὶ σαντὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

ΠΕΙ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὥς καλὸν τοῦρνίθιον,
ὥς δ' ἀπαλόν, ὥς δὲ λευκόν. ΕΤΕ. ἄρα γ'
οἶσθ' ὅτι

ἐγὼ διαμηροῖσι μ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;

ΠΕΙ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος. 670

ΕΤΕ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλήσαι μοι δοκῶ.

ΠΕΙ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, εὐγγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.

ΕΤΕ. ἀλλ' ὥσπερ ῥὸν νῆ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα καῖθ' οὕτω φιλεῖν.

ΕΠ. ἴωμεν. ΠΕΙ. ἡγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχ' ἀγαθῇ. 675

ΧΟΡ. ὦ φίλη, ὦ ξουθή,
ὦ φίλτατον ὄρνέων
πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὕμνων, ξύντροφ' ἀηδοῦ,
ἡλθες ἡλθες, ὦ φθης,
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.
ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκους'
αὐλὸν φθέγμασιν ἡρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

680

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμανρόβιοι, φύλλων γενεᾷ
 προσόμοιοι, 685
 ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φύλ'
 ἀμενηνά,
 ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βοροτοί, ἀνέρες εἰκε-
 λόνειροι,
 προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς
 αἰὲν ἐοῦσι,
 τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγῆρως, τοῖς ἄφθιτα μη-
 δομένοισιν.
 ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν
 μετεώρων, 690
 φύσιν οἰωνῶν γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέ-
 βους τε Χάους τε
 εἰδότες ὀρθῶς Προδίκη παρ' ἐμοῦ κλάειν εἵπητε
 τὸ λοιπόν.
 Χάος ἦν καὶ Νύξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
 Τάρταρος εὐρύς·
 γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν
 ἀπείροσι κόλποις
 τίκει πρῶτιστον ὑπηνέμιον Νύξ ἡ μελανόπτερος
 ῥόν, 695
 ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἐβλασταν Ἐρως ὁ
 ποθεινός,
 στίλβων νῶτον περὺγοιν χρυσάιν, εἰκὼς ἀνε-
 μώκεσι δίναις.
 οὗτος δὲ Χάει περόεντι μιγείς νυχίῳ κατὰ Τάρ-
 ταρον εὐρὺν
 ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνή-
 γαγεν ἐς φῶς.
 πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως
 ξυνέμιξεν ἅπαντα· 700

ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς
 ὠκεανὸς τε
 καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.
 ὧδε μὲν ἔσμεν
 πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὥς
 ἔσμεν Ἔρωτος
 πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθ' αὖτε γὰρ καὶ τοῖσιν
 ἐρῶσι σύνεσμεν·
 πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομομοκότας παῖδας πρὸς
 τέρμασιν ὥρας 705
 διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες
 ἐρασταί,
 ὁ μὲν ὄρτυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν'.
 ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
 πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων
 τὰ μέγιστα.
 πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος,
 ὁπώρας·
 σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λι-
 βύην μεταχωρῇ, 710
 καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι
 καθεύδειν,
 εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν
 ἀποδύῃ.
 ἱκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἑτέραν ὥραν
 ἀποφαίνει,
 ἥνικα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν· εἶτα
 χελιδῶν,
 ὅτε χοῇ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρί-
 σθαι. 715
 ἔσμεν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος
 Ἀπόλλων.

ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς
 ἅπαντα τρέπεσθε,
 πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βίον κτήσιν καὶ
 πρὸς γάμον ἀνδρός·
 ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείας
 διακρίνει·

φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα κα-
 λείτε, 720
 ξύμβολον ὄρνιν, φωνήν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν,
 ὄνον ὄρνιν.

ἄρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλ-
 λων;

ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς, 725
 ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
 αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
 μετρίῳ πνίγει· κοῦκ ἀποδράντες
 καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
 παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ ὡς Ζεὺς·
 ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
 αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν, 730
 πλουθυγείαν,
 εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
 νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίαν,
 γάλα τ' ὄρνιθων.

ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· 735
 οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Μοῦσα λοχμαία,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
 νάπαισί τε καὶ κορυφαῖς ἐν ὄρειαις, 740

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων
 Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω 745
 σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρεῖα,
 τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
 ἐνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
 Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν,
 αἰεὶ φέ- 750

ρων γλυκεῖαν ῥῥάν.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ᾧ θεαταί, βούλεται
 διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὥς ἡμᾶς ἔτω.
 ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατού-
 μενα, 755

ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλὰ.
 εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν
 νόμῳ,

τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἣν τις τῷ πατρὶ
 προσδραμὼν εἶπη πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εἰ
 μαχεῖ.

εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, 760

ἄτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.

εἰ δὲ τυγχάνει τις ὧν Φρὺξ μὴδὲν ἦττον Σπιν-
 θάρων,

φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γέ-
 νους.

εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηγεστίδης,
 φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φρά-
 τορες. 765

εἰ δ' ὁ Πεισίλου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας

βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον
ὥς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

τοιάνδε κύκνοι,

τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, 770

συμμιγῇ βοήν ὁμοῦ

πτεροῖσι κρέκοντες ἱακχον Ἀπόλλω,

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

ὄχθῳ ἐφεξόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμόν,

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, 775

διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·

πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,

κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἶθρη,

τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·

πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος· 780

εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος

Χάριτες Μοῦ-

σαί τ' ἐπωλόλυξαν.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά. 785

αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,

εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἦχθετο,

ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,

κᾶτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὖ κατέπτατο.

εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,

οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο, 791

κάποπαρδῶν κάναπνεύσας αὐθις αὖ κατέπτατο·

εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,

κᾶθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,

οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν περυγίσας ἀνέπτατο,

εἶτα βινήσας ἐκείθεν αὐθις αὖ καθέζετο. 796

ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;

ὥς Διτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά

ἡρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἴτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει, κάσσι νυνὶ ξουθὸς ἵππαλε-
κτροῶν. 800

ΠΕΙ. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν προῤῥμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

ΕΤΕ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕΙ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἷσθ' ὧ μάλιστα' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. 805

ΕΤΕ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

ΠΕΙ. ταυτὶ μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ΕΤΕ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕΙ. πρώτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἴτα τοῖς θεοῖς 810
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΤΕ. ταῦτα κάμοι συνδοκεῖ.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;

ΠΕΙ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαιμόνος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΤΕ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇμῃ πόλει; 815
οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν ἔχων.

ΠΕΙ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; ΕΤΕ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνυ. ΠΕΙ. βούλει Νεφελοκοκκυρίαν;

ΕΤΕ. ἰοὺ ἰοῦ·
καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὖρες τοῦνομα. 820
ἄρ' ἐστὶν αὐτηγὶ Νεφελοκοκκυρία,
ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χορήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕΙ. καὶ λῶστον
μὲν οὖν

τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαξονενόμενοι καθ' ὑπερηκόντισαν. 825

ΕΤΕ. λιπαρὸν τὸ χοῖμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

- ΠΕΙ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῷμεν πολιάδα;
 ΕΤΕ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
 ὅπου θεός, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν 830
 ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
 τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
 ΠΕΙ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
 ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
 Ἄρεως νεοττός. ΕΤΕ. ᾧ νεοττὲ δέσποτα. 835
 ὥς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
 ΠΕΙ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἄερα,
 καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
 χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργανον,
 λεκάνην ἀνένεγκε, κατὰπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος, 840
 φύλακας κατὰστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρουπτ' αἰεί,
 κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθεινδ' ἐκεῖ.
 κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
 ἕτερον δ' ἄνωθεν αὐτὸ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
 ἀκκεῖθεν αὐτίς παρ' ἐμέ. ΕΤΕ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ
 μένων 845
 οἰμῶξε παρ' ἐμ'. ΠΕΙ. ἰθ', ὦγάθ', οἷ πέμπω
 σ' ἐγώ.
 οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπραγέται.
 ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
 τὸν Ιερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
 παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. 850
 ΙΕΡ. ὁμορροθῶ, συνθέλω,
 συμπαραινέσας ἔχω προσ-
 ὀδία μεγάλα
 σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν.
 ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα 855
 προβάτιόν τι θύειν.

ἴτω ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιάς βοά·
 συναδέτω δὲ Χαῖρις ῥῳάν.

ΠΕΙ. παῦσαι σὺ φουσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
 τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δειν' ἰδὼν, 860
 οὐπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
 ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡ. δρᾶσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ καινοῦν ἔχων;
 εὔχεσθε τῇ Ἑστία τῇ ὀρνιθείῳ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ 865
 τῷ Ἑστιούχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
 πίησι πᾶσι καὶ πάσησιν,

ΠΕΙ. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.

ΙΕΡ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Αἰητοῖ Ὀρτυ- 870
 γομήτρᾳ, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι,

ΠΕΙ. οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἀρτεμις.

ΙΕΡ. καὶ φρυγίῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλῃ 875
 μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,

ΠΕΙ. δέσποινα Κυβέλλη, στρουθέ, μῆτερ Κλεοκρίτου.

ΙΕΡ. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
 ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,

ΠΕΙ. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις. 880

ΙΕΡ. καὶ ἥρωσι [καὶ] ὄρνισι καὶ ἡρώων παισὶ, πορφυ-
 ρίῳνι, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξι-
 δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἐλεᾷ, καὶ βασκᾷ, 885
 καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ, καὶ καταράκτῃ, καὶ με-
 λαγκορύφῳ, καὶ αἰγιθάλλῳ,

ΠΕΙ. παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν. ἰοὺ ἰοῦ.
 ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς 890
 ἄλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
 ἰκτίνος εἰς ἃν τοῦτό γ' οἶχοιθ' ἀρπάσας;
 ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

ΙΕΡ. εἴτ' αὖθις αὖ τᾶρα σοι 895

δεῦ με δεύτερον μέλος χέρ-
 νιβι θεοσεβές
 ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
 μάκαρας, ἓνα τινὰ μόνον, εἴπερ
 ἱκανὸν ἔξετ' ὄψον. 900
 τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλήν
 γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

ΠΕΙ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πετερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
 κλῆσον, ᾧ Μοῦσα,
 τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς. 905

ΠΕΙ. τουτὶ τὸ προᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;

ΠΟΙ. ἐγὼ μελιγλώσσω ἐπέων ἰεὺς ἀοιδάν,
 Μουσάων θεράπων ὄτρηρός,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον. 910

ΠΕΙ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;

ΠΟΙ. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμέν οἱ διδάσκαλοι
 Μουσάων θεράποντες ὄτρηροί,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙ. οὐκ ἐτὸς ὄτρηρόν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις. 915

ἄτάρ, ᾧ ποιητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟΙ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
 τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
 καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕΙ. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ πόσου χρόνου; 920

ΠΟΙ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήξω πόλιν.

ΠΕΙ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
 καὶ τοῦνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ θέμην;

ΠΟΙ. ἀλλὰ τις ὠκεία Μουσάων φάτις

οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγά.

925

σὺ δὲ πάτερ κτίστωρ Αἴτνας,

ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,

δὸς ἐμὴν ὅτι περ
 τεᾷ κεφαλᾷ θέλεις
 πρόφρων δόμεν ἐμὴν τεῖν. 930

ΠΕΙ. τουτὶ παρῆξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
 εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφενξούμεθα.
 οὔτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
 ἀπόδυσθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
 ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. 935

ΠΟΙ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
 Μοῦσα [τόδε] δῶρον δέχεται·
 τὸ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθες
 Πινδάρειον ἔπος·

ΠΕΙ. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. 940

ΠΟΙ. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
 ἁλᾶται Στράτων,
 ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
 ἄκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
 ξύνες ὅ τοι λέγω. 945

ΠΕΙ. ξυνήμ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
 ἀπόδυσθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
 ἄπελθε τουτοῦ λαβών. ΠΟΙ. ἀπέρχομαι,
 κὰς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
 κληῖσον, ὧ χρυσόθρονε, τὰν 950
 τρομεράν, κρυεράν·
 νιφόβολα πεδία πολύσπορά τ' ἤλυθον.
 ἀλαλαί.

ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφενγας ταυταγὶ
 τὰ κρυερά τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών. 955
 τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
 οὔτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
 αὔθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
 εὐφημία' στω. ΧΡΗ. μὴ κατάρξῃ τοῦ τραγού.

ΠΕΙ. σὺ δ' εἰ τίς; ΧΡΗ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕΙ. οἷ-
μωξέ νυν. 960

ΧΡΗ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φανύλως φέρε·
ὥς ἔστι Βάκιδος χρησμός ἀντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. κᾶπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; ΧΡΗ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιξέ με. 965

ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.

ΧΡΗ. Ἄλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταῦτῳ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυνῶνος,

ΠΕΙ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἔμοι Κορινθίων;

ΧΡΗ. ἤνιξαθ' ὁ Βάκισ τοῦτο πρὸς τὸν ἄερα. 970

πρῶτον Πανδώρα θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,

ΠΕΙ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.

καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχχνων χεῖρ' ἐπι-
πλήσαι. 975

ΠΕΙ. καὶ σπλάγχχνα διδόν' ἔνεστι; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυ-
βλίον.

κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ' ὥς ἐπιτέλλω,
αἰετός ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ κε μὴ δῶς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγῶν οὐδ' αἰετός, οὐ δορυκολάπτῃς.

ΠΕΙ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.

ΠΕΙ. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμός τουτῷ, 981
ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἐξεγραψάμην·

Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζῶν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ, 985

ΧΡΗ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βυβλίον.

καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν Λάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπέιθης.

- ΧΡΗ. καὶ ταῦτ' ἐνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
οὐκ εἰ θύραξ' ἐς κόρακας; ΧΡΗ. οἴμοι δέλαιος.
- ΠΕΙ. οὐκ οὖν ἐτέρωσε χρησιμολογήσεις ἐκτρέχων; 991
- ΜΕΤ. ἦκω παρ' ὑμᾶς ΠΕΙ. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλήματος;
τίς ἡ' πίνοια, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;
- ΜΕΤ. γεωμετρήσαι βούλομαι τὸν ἄερα 995
ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕΙ. πρὸς τῶν θεῶν,
σὺ δ' εἰ τίς ἀνδρῶν; ΜΕΤ. ὅστις εἰμ' ἐγώ; Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς ὡς Κολωνός. ΠΕΙ. εἰπέ μοι,
ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; ΜΕΤ. κανόνες ἄερος.
αὐτίκα γὰρ ἄῃρ ἔστι τὴν ἰδέαν ὅλος 1000
κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν' ἀνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεῖς διαβήτην — μανθάνεις; ΠΕΙ. οὐ μανθάνω.
- ΜΕΤ. ὀρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος, κὰν μέσῳ 1005
ἀγορά, φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος,
αὐτοῦ κυκλωτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕΙ. ἀνθρωπος Θάλης.
Μέτων, ΜΕΤ. τί ἔστιν; ΠΕΙ. οἶσθ' ὅτιν φιλῶ
σ' ἐγώ; 1010
καὶ μοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
- ΜΕΤ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕΙ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηνηται τινες
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἅστυ. ΜΕΤ. μῶν στασιάζετε;
- ΠΕΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. ΜΕΤ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕΙ. ὁμο-
θυμαδὸν 1015
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
- ΜΕΤ. ὑπάγοιμί τ᾽ ἄρ' ἄν. ΠΕΙ. νῆ Δί', ὥς οὐκ οἶδ' ἂν εἰ
φθαίης ἄν· ἐπικεῖνται γὰρ ἐγγυὲς αὐταί.

ΜΕΤ. οἷμοι κακοδαίμων. ΠΕΙ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαντὸν ἀπὶ τὸν ἀλλαγῇ; 1020

ΕΠΙ. ποῦ πρόξενοι; ΠΕΙ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτοσί;

ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κνᾶμφ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον βυβλίον
Τελέου τι. ΠΕΙ. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νῆ τοὺς
θεοὺς. 1026

ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.

ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.

ΠΕΙ. ἄπιθι λαβὼν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.

ΕΠΙ. τουτὶ τί ἦν; ΠΕΙ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου. 1030

ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.

ΠΕΙ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὸ κάδω;
οὐ δεινὰ; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦ. Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον 1035
ἀδικῇ

ΠΕΙ. τουτὶ τί ἔστιν αὖ κακὸν τὸ βυβλίον;

ΨΗΦ. ψηφισματοπώλης εἰμί, καὶ νόμους νέους
ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕΙ. τὸ τί; 1039

ΨΗΦ. Χρησθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι
καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀλο-
φύξιοι.

ΠΕΙ. σὺ δέ γ' οἶσίπερ ὥτοτύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗΦ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕΙ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νό-
μους;

πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δείξω νόμους. 1045

ΕΠΙ. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουνν-
χιῶνα μῆνα.

ΠΕΙ. ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

ΨΗΦ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ 1050
δέχῃται κατὰ τὴν στήλην,

ΠΕΙ. οἷμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

ΕΠΙ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμᾶς.

ΠΕΙ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κᾶδω διασκεδῶ.

ΕΠΙ. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;

ΠΕΙ. αἰβοῦ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς; 1055

ἀπλώμεν ἡμεῖς ὥς τάχιστ' ἐντευθενὶ

θύσοντες εἶσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

ΧΟΡ. ἦδη μοι τῷ παντόπῳ

καὶ παντάρχα θνητοὶ πάντες

θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.

1060

πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεῦω,

σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,

κτείνων παμφύλων γένναν

θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ

ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γέννυσιν πολυφάγοις, 1065

δένδρεσί τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκειται·

κτείνω δ' οἱ κήπους εὐώδεις

φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·

ἐρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσα περ

καὶ μαύρα

ἔστιν ὑπ' ἐμαῖς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλνται. 1070

τῇδε μέντοι θῆμέρα μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,

ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μῆλιον,

λαμβάνειν τάλαντον, ἣν τε τῶν τυράννων τίς τινα

τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.

βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χῆμεῖς ἐν-

θάδε·

1076

ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,

λήψεται τάλαντον· ἣν δὲ ζῶντ' ἀπαγάγῃ, τέτ-

ταρα,

ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ-
βολοῦ,

εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐρχεῖ τὰ πτερά, 1081
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἴρξας ἔχει,
καὶ παναγκάζει παλεύειν δεδεμένους ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· καί τις ὄρνιθας

τρέφει

εἰργμένους ὑμῶν ἐν ἀνλῇ, φράζομεν μεθιέναι. 1085
ἣν δὲ μὴ πεῖθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρ-
νέων

αὐθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

εὐδαιμον φῦλον πτηνῶν

οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν

χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται·

1090

οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς

ἄκτις τηλαυγὴς θάλλπει·

ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων

φύλλων κόλποις ἐνναίω,

ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὄξυ μέλος ἀχέτας

1095

θάλλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾷ.

χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,

Νύμφαις οὐρεῖαις ξυμπαίζων·

ἡρινά τε βοσκόμεθα παρθένια

λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100

τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,

ὅς' ἀγάθ', ἣν κρινώσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώ-

σομεν,

ᾧστε κρείττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου λα-

βεῖν.

1104

πρῶτα μὲν γὰρ οὐ μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται,

γλαῦκες ὑμᾶς οὔ ποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικά·

ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλλαντίοις
 ἐννεοττεύσουσι κακλέψουσι μικρὰ κέρματα.
 εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
 τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰτόν· 1110
 καὶ λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἀρπάσαι βούλησθέ τι,
 ὅξυν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῶν δώσομεν.
 ἦν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῶν πέμψομεν.
 ἦν δὲ μὴ κρίνῃτε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
 ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μῆν' ἔχῃ,
 ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὔτω
 δίκην 1116

δώσεθ' ἡμῶν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

ΠΕΙ. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῶν ἐστίν, ὄρνιθες, καλὰ·
 ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
 οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τὰ κεῖ πράγματα. 1120
 ἀλλ' οὗτοσί τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓ. Α. ποῦ ποῦ' στι ποῦ; ποῦ ποῦ' στι ποῦ; ποῦ ποῦ' στι
 ποῦ;

ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕΙ. οὗτοσί.

ΑΓ. Α. ἐξωκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. ΠΕΙ. εὖ λέγεις.

ΑΓ. Α. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον· 1125
 ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
 καὶ Θεαγένης ἐναντίω δὺ' ἄρματε,
 ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
 ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασάτην. ΠΕΙ. Ἡρά-
 κλεις.

ΑΓ. Α. τὸ δὲ μῆκος ἐστίν, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ, 1130
 ἑκατοντορόγνιον. ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μά-
 κρους.

τίνες ὥκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

ΑΓ. Α. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
 πλινθοφόρος, οὐ λιθοργός, οὐ τέκτων παρῆν,

- ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 1135
 ἐκ μὲν γε Λιβύης ἤκον ὥς τρισαύραιαι
 γέραναι, θεμελίους καταπεπωκνῆναι λίθους.
 τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέες τοῖς ῥύγχεσιν.
 ἕτεροι δ' ἐπλινθούργουν πελαργοὶ μύριοι·
 ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν αἴερα 1140
 οἱ χαραδριοὶ καὶ τᾶλλα ποτάμι' ὄρνεα.
 ΠΕΙ. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐρφοδιοὶ
 λεκάναισι. ΠΕΙ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πᾶς;
 ΑΓ. Α. τοῦτ', ὧγάθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
 οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις 1145
 ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
 ΠΕΙ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασάιτο;
 ΑΓ. Α. καὶ νῆ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεξωσμέναι
 ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
 ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία, 1150
 τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
 ΠΕΙ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῦτό τις;
 φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
 ἀπειργάσαντ' ὄρνιθες; ΑΓ. Α. ἦσαν τέκτονες
 σοφώτατοι πελεκῶντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν 1155
 ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
 αὐτῶν πελεκῶντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
 καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
 καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
 ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ 1160
 φυλακαὶ καθεστήκασιν καὶ φρουκτωρεῖαι
 ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
 ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τᾶλλα δρᾷ.
 ΧΟΡ. οὔτος, τί ποιεῖς; ἄρα θαυμάζεις ὅτι
 οὔτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ; 1165
 ΠΕΙ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·

ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
 ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκείθεν ἄγγελος
 ἐσθθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.

ΑΓ. Β. ἰὸν ἰού, ἰὸν ἰού, ἰὸν ἰού. 1170

ΠΕΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα πεπόν-
 θαμεν.

τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
 διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἄερα,
 λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.

ΠΕΙ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σθένιον εἰργασμένος. 1175

τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε
 πετρά,

τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕΙ. οὐκ οὖν δῆτα περιπόλους
 ἐχρῆν

πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμ-
 ψαμεν

τρισφυρίους ἰέρακας ἱπποτοξότας,
 χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγκυλωμένος, 1180

κερχυῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀετός·

θύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν

αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·

κᾶστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που

ἦδη· στίλ. ΠΕΙ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβά-
 νειν 1185

καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·

τόξευε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΧΟΡ. πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς
 πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς 1190

ἄερα περινέφελον, ὃν Ἑρῆβος ἐτέκετο,

μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτη περῶν· 1195

ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν,

1188—1195. = 1262—1268.

μιαρσίον: μυρία
μυρία

ὥς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης περωτὸς φθόγγος ἑξακούεται.

ΠΕΙ. αὐτὴ σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχεσ τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὀπόθεν πέτει. 1201

ΙΡ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

ΠΕΙ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστὶ, πλοῖον, ἢ κυνῆ;

ΙΡ. Ἴρις ταχεῖα. ΠΕΙ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;

ΙΡ. τί δὲ τοῦτο; ΠΕΙ. ταυτηνὶ τίς οὐ ξυλλήψεται 1205
ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. ἐμὲ συλλήψεται;

τί ποτ' ἐστὶ τοι τοῦτο τὸ κακόν; ΠΕΙ. οἰμῶξει μακρά.

ΙΡ. ἄτοπόν γε τοι τοῦτο πρᾶγμα. ΠΕΙ. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὧ μιαρωτάτῃ;

ΙΡ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1210

ΠΕΙ. ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωγεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ
κακόν;

ΠΕΙ. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μέν; ΠΕΙ. οὐδὲ σύμ-
βολον

ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρών; 1215

ΙΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὧ μέλε.

ΠΕΙ. καῖπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τοῦ χάους;

ΙΡ. ποία γὰρ ἄλλη χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;

ΠΕΙ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ. 1220

ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙ. ἄρά γ' οἴσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιοτάτ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων

ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

ΙΡ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕΙ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέ-
θανες.

δεινότατα γὰρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ, 1225

εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κούδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἄκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.

IP. φράσον δέ τοί μοι, τῷ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς 1231
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais
κνισᾶν τ' ἀγνιάς. ΠΕΙ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;

IP. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

ΠΕΙ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; IP. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός; 1235

ΠΕΙ. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δί.

IP. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, 1240
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχᾶς
καταιθαλώσῃ σου Δικυμνίαις βολαῖς.

ΠΕΙ. ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἐχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Αὐδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς; 1245

ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνεις ἐπ' αὐτόν, παρδαλᾶς ἐνημμένους, 1250
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καὶ δὴ ποτε
εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πρᾶγματα.

σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τῷ σκέλει διαμηριῶ
τὴν Ἴριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως 1255
οὕτω γέροντων ὦν στύομαι τριέμβολον.

IP. διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ὀήμασιν.

- ΠΕΙ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐράξ πατάξ.
 IP. ἢ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατήρ.
 ΠΕΙ. οἴμοι τάλας. οὐκ οὖν ἐτέρωσε πετομένη 1260
 καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;
 ΧΟΡ. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς
 μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
 μηδέ τιν' ἱερόθνυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι 1265
 τῇδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
 ΠΕΙ. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτούς
 οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν. 1270
 ΚΗΡ. ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
 ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
 ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. ΠΕΙ. τί σὺ λέ-
 γεις;
 ΚΗΡ. στεφάνῳ σε χρυσῶ τῷδε σοφίας οὔνεκα
 στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῶ. 1275
 ΠΕΙ. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῶ τιμῶσί με;
 ΚΗΡ. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
 οὐκ οἶσθ' ὅσῃν τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
 ὅσους τ' ἐραστὰς τῇσδε τῆς χώρας ἔχεις.
 πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν, 1280
 ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
 ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
 σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
 ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
 ποιοῦσιν ἅπερ ὀρνίθες ἐκμιμούμενοι, 1285
 πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
 ἐπέτονθ' ἔωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
 κᾶπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία·
 εἴτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ 1290
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ὄνόματ' ἦν κείμενα.

πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
 χωλός, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
 Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
 κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεαγένει, 1295
 ἱβὶς Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
 Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
 ὄρνυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκειν ὄρνυγι
 ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
 ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη, 1300
 ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
 ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσην.
 τοιαῦτα μὲν τὰ κεῖθεν· ἐν δέ σοι λέγω·
 ἦξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι 1305
 πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.

ΠΕΙ. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν· 1310
 Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
 ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ΧΟΡ. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τὰν πόλιν
 καλοῖ τις ἀνθρώπων·
 τύχη μόνον προσείη. 1315
 κατέχουσι δ' ἐρῶντες ἐμᾶς πόλεως.

ΠΕΙ. θᾶπτον φέρειν κελεύω.

ΧΟΡ. τί γὰρ οὐκ ἐνὶ ταύτῃ
 καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες, 1320
 τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
 εὐάμερον πρόσωπον.

- ΠΕΙ. ὥς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θᾶπτον ἐγκονήσεις;
- ΧΟΡ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερωὴν, 1325
σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ὠδί.
πάννυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.
- ΠΕΙ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
- ΧΟΡ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον 1330
διάθες τάδε κόσμῳ·
τά τε μουνσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικά καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὀρῶν πτερώσεις.
- ΠΕΙ. οὐ τοι μὰ τὰς κερκνηϊδας ἔτι σοῦ σχήσομαι, 1335
οὕτως ὀρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
- ΠΑΤ. γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας,
ὥς ἂν ποταθεῖην ὑπαρ' ἀτρυγέτου γλαυ-
κᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
- ΠΕΙ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελῆς εἶν' ἄγγελος. 1340
ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέροχεται.
- ΠΑΤ. αἰβοῦ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἔρῳ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κάπιθυμῶ τῶν νόμων. 1345
- ΠΕΙ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
- ΠΑΤ. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄρχειν καὶ δάκνειν.
- ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάννυ νομίζομεν, 1350
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὢν.
- ΠΑΤ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
ἄρχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
- ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος

παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
 ἐπὴν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους 1355
 πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
 δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑΤ. ἀπέλαυσά τ' ἄρ' ἂν νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
 εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕΙ. οὐδέν γ'. ἐπειδὴ περ γὰρ ἤλθες, ὦ μέλε, 1360
 εὖνους πετρῶσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν.
 σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
 ἀλλ' οἶά περ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦν. σὺ γὰρ
 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
 τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θάτερά, 1365
 νομίσας ἀλεκτρονόος ἔχειν τουδὶ λόφον,
 φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
 τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
 εἰς τὰ πῖ Θράκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.

ΠΑΤ. νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν, 1370
 καὶ πείσομαί σοι. ΠΕΙ. νοῦν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.

ΚΙΝ. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον περὺ γεσσι κού-
 φαις·

πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων

ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πετρῶν. 1375

ΚΙΝ. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων.

ΠΕΙ. ἀσπαζόμεσθα φιλόρινον Κινησίαν.

τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙΝ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι 1380
 λιγύφθογγος ἀηδών.

ΠΕΙ. παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙΝ. ὑπὸ σοῦ πετρωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
 ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
 ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς. 1385

ΠΕΙ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;

- KIN.** κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκοτεινὰ καὶ κυνανανγέα
καὶ πετροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα. 1390
- ΠΕΙ.** οὐ δῆτ' ἔρωγε. **KIN.** νῆ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἄερα.
εἶδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρομῶν,
οἰωνῶν παναοδείρων,
- ΠΕΙ.** ὥοπ. **KIN.** τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος. 1395
ἄμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην,
- ΠΕΙ.** νῆ τὸν Δί' ἢ γὰρ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
KIN. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων
ἀλλόμενον αἰθέρος αὐλάκα τέμνων. 1400
χαρίεντά γ', ὧ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
- ΠΕΙ.** οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πετροδόνητος γενόμενος;
KIN. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἰεῖ;
- ΠΕΙ.** βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων 1405
Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων,
Κερκωπίδα φυλήν; **KIN.** καταγελαῖς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἔρωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν περωθῇς διαδράμω τὸν ἄερα.
- ΣΤΚ.** ὄρνιθές τινες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πετροποίκι-
λοι, 1410
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῦ.
- ΠΕΙ.** τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεργήγορεν.
ὄδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
- ΣΤΚ.** τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὐτίς. 1415
- ΠΕΙ.** ἐς θοῖμάτιον τὸ σκόλιον ἄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

- ΣΤΚ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
 ΠΕΙ. ὁδὸν πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
- ΣΤΚ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον. 1420
 ΠΕΙ. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
 ΣΤΚ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νησιωτικὸς
 καὶ συκοφάντης, ΠΕΙ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
- ΣΤΚ. καὶ πραγματοδίφης. εἴτα δέομαι πτερὰ λαβῶν
 κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
 ΠΕΙ. ὑπαὶ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
 ΣΤΚ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με,
 μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
 ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
- ΠΕΙ. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι, 1430
 νεανίας ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
 ΣΤΚ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
 ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σάφρονα,
 ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴν τοσουτονὶ
 ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435
- ΣΤΚ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
 ΠΕΙ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΤΚ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
 ἄνδρα πτερῶσειας σύ; ΠΕΙ. πάντες τοι λόγοις
 ἀναπτεροῦνται. ΣΤΚ. πάντες; ΠΕΙ. οὐκ ἀκήκοας,
 ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε 1440
 τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
 δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διυτρέφης
 λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
 ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
 ἀνεπτέρῳσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. 1445
- ΣΤΚ. λόγοισι τάρτα καὶ πτεροῦνται; ΠΕΙ. φήμ' ἐγώ.
 ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
 ἐπαίρεται τ' ἄνθρωπος. οὔτω καὶ σ' ἐγὼ
 ἀναπτέρωσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

τρέφαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΤΚ. ἀλλ' οὐ βού-
λομαι. 1450

ΠΕΙ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΤΚ. τὸ γένος οὐ κατασχυνῶ.
παππῶος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.

ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερκνηῆδος, ὥς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κᾶτ' ἐγκεκληκῶς ἐνθαδί, 1455

κᾶτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕΙ. μανθάνω.

ὥδὲ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος. ΣΤΚ. πάνυ μανθάνεις.

ΠΕΙ. κᾶπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΤΚ. πάντ'
ἔχεις. 1460

βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕΙ. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαντὶ πτερά.

ΣΤΚ. οἴμοι τάλας· μᾶστιγ' ἔχεις. ΠΕΙ. πτερῶ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν. 1465

ΣΤΚ. οἴμοι τάλας. ΠΕΙ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὃ κᾶκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαν- 1470

μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ

δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.

ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς

ἔκτοπόν τι, καρδίας ἀ-

πωτέρω, Κλεώνυμος, 1475

χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-

λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.

τοῦτο τοῦ μὲν ἥρος ἀεὶ

βλαστάνει καὶ συνοφαντεῖ,
 τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς 1480
 ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

ἔστι δ' αὖ χάρα πρὸς αὐτῷ
 τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
 τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
 ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω- 1485
 ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-

εισι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
 τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
 ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.

εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω 1490
 τῶν βορῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
 γυμνὸς ἦν πληγεῖς ὑπ' αὐτοῦ
 πάντα τὰπιθέξια.

ΠΡΟ. οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὄψεται. 1494

ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν; ΠΕΙ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;
 τίς ὁ συγκαλυμμός; ΠΡΟ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
 ἔμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕΙ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
 τίς δ' εἰ σύ; ΠΡΟ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;

ΠΕΙ. ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
 ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡΟ. βουλντός, ἢ περραιτέρω; 1500

ΠΕΙ. οἴμ' ὥς βδελύττομαί σε. ΠΡΟ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
 ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;

ΠΕΙ. οἴμωξε μεγάλ'. ΠΡΟ. οὔτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.

ΠΕΙ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡΟ. παῦε παῦε, μὴ βόα.

ΠΕΙ. τί γὰρ ἔστι; ΠΡΟ. σίγα, μὴ κάλει μου τοῦ-
 νομα. 1505

ἀπὸ γὰρ μ' ὀλεῖς, εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.

ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τᾶνω πράγματα,
 τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
 ἄνωθεν, ὥς ἂν μὴ μ' ὀρῶσιν οἱ θεοί.

- ΠΕΙ. *Ιὸν Ιού.* 1510
εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυσθι ταχὺ δὴ, κατὰ θαρρήσας λέγε.
- ΠΡΟ. *ἄκουε δὴ νυν.* ΠΕΙ. *ὥς ἀκούοντος λέγε.*
- ΠΡΟ. *ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς.* ΠΕΙ. *πηνίκ' ἄτ' ἀπώλετο;*
- ΠΡΟ. *ἐξ οὗπερ ὑμεῖς φκίσατε τὸν ἄερα.* 1515
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
ἀνῆλθεν ὥς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὥσπερ εἰ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ 1520
πεινῶντες ὥσπερ Ἴλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀνεωγμένα,
ἴν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
- ΠΕΙ. *εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες* 1525
ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡΟ. *οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,*
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστιδῆ;
- ΠΕΙ. *ὄνομα δὲ τοῦτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις*
τί ἐστίν; ΠΡΟ. *ὅτι ἐστίν;* Τριβαλλοί. ΠΕΙ. *μαν-*
θάνω.
- ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβείης ἐγένετο.* 1530
- ΠΡΟ. *μάλιστα πάντων. ἔν δέ σοι λέγω σαφές·*
ἥξουσιν πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῶ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν ἄλιν, 1535
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναικ' ἔχειν διδῶ.
- ΠΕΙ. *τίς ἐστὶν ἡ Βασίλεια;* ΠΡΟ. *καλλίστη κόρη,*
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραινὸν τοῦ Διὸς
καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια, 1540

τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.

ΠΕΙ. ἅπαντ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡΟ. φήμ' ἐγώ.
 ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
 τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
 ἀεὶ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖνους εἰμ' ἐγώ. 1545

ΠΕΙ. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.

ΠΡΟ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὥς οἶσθα σύ.

ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισῆς ἔφης.

ΠΡΟ. Τίμων καθάρως. ἀλλ' ὥς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
 φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με καὶ ὁ Ζεὺς ἴδῃ 1550
 ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.

ΠΕΙ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.

ΧΟΡ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί-
 μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὐ
 ψυχαγωγεῖ Σωκράτης· 1555

ἐνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε

δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἥ

ζῶντ' ἐκείνου προὔλιπε,

σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-

μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμών, 1560

ὥσπερ οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,

καὶ τ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν

πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου

Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣ. τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας 1565

ὄρᾱν τοδὶ πάρεστιν, οἳ πρεσβεύομεν.

οὗτος, τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;

οὐ μεταβαλεῖς θοῖμάτιον ᾧδ' ἐπὶ δεξιᾷ;

τί, ᾧ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν.

ᾧ δημοκρατία, ποῦ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε, 1570

εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

ἔξεις ἀτρέμας; οἴμωξε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
ἐόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.

ἄγε δὴ τί δρωμεν, Ἡράκλεις; **ΗΡΑ.** ἀκήκοας
ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι, 1575
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.

ΠΟΣ. ἀλλ', ὦ γὰθ', ἡρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. **ΗΡΑ.** διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι
δοκεῖ.

ΠΕΙ. τὴν τυρόκνηστίν μοι δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρωπους. 1580

ΠΟΣ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. **ΠΕΙ.** ἀλλ' ἐπικνω τὸ σίλφιον.

ΗΡΑ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; **ΠΕΙ.** ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. **ΗΡΑ.** εἴτα δῆτα σίλφιον 1585
ἐπικνωῖς πρότερον αὐτοῖσιν; **ΠΕΙ.** ὦ χαῖρ', Ἡρά-
κλεις.

τί ἐστι; **ΠΟΣ.** πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἤκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.

ΠΕΙ. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

ΗΡΑ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει. 1590

ΠΟΣ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἄλκωνονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεὶ.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν. 1595

ΠΕΙ. ἀλλ' οὔτε πρότερον πάποθ' ἡμεῖς ἥρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιῆσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν ἄλλιν 1600
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.

ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

ΗΡΑ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣ. τί, ὦ κακόδαιμον; ἡλίθιος καὶ γάστρις εἶ.

ἀποστρεφεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; 1605

ΠΕΙ. ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ

ἰσχύσετ', ἣν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;

νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι

κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·

ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνεις ἔχητε συμμάχους, 1610

ὅταν ὁμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,

ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦπιορκοῦντος λάθρα

προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενῶν.

ΠΟΣ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.

ΗΡΑ. καὶ μοὶ δοκεῖ. ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῆς; ΤΡΙ. ναβαισα-
τρεῦ. 1615

ΠΕΙ. ὀρᾷς; ἐπαινεῖ χοῦτος. ἕτερον νῦν ἔτι

ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.

ἐὰν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν

εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,

μενετοὶ θεοί, καὶ μάποδιδῶ μισητία, 1620

ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φέρ' ἴδω, τῷ

τρόπῳ;

ΠΕΙ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ

ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,

καταπτάμενος ἱκτῖνος, ἀναρπάσας λάθρα,

προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ. 1625

ΗΡΑ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι

τούτοις ἐγώ. ΠΟΣ. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.

ΗΡΑ. ὁ Τριβαλλός, οἰμῶξιν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαν-
νάκα

βακταρικροῦσα. ΗΡΑ. φησὶν εὖ λέγειν πάνν.

ΠΟΣ. εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, καὶ μοὶ συνδοκεῖ. 1630

ΗΡΑ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.

ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἑτερόν γ' ἐστὶν οὗ' μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Δίῃ,
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς. 1635
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕΙ. ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χορὴ ποιεῖν γλυκύ.

ΗΡΑ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

ΠΟΣ. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡΑ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα. 1640

ΠΟΣ. τί δ', ὧζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἑξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅς' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων κατα-
λίπῃ. 1645

ΠΕΙ. οἶμοι τάλας, οἷόν σε περὶ σοφίζεσαι.
δεῦρ' ὥς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεται σ' ὁ θεὸς, ὦ πονηρὲ σύ.
τῶν γὰρ πατρῶων οὐδ' ἀκαρῇ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοῦ γνήσιος. 1650

ΗΡΑ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕΙ. σὺ μέντοι νῆ Δία,
ὦν γε ξένης γυναικός. ἦ πῶς ἂν ποτε
ἐπὶ κληρὸν εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὐσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

ΗΡΑ. τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα 1655
νόθῳ ἑξαποθνήσκων; ΠΕΙ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔῃ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεται σου τῶν πατρῶων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον· 1660
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀρχιστείαν, παίδων ὄντων

- γνησίων. ἂν δὲ παῖδες μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς 1665
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.
- ΗΡΑ. ἔμοι δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῶων χρημάτων
μέτεστιν; ΠΕΙ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἥδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
- ΗΡΑ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι. 1670
- ΠΕΙ. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἥς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρῆξ σοι γάλα.
- ΗΡΑ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμι σοι. 1675
- ΠΕΙ. τί δαί σὺ φῆς; ΠΟΣ. τάναντία ψηφίζομαι.
- ΠΕΙ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
- ΤΡΙ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι. ΗΡΑ. παραδοῦναι λέγει.
- ΠΟΣ. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει, 1680
εἰ μὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
- ΠΕΙ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
- ΠΟΣ. σφῶ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.
- ΗΡΑ. ἡμῖν ἂ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
- ΠΕΙ. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι
ἐς τοὺς γάμους. ΗΡΑ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε. 1690
- ΠΟΣ. ὀπτᾶς τὰ κρέα; πολλήν γε τευθείαν λέγεις.
οὐκ εἰ μεθ' ἡμῶν; ΗΡΑ. εὖ γε μέντ' ἂν διετέθην.
- ΠΕΙ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.
- ΧΟΡ. ἔστι δ' ἐν Φαναίσι πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ- 1695
γλωττογαστόρων γένος,

οἱ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγᾶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συνκάουσίν τε·

βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.

1700

κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἢ
γλώττα χωρὶς τέμνεται.

1705

ΑΓΓ. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγον,

ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.

προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαῆς
ἄστηρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
οὔθ' ἡλίου τηλανγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιούτον ἐξελάμψεν, οἷον ἔρχεται

1710

ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὁσμὴ δ' ἀωννόμαστος ἐς βάθος κύκλου

1715

χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὔραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

ὁδὶ δὲ καὶ τὸς ἐστίν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.

ΧΟΡ. ἄναγε, δίδεχε, πάραγε, πάραγε,
περιπέτεσθε

1720

μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ.

ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὄρας, τοῦ κάλλους.

ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γήμας.

1725

μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων

διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
καὶ νυμφιδίοις δέχεσθ' ὥδαῖς

- αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν. 1730
 Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία
 τῶν ἡλιβάτων θρόνων
 ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
 Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
 ἐν τοιῷδ' ὕμεναίω. 1735
 Ὑμὴν ᾧ, Ὑμέναι' ᾧ.
 ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἦρως
 χρυσόπτερος ἡνίας
 εὐθύνε παλιντόνους,
 Ζηνὸς πάροχος γάμων 1740
 τῆς τ' εὐδαίμονος Ἦρας.
 Ὑμὴν ᾧ, Ὑμέναι' ᾧ.
 ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς.
 ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
 καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς, 1745
 τὰς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,
 δεινὸν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
 ᾧ μέγα χροῦσεον ἀστεροπῆς φάος,
 ᾧ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος
 πύροφρον, ᾧ χθόνια βαρναχέες 1750
 ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
 αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.
 διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,
 καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
 Ὑμὴν ᾧ, Ὑμέναι' ᾧ.
 ΠΕΙ. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ᾧ 1755
 φῦλα πάντα συννόμων
 πτεροφόρ', ἐπὶ τε πέδον Διὸς
 καὶ λέχος γαμήλιον.
 ὄρεξον, ᾧ μάκαιρα, σὴν
 χεῖρα, καὶ πτεροῶν ἐμῶν 1760

λαβοῦσα συγχόρευσον· αἵ-
ρων δὲ κουφιῶ σ' ἔγω.

ΧΟΡ. ἄλαλαλαί, ἰὴ Παιών,
τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

[ΣΤΡΑΤΗΛΛΙΣ]

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΠΑΙΣ.

ΚΗΡΤΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

[ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.]

[ΘΕΡΑΠΩΝ.]

[ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.]

(ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.)

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Λυσιστράτη τις Αθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποίησατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὁμοῖαι δὲ ἀναπεισάσα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἑξωπλίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφνύας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἴτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπνυνθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγείς τοῦ θράσους ὥς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδороῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοῖως δι' ἀκρασίαν ὥς τοὺς ἀνδρας ἀλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετευσούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικός, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπονδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναικας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν (οἱ Ἀθηναῖοι) πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαιμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανερώ, καὶ ξε-

νίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχαντος. εἰσηγᾶται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας
 ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
 ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
 τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ
 μένωσί τ' οἴκοι πάντες. ὥς δὲ συνέθετο,
 τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
 τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
 ταυτὸν διεβουλεύοντο. κήρυξ ἔρχεται
 λέγων περὶ τούτων· τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης,
 σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέρορσαν.

5

10

Λ Τ Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η.

ΛΤΣ. ὦ Ἀλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
 ἢ ὅς Πανός, ἢ πλὶ Κωλιάδ', ἢ ὅς Γενετυλλίδος,
 οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
 νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
 πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται. 5
 χαῖρ', ὦ Καλονίκη. ΚΑΛ. καὶ σύ γ', ὦ Λυσι-
 στράτη.

τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπας', ὦ τέκνον.
 οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

ΛΤΣ. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
 καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, 10
 ὅτι ἡ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
 εἶναι πανοῦργοι. ΚΑΛ. καὶ γὰρ ἐσμεν νῆ Δία.

ΛΤΣ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
 βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
 εὖδουσι κούχῃ κουσιν. ΚΑΛ. ἀλλ', ὦ φιλτάτη, 15
 ἥξουσιν· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
 ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
 ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
 κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.

ΛΤΣ. ἀλλ' ἕτερα τὰρ ἦν τῶνδε προύργια τερα 20
 αὐταῖς. ΚΑΛ. τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
 ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναικας συγκαλεῖς;
 τί τὸ προῖγμα; πηλίκον τι; ΛΤΣ. μέγα. ΚΑΛ. μῶν
 καὶ παχύ;

- ΑΤΣ. καὶ νῆ Δία παχύ. ΚΑΛ. κᾶτα πῶς οὐχ ἤκομεν;
 ΑΤΣ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν. 25
 ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ προᾶγμ' ἀνεξητημένον,
 πολλαῖσι τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
 ΚΑΛ. ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοῦρριπτασμένον.
 ΑΤΣ. οὕτω γε λεπτόν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία. 30
 ΚΑΛ. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἶχετο.
 ΑΤΣ. ὥς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πρᾶγματα,
 ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους
 ΚΑΛ. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.
 ΑΤΣ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι. 35
 ΚΑΛ. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.
 ΑΤΣ. περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
 τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
 ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
 αἳ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἳ τε Πελοποννησίων
 ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα. 40
 ΚΑΛ. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο
 ἢ λαμπρόν, αἳ καθήμεθ' ἐξανθισμέναι,
 κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
 καὶ Κιμβερίκ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας; 45
 ΑΤΣ. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κᾶσθ' ἂ σώσειν προσδοκῶ,
 τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα καὶ περιβαρίδες
 χῆ' ῥχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.
 ΚΑΛ. τίνα δὴ τρόπον ποθ'; ΑΤΣ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἵρεσθαι δόρυ, 50
 ΚΑΛ. κροκωτὸν ἄρα νῆ τὸ θεῶν γὰρ βάψομαι.
 ΑΤΣ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν ΚΑΛ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
 ΑΤΣ. μήτε ξιφίδιον. ΚΑΛ. κτήσομαι περιβαρίδας.
 ΑΤΣ. ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
 ΚΑΛ. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤκειν πάλαι. 55

ΛΥΣ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑΛ. ἀλλ' ἐκείναι γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθραι. 60

ΛΥΣ. οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλογιζόμεν ἔγω
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἤκουσιν. ΚΑΛ. ἡ γοῦν Θεαγένους
ὥς δεῦρ' ἰοῦσα θοῦκάτειον ἤρετο.
ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες· 65
αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰὸν ἰόν,
πόθεν εἰσίν; ΛΥ. Ἀναγυρουντόθεν. ΚΑΛ. νῆ
τὸν Δία·

ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινήσθαι δοκεῖ.

ΜΤΡ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
τί φῆς; τί σιγᾷς; ΛΥΣ. οὐκ ἐπαινω, Μυρρίνη, 70
ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.

ΜΤΡ. μόλις γὰρ εὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζῶνιον.
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.

ΛΥΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' εἵνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων 75
γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΤΡ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἡδὲ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.

ΛΥΣ. ὦ φιλτάτῃ Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
οἷον τὸ κάλλος, γλυκνυτάτῃ, σου φαίνεται.
ὥς δ' εὐχροεῖς, ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. 80
κἂν ταῦρον ἄγχοις. ΛΑΜ. μάλα γ' οἶῶ ναι τὼ σιῶ·
γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.

ΛΥΣ. ὥς δὴ καλὸν τὸ χοῆμ' ἔχεις τῶν τιτθίων.

ΛΑΜ. ἄπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

ΛΥΣ. ἡδὲ δὲ ποδαπή' σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα; 85

ΛΑΜ. πρέσβειρά τοι ναι τὼ σιῶ Βοιωτία

ἔκει ποθ' ὑμέ. ΛΥΣ. νῆ Δί', ὧ Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδῖον. ΚΑΛ. καὶ νῆ Δία
κομφότατα τὴν βληχῶ γε παρατετιλμένη.

ΛΥΣ. τίς δ' ἡτέρα παῖς; ΛΑΜ. χαῖα ναὶ τῷ σιῶ, 90
Κορινθία δ' αὖ. ΛΥΣ. χαῖα νῆ τὸν Δία
δήλη' στὶν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.

ΛΑΜ. τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον.
τὸν τᾶν γυναικῶν; ΛΥΣ. ἥδ' ἐγώ. ΛΑΜ. μύ-
σιδδέ τοι

ὅτι λῆς ποθ' ἄμέ. ΜΤΡ. νῆ Δί', ὧ φίλη γύναι. 95
ΚΑΛ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅτι τοῦτ' ἐστὶ σοι.

ΛΥΣ. λέγοιμ' ἂν ἥδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΤΡ. ὅτι βούλει γε σύ.

ΛΥΣ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι 100
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὴρ.

ΜΤΡ. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὧ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θωράκης φυλάττων Εὐκράτην.

ΚΑΛ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπὶ μῆνας ἐν Πύλῳ.
ΛΑΜ. ὁ δ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγῆς ἔλσῃ πόκα, 105
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.

ΛΥΣ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὅς ἦν ἂν ἡμῖν σκντήνη' πικουρία. 110
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὔροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΤΡ. νῆ τῷ
θεῷ.

ἔγωγε τᾶν κἂν εἴ με χρειῇ τοῦγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν ἀνθημερόν.

ΚΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὥσπερ εἰ ψῆτταν δοκῶ 115
δοῦναι ἂν ἐμαντῆς παρταμοῦσα θῆμισν.

- ΑΑΜ. ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταῦγετόν γ' ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
- ΑΥΣ. λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
ἡμῖν γάρ, ὧ γυναιῖκες, εἶπερ μέλλομεν 120
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφεκτέ' ἐστὶ ΚΑΑ. τοῦ; φράσον. ΑΥΣ. ποιή-
σετ' οὖν;
- ΚΑΑ. ποιήσομεν, κὰν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
- ΑΥΣ. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστὶ τοῦ πέους.
τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε; 125
αὗται; τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε;
τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
- ΜΥΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
- ΚΑΑ. μὰ Δί' οὐδ' ἔργωγ' ἄν, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω. 130
- ΑΥΣ. ταντὶ σὺ λέγεις, ὧ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κὰν παρατεμεῖν θῆμῖσιν.
- ΚΑΑ. ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἄν με χορῇ, διὰ τοῦ πυρός
ἐθέλω βαδίξειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
οὐδὲν γὰρ οἶον, ὧ φίλη Λυσιστράτη. 135
- ΑΥΣ. τί δαὶ σύ; ΜΥΡ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
- ΑΥΣ. ὧ παγκατάπυγον θῆμέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἐτὸς ἄφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδῖαι.
οὐδὲν γὰρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἀλλ', ὧ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ εἰς γένῃ 140
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασώσαιμεσθ' ἔτ' ἄν,
ξυμψήφισαί μοι. ΑΑΜ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὰ σιωῶ
γυναιῖκας ὑπνῶν ἐστ' ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
ὅμως γὰρ μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
- ΑΥΣ. ὧ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή. 145
- ΚΑΑ. εἰ δ' ὥς μάλιστ' ἀπεχοίμεσθ' οὔ σὺ δὴ λέγεις,
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογί

- γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΛΥΣ. πολὺ γε νῆ τῷ θεῷ.
 εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι
 κὰν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις 150
 γυμναὶ παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμένα,
 στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
 ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
 σπονδας ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
- ΛΑΜ. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλ' αὖ πα 155
 γυμναῖς παρανιδῶν ἐξέβαλ', οἷῳ, τὸ ξίφος.
- ΚΑΛ. τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὧ μέλει;
- ΛΥΣ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
- ΚΑΛ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
 ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ 160
 ἔλκωσιν ἡμᾶς; ΛΥΣ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
- ΚΑΛ. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΛΥΣ. παρέχειν χορὴ κακῶς.
 οὐ γὰρ ἐνὶ τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
 κἄλλως ὀδυναῖν χορὴ· κάμει ταχέως πάνυ
 ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέ ποτ' εὐφρανθήσεται 165
 ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
- ΚΑΛ. εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χῆμῖν ξυνδοκεῖ.
- ΛΑΜ. καὶ τὰς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομεν
 παντὶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
 τὸν τῶν Ἀσαναίων γὰρ μὲν θυάχετον 170
 πᾶ κά τις ἀμπεῖσειεν αὖ μὴ πλαδδιῇ;
- ΛΥΣ. ἡμεῖς ἀμείλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
- ΛΑΜ. οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωντι τὰ τριήρες
 καὶ τὰ ρύριον τῶ βυσσον ἢ παρὰ τᾶ σιῶ.
- ΛΥΣ. ἀλλ' ἐστὶ καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον· 175
 καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
 ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δοῶν,
 ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
 θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

- ΛΑΜ. παντᾶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, καλῶς. 180
- ΛΥΣ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὥς τάχιστα, Λαμπιτοῦ,
 ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;
- ΛΑΜ. πάρφαινε μὲν τὸν ὄρκον, ὥς ὁμιώμεθα.
- ΛΥΣ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
 θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα, 185
 καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις. ΚΑΛ. Λυσιστράτη,
 τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥΣ. ὄντινα;
 εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
 μηλοσφαγούσας. ΚΑΛ. μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
 εἰς ἀσπίδ' ὁμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι. 190
- ΛΥΣ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος; ΚΑΛ. εἰ λευκὸν
 ποθεν
 ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
- ΛΥΣ. ποῖ λευκὸν ἵππον; ΚΑΛ. ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα
 ἡμεῖς; ΛΥΣ. ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἣν βούλῃ, φράσω.
 θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν, 195
 μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον,
 ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ' πιχεῖν ὕδωρ.
- ΛΑΜ. φεῦ δᾶ, τὸν ὄρκον ἄφατον ὥς ἐπαινίω.
- ΛΥΣ. φερέτω κύλικά τις ἐνδοθεν καὶ σταμνίον.
- ΚΑΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμὼν ὅσος. 200
 ταύτην μὲν ἂν τις εὐθύς ἡσθείῃ λαβών.
- ΛΥΣ. καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
 δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
 τὰ σφάρια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενῆς.
- ΚΑΛ. εὐχρων γε θαῖμα κάποπντίζει καλῶς. 205
- ΛΑΜ. καὶ μὲν ποτόδδαι γ' ἄδὺ ναι τὸν Κάστορα.
- ΜΤΡ. ἔατε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὁμνύναι.
- ΚΑΛ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
- ΛΥΣ. λάξυσθε πάσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῦ.
 λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν καγὼ λέγω. 210

- ὑμεῖς δ' ἐπομείσθε ταῦτ' ἀμπεδώσετε.
 Οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
 ΚΑΛ. οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
 ΑΤΣ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσεισιν ἔστνκῶς. λέγε.
 ΚΑΛ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσεισιν ἔστνκῶς. παπαῖ, 215
 ὑπολύεται μου τὰ γόνατ', ὧς Λυσιστράτη.
 ΑΤΣ. οἴκοι δ' ἀταυρώτῃ διάξω τὸν βίον
 ΚΑΛ. οἴκοι δ' ἀταυρώτῃ διάξω τὸν βίον
 ΑΤΣ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,
 ΚΑΛ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, 220
 ΑΤΣ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
 ΚΑΛ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
 ΑΤΣ. κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρ' ἐγὼ μῶ πείσομαι.
 ΚΑΛ. κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρ' ἐγὼ μῶ πείσομαι.
 ΑΤΣ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βία, 225
 ΚΑΛ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βία,
 ΑΤΣ. κακῶς παρέξω κοῦχλ' προσκινήσομαι.
 ΚΑΛ. κακῶς παρέξω κοῦχλ' προσκινήσομαι.
 ΑΤΣ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
 ΚΑΛ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά. 230
 ΑΤΣ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΚΑΛ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΑΤΣ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
 ΚΑΛ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
 ΑΤΣ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἢ κύλιξ. 235
 ΚΑΛ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἢ κύλιξ.
 ΑΤΣ. ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΤΡ. νῆ Δία.
 ΑΤΣ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσσω τήνδε. ΚΑΛ. τὸ μέρος γ', ὧς
 φίλη,
 ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
 ΑΛΑΜ. τίς ὠλολυγά; ΑΤΣ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ λέγον. 240
 αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ

ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
 σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
 τασδί δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
 ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει 245
 ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοὺς.

ΚΑΛ. οὐκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἷει
 τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΑΤΣ. ὀλίγον αὐτῶν μοι
 μέλει.

οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
 ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας 250
 ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.

ΚΑΛ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' ἄλλως γὰρ ἂν
 ἄμαχοι γυναικες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. χῶρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν
 ὦμον ἄλγεις

κορμοῦ τοσοντονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας. 255
 ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἐνεστὶν ἐν τῷ μακροῷ βίῳ, φεῦ,
 ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρυμόδωρ', ἀκούσαι
 γυναικας, αἷς ἐβόσκομεν 260

κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
 κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
 κατὰ τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
 κλήθροισι δὲ καὶ μοχλοῖσιν
 τὰ προπύλαια πακτοῦν; 265
 ἀλλ' ὥς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φι-
 λοῦργε,

ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
 ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετήλθον,
 μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες 269
 πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρόωτην δὲ τὴν Λύκωνος.
 εὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·

256—265. = 271—280.

οι-ψαλακτος-α-
μνη-μνη-μνη

ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ' 275

ὅμως Λακωνικὸν πνέων

ῥ'χετ' ὅπλα παραδοὺς ἐμοί,

σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,

πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,

ἔξ ἐτῶν ἄλουτος. 280

οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον ὥμῳς

ἐφ' ἐπτακαίδεκ' ἀσπίδας πρὸς ταῖς πύλαις κα-
θεύδων.

ταςδὲ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;

μὴ νῦν ἐτ' ἐν τετραπτόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη. 285

ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ

λοιπὸν ἔστι χωρίον

τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἱ σπουδὴν ἔχω.

χῶπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν

τουτ' ἄνευ κανθηλίου. 290

ὥς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὦμον ἐξιπῶκατον.

ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,

καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,

μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ.

λοὺ λοὺ τοῦ καπνοῦ. 295

ὥς δεινόν, ὧναξ Ἡράκλεις,

προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας

ὥσπερ κύων λυττώσα τῷ φθαλμῷ δάκνει

κάστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ

τοῦτο πάσῃ μηχανῇ. 300

οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὦδ' ὁδᾶξ ἔβρουκε τὰς λήμας ἐμοῦ.

σπεῦδε πρόσθεν εἰς πόλιν,

καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
ἢ πότ' αὐτῇ μάλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
φῦ φῦ.

ιοὺ ιοὺ τοῦ καπνοῦ. 305

τουτὶ τὸ πῦρ ἐργήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ξῆ.
οὐκουν ἄν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον
αὐτοῦ,

τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκα-
θέντες

ἄπαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυ-
ναῖκες, 310

ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέξειν.
θάμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βα-
βαιάξ.

τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρα-
τηγῶν;

ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπανται.
σὸν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξε-
γείρειν, 315

τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρῶτιστ' ἐμοὶ προσ-
οίσεις.

δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυ-
ναικῶν

τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον
ἡμᾶς.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ
γυναῖκες,

ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπενυστέον ἐστὶ θᾶττον.
πέτου πέτου, Νικοδίκη, 321

πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην

τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω

ὑπὸ τε νόμων ἀργαλέων

ὑπὸ τε γερόντων ὀλέθρων.

325

ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.

νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία

μόγισ ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θοορύβου καὶ πα-
τάγου χυτρείου,

δούλαισιν ὠστιζομένη

330

*

*

*

στιγματίαις θ', ἀρπαλέως

ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς

δημότισιν καομέναις

φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

ἤκουσα γὰρ τυφογέρον-

335

τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη

φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,

εἰς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρους,

δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,

ὥς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύ-
ειν.

340

ἄς, ὦ θεά, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένος ἴδοιμι,

ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ὄυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
πολίτας,

ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα

πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἔδρας.

345

καί σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ

Τριτογένει', ἣν τις ἐκεί-

νας ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ,

φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνη πονηροί. 350

οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς

τάδ' ἄνδρες.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον
ἦκει·

ἔσμος γυναικῶν οὕτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δο-
κοῦμεν εἶναι; 354

καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὕπω τὸ μυριοστόν.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
οὐ περικατὰῖξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν'
αὐτάς;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χῆμεῖς χαμαῖς,
ὅπως ἄν,

ἦν προσφέρει τὴν χειρὰ τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ
δὲς ἢ τρεῖς 360

ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἄν οὐκ ἄν εἶχον.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· σταῖς' ἐγὼ παρ-
έξω,

κού μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ μὴ σιωπήσει, θενὼν ἐκκοκκίῳ τὸ γῆρας.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ
προσελθών. 365

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργά-
σει τὸ δεινόν;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντερ'
ἐξαμήσω.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔστ' ἀνῆρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποι-
ητής·

οὐδὲν γὰρ ὥδὲ θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὥς γυναῖκες.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοοῦδατος τὴν κάλπιν, ὦ
Ῥοδίππη. 370

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ', ὦ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ'
ἀφίκου;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί δαί σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὥς σαυτὸν
ἐμπυρεύσων;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας
ὑφάψω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατα-
σβέσαιμι. 374

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟΡ. ΓΥΝ.
τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὥς ἔχω τῇ λαμπάδι στα-
θεύσω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ
παρέξω.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐμοὶ σὺ λουτρόν, ὦ σακρά; ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ
ταῦτα νυμφικόν γε.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟΡ. ΓΥΝ.
ἐλευθέρα γάρ εἰμι.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ'
οὐκ ἔθ' ἠλιάξεις. 380

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. σὺν
ἔργον, ὦ χελῶε.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οἴμοι τάλας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. μῶν θερμόν ἦν;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δοῖς;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄρδω σ', ὅπως ἀμβλαστάνης.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἀλλ' αὐὸς εἰμ' ἤδη τρέμων. 385

ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σε-
αυτόν.

ΠΡΟ. ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τροφή
χὼ τυμπανισμὸς χοῖ πνκνοὶ Σαβάξιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
οὔ γ' ὅτ' ἄν ἤκουον ἐν τῇ κκλησίᾳ; 390
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὦρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν εἰς Σικελίαν, ἢ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,

αἰᾶ Ἄδωνιν, φησὶν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
 ἢ δ' ὑποπεπωκυῖ', ἢ γυνή' πλὶ τοῦ τέγους, 395
 κόπτεσθ' Ἄδωνιν, φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιᾶρὸς Χολοζύρης.
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκολαστάσματα.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 αἰ τᾶλλα θ' ὑβρίκασι καὶ τῶν καλπίδων 400
 ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαίματίδια
 σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

ΠΡΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἄλυκόν, δίκαιά γε.
 ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
 ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν, 405
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευμάτα.
 οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
 ὦ χρυσοχόε, τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
 ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 ἢ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. 410
 ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
 σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
 ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
 ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
 νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν· 415
 ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας,
 τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
 ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
 ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη.
 τοιαῦτ' ἀπῆντηκ' εἰς τοιαυτὰ πράγματα, 420
 ὅτε γ' ὦν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
 κωπῆς ἔσονται, τὰργυρίου νυνὶ δέον,
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς

ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω. 425

τί κέχρηας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἄλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;

οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
έντεῦθεν ἐκμοχλεύσεται; ένθενδὲ δ' ἐγὼ

ξυνεκμοχλεύσω. ΑΤΣ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε. 430

ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;

οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.

ΠΡΟ. ἄλγητες, ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;

ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.

ΑΤΣ. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρά μοι 435

ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὦν κλαύσεται.

ΠΡΟ. ἐδειςσας, οὔτος; οὐ ξυναρπάσει μέσσην

καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετε;

ΓΤ. Α. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον 440

τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

ΠΡΟ. ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;

ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.

ΑΤΣ. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν

ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.

ΠΡΟ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου. 445

παύσω τιν' ὕμῶν τῇσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

ΓΤ. Α. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,

ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύνους τρίχας.

ΠΡΟ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης. 450

ἄτάρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔσθ' ἥτηντέα

ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,

ξυνταξάμενοι. ΑΤΣ. νῆ τὼ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα

ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι

μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

ΠΡΟ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι. 455

ΑΤΣ. ὦ ξύμμαχοι γυναιῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,

ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
 ὦ σκοροδοπανδοκεντριαρτοπώλιδες,
 οὐχ ἔλξετ', οὐ παίησεται, οὐκ ἀρήξετε;
 οὐ λοιδορήσεται, οὐκ ἀναισχυντήσετε; 460
 πάνεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

ΠΡΟ. οἴμ' ὥς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.

ΛΤΣ ἀλλὰ τί γὰρ ᾧου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 ἦκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἶει
 χολὴν ἐνεῖναι; ΠΡΟ. νή τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα 465
 πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾗ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῆσδε
 τῆς γῆς,
 τί τοῖσδε σαντὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνά-
 πτεις;

οὐκ οἴσθα λουτρὸν οἶον αἶδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
 ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κουίας; 470

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλη-
 σίοιςιν εἰκῇ

τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀναγκη.
 ἐπεὶ θέλω γὰρ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
 λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινουῦσα μηδὲ κάρφος,
 ἦν μὴ τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κάρεθίζῃ. 475

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνω-
 δάλοις;

οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ταῦτ', ἀλλὰ βασανιστέον
 τόδε σοι τὸ πάθος

μετ' ἐμοῦ 'σθ' ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν 480

Κραναὰν κατέλαβον,

ἐφ' ὅ τι τε μεγάλοπετρον, ἄβατον ἀκρόπολιν,
 ἱερὸν τέμενος.

ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάν-
τας ἐλέγχους.

ὥς αἰσχροὺν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα
μεθέντας. 485

ΠΡΟ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρῶτα
πυθέσθαι,

ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
τοῖσι μοχλοῖσιν.

ΛΥΣ. ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε
δι' αὐτό.

ΠΡΟ. διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥΣ. καὶ τᾶλλα
γε πάντ' ἐκνικήθη.

ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ ταῖς ἀρχαῖς
ἐπέχοντες, 490

ἀεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' εἴ-
νεκα δρώντων

ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ
καθέλωσιν.

ΠΡΟ. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥΣ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς
ταμιεύσομεν αὐτό.

ΠΡΟ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον; ΛΥΣ. τί δὲ δεινὸν
τοῦτο νομίζεις;

οὐ καὶ τᾶνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν
ὑμῖν; 495

ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ ταυτόν. ΛΥΣ. πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡΟ. πο-
λεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.

ΛΥΣ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡΟ. πῶς γὰρ
σωθησόμεθ' ἄλλως;

ΛΥΣ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡΟ. ὑμεῖς; ΛΥΣ. ἡμεῖς
μέντοι. ΠΡΟ. σχέτλιόν γε.

ΛΥΣ. ὥς σωθήσει, καὶ μὴ βούλῃ. ΠΡΟ. δεινόν γε λέ-
γεις. ΛΥΣ. ἀγανακτεῖς.

- ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡΟ. νῆ τὴν
Δήμητρον ἄδικόν γε. 500
- ΛΥΣ. σωστέον, ὦ τάν. ΠΡΟ. κεί μὴ δέομαι; ΛΥΣ. τοῦδ'
εἵνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
- ΠΡΟ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης
ἐμέλησεν;
- ΛΥΣ. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡΟ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ
κλάῃς. ΛΥΣ. ἀκροῶ δὴ,
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ δύ-
ναμαι· χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. ΓΥ. Α. κλαύσει
τοῖνυν πολὺ μᾶλλον. 505
- ΠΡΟ. τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαντῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι
λέγε. ΛΥΣ. ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον
ἠνεχόμεσθα
ὑπο σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅττ'
ἐποιεῖτε.
οὐ γὰρ γρούζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ'
ἡμᾶς.
ἀλλ' ἠσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις
ἔνδον ἂν οὔσαι 510
ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους
μέγα πρᾶγμα·
εἰτ' ἀλγοῦσαι τ' ἀνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γε-
λάσασαι,
τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ
παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δὲ σοὶ ταῦτ'; ἦ δ'
ὅς ἂν ἀνῆρ,
οὐ σιγήσει; ἀγὼ 'σίγων. ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν
ἐγὼ ποτ' ἐσίγων. 515

ΠΡΟ. κἄν ᾤμωξάς γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΛΥΣ. τοιγὰρ ἔργον
ἔνδον ἐσίγων.

* * ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ'
ἂν ὑμῶν.

εἴτ' ἡρόμεθ' ἂν· πῶς ταῦτ', ὦνερ, διαπράττεσθ'
ὧδ' ἀνοήτως;

ὁ δέ μ' εὐθύς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν
στήμονα νήσω,

ὅτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἂν-
δρεσσι μελήσει. 520

ΠΡΟ. ὀρθῶς γε λέγων νῆ Δί' ἐκείνος. ΛΥΣ. πῶς ὀρ-
θῶς, ὦ κακόδαιμον,

εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέ-
σθαι;

ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερωῶς ἡκούο-
μεν ἤδη,

οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ· μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ'
ἕτερός τις·

μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθύς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα
κοινῇ 525

ταῖσι γυναιξὶν συλληχθείσαις. ποῦ γὰρ καὶ χρῆν
ἀναμεῖναι;

ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσῃτ' ἀντα-
κροᾶσθαι

κάντισιωπᾶν ὥσπερ χήμαις, ἐπανορθώσαιμεν ἂν
ὑμᾶς.

ΠΡΟ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοῦ τλητὸν ἔμοιγε.
ΛΥΣ. σιώπα.

ΠΡΟ. σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κά-
λυμμα φορούσῃ 530

περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νυν ζώην. ΛΥΣ. ἀλλ' εἰ
τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

παρ' ἔμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
 ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλὴν,
 κατὰ σιώπα,
 καὶ τουτουγὶ τὸν καλαθίσκον·
 κατὰ ξαίνειν συζωσάμενος,
 κυάμους τρώγων·
 πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

535

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων,
 ὅπως ἂν

ἐν τῷ μέρει χῆμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβω-
 μεν.

540

ἐγὼ γὰρ * * οὐποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
 οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἐλεῖ μου καματηρός.
 ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν

ιέναι μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἷς

ἐνὶ φύσις, ἐνὶ χάρις,

545

ἐνὶ δὲ θράσος, ἐνὶ δὲ σοφόν, ἐνὶ φιλόπολις
 ἀρετὴ φρόνιμος.

ἄλλ', ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίῳ ἀκα-
 ληφῶν,

χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια
 θείτε.

550

ΛΤΣ. ἄλλ' ἦνπερ ὅ τε γλυκύνθυμος Ἔρως καὶ Κυπρογέ-
 νει' Ἀφροδίτη

ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν
 καταπνεύσῃ,

κατ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ δο-
 παλισμούς,

οἷμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἂν τοῖς Ἑλλήσι κα-
 λείσθαι.

ΠΡΟ. τί ποιησάσας; ΛΤΣ. ἦν παύσωμεν πρῶτιστον
 μὲν ξὺν ὀπλοισιν

555

ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΥ. Α. νῆ τὴν
Παφίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥΣ. νῦν μὲν γὰρ δὴ κἂν ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχά-
νοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὀπλοῖς, ὥσπερ
Κορύβαντες.

ΠΡΟ. νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΛΥΣ. καὶ μὴν
τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὠνῆται
κορακίνους. 560

ΓΥ. Α. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ'
εἶδον ἔφιππον
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ
γραός·

ἕτερος δ' αὖ Θραῖξ πέλτην σείων κἰκόντιον, ὥσ-
περ ὁ Τηρεύς,
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπέπεις
κατέπινεν.

ΠΡΟ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγ-
ματα πολλὰ 565

ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; ΛΥΣ. φάυλως πάννυ.

ΠΡΟ. πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣ. ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὥδε
λαβοῦσαι,

ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ,
τὸ δ' ἐκεῖσε,

οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἣν
τις ἐάσῃ,

διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ
δ' ἐκεῖσε. 570

ΠΡΟ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πρά-
γματα δεινὰ

παύσειν οἶεσθ', ὧ ἀνόητοι; ΛΥΣ. καὶν ὑμῖν γ' εἴ
τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν
ἅπαντα.

ΠΡΟ. πῶς δὴ; φέρε' ἰδῶ. ΛΥΣ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν,
ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ, *τοῖς ἰσχυροῦσι
τοῖς ὑποκρίναι*
ἐκπλύναντας τὴν οἴσπῳτῃν, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ
κλίνης 575
ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους
ἀπολέξαι,
καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πι-
λοῦντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπο-
τίλαι·
εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὐνοίαν ἅπαν-
τας,
καταμιγνύντας τοὺς τε μετοίκους καὶ τις ξένος ἢ
φίλος ὑμῖν, 580
καὶ τις ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκατα-
μίξαι·
καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ'
εἰδὼν ἄποικοι,
διαγινώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγ-
ματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· καὶ τ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κά-
ταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἓν, ἅπειτα
ποιῆσαι 585
τολύπην μεγάλην, καὶ τ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖ-
ναν ὑφῆναι.

ΠΡΟ. οὐκ οὖν δεινὸν ταυτὶ ταύτας κραβδίξειν καὶ τολυ-
πεύειν,

- αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου; ΛΥΣ. καὶ μὴν,
 ὧ παγκατάρατε,
 πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρῶτιστον
 μέν γε τεκοῦσαι
 κἀκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας. ΠΡΟ. σίγα, μὴ
 μνησικακήσης. 590
- ΛΥΣ. εἴθ' ἥνίκα χρῆν ευφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπο-
 λαῦσαι,
 μονοκοιτουῦμεν διὰ τὰς στρατίας. καὶ θῆμέτερον
 μὲν ἔατε,
 περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκου-
 σῶν ἀνιῶμαι.
- ΠΡΟ. οὐκ οὖν κἄνδρες γηράσκουσιν; ΛΥΣ. μὰ Δί',
 ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
 ὁ μὲν ἦκων γάρ, κἂν ἡ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην
 γεγάμηκεν. 595
- τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τούτου μὴ
 'πιλάβηται,
 οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττενομένη δὲ κά-
 θηται.
- ΠΡΟ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς
 ΛΥΣ. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
 χωρίον ἔσται· σορὸν ὠνήσει· 600
 μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
 λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
- ΓΥ. Α. καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.
 ΛΥΣ. καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
 τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν· 605
 ὁ Χάρων σε καλεῖ,
 σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
- ΠΡΟ. εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
 νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς

ἔμαντὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὥς ἔχω. 610

ΑΤΣ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὔθέμεσθά σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῶ πάνν
ἦξι παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύ-
θερος.

ἀλλ' ἐπαποδυόμεθ', ἄνδρες, τουτῶι τῷ πρά-
γματι. 615

ἦδη γὰρ ὅξιν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστ' ὅσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος.
καὶ πάνν δέδοικα μὴ τῶν Λακωνῶν τινὲς 620
δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοὺς ἐχθρὰς γυναικας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χορήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
ἔνθεν ἔξων ἐγώ. 625

δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἦδη τοὺς πολίτας νου-
θετεῖν,

καὶ λαλεῖν γυναικας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι. 629
ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
ὥδέ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρὰς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώ-
σεται. 636

ἀλλὰ θάμεσθ', ὦ φίλοι γράες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γάρ, ὦ πάντες ἄστοί, λόγων κατάρχομεν

614—635. = 636—657.

τῇ πόλει χρησίμων·

εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. 640

ἐπτα μὲν ἔτη γεγῶς· εὐθύς ἡρρηφόρουν·

εἴτ' ἀλετρις ἢ δεκέτις οὔσα τάρχηγέτι·

καῖτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρω-

νίοις· 645

κάκανηφόρουν ποτ' οὔσα παῖς καλή, 'χουσ'

ἰσχάδων ὀρμαθόν·

ἄρα προὔφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;

εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,

ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμά-

των. 650

τοῦράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσ-

φέρω,

τοῖς δὲ δυστήνοις γέρονσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ

τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μη-

δικῶν

εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς,

ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύ-

ομεν. 655

ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,

τῷδε τὰψήκτῳ πατάξω γὰρ κοθόρυν τὴν γνάθον.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ

πολλή; κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μάλλον.

ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ'

ἀνὴρ. 661

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὥς τὸν ἄνδρα δεῖ

ἀνδρὸς ὅξειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι

πρέπει.

ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἤλ-

θομεν, ὅτ' ἤμεν ἔτι, 665

νῦν δεῖ, νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν ἀναπτερωῶσαι
 πᾶν τὸ σῶμα ἀποσεισάσθαι τὸ γῆρας τόδε. 670
 εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἄν σμικρὰν
 λαβήν,

οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας,
 ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, ἀπιχειρήσουσ' ἔτι
 ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία·
 ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱπ-
 πέας. 676

ἱππικώτατον γὰρ ἐστὶ χοῦμα ἀποχον γυνή.
 οὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας
 σκόπει,

ἃς Μίκων ἔρξαψ' ἀφ' ἱππων μαχομένας τοῖς ἀν-
 δράσιν.

ἀλλὰ τούτων χοῦν ἀπασῶν ἐς τετροημένον ξύλον
 ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα. 681

XOP. ΓΥΝ. εἰ νῆ τὸ θεῷ με ζωπυρήσεις,
 λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὕν ἐγὼ δὴ, καὶ ποιήσω
 τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτού-
 μενον. 685

ἀλλὰ χῆμεῖς, ὧ γυναιῖκες, θᾶττον ἐκδυνώμεθα,
 ὥς ἂν ὄξωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὠργισμένων.
 νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγῃ σκόροδα,
 μηδὲ κνάμους μέλανας. 690

ὥς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
 ἄετὸν τίκτοντα κἀνθαρός σε μαιεύσομαι. 695

οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἦν ἐμοὶ ξῆ Λαμπιτῶ
 ἢ τε Θηβαία φίλῃ παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.

οὐ γὰρ ἐστὶ δύνამις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψη-
 φίσῃ,

ὅστις, ὧ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
 ὥστε κἀχθὲς θῆκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ 700

τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
 παῖδα χρηστὴν καὶ γαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἐγγελύν·
 οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
 κούχλ' μὴ παύσῃσθε τῶν ψηφισμάτων τούτων,
 πρὶν ἂν

τοῦ σκέλους λαβὼν τις ὑμᾶς ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄνασσα πρᾶγους τοῦδε καὶ βουλευματος, 706
 τί μοι σκυθρωπὸς ἐξέληλυθας δόμων;

ΛΤΣ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
 ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί φῆς; τί φῆς; 710

ΛΤΣ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαντῆς φίλαις.

ΛΤΣ. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

ΛΤΣ. βινητιῶμεν, ἥ βράχιστον τοῦ λόγου. 715

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἰὼ Ζεῦ.

ΛΤΣ. τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
 οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.

τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν 720
 κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστὶ ταύλιον,

τὴν δ' ἐκ τροχιλίας[αὐ]κατελυσπωμένην,
 τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθίου μίαν
 ἤδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω

ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα. 725

πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
 ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥ. Α. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
 οἴκοι γάρ ἐστιν ἑριά μοι Μιλήσια

ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΛΤΣ. ποίων
 σέων; 730

οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ἤξω ταχέως νῆ τῷ θεῷ,
ὅσον διαπετάσας' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

ΑΤΣ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῇ.

ΓΥ. Α. ἀλλ' ἐῷ' πολέσθαι τᾶρι'; ΑΤΣ. ἦν τούτου δέη.

ΓΥ. Β. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς ἀμοργίδος, 735
ἦν ἄλοπον οἶκοι καταλέλοιφ'. ΑΤΣ. αὕτη' τέρα *αὐτὴν*
ἐπὶ τὴν ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

δεῖ χώρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
ἐγὼ γ' ἀποδείρας' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

ΑΤΣ. μὴ μᾶποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξη τουτουί, 740
ἐτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

ΓΥ. Γ. ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου.
ἕως ἂν εἰς ὄσιον μόλω' γὼ χωρίον.

ΑΤΣ. τί ταῦτα ληρεῖς; ΓΥ. Γ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.

ΑΤΣ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τή-
μερον. 745

ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὥς τὴν μαῖαν, ὧς Λυσιστράτη,
ἀπόπεμψον ὥς τάχιστα. ΑΤΣ. τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥ. Γ. ἄρρεν παιδίον.

ΑΤΣ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίον
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἶσομαι δ' ἐγώ. 750

ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νῆ Δία.

ΑΤΣ. τί δῆτα ταύτην εἶχες; ΓΥ. Γ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
ἐσβάσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί. 755

ΑΤΣ. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
οὐ τὰ μυθιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς; *ἡ αὐτὴν ἐξέλασεν*
ΓΥ. Γ. ἀλλ' οὐ δύναμαι γ' ὡγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει, *ἐν τῇ πόλει*
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε. *τὸν ὄφιν ἐξέλασεν*

ΓΥ. Α. ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι 760
ταῖς ἀγρουπνίαισι κακκαβίζουσῶν αἰεί.

ΛΥΣ. ὦ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
 ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
 ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
 ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ γαθαί, 765
 καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
 ὥς χρησμὸς ἡμῖν ἔστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
 μὴ στασιάζωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὕτως.

ΓΥ. Α. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. ΛΥΣ. σιγᾶτε δὴ.
 ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χώρον, 770
 τοὺς ἐποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνται τε φαλήτων,
 παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ΓΥ. Α. ἐπάνω κατακεισόμεθ'
 ἡμεῖς;

ΛΥΣ. ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πετερόγεσσιν
 ἐξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει 775
 ὄρνεον οὐδ' ὀτιοῦν καταπυργνέστερον εἶναι.

ΓΥ. Α. σαφὴς γ' ὁ χρησμὸς νῆ Δί'. ΛΥΣ. ὦ πάντες θεοί,
 μὴ νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
 ἀλλ' εἰσίσωμεν. καὶ γὰρ αἰσχροὺς τουτογί,
 ὧ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν. 780

ΧΟΡ. ΓΕΡ. μῦθον

βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
 αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν.

οὕτως

ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς 785
 φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
 κἂν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·

κἄτ' ἐλαγοθήρει

πλεξάμενος ἄρκυς, 790

καὶ κύνα τιν' εἶχεν,

κονέκετι κατῆλθε πάλιν οἰκαδ' ὑπὸ μίσους.

οὔτω

τὰς γυναικας ἐβδελύχθη
κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἤττον 795
τοῦ Μελανίωνος οἱ σῶφρονες.

βούλομαι σε, γραῦ, κύσαι,

ΧΟΡ. ΓΥΝ. κρόμυνόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδει.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. κἀνατείνας λακτίσαι.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς. 800

ΧΟΡ. ΓΕΡ. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν

τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-

γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,

ὥς δὲ καὶ Φορμίων.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀγῶ 805

βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι

τῷ Μελανίονι.

Τίμων

ἦν τις ἀτδρυντος ἀβάτοισιν ἐν

σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος, 810

Ἐρινύων ἀπορρώξ.

οὔτος οὖν ὁ Τίμων

ᾧχεθ' ὑπὸ μίσους

πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς. 815

οὔτω

κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει

τοὺς πονηροὺς ἄνδρας αἰεί,

ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος. 820

τὴν γνάθον βούλει θένω;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. μηδαμῶς· ἔδειςά γε.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις 825

καίπερ οὔσης γράος ὄντ' αὖ-

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

ΑΤΣ. ἰοῦ ἰοῦ, γυναιῖκες, ἴτε δεῦρ' ὥς ἐμὲ
ταχέως. ΓΤ. Α. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή; 830

ΑΤΣ. ἄνδρ' ἄνδρ', ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.

ΜΤΡ. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.

ΓΤ. Α. ποῦ δ' ἔστιν, ὅστις ἐστὶ; ΑΤΣ. παρὰ τὸ τῆς
Χλόης. 835

ΜΤΡ. ὦ νῆ Δί' ἐστὶ δῆτα. ΓΤ. Α. τίς κάστιν ποτε;

ΑΤΣ. ὁράτε· γιγνώσκει τις ὑμῶν; ΜΤΡ. νῆ Δία,
ἔργωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

ΑΤΣ. σὸν ἔργον εἶη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
κάξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν, 840
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.

ΜΤΡ. ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΑΤΣ. καὶ μὴν ἐγὼ
συνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝ. οἷμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμὸς μ' ἔχει 845
χῶ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

ΑΤΣ. τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστώς; ΚΙΝ. ἐγώ.

ΑΤΣ. ἀνὴρ; ΚΙΝ. ἀνὴρ δῆτ'. ΑΤΣ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκ-
ποδών;

ΚΙΝ. σὺ δ' εἰ τίς ἡ κβάλλουσά μ'; ΑΤΣ. ἡμεροσκοπός.

ΚΙΝ. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην. 850

ΑΤΣ. ἰδού, καλέσω γὰρ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;

ΚΙΝ. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

ΑΤΣ. ὦ χαῖρε φίλτατ'. οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοῦνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν οὐδ' ἀνώνυμον.

ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα. 855
καὶν φὸν ἡ μῆλον λάβῃ, Κινησία

τουτὶ γένοιτο, φησίν. KIN. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

ΛΥΣ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην· καὶ περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνὴ ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν. 860

KIN. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΛΥΣ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;

KIN. ἔγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἣν βούλῃ γε σύ· ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.

ΛΥΣ. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. KIN. ταχύ νυν πάνν.

ὥς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν, 865

ἐξ οὗπερ αὐτὴ ἔξηλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν, ἔρημα δὲ

εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

MTP. φιλῶ φιλῶ γὰρ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται 870 ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

KIN. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δοῖς; κατάβηθι δεῦρο. MTP. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.

KIN. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρινίη;

MTP. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ. 875

KIN. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

MTP. ἄπειμι. KIN. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ, ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

ΠΑΙ. μαμμία, μαμμία, μαμμία.

KIN. αὐτὴ, τί πάσχεις; οὐδ' ἔλεεῖς τὸ παιδίον 880 ἄλoutον ὃν κᾶθηλον ἔκτην ἡμέραν;

MTP. ἔγωγ' ἔλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ ἔστιν. KIN. κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.

MTP. οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;

KIN. ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ καὶ νεωτέρα δοκεῖ 885 πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν·

- χαῖ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
 ταῦτ' αὐτὰ δὴ 'σθ' ἂ κ' αἴμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
- ΜΤΡ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
 φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμῇ. 890
- ΚΙΝ. τί, ὦ πονηρά, ταῦτα ποιεῖς χᾶτέραις
 πείθει γυναιξί, κάμει τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
 αὐτῇ τε λυπεῖ; ΜΤΡ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
- ΚΙΝ. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα
 χεῖρον διατίθης. ΜΤΡ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει. 895
- ΚΙΝ. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορομένης
 ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούνων; ΜΤΡ. ἔμοιγε νῆ Δία.
- ΚΙΝ. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἰέρ' ἀνοργιάστᾳ σοι
 χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
- ΜΤΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῇ τέ γε 900
 καὶ τοῦ πολέμου παύσῃσθε. ΚΙΝ. τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
 ποιήσομεν καὶ ταῦτα. ΜΤΡ. τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
 κ' ἄγωγ' ἄπειμ' ἐκέῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
- ΚΙΝ. σὺ δ' ἄλλὰ κατακλίνῃθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνον.
- ΜΤΡ. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὥς οὐ φιλῶ. 905
- ΚΙΝ. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατακλίνης, ὦ Μύρριον;
- ΜΤΡ. ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;
- ΚΙΝ. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ', ὦ Μανῇ, φέρε.
 ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδῶν·
 σὺ δ' οὐ κατακλίνει; ΜΤΡ. ποῦ γὰρ ἂν τις καί,
 τάλαν, 910
- δράσεις τοῦθ'; ΚΙΝ. ὅπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν.
- ΜΤΡ. καὶ πῶς ἔθ' ἄγνῃ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
- ΚΙΝ. κάλλιστα δῆπον, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
- ΜΤΡ. ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιорκήσω, τάλαν;
- ΚΙΝ. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσης. 915
- ΜΤΡ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. ΚΙΝ. μηδαμῶς.
 ἄρκεϊ χαμαὶ νῶν. ΜΤΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ σ' ἐργῶ,

καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.

KIN. ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη ὅτιν καλῶς.

MTP. ἰδοῦ, κατάκεισ' ἀνύσας τι· ἀργῶ ἔκδύομαι. 920
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθος ἔστ' ἐξοιστέα.

KIN. ποία ψίαθος; μὴ μοί γε. MTP. νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. KIN. δός μοί νυν κύσαι.

MTP. ἰδοῦ. KIN. παπαιάξ. ἦκέ νυν ταχέως πάνυ.

MTP. ἰδοῦ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ ἔκδύομαι. 925
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.

KIN. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔρωγε. MTP. νῆ Δί' ἀλλ' ἐγώ.

KIN. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.

MTP. ἀνίστας, ἀναπήδησον. ἦδη πάντ' ἔχεις;

KIN. ἅπαντα δῆτα. δεῦρό νυν, ὦ χρύσιον. 930

MTP. τὸ στρόφιον ἦδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μὴ μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.

KIN. νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. MTP. σίσυραν οὐκ ἔχεις.

KIN. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.

MTP. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι. 935

KIN. ἄνθρωπος ἐπιτρέψει με διὰ τὰ στρώματα.

MTP. ἔπαιρε σαντόν. KIN. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.

MTP. βούλει μυρίσω σε; KIN. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέγε.

MTP. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἣν τε μὴ.

KIN. εἰδ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα. 940

MTP. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κάλειφον λαβών.

KIN. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,

εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοῦκ ὄξον γάμων.

MTP. τάλαιν' ἐγώ, τὸ Ῥόδιον ἥνεγκον μύρον.

KIN. ἀγαθόν· ἔα αὖτ', ὦ δαιμονία. MTP. ληρεῖς ἔχων.

KIN. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον. 946

MTP. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. KIN. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.

ἀλλ' ὧξυρά κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε

μηδέν. MTP. ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἀρτεμιν.

- ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε, 950
 σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. KIN. βουλευέσομαι.
 ἀπολώλεκέν με ἀπιτέτριφεν ἡ γυνή,
 τά τ' ἄλλα πάντα ἀποδείρας' οἴχεται.
 οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
 τῆς καλλίστης πασῶν ψευθεῖς; 955
 πῶς ταυτηνὴν παιδοτροφήσω;
 ποῦ Κυναλώπηξ;
 μίσθωσόν μοι τὴν τιτθὴν.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
 τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθεῖς. 960
 κἄγωγ' οἴκτειρω σ', αἰαῖ.
 ποῖος γὰρ νέφρος ἂν ἀντίσχοι,
 ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
 ποῖα δ' ὀσφύς; ποῖος δ' ὄρρος
 κατατεινόμενος, 965
 καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὀρθροὺς;
 KIN. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
 ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
 ΧΟΡ. ΓΓΝ. μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά. 970
 KIN. ποῖα γλυκερά;
 μισρὰ μισρὰ δῆτ' · ὦ Ζεῦ.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ,
 εἰδ' αὐτήν, ὥσπερ τοὺς θωμούς,
 μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
 ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας 975
 οἶχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
 ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν,
 κατ' ἐξαίφνης
 περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.
 ΚΗΡ. πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστὶν ἅ γερωχία 980

μυθίζω - λαμνίζω.
ἢ τοὶ πρυτάνεις; λῶ τι μυθίζαι νέον.

ΠΡΟ. τίς δ' εἶ σύ; πότερ' ἄνθρωπος, ἢ Κονίσσαλος;

ΚΗΡ. κάρυξ ἐγών, ὃ κυρσάνιε, ναὶ τὰ σιωῶ
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΠΡΟ. κᾶπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἤκεις ἔχων; 985

ΚΗΡ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα. ΠΡΟ. ποῦ μεταστρέφει;

τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιάς

ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; ΚΗΡ. παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
ἄνθρωπος. ΠΡΟ. ἀλλ' ἔστνκας, ὃ μιαρώτατε.

ΚΗΡ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίη. 990

ΠΡΟ. τί δ' ἐστὶ σοι τοδί; ΚΗΡ. σκυτάλα Λακωνικά.

ΠΡΟ. εἶπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.

ἀλλ' ὥς πρὸς εἰδότα με σὺ τάληθῇ λέγε.

τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τῶν Λακεδαιμόνι;

ΚΗΡ. ὁρσὰ Λακεδαιμόνων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι 995

ἅπαντες ἐστύναντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.

ΠΡΟ. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

ἀπὸ Πανός; ΚΗΡ. οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἷῶ, Λαμ-
πιτώ,

ἔπειτα δ' ἄλλαι τὰ κατὰ Σπάρταν ἅμα

γυναῖκες ἄπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος 1000

ἀπήλαον τῶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσδάκων.

ΠΡΟ. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗΡ. μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πολιν

ἄπερ λυχνοφοροῦντες ἀποκεκύφαμες.

ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτω σιγῇν

ἔῶντι, πρίν χ' ἅπαντες ἐξ ἐνὸς λόγῳ 1005

σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.

ΠΡΟ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται

ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.

ἀλλ' ὥς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν

αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί. 1010

ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθ' ἐνδε τῇ βουλῇ φράσω

πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.

ΚΗΡ. πωτάομαι· κράτιστα γὰρ παντῶ λέγεις.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον.

οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις. 1015

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ταῦτα μέντοι σὺ ξυνίεις, εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,
ἐξόν, ὃ πονηρὸν, σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὥς ἐγὼ μισῶν γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νυνὶ δ' οὐ σε περιό-
ψομαι

γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὥς καταγέλαστος εἶ.

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ. 1021

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότε' ἀπέδυν ἐγώ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ· εἴτ' οὐ καταγέ-
λαστος εἶ.

κἄν με μὴ' λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τόδε τὸ θηρίον 1025

τούπλιν τῷ φθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἐνι.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιπρῖβον, δακτύλιος
οὐτοσί·

ἐκσκάλευσον αὐτό, καῖτα δεῖξον ἀφελουῖσά μοι·

ὥς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι δάκνει.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς
ἀνὴρ. 1030

ἦ μέγ', ὃ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.

οὐχ ὀρᾶς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. νῆ Δί' ὠνησάς γέ μ', ὥς πάλαι γέ μ' ἐφρεω-
ρύχει,

ὥστ' ἐπειδὴ' ἔξηρέθη, ρεῖ μου τὸ δάκρυον πολὺ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονη-
ρὸς εἶ, 1035

καὶ φιλήσω. ΧΟΡ. ΓΕΡ. μὴ φιλήσης. ΧΟΡ. ΓΥΝ.

ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μὴ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἀλλὰ μὴ ὦρασ' ἴκοισθ'· ὥς ἐστὲ θωπικαὶ
φύσει,

κᾶσ' ἐκείνο τοῦπος ὀρθῶς κοῦ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν
οὐκέτι 1040

οὔτε δρᾶσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πεί-
σομαι.

ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

ΧΟΡ. οὐ παρασκευαζόμεσθα
τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὧνδρες,
φλαῦρον εἶπεῖν οὐδὲ ἔν·

ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν 1045

καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακεείμενα.

ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, 1050

εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ-

ται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς·

ὥς πλέω' στίλν,

ἄχομεν βαλλάντια.

κᾶν ποτ' εἰρήνην φανῇ,

1055

ὅστις ἂν νυνὶ δανείση-

ται παρ' ἡμῶν,

ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῶ.

ἐστιάων δὲ μέλλομεν ξέ-

νους τινὰς Καρυστίους, ἂν

δρας καλοὺς τε κἀγαθοὺς.

κᾶστιν ἔτ' ἔτνος τι, καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι, 1060

καὶ τοῦτο τέθνηχ', ὥστε κρε' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.

ἦκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶν δὲ χρὴ 1065

τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐ-

τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἴτ' εἰ-

1043—1058. = 1059—1072. = 1188—1209. = 1205—1215.

ARISTOPH. II.

- σω βαδίζειν,
 μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
 ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς,
 ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν, 1070
 γεννικῶς, ὥς
 ἡ θύρα κεκλείσεται.
 καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὲ πρέσβεις ἔλκοντες
 ὑπήνας
 χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
 ἔχοντες.
 ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
 εἴτ' εἵπαθ' ἡμῖν πᾶς ἔχοντες ἦκετε. 1075
 ΛΑΚ. τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
 ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὥς ἔχοντες ἦκομες.
 ΧΟΡ. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
 δεινῶς· τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.
 ΛΑΚ. ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει 1080
 παντᾶ τις ἐλσὼν ἅμιν εἰράναν σέτω. *ὁρᾷ*
 ΧΟΡ. καὶ μὴν ὁρᾷ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
 ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
 θαίματι ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
 ἀσκητικὸν τὸ χοῦμα τοῦ νοσήματος. 1085
 ΑΘ. τίς ἂν φράσειε ποῦ'στιν ἡ Λυσιστράτη;
 ὥς ἄνδρες ἡμεῖς οὐτοὶ τοιοιτοί.
 ΧΟΡ. χαῦτη ξυνάδει χάτέρα ταῦτη νόσῳ.
 ἡ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
 ΑΘ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα. 1090
 ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.
 ΧΟΡ. εἰ σωφρονεῖτε, θαίματια λήψεσθ', ὅπως
 τῶν ἐρμοκοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται.
 ΑΘ. νῆ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις. ΛΑΚ. ναὶ τῷ σιῶ 1095

παντᾶ γε. φέρε τὸ ἔσθιος ἀμβαλώμεθα.

ΑΘ. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες· αἴσχε' ἂν ἐπάθομεν.

ΛΑΚ. ὦ πολυχαρίδα, δεινά κα πεπόνθεμες,
αἰ κ' εἶδον ἀμὲ τῶνδρες ἀναπεφλασμένως.

ΑΘ. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὐτ' ἕκαστα χρὴ λέγειν. 1100

ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΛΑΚ. περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χῆμεῖς τουτογί.

τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνῃ;

ΛΑΚ. ναὶ τὼ σιῶ, καλῆτε τὰν Λυσιστράταν. 1105

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὥς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γάρ, ὥς ἤκουσεν, ἦδ' ἐξέρχεται.

ΧΟΡ. χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτῃ· δεῖ δὴ νυνὶ σε γε-
νέσθαι

δεινὴν, * * ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν,
πολύπειρον·

ὥς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἔνγχι
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τὰγκλήματα πάντ'
ἐπέτρεψαν. 1111

ΑΥΣ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ' κπειρωμένους.

τάχα δ' εἴσομαι' γῶ. ποῦ'στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς, 1115

καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,

ἀλλ' ὥς γυναικας εἰκός, οἰκείως πάνν.

κῆν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.

ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε· 1120

οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτου λαβομένη.

ἄνδρες Λάκωνες, στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,

ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.

ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·

- αὐτὴ δ' ἔμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· 1125
 τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 πολλοὺς ἀκούσας· οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
 κοινῇ δικαίως, οἳ μᾶς γε χέρνιβος
 βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς, 1130
 Ὀλυμπίᾳσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ — πόσους
 εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι; —
 ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
 Ἑλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
 εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνεται. 1135
- ΑΘ. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι γ' ἀπεψωλημένος.
 ΑΤΣ. εἴτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέφομαι,
 οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
 ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης κατέξετο
 ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, 1140
 στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
 ὑμῖν ἐπέκειτο, χῶ θεὸς σείων ἅμα.
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίους
 Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαιμόνα.
 ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο 1145
 δηοῦτε χώραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
 ΑΘ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
 ΛΑΚ. ἀδικίοιμες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὥς καλός.
 ΑΤΣ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἶε;
 οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐτίς αὖ 1150
 κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
 πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
 πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
 ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
 κάλυεθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης 1155
 τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμιπισχον πάλιν;

ΛΑΚ. οὔπα γυναῖκ' ὅπως χαῖωτέραν.

ΑΘ. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

ΑΥΣ. τί δῆθ' ὑπεργμένων γε πολλῶν ἀγαθῶν
μάχεσθε κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας; 1160
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοῦμποδῶν;

ΛΑΚ. ἄμες γε λῶμες, αἶ τις ἄμιν τοῦγκυκλον
λῆ τοῦτ' ἀποδῶμεν. ΑΥΣ. ποῖον, ὦ τάν; ΛΑΚ. τὰν
Πύλον,

ἄσπερ πάλαι δεόμεσθα καὶ βλιμάττομες.

ΑΘ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσομεν. 1165

ΑΥΣ. ἄφετ', ὡγάθ', αὐτοῖς. ΑΘ. κατὰ τίνα κινήσομεν;

ΑΥΣ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.

ΑΘ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἐχινούντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὀπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη. 1170

ΛΑΚ. οὐ τὼ σιῶ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λυσσάνιε.

ΑΥΣ. ἔατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.

ΑΘ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.

ΛΑΚ. ἐγὼ δὲ κοπρωγωγῆν γὰ πρόκα ναὶ τὼ σιῶ.

ΑΥΣ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε. 1175

ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.

ΑΘ. ποίοισιν, ὦ τάν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.

οὐ ταῦτ' ἀδόξει τοῖσι συμμάχοισι νῦν,
βινεῖν ἅπασιν; ΛΑΚ. τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιῶ 1180
ἄμοῖσι. ΑΘ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.

ΑΥΣ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνέυσετε,
ἕως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἶχομεν.
ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε. 1185
καῖπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
ἅπεισ' ἕκαστος. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

ΛΑΚ. ἄγ' ὅπα τὸ λῆς. ΑΘ. νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

ΧΟΡ. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
χρυσίων, ὅς' ἐστί μοι, 1190

οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖς παισίν, ὅπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν 1195

χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι τὸ μὴ οὐχί

τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι, 1200

χάττ' ἂν ἔνδον ἢ φορεῖν.

ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
μή τις ὑμῶν

ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν

ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ

σμικρὰ πολλὰ παιδιά, 1205

ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν,

ὃ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.

ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἔτω 1210

εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ

κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-

ρούς· ὁ Μανῆς δ'

οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.

πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν

προαγορεύω μὴ βαδίζειν

τὴν ἐμήν, ἀλλ'

εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. 1215

ΑΘ.Α. ἀνοίγε τὴν θύραν σύ. παραχωρεῖν θέλεις;

ὑμεῖς τί κάθησθε; μὼν ἐγὼ τῇ λαμπάδι

ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάννυ δεῖ τοῦτο
δρᾶν,

ὑμῖν χαρίζεσθαι, τάλαιπωρήσομεν. 1220

ΧΟΡ. ΓΤΝ. χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

ΑΘ. Α. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἐνδοθεν
καθ' ἥσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;

ΑΘ. Β. οὐπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὅπως ἔργω. 1225

ΑΘ. Α. ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί.
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.

ΑΘ. Β. ὀρθῶς γ', ὅτι νῆφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν. 1230

νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
νῆφοντες, εὐθύς βλέπομεν ὅτι ταράζομεν.
ὥσθ' ὅτι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν.

ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτὰ τῶν αὐτῶν πέρι. 1235

νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις
ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρήσαμεν.

ΑΘ. Α. ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσεται, ὦ μαστιγίαι; 1240

ΑΘ. Β. νῆ τὸν Δί', ὥς ἤδη γε χωροῦσ' ἐνδοθεν.

ΛΑΚ. ὦ πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φνυστήρια, αἶνον
ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κἀείσω καλὸν
ἐς τὼς Ἀσσαναίως τε κῆς ἡμᾶς ἅμα.

ΑΘ. Β. λαβὲ δῆτα τὰς φνυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν, 1245
ὥς ἡδομαί γ' ὑμᾶς ὀρῶν ὀρχουμένους.

ΧΟΡ. ΛΑΚ. ὄρμαον

τὼς κυρσανίως, ὦ Μναμόνα,
τάν τ' ἐμὰν μῶαν, ἅτις

νῆσαν

μοῦσαν

προέκρουον

οἶδεν ἅμ' ἐτ' Ἀσαναίως, 1250

ὅκα τοι μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ

πρόκροον θείκελοι

ποττὰ καῖλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων.

ἅμ' δ' αὖ Λεωνίδας

ἄγεν ἄπερ τὼς κάπρως 1255

θάγοντας, οἷῳ, τὸν ὀδόντα.

πολὺς δ' ἅμ' πρὸς τὰς γέννας ἀφρὸς ἦνσει, ^{ἡδύνη}

πολὺς δ' ἅμ' καττῶν σκελῶν [ἀφρὸς] ἴετο.

ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως 1260

τῶς ψάμματος, τοὶ Πέρσαι.

ἄγρότερ' Ἀρτεμι σηροκτόνε

μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,

ποττὰς σπονδάς,

ὥς συνέχης πολὺν ἅμ' χρόνον. 1265

νῦν δ' αὖ

φιλία τ' αἰὲς εὐπορος εἴη

ταῖς συνθήκαις

καὶ τῶν αἰμυλῶν ἄλωπέκων

πανσαίμεθα.

1270

ὦ δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ

κυναγὲ παρσένε.

ΛΤΣ. ἄγε νυν, ἐπεὶ δὴ τᾶλλα πεποιήται καλῶς,

ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεδὶ

ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή 1275

στήτω παρ' ἀνδρα, καὶ τ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς

ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα

τὸ λοιπὸν αὐτίς μὴ ἔξαμαρτάνειν ἔτι.

ΧΟΡ. ΑΘ. πρόσαγε χορόν, ἔπαρ' ἐτε χάριτας,

ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν.

1280

ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγεσίχορον Ἰήιον

εὐφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,

ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι
δαίεται,

Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε 1285

πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,

εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι

χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν

ἥσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,

ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις. 1290

ἀλαλαλαῖ ἰὴ παιῶν·

αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί,

ὥς ἐπὶ νίκη, ἰαί.

εὐοῖ εὐοῖ, εὐαῖ εὐαῖ.

ΛΤΣ. [Λάκων] πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν ἐπὶ νέῃ νέαν. 1295

ΧΟΡ. ΛΑΚ. Ταῦρετον αὐτ' ἔραννὸν ἐκλιπῶα,

Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν

κλέωα τὸν Ἀμύκλαις [Ἀπόλλω] σιὸν

καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν, 1300

Τυνδαρίδας τ' ἀρασώς,

τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.

εἶα μάλ' ἔμβη,

ὦ εἶα κοῦφα πάλλων,

ὥς Σπάρταν ὑμνίωμες, 1305

τᾶ σιῶν χοροὶ μέλονται,

καὶ ποδῶν κτύπος.

ᾗτε πῶλοι ταὶ κόραι

παρ τὸν Εὐρώταν

ἀμπάλλονται πυκνὰ ποδοῖν 1310

ἀγκονιῶαι,

ταὶ δὲ κόμαι σείοντ' ᾗπερ Βακχᾶν

θυρσαδδῶαν καὶ παδῶαν. *σημῶαν*

ἀγῆται δ' ἅ Αἴδας παῖς

ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.

1315

ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χειρὶ ποδοῖν τε
πάδη *ἰσχυροῦς*.

ἄ τις ἔλαφος κρότον δ' ἁμᾶ ποίη χορῳφελήταν.

καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον

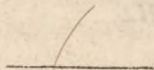
ὕμνει

1320

τὰν πάμμαχον * * * *

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ .

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.

ΑΓΑΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.

ΚΗΡΤΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΤΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

- MNH.** Ω Ζεῦ, χελιδῶν ἄρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἄλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κοιμῖν μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πνυθῆσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;
- ΕΤΡ.** ἄλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα 5
ὄψει παρεστώς. **MNH.** πῶς λέγεις; αὐτίς φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; **ΕΤΡ.** οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλης ὀρᾶν.
- MNH.** οὐδ' ἄρ' ὀρᾶν δεῖ μ'; **ΕΤΡ.** οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκού-
ειν δέη.
- MNH.** πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῆς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὀρᾶν. 10
- ΕΤΡ.** χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,
- MNH.** τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὀρᾶν; **ΕΤΡ.** εὖ ἴσθ' ὅτι.
- MNH.** πῶς χωρὶς; **ΕΤΡ.** οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα, 15
ὧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμνηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
ἀκοὴν δὲ χοάνης ὧτα διετετρῆνατο.
- MNH.** διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὀρᾶ;
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθῶν. 20
οἶόν γε τοῦστίν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
- ΕΤΡ.** πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. **MNH.** πῶς
ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις ὅπως

ἔτι προσμάθοιμι χολὸς εἶναι τὸ σκέλη;

ΕΥΡ. βάδιξε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΜΝΗ. ἰδοῦ. 25

ΕΥΡ. ὀρᾷς τὸ θύριον τοῦτο; ΜΝΗ. νῆ τὸν Ἡρακλέα οἶμαί γε. ΕΥΡ. σίγα νυν. ΜΝΗ. σιωπῶ τὸ θύριον;

ΕΥΡ. ἄκου'. ΜΝΗ. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;

ΕΥΡ. ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει ὁ τραγωδοποιός. ΜΝΗ. ποῖος οὗτος ἀγάθων; 30

ΕΥΡ. ἔστιν τις Ἀγάθων ΜΝΗ. μὲν ὁ μέλας ὁ καρτερός;

ΕΥΡ. οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗ. μὲν ὁ δασυπῶγων; ΕΥΡ. οὐχ ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗ. μὰ τὸν Δι' οὕτοι γ', ὥστε καμὲ γ' εἰδέναι.

ΕΥΡ. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως. 35
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὥς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡ. εὐφημος πᾶς ἔστω λεώς,
στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ 40
θίαςος Μουσῶν ἐνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.

ἔχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω
γλανκόν· ΜΝΗ. βομβάξ. ΕΥΡ. σίγα. τί λέγεις; 45

ΘΕΡ. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λνέσθων. ΜΝΗ. βομβαλοβομβάξ.

ΘΕΡ. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
πράμος ἡμέτερος ΜΝΗ. μὲν βινεῖσθαι; 50

ΘΕΡ. τίς ὁ φωνήσας; ΜΝΗ. νήνεμος αἰθήρ.

ΘΕΡ. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.

κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν.

τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,

καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάξει 55
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοανεύει. MNH. καὶ λαικάξει.

ΘEP. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;

MNH. ὃς ἔτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θριγκοῦ, 60
συγγογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.

ΘEP. ἦ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστής, ὦ γέρον.

ETP. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
'Αγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ. 65

ΘEP. μηδὲν ἰκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον,
ἦν μὴ προῖη θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.

ETP. τί οὖν ἐγὼ δρῶ; ΘEP. περίμεν', ὥς ἐξέρχεται. 70

ETP. ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;

MNH. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πνθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστήν ἐμόν.

ETP. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον. 75

MNH. ποῖόν τι; ETP. τῇδε θῆμέρα κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

MNH. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἔδρα,
ἐπεὶ τρίτῃ 'στὶ Θεσμοφορίαν ἡ μέση. 80

ETP. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναιῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
κἀν Θεσμοφόροι μὲλλουσι περὶ μου τήμερον
ἐκκλησιάξουσιν ἐπ' ὀλέθρῳ. MNH. τιῇ τί δή;

ETP. ὅτι τραγῶδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω. 85

MNH. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.

ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις;

ΕΤΡ. Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. ΜΝΗ. τί δράσονται; εἰ-
πέ μοι.

ΕΤΡ. ἐκκλησιάσονται' ἐν ταῖς γυναιξί, ἅν δέη, 90
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝΗ. πότερα φανερόν, ἢ
λάθρα;

ΕΤΡ. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡμφιεσμένον.

ΜΝΗ. τὸ πρᾶγμα κομπὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΕΤΡ. σίγα. ΜΝΗ. τί δ' ἔστιν; ΕΤΡ. ἀγάθων ἐξέρχεται.

ΜΝΗ. καὶ ποῖός ἐστιν; ΕΤΡ. οὗτος οὐκ κνυκλούμενος. 96

ΜΝΗ. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.

ΕΤΡ. σίγα· μελωθεῖν γὰρ παρασκευάζεται.

ΜΝΗ. μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται; 100

ΑΓΑ. ἱερὰν Χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρα
πατρίδι χορεύσασθε βοάν.

ΧΟΡ. τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος;
λέγε νυν· εὐπίστως δὲ τοῦμόν 105
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

ΑΓΑ. ἄγε νυν ὀπλιζε Μοῦσα
χρυσέων ὀύτορα τόξων *ῥυτρητήν*
Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμωνντίδι γᾶ. 110

Χορεύουσαι
ΧΟΡ. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.

ΑΓΑ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν αἰείσας Ἄρτεμιν ἀγροτέραν. 115

ΧΟΡ. ἔπομαι κλήξουσα σεμνὸν

γόνον ὀλβίζουσα Λατοὺς

Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῇ.

ΑΓΑ. Λατῶ τε, κρούματά τ' Ἀδιάδος 120

ποδὶ παράρουθμ' εὖρουθμα Φρυγίων

δινεύματα Χαρίτων.

ΧΟΡ. σέβομαι Λατῶ τ' ἄνασσαν

κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων

ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ.

125

τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,

ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός.

ὦν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον [τιμᾶ.]

χαῖρ', ὀλβιε παῖ Λατοῦς.

ΜΝΗ. ὥς ἡδὺ τὸ μέλος, ᾧ πότνιαι Γενετυλλίδες, 130

καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον

καὶ μανδαλωτόν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένον

ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.

καί σ', ᾧ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον

ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι, 135

ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;

τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος

λαλεῖ κροκωτῶ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;

τί λήκνθος καὶ στρόφιον; ὥς οὐ ξύμφορον.

τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία; 140

τίς δ' αὐτός, ᾧ παῖ; πότερον ὥς ἀνὴρ τρέφει;

καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικά;

ἀλλ' ὥς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;

τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους

ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι. 145

ΑΓΑ. ᾧ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον

ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.

ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆδ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.

χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,

- ἂ δὲ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 150
 αὐτίκα γυναικεῖ' ἦν ποιῇ τις δράματα,
 μετουσίαν δὲ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
- MNH. οὐκοῦν κελητίξεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;
 ΑΓΑ. ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
 ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἂ δ' οὐ κεκτήμεθα, 155
 μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
- MNH. ὅταν σατύρους τολύνῃ ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
 ἵνα συμποιῶ σοῦπισθεν ἐστυκῶς ἐγώ.
- ΑΓΑ. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
 ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι 160
 Ἴβυκος ἐκείνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
 κάλκατος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
 ἐμιτροφόρουν τε καὶ διέκλων Ἰωνικῶς,
 καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
 αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἡμίσχετο· 165
 διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα·
 ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
- MNH. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχροὺς ὦν αἰσχροῶς ποιεῖ,
 ὁ δὲ Ξενοκλῆς ὦν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
 ὁ δ' αὖ Θεόγνις ψυχρὸς ὦν ψυχρῶς ποιεῖ. 170
- ΑΓΑ. ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ τοι γνούς ἐγὼ
 ἔμαυτὸν ἐθεράπευσα. MNH. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
- ΕΤΡ. παῦσαι βαῦζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
 ὦν τηλικούτος, ἥνικ' ἠρχόμην ποιεῖν.
- MNH. μὰ τὸν Δί', οὐ ξηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. 175
- ΕΤΡ. ἀλλ' ὦνπερ οὔνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΑΓΑ. λέγε.
- ΕΤΡ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
 πολλοὺς καλῶς οἴος τε συντέμνειν λόγους.
 ἐγὼ δὲ καινῇ ἐνυφορᾷ πεπληγμένος
 ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. ΑΓΑ. τοῦ χρεῖαν ἔχων;
- ΕΤΡ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον 181

τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΑΓΑ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι;

ΕΤΡ. ἡ πᾶς· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθῃ
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὥς δοκῶν εἶναι γυνή, 185
ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξιαις ἀξίως ἐμοῦ.

ΑΓΑ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;

ΕΤΡ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γινώσκομαι·
ἔπειτα πολὺς εἰμι καὶ πῶγων' ἔχω, 190
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρηνμένος,
γυναικόφρωνος, ἀπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.

ΑΓΑ. Εὐριπίδη, ΕΤΡ. τί ἐστὶν; ΑΓΑ. ἐποίησάς ποτε,
χαίρεις ὄρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

ΕΤΡ. ἔγωγε. ΑΓΑ. μὴ νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν 195
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σὸν ἐστὶν οἰκείως φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΜΝΗ. καὶ μὴν σύ γ', ὧ κατάπυργον, εὐρύπρωκτος εἶ 200
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΕΤΡ. τί δ' ἐστὶν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

ΑΓΑ. κίκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. ΕΤΡ. πῶς; ΑΓΑ. ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεῖσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν. 205

ΜΝΗ. ἰδοὺ γε κλέπτειν· νῆ Δία, βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἢ πρόφασίς γε νῆ Δί' εἰκότως ἔχει.

ΕΤΡ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; ΑΓΑ. μὴ δόκει γε σύ.

ΕΤΡ. ὧ τρισκακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. ΜΝΗ. Εὐριπίδη,
ὧ φίλτατ', ὧ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῶς. 210

ΕΤΡ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; ΜΝΗ. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.

ΕΤΡ. ἄγε νυν, ἔπειδ' ἂν σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
9 *

ἀπόδυθι τουτὶ τοῖμάτιον. MNH. καὶ δὴ χαμαί.
 ἀτὰρ τί μέλλεις δοῶν μ' ; ETP. ἀποξυρεῖν ταδί, 215
 τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. MNH. ἀλλὰ προῦτ', εἰ σοὶ
 δοκεῖ.

ἢ μὴ 'πιδιδόναι 'μαντὸν ὄφελόν ποτε.

ETP. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
 χοῖρόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. AGA. αὐτὸς λάμβανε
 ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ETP. γενναῖος εἶ· 220
 κἀθίξε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

MNH. ὦμοι. ETP. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοὶ πάτταλον,
 ἢ μὴ σιωπᾶς. MNH. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.

ETP. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; MNH. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
 οὐ γὰρ μὰ τὴν Διὸς ἡμῶν ἐτ' ἐνταυθοῖ μενῶ 225
 τεμνόμενος. ETP. οὐκ οὐν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
 τὴν ἡμίκραϊραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;

MNH. ὀλίγον μέλει μοι. ETP. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
 προδῶς με. χῶρει δεῦρο. MNH. κακοδαίμων ἐγώ.

ETP. ἔχ' ἀτρέμα σαντὸν κἀνάκνυτε. ποῖ στρέφει; 230

MNH. μῦ μῦ. ETP. τί μύξεις; πάντα πεποίηται καλῶς.

MNH. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

ETP. μὴ φροντίσης· ὥς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνν.

βούλει θεᾶσθαι σαντόν; MNH. εἰ δοκεῖ, φέρε.

ETP. ὀρεῖς σεαντόν; MNH. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλει-
 σθένην. 235

ETP. ἀνίστασ', ἴν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.

MNH. οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.

ETP. ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχνον.
 ἐπίκνυτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

MNH. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι. 240
 οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γέγονες,
 πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρῶτον ** τῆς φλογός.

ETP. θάρρει. MNH. τί θαρρῶ καταπεπυρολημένος;

ΕΤΡ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν προῶγμά σοι· τὰ πλείστα γὰρ ἀποπεπόννηκας. ΜΝΗ. φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου. 245 αἰθὺς γεγέννημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

ΕΤΡ. μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.

ΜΝΗ. οἰμῶξετάρ' εἴ τις τὸν ἔμὸν προκτὸν πλυνεῖ.

ΕΤΡ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς, ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χοῆσον ἡμῖν τουτῶρι 250 καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὥς οὐκ ἔστ' ἔρεῖς.

ΑΓΑ. λαμβάνετε καὶ χοῆσθ'· οὐ φθονῶ. ΜΝΗ. τί οὖν λάβω;

ΕΤΡ. ὅ τι; τὸν προκτὸν προῶτον ἐνδύου λαβών. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὅξει ποσθίου.

ΜΝΗ. σύζωσον ἀνύσας. αἰρεῖ νυν στρόφιον. ΕΤΡ. ἰδοῦ.

ΜΝΗ. ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὸ σκέλη. 256

ΕΤΡ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. ΑΓΑ. ἡδὲ μὲν οὖν κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

ΕΤΡ. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ ἀπιτηδεῖα πάνν.

ΜΝΗ. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ΕΤΡ. νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει. 260

φέρ', ἔγκυκλον ποῦ; ΑΓΑ. λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

ΕΤΡ. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓΑ. τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε.

ΜΝΗ. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ΕΤΡ. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.

ΑΓΑ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει. εἴσω τις ὥς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω. 265

ΕΤΡ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ τό γ' εἶδος· ἣν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι γυναικειῖς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝΗ. πειράσομαι.

ΕΤΡ. βάδιζε τοίνυν. ΜΝΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἦν γε μὴ

ὁμόσης ἐμοὶ ΕΤΡ. τί χοῆμα; ΜΝΗ. συσσωσεῖν ἐμὲ πάσαις τέχναις, ἣν μοί τι περιπίπτῃ κακόν. 271

ETP. ὅμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.

MNH. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;

ETP. ὅμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

MNH. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὥμοσεν, 275
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ'· οὐδ' ὥρικωσ' ἐγώ.

ETP. ἐκσπευδε ταχέως· ὥς τὸ τῆς ἐκκλησίας

σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.

ἐγὼ δ' ἄπειμι. MNH. δεῦρὸ νυν, ὦ Θραῦτ', ἔπου.

ὦ Θραῦττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων. 280

ὅσον τὸ χοῖμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.

ἀλλ', ὦ περικαλλῇ Θεσμοφόρῳ, δέξασθέ με

ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.

ὦ Θραῦττα, τὴν κίστην κάθελε, καὶ ἔξελε 285
τὰ πόπαν', ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.

δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη

καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι

θύειν ἔχουσας, εἰ δὲ μᾶλλὰ νῦν λαθεῖν.

καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν

πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἡλιθίου ἀβελτέρου, 290

καὶ πρὸς θάληκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.

ποῦ ποῦ καθέξωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων

ἴν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θραῦτ', ἐκποδῶν·

δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

KHP. εὐφημία' στω, εὐφημία' στω. εὐχέσθε ταῖν Θεσ- 295

μοφόροι, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ, καὶ τῷ

Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κουροτρό-

φῳ, [τῇ Γῇ,] καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν, ἐκκλη- 300

σίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ

ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθη-

ναίων, τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρω- 305

σαν καὶ τὴν ἀγορεύουσας τὰ βέλτιστα περὶ τὸν

δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,

ταύτην νικᾶν. ταῦτ' εὐχέσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς 310
τάραθά. ἰὴ παιῶν, ἰὴ παιῶν. χαίρωμεν.

XOP. δεχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
φανεύτας ἐπιχαρῆναι.
Zeῦ μεγαλῶνυμε χρυσολύρα τε, 315
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱερὰν,
καὶ σὺ παγκρατῆς κόρα
γλανκῶπι χρυσόλογχε πόλιν
οἰκοῦσα περιμάχητον, ἔλθ' δεῦρο.
καὶ πολυνῶνυμε, θηροφόνῃ παῖ, 320
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος.
σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον,
ἀλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,
Νηρέος εἰναλίοι τε κόραι, 325
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ
ἀγγίσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ'
ἐκκλησιάσασαμεν Ἀθηνέων
εὐγενεῖς γυναῖκες. 330

KHP. εὐχέσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις
καὶ ταῖσι Δηλίοις, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς, 335
εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικροκεύεται
Εὐριπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δοῦλη τινος 340

προαγωγὸς οὐς' ἐνετράλυσεν τῷ δεσπότῃ,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῇ λέγων,
 καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόσχηται ποτε,
 ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή, 345
 ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦς' ἑταῖρα τὸν φίλον,
 καὶ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοῦ
 ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῶκίαν
 ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς 350
 εὐχέσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κάραθᾶ.

ΧΟΡ. ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
 πόλει, τέλεα δὲ δῆμῳ *τῷ δήμῳ*
 τὰδ' εὐγματ' ἐκγενέσθαι.
 τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει 355
 νικᾶν λεγούσαις. ὁπόσαι δ'
 ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
 ὅρκους τοὺς νενομισμένους
 κερδῶν εἵνεκ' ἐπὶ βλάβῃ, 360
 ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
 ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
 τὰ πόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
 χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
 ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς 365
 χώρας οὔνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἄσεβοῦς, ἀδικούσιν τε τὴν πόλιν.
 ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
 Ζεῦ, ταῦτα κυρώσεις, ὥσθ'
 ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν, 370
 καί περ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗΡ. ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τὰδε
 τῇ τῶν γυναικῶν. Τιμόκλει' ἐπεστάτει·

Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
 ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ 375
 τῶν Θεσμοφορίων, ἣ μάλιστα' ἡμῖν σχολή,
 καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
 ὃ τι χροῇ παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥ. Α. ἐγώ. KHP. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέ-
 γειν. 380

ΧΟΡ. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται
 γὰρ ἤδη,

ὅπερ ποιούσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.

ΓΥ. Α. φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾶ μὰ τῷ θεῷ
 λέξουσ' ἀνέστην, ὧ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
 βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον 385
 προπηλακισομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ
 Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
 τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἐμβραχὺ 390
 εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροί,
 τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
 τὰς οἰνοπίπους, τὰς προδοτίδας, τὰς λάλους,
 τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.
 ὥστ' εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων 395
 ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθέως,
 μὴ μοιχὸς ἔνδον ἦ τις ἀποκεκρυμμένος.
 ὁρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
 ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακά
 τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν γέ τις πλέκῃ 400
 γυνὴν στέφανον, ἐρᾷν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
 σκευὴς τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένην,
 ἀνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα;

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
 κάμνει κόρη τις, εὐθύς ἀδελφὸς λέγει, 405
 τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
 ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον·
 πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἱ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
 ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρον 411
 γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦτος τοδί·
 δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
 εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς 415
 τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικούς
 τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ,
 αὐταῖς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λαβεῖν.
 ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 420
 ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδίᾳ
 αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
 Λακωνικ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους. *αυτὸν δὲ*
 πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
 ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου, 425
 νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ῥόκτριψ' Εὐριπίδης
 ἐδίδαξε θριπῆδεσθ' ἔχειν σφραγίδα
 ἔξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τοῦτω δοκεῖ
 ὅλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῃ τέχνῃ, 430
 ὅπως ἀπολείται. ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράψομαι.
 ΧΟΡ. οὐπώποτε ταύτης ἤκουσα
 πολυπλοκωτέρας γυναικὸς 435
 οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.

πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
 πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
 πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί, πυκνῶς τε
 ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
 εὖ διεξηγημένους.
 ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
 Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου, δο-
 κεῖν ἂν αὐτόν, ὥς ἐγῶμαι,
 πᾶσιν ὑμῖν
 ἀντικρὺς μηδὲν λέγειν.

440

442

ΓΥ. Β. ὀλίγων ἔνεκα καὐτὴ παρῆλθον δημάτων.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγοροῦσιν εὖ·
 ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
 ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
 παιδάριον πέντε καταλιπὼν, ἄγῳ μόλις
 στεφανηπλοκοῦς· ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
 τέως μὲν οὖν ἄλλ' ἡμικᾶκος ἐβοσκόμην·
 νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδίαις ποιῶν
 τοὺς ἀνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς·
 ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡμῖν.
 νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
 τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὖνεκα·
 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά,
 ἅτ' ἐν ἀγρίοις τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
 ἄλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
 πλεῖσαι στεφάνους συνθηματιαίους εἰκοσιν.

445

450

455

ΧΟΡ. ἔτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
 κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν.
 οἷα καὶ στρωμύλατο
 οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
 καὶ τι πολὺπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
 πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης

460

τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι
δίκην. 465

MNH. τὸ μὲν, ᾧ γυναῖκες, ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακά,
οὐ θανμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
καὺτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 470

ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χορὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γὰρ ἐσμεν, κοῦδεμί' ἔκφορος λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία; 475

ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δεῖν· ἐκείνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν· ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρευσεν οὔσαν ἐπτέτιν. 480

οὗτος πόθῳ μου' κνυσεν ἐλθὼν τὴν θυραν·
καῖτ' εὐθύς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κῶδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. — βάδιζε νυν· 485

καῖθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἐρείδομαι
παρὰ τὸν Ἀγνιᾶ, κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὀρᾷτ', Εὐριπίδης· 490

οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῶρεωκόμων
σποδούμεθ', ἦν μὴ' χῶμεν ἕτερον, οὐ λέγει
οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἔωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν' ὁσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιῶν 495

ἡσυχία

μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ' ὄρα, οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λαιδορεῖ, ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκείν' εἰρηκέ πω, ὥς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τάνδρῃ τοῦ γυνκλον ὑπ' αὐγὰς οἴον ἔστιν, ἐγκεκαλυμμένον 500
 τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἰρηκέ πω. ἑτέραν δ' ἐγῶδ' ἢ φασκεν ὠδίνειν γυνὴ δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον· ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος· τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον, 505
 ἵνα μὴ βοῶη, κηρίῳ βεβυσμένον· εἶθ' ὥς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ, ἄπελθ' ἄπελθ', ἥδη γὰρ ὦνέρι μοι δοκῶ τέξειν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν. χῶ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν 510
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν. εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἡ φερεν τὸ παιδίον, θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει, λέων λέων σοι γέρονεν, αὐτέκμαγμα σόν, τὰ τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον 515
 τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον. ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἀρτεμιν, ἡμεῖς γε. κατ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα, οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;
 ΧΟΡ. τουτὶ μέντοι θαυμαστόν, 520
 ὁπόθεν εὐρέσθη τὸ χρῆμα, χῆτις ἐξέθρεψε χώρα τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
 τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον κατὰ τὸ φανερόν ὥδ' ἀναιδῶς 525
 οὐκ ἂν ῥόμην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμῆσαι ποτ' ἂν.

ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
 τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
 τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
 παντί που χρὴ
 μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν. 530
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυ-
 ναικῶν

οὐδὲν κίκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.
 ΓΥ. Α. οὐ τοι μὰ τὴν Ἀργαυλον, ὧ γυναῖκες, εὖ φρο-
 νεῖτε,
 ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ'
 ἄλλο,
 ταύτην ἑῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
 ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή,
 ἡμεῖς 536

αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
 ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
 γυνὴ γυναῖκας οὕσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
 ΜΝΗ. μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὧ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὐ-
 σης 540

παρρησίας κἄξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἄσταί,
 εἴτ' εἶπον ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
 διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὅφ'
 ὑμῶν;

ΓΥ. Α. οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
 ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέ-
 δρακεν 545

ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
 ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνε-
 λόπην δὲ

οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σῶφρων ἔδοξεν εἶναι.
 ΜΝΗ. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἶποις

τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξ-
απάσας. 550

ΓΥ. Α. ἀκούετ', ὧ γυναιῖκες, οἷ' εἶρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἀπάσας αὐθις αὖ. ΜΝΗ. καὶ νῆ Δί' οὐ-
δέπω γε

εἶρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἶπω;
ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἦδεις ἐξέχεας
ἅπαντα.

ΜΝΗ. μὰ Δί' οὐδέ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὦν ποι-
οῦμεν. 555

ἐπεὶ τόδ' οὐκ εἶρηχ', ὄρα's, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. ΓΥ. Α. ἐπιτριβείης.

ΜΝΗ. ὥς τ' αὖ τὰ κρῆ' ἐξ' Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς
διδούσαι,

ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν ΓΥ. Α. τάλαιν' ἐγώ,
φλυαρεῖς.

ΜΝΗ. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδη-
σεν, 560

οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ'
ἔμηνεν,

οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ' ΓΥ. Α. ἐξό-
λοιο.

ΜΝΗ. ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. ΓΥ. Α. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ'
ἀκούειν;

ΜΝΗ. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ
τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας
αὐτῇ. 565

ΓΥ. Α. οὔ τοι μα τὰ θεῶ σὺ καταπροῖξει λέγουσα ταυτὶ,
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. ΜΝΗ. οὐ δὴ μὰ
Δία σὺ γ' ἄψει.

ΓΥ. Α. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝΗ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ. Α. λαβὲ
θοῖμάτιον, Φιλίστη.

MNH. πρόσθε μόνον, κάγω σε νῆ τὴν Ἄρτεμιν ΓΥ. Α. τί
δράσεις;

MNH. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν
ποιήσω. 570

XOP. πάνσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῶν
ἐσπουδακνῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγαῖθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.

ΚΛΕΙ. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὑμῶν ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις. 575
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν αἰεί.
καὶ νῦν ἀκούσας προῖγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγω τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἤκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῶν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ 580
ὑμῶν ἀφράκτοις προῖγμα δεινὸν καὶ μέγα.

XOP. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

ΚΛΕΙ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον. 585

XOP. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;

ΚΛΕΙ. ἵν' ἅττα βουλευοίσθε καὶ μέλλοιτε δοῶν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.

XOP. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὦν ἀνὴρ;

ΚΛΕΙ. ἄφευσεν αὐτὸν ἀπέτιλ' Εὐριπίδης 590
καὶ τᾶλλ' ἄπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.

MNH. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἡλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο;
οὐκ οἶμαι γωγ', ὦ πολυτιμῆτά θεῶ.

ΚΛΕΙ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἡλθον ἀγγελῶν, 595
εἰ μὴ' πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.

XOP. τὸ προῖγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἄλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχοῖν,

ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
 λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος. 600
 καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὥς ἂν τὴν χάριν
 ταύτην τε ἀκκέλην ἔχῃς, ὃ πρόξενε.

ΚΛΕΙ. φέρ' ἰδῶ· τίς ἢ πρώτη σύ; ΜΝΗ. ποῦ τις τρέ-
 ψεται;

ΚΛΕΙ. ζητητέα γάρ ἐστε. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ.
 ΓΥ. Α. ἔμ' ἥτις εἴμ' ἥρου; Κλεωνύμου γυνή. 605

ΚΛΕΙ. γιγνώσκειθ' ὑμεῖς ἥτις ἔσθ' ἡδὲ γυνή;
 ΧΟΡ. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.

ΚΛΕΙ. ἡδὲ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ἢ τὸ παιδίον
 ἔχουσα; ΓΥ. Α. τιτθὴ νῆ Δί' ἐμή. ΜΝΗ. διοί-
 χομαι.

ΚΛΕΙ. αὕτη σὺ ποῦ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
 ΜΝΗ. ἔασον οὐρῆσαι μ'. ΚΛΕΙ. ἀναίσχυντός τις εἶ. 611
 σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

ΧΟΡ. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
 μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦνερ, οὐ γιγνώσκομεν.

ΚΛΕΙ. πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝΗ. νῆ Δί', ὃ
 μέλε· 615

στραγγουριῶ γάρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.

ΚΛΕΙ. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὥς ἐμέ;

ΜΝΗ. τί δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενοῦσαν; ΚΛΕΙ. εἰπέ μοι,
 τίς ἔστ' ἀνὴρ σοι; ΜΝΗ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυν-
 θάνει;

τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν; 620

ΚΛΕΙ. τὸν δεῖνα; ποῖον; ΜΝΗ. ἔσθ' ὁ δεῖν', ὃς καὶ ποτε
 τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα ΚΛΕΙ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.

ἀνῆλθες ἥδη δεῦρο πρότερον; ΜΝΗ. νῆ Δία,

ὅσ' ἔτη γε. ΚΛΕΙ. καὶ τίς σου στί συσκηνήτρια;

ΜΝΗ. ἢ δεῖν' ἔμοιγ'. οἶμοι τάλας. ΚΛΕΙ. οὐδὲν λέ-
 γεις. 625

ΓΥ. Α. ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανισθὲν ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ πακούσης ὧν ἀνῆρ. σὺ δ' εἶπέ μοι
ὅτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.

MNH. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. 630

ΓΥ. Α. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; MNH. προῦπίνομεν.

ΓΥ. Α. ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δ' ἦν τρίτον;

MNH. σκάφιον Ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.

ΓΥ. Α. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθέ, δεῦρ', ὧ Κλείσθενες·

ὅδ' ἐστὶν ἀνῆρ ὃν λέγεις. ΚΛΕΙ. τί οὖν ποιῶ; 635

ΓΥ. Α. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.

MNH. κἄπειτ' ἀποδύσεται ἐννέα παίδων μητέρα;

ΚΛΕΙ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὧναίσχυντε σύ.

ΓΥ. Α. ὥς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·

καὶ νῆ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. 640

MNH. στεριφὴ γάρ εἰμι κοῦκ ἐκύνῃσα πώποτε.

ΓΥ. Α. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.

ΚΛΕΙ. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;

ΓΥ. Α. τοδὶ διέκνυε καὶ μάλ' εὐχρῶν, ὧ τάλαν.

ΚΛΕΙ. καὶ ποῦ 'στιν; ΓΥ. Α. αὐτίς ἐς τὸ πρόσθεν οἴ-
χεται. 645

ΚΛΕΙ. οὐκ ἐνγεταυθί. ΓΥ. Α. μᾶλλον δεῦρ' ἤκει πάλιν.

ΚΛΕΙ. ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ὧνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

ΓΥ. Α. ὧ μικρὸς οὗτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. MNH. κακοδαίμων ἐγώ, 650
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

ΓΥ. Α. ἄγε δὴ τί δρωμεν; ΚΛΕΙ. τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἰχῆσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγεῖλῶ.

ΧΟΡ. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀψαμέ-
νας χορῇ 655

ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀπο-
δύσας

ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ πε-
ριθροῖξαι

τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηναὺς καὶ τὰς διόδους
διαθροῖσαι.

εἶα δὴ πρῶτιστα μὲν χορὴ κοῦφον ἑξορμαῖν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χορὴ 664
μὴ βραδύνειν, ὥς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρῶτην τρέχειν χορὴ σ' ὥς τάχιστ' ἤδη
κύκλω.

εἶά νυν ἵχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ'
εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὢν.

πανταχῇ δὴ ῥῆψον ὄμμα, 665

καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκοπεῖ καλῶς.

ἦν γάρ με λάθη δράσας ἀνόσια,

δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ

τοῖς ἄλλοις ἔσται ἅπασιν

παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων, 670

ἀθέων τε τρόπων·

φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερωῶς,

δείξει τ' ἥδη

πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,

δικαίως τ' ἐφέποντας 675

ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν

ὅ τι καλῶς ἔχει.

κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·

αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὅσια δρῶν,

μανίαις φλέγων, 680

λύσση παράκοπος,

εἴ τι δρώῃ, πᾶσιν ἐμφανὲς ὁράν

ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,

ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς

ἀποτίνεται,

685

παραχρῆμά τε τίνεται.

ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.

οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥ. Α. ἅ ποί σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;

τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον

690

ἐξαρχάσας μοι φρουῶδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

MNH. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,

ἦν μὴ μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων

πληγὲν μαχαίρα τῆδε φοινίας φλέβας

καθαιματώσει βωμόν. ΓΥ. Α. ὦ τάλαιν' ἐγώ. 695

γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοήν

στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου

τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

XOP. ἔα ἔα.

ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί τόδε δέρομαι

700

νεοχμὸν αὖ τέρας;

ὥς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.

οἶον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἶον αὖ, φίλαι, τόδε.

MNH. οἶον ὑμῶν ἐξαράξει τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

XOP. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαι-

τέρω;

705

ΓΥ. Α. δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου' ἐξαρχάσας τὸ παιδίον.

XOP. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε

τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ;

MNH. κοῦπω μέντοι γε πέπαυμαι.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὖν ἦκεις ὅθεν ἦκεις

710

φάυλως, ἀποδράς τ' οὐ λέξεις

οἶον δράσας διέδυσ ἔργον,

λήψει δὲ κακόν.

MNH. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπενχομαι.

XOP. τίς οὖν σοι, τίς ἄν ξύμμαχος ἐκ θεῶν 715

ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;

MNH. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

XOP. ἀλλ' οὐ μὰ τὸ θεὸν τάχ' οὐ

χαίρων ἴσως ἐνυβριεῖς,

λόγους τε λέξεις ἀνοσίους. 720

ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμει-

ψόμεσθ' ἄ σ', ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.

τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'

ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον

ἐπέχει τις τύχη. 725

ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν
ξύλων,

καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον
τάχος.

ΓΥ. Α. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,

κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

MNH. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν 730

ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,

μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.

τουτὶ τί ἐστίν; ἄσκόδ' ἐγένεθ' ἢ κόρη

οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.

ὦ θερμόταται γυναικες, ὦ ποτίσταται, 735

κἀκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμεναι πιεῖν,

ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν,

κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκη.

ΓΥ. Α. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

MNH. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναι μοι τοδί 740

τουτὶ τεκεῖν φῆς; ΓΥ. Α. καὶ δέκα μῆνας αὐτ'

ἐγὼ

ἤνεγκον. MNH. ἤνεγκας σύ; ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἄρ-

τεμιν.

MNH. τρικόντυλον, ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥ. Α. τί μ' εἰρ-
γάσω;

ἀπέδυσας ὠναίσχυντέ μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν. MNH. τυννοῦτο; ΓΥ. Α. μικρὸν
νῇ Δία. 745

MNH. πόσ' ἔτη δὲ γέρονε; τρεῖς χάας ἢ τέτταρας;

ΓΥ. Α. σχεδὸν τοσοῦτον χῶσον ἐκ Διονυσίων.

ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. MNH. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.

ΓΥ. Α. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. MNH. πᾶν γ' ἐμπίμ-
πρατε.

αὔτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα. 750

ΓΥ. Α. μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ'. ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χεῖρες ποίει
ὑπὲρ γε τούτου. MNH. φιλότεκνός τις εἴ φύσει.
ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἢδ' ἀποσφαγήσεται.

ΓΥ. Α. οἴμοι, τέκνον. δός μοι σφαγεῖον, Μανία,
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λάβω. 755

MNH. ὕπεχ' αὐτό, χαριουῖμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.

ΓΥ. Α. κακῶς ἀπόλοι'. ὥς φθονερός εἰ καὶ δυσμενής.

ΓΥ. Γ. τουτὶ τὸ δέσμα τῆς ἱερείας γίγνεται.

ΓΥ. Α. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; MNH. τουτί· λαβέ.

ΓΥ. Γ. ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε; 760
τίς τὴν ἀγαπητὴν παιδὰ σοῦ ἐξηγήσατο;

ΓΥ. Α. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἅ πεποιήχ' οὗτος φράσω.

MNH. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας; 765

τίς πείρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος

κάμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαντὶ πράγματα

οὐ φαίνεται οὐπω. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον

πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον

ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὥς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας 770

ρίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεσιν αἱ πλάται.

πόθεν οὖν γένοιται· ἂν ἀθλίῳ πλάται; πόθεν;
τί δ' ἂν, εἰ ταδὶ τὰγάλαματ' ἀντὶ τῶν πλατωῶν
γράφων διαρροίποισμι; βέλτιον πολὺ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα ἀκέειν' ἣν ξύλον.

ὧ χειρες ἐμαί,
ἐγχειρεῖν [χρῆ] ἔργῳ πορίμῳ.
ἄγε δὴ πιανάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὀλκούς,
κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἶμοι,
τουτὶ τὸ ὧ μοχθηρόν·

χώρει, χώρει· ποίαν αὔλακα;
βάσκειτ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδούς,
κείνα, ταῦτα· ταχέως χορή.

XOP. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτάς εὖ λέξωμεν παραβάσαι.
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φύλον κακὰ πόλλ’
ἀγορεύει, 786

ὡς πᾶν ἐσμεν κακὸν ἀνθρώποις καὶ ἡμῶν ἐστὶν
ἅπαντα,

ἔριδες, νείκη, στάσις ἀργαλέα, λύπη, πόλεμος.
φέρει δὴ νυν,

εἰ κακὸν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς
κακὸν ἐσμεν,

καπαγορεύετε μήτ' ἐξελεθῆν μήτ' ἐκκύνψασαν ἀλώ-
ναι, 790

ἀλλ' οὕτωςι πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε
φυλάττειν;

καὶ ἐξέλεθ' ἡ τὸ γύναιόν ποι, καὶ εὖρητ' αὐτὸ
θύρασιν,

μανίας μαίνεσθ', οὐς χοῆν σπένδειν καὶ χαίρειν,
εἴπερ ἄληθῶς

ἔνδοθεν εὗρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-
λαμβάνετ' ἔνδον.

κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ
 κοπιῶσαι, 795
 πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλῖνας πε-
 ρινοστών.
 κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε
 θεᾶσθαι.
 κἂν αἰσχυνθεῖς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς
 ἐπιθυμεῖ
 αὐθις τὸ κακὸν παρακύψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς
 ἐπιδήλως
 ὑμῶν ἐσμέν πολὺ βελτίους· βάσανος δὲ πάρεστιν
 ἰδέσθαι. 800
 βάσανον δῶμεν, πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γάρ
 φαμεν ὑμᾶς,
 ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς
 ἕκαστον,
 παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τάνδρὸς τοῦ-
 νομ' ἑκάστου.
 Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα
 δὲ τᾶργα.
 καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου
 Σαλαβακχοῦς. 805
 πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκεί-
 νην τὴν Μαραθῶνι,
 καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐρχεῖται πο-
 λεμίζειν.
 ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτὴς ἐστὶν
 ἀμείνων,
 παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό
 γε φήσεις.
 οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν ευχόμεθ'
 εἶναι. 810

οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ξεύγει κατὰ πεντήκοντα
τάλαντα

ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ'
ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τάνδρὸς κλέψας' αὐθήμερον αὐτ'
ἀπέδωκεν.

ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας. 815

καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῶα γε
χείρους ἡμῶν εἶδιν σώζειν.

820

ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τάντιον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιαδεῖον·

τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν

825

ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῇ λόγχῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς

ἔρριπται τὸ σκιαδεῖον. 829

πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφυέστατον.

χορὴν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ
πόλει,

ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκί-
ροισι

ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἐορταῖς αἴσιν ἡμεῖς ἡγομεν· 835

ἦν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρόν, ἢ κυβερνήτην κακόν,

ὕστεράν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρ-
μένην,

τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκός, ὧ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡμφιεσμένην 840
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἧ χρῆν, ἣν δανείσειέν τινα
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων
τόκον,

ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βία τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκούσα τοιοῦτον τόκον. 845

MNH. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπευ.
τί δῆτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαραγοίμην δράματι;
ἐγὼ δα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. 850
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥ. Γ. τί αὖ σὺ κυκανῆς, ἣ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὅψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἔξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτάνεων τις φανῇ.

MNH. (ὡς Ἑλένη.) Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον 856
λευκῆς νοτίζει μελανοστυρμαῖον λεῶν.

ΓΥ. Γ. πανοῦργος εἶ νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

MNH. ἐμοὶ δὲ γῇ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Γ. σοί γ',
ὦλεθρε, 860

πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

MNH. Ἑλένη δ' ἐκλήθη. ΓΥ. Γ. αὐτίς αὖ γίγναι γυνή,
πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

MNH. ψυχὰι δὲ πολλὰι δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδραίας
ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥ. Γ. ὦφελος δὲ καὶ σύ γε. 865

MNH. κάρω μὲν ἐνθάδ' εἴμ'. ὁ δ' ἄθλιος πόσις

οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.

τί οὖν ἔτι ξῶ; ΓΥ. Γ. τῶν κοράκων πονηρίᾳ;

MNH. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 870

ETP. (ὥς Μενέλαος.) τίς τῶνδ' ἐρμυνῶν δωμάτων ἔχει
κράτος,

ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ

κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

MNH. Πρωτέως τὰδ' ἐστὶ μέλαθρα. ETP. ποίου Πρω-
τέως;

ΓΥ. Γ. ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νῆ τῷ θεῷ, 875
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

ETP. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;

MNH. Αἴγυπτον. ETP. ὦ δύστηνος, οἶ πεπλώκαμεν.

ΓΥ. Γ. πείθει τι τούτῳ τῷ κακῷ ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί. 880

ETP. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ', ἢ ἔξωπιος;

ΓΥ. Γ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἔτ', ὦ ξέने,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾶς, ἔνδον ἔστ', ἢ ἔξωπιος.

ETP. αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ; 885

MNH. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΥ. Γ. κακῷς ἄρ' ἐξόλοιο κἄξολεῖ γ' ἔτι,
ὅστις γε τολμᾶς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

ETP. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβῆρεις ἔδρας
φάρει καλυπτός, ὦ ξένη; MNH. βιάζομαι 890
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.

ΓΥ. Γ. τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾶς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνήλθεν, ὦ ξέने,
ὥς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.

MNH. βάϋξε, τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα φόγῳ. 895

ETP. ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;

MNH. αὕτη Θεονόη Πρωτέως. ΓΥ. Γ. μὰ τῷ θεῷ,
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σὺ δ' εἰ πανοῦργος. MNH. ὁπόσα τοι βούλει, λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σὺ κασιγνήτῳ ποτέ, 900
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

ΕΤΡ. γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

MNH. αἰσχύνομαι σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.

ΕΤΡ. τουτὶ τί ἔστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

ὦ θεοί, τί ν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι; 905

MNH. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σέ κ' αὖ ἔχει λόγος.

ΕΤΡ. Ἑλληνὶς εἰ τις ἢ πιχωρία γυνή;

MNH. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

ΕΤΡ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.

MNH. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων. 910

ΕΤΡ. ἔγνωσ ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχεστάτον.

MNH. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι· περίβαλε δὲ χέρας.
φέρε, σέ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με 915
λαβὼν ταχὺ πάννυ. ΓΥ. Γ. κλαύσετ' ἄρα νῆ τῷ θεῷ
ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΤΡ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναιῖκα κωλύεις ἐμέ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;

ΓΥ. Γ. οἴμ' ὥς πανοῦργος καὐτὸς εἶναι μοι δοκεῖς 920
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἡγνυπτιάζετ'. ἄλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρεχεται γὰρ ὁ πρύτανις χῶ τοξότης.

ΕΤΡ. τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

MNH. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρω; ΕΤΡ. μὲν' ἥσυχος.
οὐ γὰρ προδῶσω σ' οὐδέ ποτ', ἦν περ ἐμπνέω, 926
ἦν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαί με μηχαναί.

ΓΥ. Γ. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥ. ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης,

οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτόν, εἰσάγων, 930
 ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κᾶπειτ' ἐνθαδὶ
 στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
 ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
 παῖ', ἣν προσίη τις. ΓΥ. Γ. νῆ Δί', ὥς νῦν δὴ γ'
 ἀνῆρ

ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιορράφος. 935

MNH. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
 κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἣν τις διδῶ,
 χάρισαι βραχύ τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένῳ.

ΠΡΥ. τί σοι χαρίζωμαι; MNH. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
 κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην, 940
 ἵνα μὴ ὕμ κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνῆρ
 γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἐστιῶν.

ΠΡΥ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
 ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανουῶργος ὢν.

MNH. λαπαπαϊάξ· ὦ κροκώθ', οἷ' εἰργασαί· 945
 κοῦκ ἔστιν ἔτ' ἐλπίς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡ. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
 γυναιξίν,
 ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
 ἅπερ καὶ

Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
 πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρῶν 950
 ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
 τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.

ὄρμα, χώρει
 κοῦφα ποσίν, ἄγ', ἐς κύκλον,
 χειρὶ σύναπτε χεῖρα, 955
 θυθμόν χορείας ὑπάγε πᾶσα· βαῖνε
 καρπαλίμῳιν ποδοῖν.

ἐπισκοπεῖν δὲ

πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
ἅμα δὲ καὶ

γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960

μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.

εἰ δέ τις

προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν

ἐν ἱερῷ γυναικὰ μ' οὔσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς

φρονεῖ. 965

ἀλλὰ χρὴ

ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν

πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στήσαι βάσιν.

πρόβαινε ποσὶ τὸν Εὐλύραν

μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον 970

Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἄγνῃν.

χαῖρ', ὦ Ἐκάεργε,

ὅπαξε δὲ νίκην.

Ἦραν τε τὴν τελείαν

μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός,

ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίξει τε καὶ 975

κληῖδας γάμου φυλάττει.

Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι

καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας

ἐπιγελάσαι προθύμως

ταῖς ἡμετέραισι 980

χαρέντα χορείαις.

ἔξαιρε δὴ προθύμως

διπλῆν χάριν χορείας. 982

παίσσωμεν, ὦ γυναικες, οἷάπερ νόμος·

νηστεύομεν δὲ πάντως.

ἀλλ' εἴ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί, 985

959—961. = 962—965. = 966—968.

969—976. = 977—984.

τόρενε πᾶσαν ᾠδήν·
 ἡγοῦ δέ γ' ᾧδ' αὐτὸς
 σὺ κισσοφόρε Βάκχειε
 δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
 σὲ φιλοχόροισι μέλψω
 Εὖιον, ᾧ Διόνυσσε,
 Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,
 χοροῖς τερόμενος
 κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
 Εὖιον Εὖιον, εὐοῖ
 * * ἀναχορεύων.

990

ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
 Κιθαιρώνιος ἡχώ,
 μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ νάπαι
 πετρώδεις βρέμονται·
 κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσὸς
 εὐπέταλος ἔλικι θάλλει.

995

1000

ΤΟΞ. ἐνταῦτα νῦν οἴμῳξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.

MNH. ᾧ τοξόθ', ἱκετεύω σε. ΤΟΞ. μή μ' ἱκετεῦσι σύ.

MNH. χάλασον τὸν ἥλον. ΤΟΞ. ἀλλὰ ταῦτα δράσ' ἐγώ.

MNH. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.

ΤΟΞ. ἔτι μᾶλλο βουλῆς; MNH. ἀτταταῖ ἰατταταῖ. 1005
 κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟΞ. σῖγα, κακοδαίμων γέρον.
 πέρ' ἐγὼ ἔξινίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι.

MNH. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλανκ' Εὐριπίδου.

ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.

ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλὰ μοι

1010

σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών,

ὅτι δεῖ με γίνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι

τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι

ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

φίλοι παρθένοι, φίλοι,

1015

- πᾶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
 τὸν Σκύθην λάθοιμι;
 κλύεις ὦ πρὸς Αἰδοῦς
 σε τὰν ἐν ἄντροις;
 κατάνευσον, ἕασον ὥς
 τὴν γυναικὰ μ' ἐλθεῖν.
 ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
 πολυπονώτατον βροτῶν.
 μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
 σαπρὰν, ἀπωλόμην ὅμως.
 ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
 πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν ἄφιλ' ὅς
 ἔμ' ἐκρέμασε κόραξι δεῖπνον.
 ὄρᾳς; οὐ χοροῖσιν, οὐδ'
 ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
 ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ',
 ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
 κήτει βορὰ Γλανκέτη πρόκειμαι.
 γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
 παιῶνι, δεσμίῳ δέ,
 γοᾷσθ' ἔμ', ὦ γυναῖκες, ὥς
 μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
 ὦ τάλας ἐγώ, τάλας,
 ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄνομα
 πάθ' εἰ, φῶτα λιτομένα,
 πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόον φλέγουσαν,
 αἰαῖ, αἰαῖ,
 ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
 ὅς ἔμ' ἐκροκόεν τόδ' ἐνέδυσεν.
 ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ἐς τόδ' ἀνέπεμψεν
 ἑρὸν, ἔνθα γυναῖκες.
 ἰὼ [μοι] μοῖρας ἄτεγκτε δαίμων.

1020

1025

1030

1035

1040

1045

ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσία;
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.

1050

οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὥς ἐκρεμάσθην
λαιμότμητ' ἄχη, δαιμονῶν αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

1055

ΕΤΡ. (ὥς Ἥχώ.) χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗ. (ὥς Ἀνδρομέδα.) σὺ δ' εἰ τίς, ἦτις τοῦμὸν ᾤκτει-
ρας πάθος;

ΕΤΡ. Ἥχώ, λόγων ἀντὶ τοῦ ἐπικοικῆσθαι,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταύτῳ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὺτῇ ξυνηγωνιζόμεν.

1060

ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρη ποιεῖν,
κλαίειν ἐλείπειν.

ΜΝΗ. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.

ΕΤΡ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἄρχου λόγων.

ΜΝΗ. ὦ Νῦξ ἱερᾷ,

1065

ὥς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾷ,
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ΕΤΡ. δι' Ὀλύμπου.

ΜΝΗ. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον; ΕΤΡ. μέρος ἐξέλαχον;

1070

ΜΝΗ. θανάτου τλήμων. ΕΤΡ. θανάτου τλήμων.

ΜΝΗ. ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.

ΕΤΡ. στωμυλλομένη.

ΜΝΗ. νῆ Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
λίαν. ΕΤΡ. λίαν.

1075

ΜΝΗ. ὦ γὰρ, ἔασόν με μονωδῆσαι,

- καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. ETP. παῦσαι.
 MNH. βάλλ' ἐς κόρακας. ETP. βάλλ' ἐς κόρακας.
 MNH. τί κακόν; ETP. τί κακόν; MNH. ληρεῖς; ETP.
 ληρεῖς. 1080
 MNH. οἴμωξ'. ETP. οἴμωξ'. MNH. ὀτότυξ'. ETP.
 ὀτότυξ'.
 TOΞ. οὔτος, σί λαλῖς; ETP. οὔτος, σί λαλῖς;
 TOΞ. πρυτάνεις καλέσω. ETP. πρυτάνεις καλέσω.
 TOΞ. σί κακόν; ETP. σί κακόν; 1085
 TOΞ. πῶτε τὸ πωνή; ETP. πῶτε τὸ πωνή;
 TOΞ. σὺ λαλῖς; ETP. σὺ λαλῖς; TOΞ. κλαύσει. ETP.
 κλαύσει.
 TOΞ. κακκάσκει μοι; ETP. κακκάσκει μοι;
 MNH. μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη. 1090
 ETP. πλησίον αὕτη.
 TOΞ. ποῦ 'σθ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.
 ποῖ ποῖ φεύγεις; ETP. ποῖ ποῖ φεύγεις;
 TOΞ. οὐ καιρήσεις. ETP. οὐ καιρήσεις.
 TOΞ. ἔτι γὰρ γρούξεις; ETP. ἔτι γὰρ γρούξεις; 1095
 TOΞ. λαβὲ τὴ μιαρά. ETP. λαβὲ τὴ μιαρά.
 TOΞ. λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.
 ETP. (ὥς Περσεύς.) ᾧ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγ-
 μεθα
 ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
 τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημ' ὑπόπτερον, 1100
 Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνης
 κάρα κομίζων. TOΞ. τί λέγῃ; τὴ Γοργὸς πέρι
 τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλὴ; ETP. τὴν Γοργόνης
 ἔγωγε φημί. TOΞ. Γοργό τοι κἀγὼ λέγῃ.
 ETP. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ καὶ παρθένον 1105
 θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὤρμισμένην;
 MNH. ᾧ ξένε, κατοίκτηρόν με τὴν παναθλίαν·

λυσόν με δεσμῶν. ΤΟΞ. οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ.

κατάρατο· τολμᾶς ἀποτανομένη λαλᾶς;

ΕΤΡ. ὦ παρθέν', οἴκτειρω σέ κρεμαμένην ὄρων. 1110

ΤΟΞ. οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἁμαρτωλὴ γέρων,
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ΕΤΡ. ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
αὕτη γὰρ ἐστίν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.

ΤΟΞ. σκέψαι τὸ κύστο· μὴ τι μικτὸν παίνεται;

ΕΤΡ. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἄψωμαι κόρης· 1115

φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα

ἅπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης

ταύτης ἔρωσ εἵληφεν. ΤΟΞ. οὐ ζηλώσι σέ·

ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιστραμμένον,

οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτό, πυγίξεις ἄγων. 1120

ΕΤΡ. τί δ' οὐκ ἔῃς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,

πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΤΟΞ. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γέροντο πύγισο,

τῇ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρῶκτισον. 1124

ΕΤΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟΞ. μαστιγῶ σ' ἄρα

ΕΤΡ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. ΤΟΞ. τὸ κεπαλή σ' ἄρα

τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψο τουτοῖ.

ΕΤΡ. αἰαῖ. τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;

ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

σκαιοῖσι γὰρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ 1130

μάτην ἀναλίσκοις ἂν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ

τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

ΤΟΞ. μιὰρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιξέ μοι.

ΜΝΗ. μέμνησο Περσεῦ μ' ὥς καταλείπεις ἀθλίαν.

ΤΟΞ. ἔτι γὰρ σὺ τῇ μαστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν. 1135

ΧΟΡ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ

δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορόν,

παρθένον, ἄζυγα κούρην,

ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει, 1140

- καὶ κράτος φανερόν μόνῃ,
κληροῦχος τε καλεῖται.
φάνηθ', ὃ τυράννους
στυγοῦς', ὥσπερ εἰκός.
δῆμός τοι σε καλεῖ γυναι- 1145
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
ἦκετ' εὐφρονες, ἴλαοι,
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
οὔ δὴ ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν 1150
ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμ-
βροτον ὄψιν.
μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὃ 1155
Θεσμοφόρῳ πολυποτνία.
εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἦλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἱκετεύομεν, ἐνθάδ'
ἡμῖν.
- ETP. γυναιῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον 1160
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπόν, ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
- XOP. χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
ETP. ὅδ' ἐστίν, οὖν τῇ σανίδι, κηδεστῆς ἐμός. 1165
ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
κακῶς ἀκούσῃτ'· ἦν δὲ μὴ πείθῃσθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
- XOP. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα· 1170
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.
- ETP. (ὥς γραῦς.) ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σόν, ὦ λάφιον,
ἃ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνηῖσθαι ποιεῖν.

πρῶτον μὲν οὖν διέλθε ἀνακάλπασον.

σὺ δ', ὦ Τερηδῶν, ἐπαναφύσα Περσικοί· 1175

ΤΟΞ. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείροι μοι;

ΕΤΡ. ἡ παῖς ἐμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.

ὀρκησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟΞ. ὀρκῆσι καὶ μελετῇσι· οὐ κωλύσ' ἐγώ.

ὡς ἐλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο. 1180

ΕΤΡ. φέρε θοιμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·

καθιζομένην δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,

τῷ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟΞ. ναῖκι ναί

κάτησο, κάτησο, ναῖκι ναί, τυγάτριον.

οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη. 1185

ΕΤΡ. αὐλὲι σὺ θᾶπτον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

ΤΟΞ. καλὸ γε τὸ πυγῇ. κλαῦσί γ', ἦν μὴ ὕδον μένης.

εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.

ΕΤΡ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοιμάτιον· ὦρα ἔστι νῶν

ἤδη βαδίζειν. ΤΟΞ. οὐκὶ πιλήσει πρῶτά με; 1190

ΕΤΡ. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν. ΤΟΞ. ὃ ὃ ὃ, παπαπαπαῖ,

ὡς γλυκερὸ τὸ γλωσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.

τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; ΕΤΡ. χαῖρε, τοξότα·

οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. ΤΟΞ. ναί ναί, γράδιον,

ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. ΕΤΡ. δώσεις οὖν δραχ-

μήν; 1195

ΤΟΞ. ναί ναῖκι δῶ σοι. ΕΤΡ. τὰργύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟΞ. ἀλλ' οὐκ ἔκωδέν· ἀλλὰ τὸ συμβίην λαβέ.

ΕΤΡ. ἔπειτα κομίζεις αὐθις. ΤΟΞ. ἀκολουθεῖ, τέκνον.

σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γέροντο, γράδιο.

ὄνομα δὲ σοὶ τί ἐστίν; ΕΤΡ. Ἀρτεμισία. 1200

μέμνησο τοίνυν τοῦνομ'. ΤΟΞ. Ἀρταμονξία.

ΕΤΡ. Ἐρμῇ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.

σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, τουτὶ λαβῶν·

ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,

ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς 1205
ὥς τὴν γυναιῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.

MNH. ἔμοι μελήσει ταῦτά γ', ἣν ἅπαξ λυθῶ.

ETP. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἦκοντα καταλαβεῖν. MNH. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρω.

TOΞ. ὦ γράδι', ὡς καρίεντό σοι τὸ τυγάτριον, 1210
κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — ποῦ τὸ γράδιο;
οἴμ' ὡς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γράδι', ὦ γρά'. οὐκ ἐπαινῶ, γράδιο.
'Αρταμουξία.

διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάχιστα σύ·
ὀρτωὶς δὲ συβίνῃ' στί· καταβινῇσι γάρ. 1215
οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γράδιο;
'Αρταμουξία.

XOP. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ' φερεν τὰς πηκτίδας;

TOΞ. ναὶ ναῖκι. εἶδες αὐτό; XOP. ταύτη γ' οἴχεται
αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γέρων τις εἶπετο.

TOΞ. κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο; XOP. φήμ' ἐγώ. 1220
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.

TOΞ. ὦ μιὰρὸ γράο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
'Αρταμουξία.

XOP. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τηδὲ διώξεις; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.

TOΞ. κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι· 'Αρταμουξία. 1225

XOP. τρέχε νυν (τρέχε νυν) κατὰ τοὺς κόρακας ἐπου-
ρίσας.

ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·

ὦσθ' ὦρα δὴ' στί βαδίζειν

οἴκαδ' ἐκάστη.

τὸ Θεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὴν

τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον. 1230

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ

ΧΟΡΟΣ ΜΤΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ.

(ΠΛΑΘΑΝΗ.)

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Διώνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Αἶδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντὴν καὶ ῥόπαλον πρὸς τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξιν παρέχειν. ἔλθων δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἧ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ὥχeto, καὶ ὀλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμαῖται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὃ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχῆναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς περὶ τὴν λίμνην κύκλῳ πορεύεται. ὃ δὲ Διώνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα δ' ἐν Αἶδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἳ τε μῦσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἰακχὸν ἄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διώνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χιμαῖζονται, εἴτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφатταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὃ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξιῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιμαῖρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμ-προσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Αἰδῇ βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγωδικὸν θρόνον, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διώνυσον διακονεῖν ἐκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἐκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διώνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Ἀθήναια. πρῶτος ἦν· Φρόνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παρὰ βασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίλαρχος. οὐ δεδῆλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαβὼν τὸ δέσμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημος χορός. 5
ἔπειτα μυστικῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν ὥς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον. ὥς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγωδίας ἀγών, καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην. 10

III.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷός τ' ὦν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς Αἶδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχη. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἀπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρον χάριν εἰς Αἶδον κατήγει. ἐλθὼν δὲ καπνθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισταμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντήν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὥς οὖν ἤκουσε παρ'

Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἄϊδην, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχέρουσίᾳ λίμνῃ καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεώτας εἰς Ἄϊδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχῆσαι μαχρὴν· πεξῇ δὲ περιήει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβάς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιούται καὶ αὐτῷ Ξανθία συγγίνεται καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀψάμενος τῆς ὁδοῦ εὐρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῇ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ Ἄϊδου χορεύοντας. εἴτα ὥς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα καὶ ὅτου χάριν ἤκεν, εἰπὼν, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἔν' Εὐριπίδην ἀναγάρη, ἀλλ' ἔν' ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφὼς ἀνενέγκη πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὐ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, τοῦ μετὰ Ἀντιγένη. οὔτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παραβάσιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυνγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαιρχος.

IV.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηναίων ἄρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλούτον ἀναβλέπει φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθοὺς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δράμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράφας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολόσχου καὶ φυσικοῦ. [Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν, κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντῃ ἀπείχετο· ὡς οὖν τὸ δράμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηναίων ἀσυμφανῶς συνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέ-

σχου καὶ ψευδοτύφου τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν·] οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμωδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς ὑποψύχου καὶ ὑποξύλου καὶ ἄφρους καὶ ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμνημένῳ δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων. ὥς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὀμήρῳ τις ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλεον εἰπεῖν, Εὐρυτος μὲν τοξικῇ, Μαρσύας δὲ μουσικῇ τῷ Ἀπόλλωνι. Σειρήσι δὲ καὶ Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὥς ὁ Αἰγύπτιος Σῶφρις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κερανοῖς δῆθεν ἀνταστράπτοντες. κατὰ τοιοῦτον παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν [ἐξομοιουμένου δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοῶσι θορυβωδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δράμα. Διασκευὴ δὲ καὶ ἐκθεσις τοιάδε τοῦ δράματος· πλάττεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητήν. ὅθεν καὶ βουλευθεὶς κατιέναι εἰς ἄδου, ὥς Εὐριπίδην ἐκείθεν ἀνάξειεν. ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόβοις καὶ λεοντήν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὅνῃ ἐποχουμένου, τοῖς ὅμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημοδεδεστέρας καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἀργούς, ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδούς τὰς εἰς ἄδου χρήζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπὰς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ἄδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρον· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἢν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὅσων ἐχορῆζεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακὼς τὴν Ἀχερουσίαν αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὀβολοῖς περαιοῦται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ' ἀνθ' ὧν τῇ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ καὶ Πλούτῳ καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἀριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτου λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην αὐτίς ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Β Α Τ Ρ Α Χ Ο Ι .

- ΞΑΝ. Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ᾧ δέσποτα,
 ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
- ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι,
 τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολή.
- ΞΑΝ. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; ΔΙΟ. πλὴν γ', ὥς θλίβο-
 μαι. 5
- ΞΑΝ. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω; ΔΙΟ. νῆ Δία
 θαρρῶν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ ῥεῖς, ΞΑΝ.
 τὸ τί;
- ΔΙΟ. μεταβαλλόμενος τὰν ἀφορον ὅτι χεζητιᾶς.
- ΞΑΝ. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἑμαυτῷ φέρων,
 εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι; 10
- ΔΙΟ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ἔξεμειν.
- ΞΑΝ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν
 εἵπερ ποιήσω μηδὲν ὦν περ Φρύνιχος
 εἶωθε ποιεῖν; καὶ Λύκις κάμειψίας
 σκεύη φέρουσ' ἐκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ. 15
- ΔΙΟ. μὴ νυν ποιήσης· ὥς ἐγὼ θεώμενος,
 ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
 πλεῖν ἢ ἵαντῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
- ΞΑΝ. ᾧ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὐτοσί·
 ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ. 20
- ΔΙΟ. εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
 ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
 αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὄχῳ,

ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;

ΞΑΝ. οὐ γὰρ φέρω γῶ; ΔΙΟ. πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ'
ὀχεῖ; 25

ΞΑΝ. φέρων γε ταυτί. ΔΙΟ. τίνα τρόπον; ΞΑΝ. βα-
ρέως πάνν.

ΔΙΟ. οὐκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὔνος φέρει;

ΞΑΝ. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω γῶ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.

ΔΙΟ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;

ΞΑΝ. οὐκ οἶδ'. ὃ δ' ὧμος οὐτοσὶ πιέζεται. 30

ΔΙΟ. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

ΞΑΝ. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἢ τὰν σε κωκύνειν ἂν ἐκέλευον μακρά.

ΔΙΟ. κατὰβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας 35
ἤδη βαδίξω εἰμὶ τῆσδ', οἱ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμί, παῖ.

ΗΡΑ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὥς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις· εἶπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;

ΔΙΟ. ὃ παῖς. ΞΑΝ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. οὐκ ἐνεθυμήθης;
ΞΑΝ. τὸ τί; 40

ΔΙΟ. ὥς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑΝ. νῆ Δία, μὴ μαίνιοιό γε.

ΗΡΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Διμήτρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ' ἐμαντόν· ἀλλ' ὅμως γελᾷ.

ΔΙΟ. ὦ δαιμόνιε, πρόσσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

ΗΡΑ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, 45
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙΟ. ἐπεβάτενον Κλεισθένει.

ΗΡΑ. κἀναυμάχης; ΔΙΟ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δῶδεκ' ἢ τρισκαίδεκα. 50

ΗΡΑ. σφῶ; ΔΙΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑΝ. κατ' ἔργω
ἐξηγρόμην.

- ΔΙΟ. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιννώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα.
- ΗΡΑ. πόθος; πόσος τις; ΔΙΟ. μικρός, ἡλίκος Μόλων. 55
- ΗΡΑ. γυναικός; ΔΙΟ. οὐ δῆτ'. ΗΡΑ. ἀλλὰ παιδός;
ΔΙΟ. οὐδαμῶς.
- ΗΡΑ. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙΟ. ἀταταῖ. ΗΡΑ. ξυνεγένου τῷ
Κλεισθένει;
- ΔΙΟ. μὴ σκῶπτέ μ', ὧδέλφ'. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
τοιούτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
- ΗΡΑ. ποῖός τις, ὧδελφίδιον; ΔΙΟ. οὐκ ἔχω φράσαι. 60
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμάτων ἔρω.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
- ΗΡΑ. ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις γ' ἐν τῷ βίῳ.
- ΔΙΟ. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φράσω;
- ΗΡΑ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάννυ γὰρ μανθάνω. 65
- ΔΙΟ. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. ΗΡΑ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
- ΔΙΟ. κοῦδεῖς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. ΗΡΑ. πότερον εἰς Αἶδου
κάτω;
- ΔΙΟ. καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω. 70
- ΗΡΑ. τί βουλόμενος; ΔΙΟ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
- ΗΡΑ. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; ΔΙΟ. τοῦτο γὰρ τοι καὶ
μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 75
- ΗΡΑ. εἴτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
- ΔΙΟ. οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσσω.

καῶλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, πανοῦργος ὢν, 80
 καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι.
 ὁ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.

ΗΡΑ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; ΔΙΟ. ἀπολιπὼν μ' ἀποί-
 χεται,

ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

ΗΡΑ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙΟ. ἐς μακάρων εὐωχίαν. 85

ΗΡΑ. ὁ δὲ Ξενοκλῆης; ΔΙΟ. ἐξόλοιτο νῆ Δία.

ΗΡΑ. Πυθάγγελος δέ; ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
 ἐπιτριβομένον τὸν ὦμον οὕτως σφόδρα.

ΗΡΑ. οὐκ οὖν ἔτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μεираκύλλια
 τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια, 90

Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ καλλίστερα;

ΔΙΟ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
 χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
 ἃ φροῦδα θᾶπτον, ἣν μόνον χορὸν λάβη,
 ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγωδίᾳ. 95

γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὐροῖς ἔτι
 ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

ΗΡΑ. πῶς γόνιμον; ΔΙΟ. ὥδὲ γόνιμον, ὅστις φθέγγεται
 τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
 αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα, 100
 ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμόσαι καθ' ἱερῶν,
 γλῶτταν δ' ἐπιорκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

ΗΡΑ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙΟ. μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μά-
 νομαι.

ΗΡΑ. ἢ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὥς καὶ σοὶ δοκεῖ.

ΔΙΟ. μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. 105

ΗΡΑ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙΟ. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς
 λόγος.

ΔΙΟ. ἀλλ' ὦνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων

ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
 τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ 110
 ἔχρω τόθ', ἥνικ' ἦλθες ἐπὶ τον Κέρβερον,
 τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἄρτοπώλια,
 πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
 πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
 κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λό-
 γος. 115

ΗΡΑ. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σὺ γε;

ΔΙΟ. μῆδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
 ὅπη τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Αἰδου κάτω.
 καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης.

ΗΡΑ. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα; 120
 μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
 κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙΟ. παῦε, πνιγερὰν λέγεις.

ΗΡΑ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
 ἥ διὰ θυνείας. ΔΙΟ. ἄρα κώνειον λέγεις;

ΗΡΑ. μάλιστά γε. ΔΙΟ. ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον. 125
 εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τάντικνήμια.

ΗΡΑ. βούλει κατάντη καὶ ταχειάν σοι φράσω;

ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί', ὥς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

ΗΡΑ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙΟ. κατὰ τί;

ΗΡΑ. ἀναβάς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙΟ. τί δρῶ;

ΗΡΑ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ, 131
 κάπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
 εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙΟ. ποῖ; ΗΡΑ.
 κάτω.

ΔΙΟ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.

οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡΑ. τί δαί;

ΔΙΟ. ἦνπερ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡΑ. ἀλλ' ὁ πλοῦς
 πολὺς. 136

εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πάνν

- ἄβυσσον. ΔΙΟ. εἴτα πῶς περαιωθήσομαι;
 ΗΡΑ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῶί σ' ἀνὴρ γέρων
 ναύτης διάξει δὺ' ὀβολῶ μισθὸν λαβών. 140
 ΔΙΟ. φεῦ. ὥς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῷ δὺ' ὀβολῶ.
 πῶς ἡλθέτην κἀκεῖσε; ΗΡΑ. Θησεὺς ἤγαγεν.
 μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρὶ' ὄψει μυρία
 δεινότατα. ΔΙΟ. μὴ μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτων·
 οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡΑ. εἴτα βόρβορον πο-
 λὺν 145
 καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
 εἴ που ξένον τις ἠδίκηκε πώποτε,
 ἢ παῖδα κινῶν τὰργύριον ὑφείλετο,
 ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθου
 ἐπάταξεν, ἢ πίορκον ὄρκον ὤμοσεν, 150
 ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
 ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔχρῃν γε πρὸς τοῦτοισι κει
 τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
 ΗΡΑ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περιείσιν πνοή,
 ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε, 155
 καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
 ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
 ΔΙΟ. οὔτοι δὲ δὴ τένες εἰσίν; ΗΡΑ. οἱ μεμνημένοι,
 ΞΑΝ. νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
 ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον. 160
 ΗΡΑ. οἳ σοι φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὧν ἂν δέῃ.
 οὔτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
 ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
 καὶ χαῖρε πόλλ', ὦδελφέ. ΔΙΟ. νῆ Δία καὶ σὺ γε
 ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὐτίς λάμβανε. 165
 ΞΑΝ. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙΟ. καὶ ταχέως μέντοι
 πάνν.
 ΞΑΝ. μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα

τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

ΔΙΟ. ἐὰν δὲ μηϋρώ; ΞΑΝ. τότε' ἐμ' ἄγειν. ΔΙΟ. καλῶς
λέγεις.

καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν. 170

οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·

ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Αἰδου φέρειν;

NEK. πόσ' ἅττα; ΔΙΟ. ταυτί. NEK. δύο δραχμάς μι-
σθὸν τελεῖς;

ΔΙΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. NEK. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς
ὁδοῦ.

ΔΙΟ. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι. 175

NEK. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγον.

ΔΙΟ. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. NEK. ἀναβιώην νῦν πάλιν.

ΞΑΝ. ὥς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώζεται;

ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙΟ. χρηστός εἶ καὶ γεννάδας.

χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. ΧΑΡ. ὦ ὅπ, παραβα-
λοῦ. 180

ΞΑΝ. τουτὶ τί ἐστι; ΔΙΟ. τοῦτο; λίμνη νῆ Δία

αὕτη' στὶν ἣν ἔφραξε, καὶ πλοῖόν γ' ὀρῶ.

ΞΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, κᾶστι γ' ὁ Χάρων οὕτοσί.

ΔΙΟ. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

ΧΑΡ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων; 185

τίς εἰς τὸ Αἴθης πεδῖον, ἢ'ς ὄνου πόκας,

ἢ'ς Κερβερίους, ἢ'ς κόρακας, ἢ' πὶ Ταίναρον;

ΔΙΟ. ἐγώ. ΧΑΡ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙΟ. ποῦ σχήσειν
δοκεῖς;

ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑΡ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' εἴ-
νεκα.

ἔμβαινε δῆ. ΔΙΟ. παῖ, δεῦρο. ΧΑΡ. δοῦλον οὐκ
ἄγω. 190

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.

ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμῶν.

ΧΑΡ. οὐκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλω;

ΞΑΝ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑΡ. παρὰ τὸν Αὐαίνου
λίθον,

ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙΟ. μανθάνεις; ΞΑΝ.
πάννυ μανθάνω. 195

οἷμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;

ΧΑΡ. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.

οὔτος, τί ποιεῖς; ΔΙΟ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἴζω' πλὶ κώπην, οὐπερ ἐκέλευές με σύ;

ΧΑΡ. οὐκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδί, γάστρων; ΔΙΟ.
ἰδοῦ. 200

ΧΑΡ. οὐκουν προβαλεῖ τῷ χεῖρε ἀκτενεῖς; ΔΙΟ. ἰδοῦ.

ΧΑΡ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς
ἐλᾷς προθύμως; ΔΙΟ. κᾶτα πῶς δυνήσομαι,
ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος
ὢν, εἴτ' ἐλαύνειν; ΧΑΡ. ῥᾶστ' ἀκούσει γὰρ
μέλη 205

κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλης ἄπαξ. ΔΙΟ. τίνων;

ΧΑΡ. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙΟ. κατακέλευε δῆ.

ΧΑΡ. ὦ ὁπόπ, ὦ ὁπόπ.

ΒΑΤ. βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ,
βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ. 210

λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,

ξύναυλον ὕμνων βοᾶν

φθεγξώμεθ', εὐγερυν ἐμὰν αἰοιδάν,

κοᾶξ κοᾶξ,

ἦν ἀμφὶ Νυσήιον 215

Διὸς Διόνυσον ἐν

Λίμναις ἰαχήσαμεν,

ἦνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος

τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι

χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.

βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.

220

ΔΙΟ. ἐγὼ δέ γ' ἄλγειν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὦ κοᾶξ κοᾶξ·
ὕμῃν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.

BAT. βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.

225

ΔΙΟ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοᾶξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοᾶξ.

BAT. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράττων·

ἐμὲ γὰρ ἔστρεξαν μὲν εὐλύροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πάν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων· 230
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἔνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἐνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.

βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.

235

ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χῶ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κατ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ —

BAT. βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙΟ. ἀλλ', ὦ φιλῶδὸν γένος, 240
παύσασθε. BAT. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἀμέραισιν

ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾧδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσιν, 245
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἐνυδρον ἐν βυθῷ χορεῖαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν.

βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.

250

ΔΙΟ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

BAT. δεινὰ τᾶρα πεισόμεσθα.

ΔΙΟ. δεινότερα δ' ἔργωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι. 255

BAT. βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙΟ. οἰμῶξετ' · οὐ γάρ μοι μέλει.

BAT. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθα γ'
ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνη δι' ἡμέρας 260
βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙΟ. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.

BAT. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.

ΔΙΟ. [οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμὲ]
οὐδέποτε · κεκράξομαι γὰρ
κἂν με δῇ δι' ἡμέρας, 265
(βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ,)
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοᾶξ,
βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ.

ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.

XAP. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἐκβαίν', ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙΟ. ἔχε δὴ τῷ-
βολῷ. 270

ΔΙΟ. ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθία;

ΞΑΝ. ἰαῦ. ΔΙΟ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑΝ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.

ΔΙΟ. τί ἐστι τάνταυθοῖ; ΞΑΝ. σκότος καὶ βόρβορος.

ΔΙΟ. κατείδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑΝ. σὺ
δ' οὐ; 275

ΔΙΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ γωγε, καὶ νυνί γ' ὄρω.

ἄγε δὴ, τί δρωμεν; ΞΑΝ. προῖεναι βέλτιστα νῶν,
ὥς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δαίνα' ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙΟ. ὥς οἰμῶξεται.
ἡλαξομενέεθ', ἵνα φοβηθεῖν ἐγώ, 280
εἰδῶς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὥς Ἡρακλῆς.
 ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
 λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

ΞΑΝ. νῆ τὸν Δία· καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός. 285

ΔΙΟ. ποῦ ποῦ 'στιν; ΞΑΝ. ἐξόπισθεν. ΔΙΟ. ἐξό-
 πισθ' ἴθι.

ΞΑΝ. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙΟ. πρόσθε νυν ἴθι.

ΞΑΝ. καὶ μὴν ὁρῶ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.

ΔΙΟ. ποῖόν τι; ΞΑΝ. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγ-
 νεται·

τότε μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὄρεῦς, τότε δ' αὖ γυνή 290
 ὠραιότητι τις. ΔΙΟ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.

ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.

ΔΙΟ. Ἐμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑΝ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
 ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙΟ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;

ΞΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον, 295
 σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; ΞΑΝ.
 ποῖ δ' ἐγώ;

ΔΙΟ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.

ΞΑΝ. ἀπολούμεθ', ὦναξ Ἡράκλεις. ΔΙΟ. οὐ μὴ κα-
 λεῖς μ',

ὦνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.

ΞΑΝ. Διόνυσσε τοίνυν. ΔΙΟ. τοῦτ' ἔθ' ἥττον θατέρον.

ΞΑΝ. ἴθ' ἥπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα. 301

ΔΙΟ. τί δ' ἐστί; ΞΑΝ. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπρά-
 γαμεν,

ἔξεστί θ' ὅσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·

ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.

ἥμπουσα φρούδη. ΔΙΟ. κατόμοσον. ΞΑΝ. νῆ
 τὸν Δία. 305

ΔΙΟ. καὐθις κατόμοσον. ΞΑΝ. νῆ Δί'. ΔΙΟ. ὁμοσον.

ΞΑΝ. νῆ Δία.

- ΔΙΟ. οἶμοι τάλας, ὥς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
 ΞΑΝ. ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρρόιασε σοῦ.
 ΔΙΟ. οἶμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
 τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; 310
 αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἧ χρόνου πόδα;
 ΞΑΝ. οὗτος. ΔΙΟ. τί ἔστιν; ΞΑΝ. οὐ κατήκουσας;
 ΔΙΟ. τίνος;
 ΞΑΝ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙΟ. ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με
 αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτῃ.
 ἀλλ' ἤρεμει πτήξαντες ἀκροασώμεθα. 315
 ΧΟΡ. Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.
 Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.
 ΞΑΝ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὃ δέσποθ', οἱ μεμνημένοι
 ἐνταῦθά που παῖζουσιν, οὓς ἔφραξε νῶν.
 ἄδουσι γοῦν τὸν Ἰακχον ὄνπερ Διαγόρας. 320
 ΔΙΟ. κάμοι δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
 βέλτιστόν ἐστιν, ὥς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
 ΧΟΡ. Ἰακχ', ὦ πολυτιμήτοις ἔδραις ἐνθάδε ναίων,
 Ἰακχ', ὦ Ἰακχε, 325
 ἔλθ' ἐτόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
 ὀσίους ἐς θιασώτας,
 πολύκαρπον μὲν τινάσσω
 περὶ κρατὶ σῶ βρύοντα
 στέφανον μύρτων· θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων 330
 ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
 φιλοπαίγμονα τιμάν,
 χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἀγνάν, ἱερὰν 335
 ὀσίοις μύσταις χορεῖαν.
 ΞΑΝ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
 ὥς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
 ΔΙΟ. οὐκουν ἀτρέμ' ἔξεις, ἣν τι καὶ χορδῆς λάβῃς;

ΧΟΡ. ἔγειρε· φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ [τινάσσων]
 γὰρ ἦκει, 340

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε,
 νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
 φλογὶ φέγγεται δὲ λειμῶν·
 γόνυ πάλλεται γερόντων· 345
 ἀποσεύονται δὲ λύπας

χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς,
 ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
 σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων 350

προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρόν ἔλειον δάπεδον
 χοροποιόν, μάκαρ, ἦβαν.

εὐφημεῖν χρὴ ἀξιόστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χο-
 ροῖσιν

ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ κατα-
 ρεύει, 355

ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μῆτ' εἶδεν μῆτ' ἐχό-
 ρευσεν,

μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ'
 ἐτελέσθη,

ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο
 ποιούσιν,

ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μὴδ' εὐκόλος ἐστι
 πολίταις,

ἀλλ' ἐνεγείρει καὶ διπίζει, κερδῶν ἰδίῳ ἐπι-
 θυμῶν, 360

ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδο-
 κεῖται,

ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρρητ'
 ἀποπέμπει

ἐξ Αἰγίνης, Θωρυκίων ὦν, εἰκοστολόγος κακο-
 δαίμων,

ἄσκόματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς
 Ἐπίδανρον,
 ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
 τινὰ πείθει, 365
 ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν
 ὑπάδων,
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὦν εἴτ' ἀπο-
 τρώγει,
 κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ
 Διονύσου·
 τούτοις αὐδᾷ καὶ οὖθις ἀπαυδᾷ καὶ οὖθις τὸ τρίτον
 μάλ' ἀπαυδᾷ
 ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε
 μολπὴν 370
 καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῇδε πρόπουσιν
 ἑορτῇ.

χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως
 εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
 λειμώνων ἐγκρούων
 κάπισκώπτων 375
 καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
 ἡρίσθηται δ' ἐξαρκούντως.
 ἀλλ' ἔμβα χῶπως ἀρεῖς 377
 τὴν Σώτειραν γενναίως
 τῇ φωνῇ μολπάζων,
 ἢ τὴν χώραν 380
 σῶζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
 καὶ Ὁρωκυίων μὴ βούληται. 381
 ἄγε νυν ἐτέρων ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βα-
 σίλειαν,

372—376. = 377—381.

Δήμητρα θεάν, ἐπικοσμοῦντες ξαθέοις μολπαῖς
κελαδεῖτε.

Δήμητερ, ἀγνῶν ὀργῶν
ἄνασσα, συμπαραστάτει, 385

καὶ σῶξε τὸν σαντῆς χορόν·
καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαι τε καὶ χορεῦσαι·
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπονδαῖα, καὶ 390

τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παῖσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
ἄγ' εἶα 394

νῦν καὶ τὸν ὥραϊον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο 395
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.

Ἰακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἥδιστον εὐρών, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὥς 400
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.

Ἰακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
σὺ γὰρ κατεσχίσσω μὲν ἐπὶ γέλῳτι
κᾶπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον 405
καὶ τὸ ῥάκος, κᾶξεῦρες ὥστ'
ἀζημίους παίζειν τε καὶ χορεύειν.

Ἰακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου, 410
συμπαιστρίας, χιτωνίου

παρὰρραγέντος τιτθίου προκύψαν.

Ἰακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

384—388. = 389—393.

394—397. = 440—444. = 444—447.

ΔΙΟ. ἐγὼ δ' αἰέ πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. ΞΑΝ. κἄγωγε πρὸς.

ΧΟΡ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ 416

σκόψωμεν Ἀρχέδημον;

ὃς ἐπτέτης ὦν οὐκ ἔφυσε φράτορας,

νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ

ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,

420

κἄστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.

τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω

ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν

τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους.

κἄκόπτειτ' ἐγκεκυφώς,

425

κἄκλαε, κἄκεκράγει

Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.

καὶ Καλλίαν γέ φασι

τοῦτον τὸν Ἰπποβίνου

κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

430

ΔΙΟ. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῶν

Πλούτων' ὅπου 'νθάδ' οἴκει;

ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.

ΧΟΡ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,

μηδ' αὖθις ἐπανερέη με,

435

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

ΔΙΟ. αἴροι' ἂν αὖθις, ὦ παῖ.

ΞΑΝ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;

ἀλλ' ἦ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;

ΧΟΡ. χωρεῖτε

440

νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον αἶ'

ἄλσος

παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἐορτῆς.

ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξίν,

444

οὗ παννυχίζουσιν θεᾶ, φέγγος ἱερὸν οἷσων.

χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους 448

λειμῶνας ἀνθεμῶδεις,

τὸν ἡμέτερον τρόπον, 450

τὸν καλλιχορώτατον,

παίζοντες, ὃν ὄλβιαι

Μοῖραι ξυνάγουσιν.

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος

καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν, 455

ὅσοι μεμυήμεθ' εὐ-

σεβῇ τε διήγομεν

τρόπον περὶ τοὺς ξένους

καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟ. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα; 460

πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;

ΞΑΝ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,

καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.

ΔΙΟ. παῖ παῖ. ΑΙΑ. τίς οὗτος; ΔΙΟ. Ἡρακλῆς ὁ καρ-
τερός.

ΑΙΑ. ᾧ βδελυρὲ ἀναιίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ 465

καὶ μιᾶρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαιώτατε,

ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον

ἀπῆξας ἄγχων ἀποδράς ὄχλου λαβών,

ὃν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·

τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα 470

Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγῆς

φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες,

Ἐχιδνὰ θ' ἑκατογκέφαλος, ἥ τὰ σπλάγχνα σου

διασπαραξεί, πνευμόνων τ' ἀνθάπεται

Ταρτησίᾳ μύραινα· τὼ νεφρῶ δέ σου 475

αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένῳ

διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,

ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

ΞΑΝ. οὗτος, τί δέδρακας; ΔΙΟ. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.

ΞΑΝ. ὦ καταγέλαστ', οὐκ οὖν ἀναστήσει ταχὺ 480
πρὶν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙΟ. ἀλλ' ὠρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

ΞΑΝ. ἰδοὺ λαβέ. προσθοῦ. ποῦ 'στιν; ὦ χρυσοῖ θεοί,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙΟ. δείσασα γὰρ
εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν. 485

ΞΑΝ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙΟ. ἐγὼ
πῶς δειλός, ὅστις σπογγιὰν ἤτησά σε;
οὐκ ἂν γ' ἕτερος ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνὴρ. ΞΑΝ. ἀλ-
λὰ τί;

ΔΙΟ. κατέκειτ' ἂν ὁσφραινόμενος, εἶπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην. 490

ΞΑΝ. ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον. ΔΙΟ. οἶμαι νῆ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδειςας τὸν ψόφον τῶν θημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόν-
τισα.

ΔΙΟ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾶς κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ γῶ, τὸ δόπαλον τουτὶ λαβὼν 495
καὶ τὴν λεοντὴν, εἶπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

ΞΑΝ. φέρε δὴ ταχέως αὐτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σέ το λῆμ' ἔχων. 500

ΔΙΟ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἰρωμαι ταδί.

ΘΕΡ. ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἡ γὰρ θεός σ' ὥς ἐπύθεθ' ἤκοντ', εὐθέως
ἔπειτεν ἄρτους, ἥψε κατερικτιῶν χύτρας 505
ἔτνους δὺ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὄλον,
πλακοῦντας ὥπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.

ΞΑΝ. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ
σ' ἐγὼ

περιοψομάπελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα 510

ἔφρουγε, κῶνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἄμ' ἐμοί. ΞΑΝ. πάννυ καλῶς. ΘΕΡ.
ληρεῖς ἔχων·

οὐ γάρ σ' ἀφρήσω. καὶ γὰρ ἀύλητρίς γέ σοι
ἦδη ὕδον ἔσθ' ὠραιότατη κώρχηστρίδες
ἔτεραι δὺ' ἢ τρεῖς. ΞΑΝ. πῶς λέγεις; ὀρχη-
στρίδες; 515

ΘΕΡ. ἡβυλλιῶσαι ἄρτι παρατετιλμέναι.
ἀλλ' εἴσιθ', ὥς ὁ μάγειρος ἦδη τὰ τεμάχη
ἤμελλ' ἀφαιρεῖν χῆ τράπεζ' εἰσῆρετο.

ΞΑΝ. ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὥς εἰσέρχομαι. 520
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.

ΔΙΟ. ἐπίσχες οὔτος. οὐ τί πον σπουδὴν ποιεῖ,
ὅτιή σε παῖζων Ἥρακλέα ἑνεσκέυασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὃ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος οἶσεις πάλιν τὰ στρώματα; 525

ΞΑΝ. τί δ' ἔστιν; οὐ δὴ πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἄδωκας αὐτός; ΔΙΟ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἦδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέσμα. ΞΑΝ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙΟ. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν 530
ὥς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;

ΞΑΝ. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὐτ'. ἴσως γὰρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.

ΧΟΡ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι 534
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ

πολλὰ περιπεπλευκότος,
 μετακυλινδεῖν αὐτὸν ἄει
 πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
 μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
 εἰκὸν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν
 σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
 πρὸς τὸ μαλθακώτερον
 δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι
 καὶ φύσει Θηραμένους.

535

ΔΙΟ. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
 Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
 στρώμασιν Μιλησίοις
 ἀνατετραμμένος κυνῶν ὄρ-
 χηστρίδ', εἴτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐ-
 γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
 τούρεβίνθου ὄδραττόμην· οὐ-
 τος δ' ἅτ' ὢν καὐτὸς πανοῦργος
 εἶδε, καὶ τ' ἐκ τῆς γνάθου
 πύξ πατάξας μούξεκοψε
 τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;

540

545

ΠΑΝ. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ'· ὁ πανοῦργος
 οὐτοσί,

548

ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε
 ἐκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν. ΠΛΑ. νὴ Δία,
 ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑΝ. κακὸν ἦκει τινί.

550

ΠΑΝ. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἵκοσιν
 ἂν' ἡμιοβολιαῖα. ΞΑΝ. δώσει τις δίκην.

554

ΠΑΝ. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ. ΔΙΟ. ληρεῖς, ὧ γύναι,
 κούκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. οὐ μὲν οὖν με
 προσεδόκας,

ὅτι ἡ κοθόρνους εἶχες, ἂν γινῶναί σ' ἔτι;
 τί δαί; τὸ πολὺν τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.

ΠΑΛ. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν. 560

ΠΑΝ. ἀάπειτ' ἐπειδὴ τὰργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν εἰς με δριμὺ καμυκᾶτό γε.

ΞΑΝ. τούτου πάνυ τοῦργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑΝ. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.

ΠΑΛ. νῆ Δία, τάλαινα. ΠΑΝ. νὼ δὲ δεισάσα γέ που
ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν. 566

ὁ δ' ὥχετ' ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβών.

ΞΑΝ. καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.

ΠΑΝ. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνα μοι.

ΠΑΛ. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέροβον, 570
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑΝ. ὦ μισρὰ φάρυγξ,
ὥς ἡδέως ἂν σου λίθῃ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἂν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

ΠΑΛ. ἐγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.

ΠΑΝ. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου, 575
δρέπανον λαβοῦσ', ὃ τὰς χόλικας κατέσπασας.

ΠΑΛ. ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηγιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.

ΔΙΟ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.

ΞΑΝ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου. 580

οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἂν. ΔΙΟ. μηδαμῶς,

ὦ Ξανθίδιον. ΞΑΝ. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ

υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟ. οἶδ' οἶδ' ὅτι θνητοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾶς·
κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι. 585

ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,

πρόρριζος αὐτός, ἡ γυνή, τὰ παιδία,

κάκιστ' ἀπολοίμην, κάρχεδημος ὁ γλάμων.

ΞΑΝ. δέχομαι τὸν ὄρκον, καπὶ τούτοις λαμβάνω.

ΧΟΡ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ 590

τὴν στολὴν εἴληφας, ἦν περ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
ἀνανεάζειν * *

καὶ βλέπειν αὖτις τὸ δεινόν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧ περ εἰκάξεις σεαυτόν.

εἰ δὲ παραληρωὼν ἀλώσει

κακβαλεῖς τι μαλθακόν,

595

αὖτις αἰρεσθαί σ' ἀνάγκη

᾿σται πάλιν τὰ στρώματα.

ΞΑΝ. οὐ κακῶς, ὦνδρες, παραινεῖτ',

ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'

ἄρτι συννοούμενος.

ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἦ τι,

ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-

600

ράσεται μ' εὖ οἶδ' ὅτι.

ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρῆξω

᾿μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα

καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.

δεῖν δ' ἔοικεν, ὥς ἀκούω

τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

ΑΙΑ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,

605

ἵνα δῶ δίκην· ἀνύετον. ΔΙΟ. ἦκει τῷ κακόν.

ΞΑΝ. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. ΑΙΑ. εἶεν, καὶ

μάχει;

ὁ Διτύλας χά' Σκεβλύας χά' Παρδόκας

χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῷ.

ΔΙΟ. εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ

610

κλέπτοντα προσέτ' ἀλλότρια; ΑΙΑ. μᾶλλ' ὑπερ-

φυσᾶ.

ΔΙΟ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ. ΞΑΝ. καὶ μὴν νῆ Δία,

εἰ πάποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,

ἦ' κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πράγμα γενναῖον πάνν· 615
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτοῦ λαβών,
κἂν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ
ἄγων.

ΑΙΑ. καὶ πῶς βασανίσω; ΞΑΝ. πάντα τρόπον, ἐν
κλίμακι

δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥίνας ὄξος ἐγγέων, 620
πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πράσφ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείφ νέρφ.

ΑΙΑ. δίκαιος ὁ λόγος· κἂν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τὰργύριόν σοι κείσεται.

ΞΑΝ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών. 625

ΑΙΑ. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, ᾧ' πως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΔΙΟ. ἀγρορεύω τινὲ
ἐμὲ μὴ βασανίσειν ἀθάνατον ὄντ'. εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙΑ. λέγεις δὲ τί; 630

ΔΙΟ. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός,
τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙΑ. ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑΝ.
φήμ' ἐγώ.

καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἐστὶ μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γὰρ ἐστίν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙΟ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεός, 635
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΞΑΝ. δίκαιος ὁ λόγος· ᾧ' πότερον ἂν νῶν ἰδῇς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

ΑΙΑ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ σὺ γεννάδας ἀνὴρ· 640
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δῆ.

ΞΑΝ. πῶς οὖν βασανιεῖς νῶ δικάως; ΑΙΑ. ῥαδίως·

πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον. ΞΑΝ. καλῶς
λέγεις.

ἰδού, σκόπει νυν ἥν μ' ὑποκινήσαντ' ἰδῆς.

ΑΙΑ. ἤδη 'πάταξά σ'. ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙΑ. οὐδ'
ἔμοι δοκεῖς. 645

ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙΟ. πηνίκα;

ΑΙΑ. καὶ δὴ 'πάταξα. ΔΙΟ. κᾶτα πῶς οὐκ ἔπαρον;

ΑΙΑ. οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.

ΞΑΝ. οὐκουν ἀνύσεις; ἰατταταῖ. ΑΙΑ. τί τᾶτταταῖ;
μῶν ὠδυνήθης; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ὀπόθ' Ἑράκλεια τὰν Διομείους γίγνεται. 651

ΑΙΑ. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟ. ἰὸν ἰού. ΑΙΑ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. ἱππέας ὄρω.

ΑΙΑ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙΟ. κρομύων ὀσφραίνομαι.

ΑΙΑ. εἶπ' εἰ προτιμᾶς οὐδέν; ΔΙΟ. οὐδέν μοι μέλει. 655

ΑΙΑ. βαδιστέον τᾶρ' ἔστιν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.

ΞΑΝ. οἴμοι. ΑΙΑ. τί ἔστι; ΞΑΝ. τὴν ἄκανθαν ἐξελε.

ΑΙΑ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟ. Ἀπολλων, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.

ΞΑΝ. ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας; ΔΙΟ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ 660
ἱαμβον Ἰππῶνακτος ἀνεμιμνησκόμην.

ΞΑΝ. οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαρόνας σπόδει.

ΑΙΑ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.

ΔΙΟ. Πόσειδον, ΞΑΝ. ἤλγησέν τις.

ΔΙΟ. ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις 665
ἀλὸς ἐν βένθεσιν.

ΑΙΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὀπότερος ὑμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·

ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται

670

χὴ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεῷ.

ΔΙΟ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΧΟΡ. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν
 αἰοιδᾷς ἑμᾶς, 675

τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφαί
 μυθραὶ κἀθηνται,
 φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν
 ἀμφιλάλοισ

δεινὸν ἐπιβρέμεται 680

Θρηκία χελιδών,
 ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον·

771 (κελαδεῖ) δ' ἐπὶ κλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ἕως ἀπο-
 λεῖται,

κἂν ἴσαι γένωνται. 685

τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
 ξυμπαραίνειν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν
 δοκεῖ

ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κάφελειν τὰ δέσματα.
 κεῖ τις ἡμαρτε σφαλεῖς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
 ἐγγενέσθαι φημὶ χοῖναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε 690
 αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἀμαρτίας.
 εἴτ' ἄτιμόν φημι χοῖναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
 καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας
 μίαν

(καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας.
 κούδ' ἐταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν
 ἔχειν, 695

ἀλλ' ἐπαινω· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδρά-
 σατε.)

πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
 χοῖ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
 τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
 ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὥ σοφώτατοι φύσει, 700

πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
 κάπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυννανμαχῇ.
 εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκασόμεσθα κάποσεμνυνούμεθα,
 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκά-
 λαις,

ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
 εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις
 ἔτ' οἰμώζεται, 706

οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πύθηνος οὔτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
 Κλειγένης ὁ μικρός,
 ὁ πονηρότατος βαλανεύς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκη-
 σιτέφρου 710

ψευδολίτρου κονίας
 καὶ Κιτωλίας γῆς,
 χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
 εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κάποδυθῇ μεθύων ἄ-
 νευ ξύλου βαδίζων. 716

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
 ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε ἀγα-
 θούς,

ἔς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. 720
 οὔτε γὰρ τούτοισιν οὔσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
 ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὥς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
 ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
 χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλ-
 κίοις, 725

χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
 τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώ-
 φρονας

ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε ἀγα-
 θούς,

καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μου-
σικῇ,

προσέλοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρ-
ρίαις 730

καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρόμεθα
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ῥαδίως ἐχρήσατ' ἄν.

ἀλλὰ καὶ νῦν, ὧνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρώ-
πους,

χρηῃσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐθις· καὶ κατορθώσασι
γὰρ 735

εὐλογον· κἄν τι σφαλῇτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύ-
λου,

ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

ΑΙΑ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, γεννάδας ἀνῆρ
ὁ δεσπότης σου. ΞΑΝ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον; 740

ΑΙΑ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἀντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὦν ἐφασκες εἶναι δεσπότης.

ΞΑΝ. ὦμωξε μέντ' ἄν. ΑΙΑ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΞΑΝ. χαίρεις, ἱκετεύω; ΑΙΑ. μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ. 746

ΞΑΝ. τί δὲ τουθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν
πολλὰς ἀπίης θύραζε; ΑΙΑ. καὶ τοῦθ' ἥδομαι.

ΞΑΝ. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙΑ. ὥς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ'
ἐγώ.

ΞΑΝ. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν 750
ἅττ' ἂν λαλῶσι; ΑΙΑ. μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ΞΑΝ. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙΑ. ἐγώ; •
μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, ἀκκμιαίνομαι.

ΞΑΝ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,

καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καὶ μοι φράσον, 755
 πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οὖνδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοή
 ᾧ λαιδορησμός; ΑἶΑ. Αἰσχύλου κεύριπίδου.

ΞΑΝ. ᾗ. ΑἶΑ. πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα
 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλή πάννυ. 760

ΞΑΝ. ἐκ τοῦ; ΑἶΑ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
 τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
 σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς, ΞΑΝ. μαν-
 θάνω. 765

ΑἶΑ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

ΞΑΝ. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;

ΑἶΑ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον,
 ὥς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑΝ. νυνὶ δὲ τίς;

ΑἶΑ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο 771
 τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
 καὶ τοῖσι πατραλοίοισι καὶ τοιχωρύχοις,
 ὅπερ ἔστ' ἐν Αἶδου πληῆθος, οἳ δ' ἀκροώμενοι
 τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775
 ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον·

κᾶπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
 ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑΝ. οὐκ ἐβάλλετο;

ΑἶΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
 ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780

ΞΑΝ. ὁ τῶν πανούργων; ΑἶΑ. νῆ Δί', οὐράνιον γ'
 ὅσον.

ΞΑΝ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;

ΑἶΑ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.

ΞΑΝ. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;

- ΑΙΑ.* ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
 κᾶλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. *ΞΑΝ.* κᾶπειτα πῶς
 οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
- ΑΙΑ.* μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσσε μὲν Αἰσχύλον,
 ὅτε δὴ κατήλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
 κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου. 790
 νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὥς ἔφη Κλειδημίδης,
 ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
 ἔξιν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
 διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.
- ΞΑΝ.* τὸ χοῖμ' ἄρ' ἔσται; *ΑΙΑ.* νῆ Δί', ὀλίγον ὕστε-
 ρον. 795
 κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
 καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
- ΞΑΝ.* τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγωδίαν;
- ΑΙΑ.* καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα — *ΞΑΝ.* πλινθεύσουσι
 γῆν; 800
- ΑΙΑ.* καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
 κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγωδίας.
- ΞΑΝ.* ἦ πού βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
- ΑΙΑ.* ἔβλεψε δ' οὖν ταυροῦδὸν ἐγκύψας κάτω.
- ΞΑΝ.* κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; *ΑΙΑ.* τοῦτ' ἦν δύσκολον·
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὐρισκέτην. 806
 οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,
- ΞΑΝ.* πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρῶνους.
- ΑΙΑ.* ληρόν τε τᾶλλ' ἠγεῖτο τοῦ γινῶναι περὶ
 φύσεις ποιητῶν· εἶτα τῷ σῶ δεσπότη 810
 ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
 ἀλλ' εἰσίσωμεν· ὥς ὅταν γ' οἱ δεσπότη
 ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
- ΧΟΡ.* ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἔξει,
 ἡνίκ' ἂν ὀξύλαλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα 815

ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.

ἔσται δ' ἱπολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σκινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς 820
ῥήμαθ' ἱποβάμονα.

φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιάς λασιαύχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἦσει
ῥήματα γομφοπαγῇ, πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσήματι· 825

ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσπη
γλῶσσ', ἀνελισσομένη φθονερούς κινουῖσα χαλι-
νούς,

ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πνευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΤΡ. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει. 830
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙΟ. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΤΡ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτεροατεύετο.

ΔΙΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε. 835

ΕΤΡ. ἐγὼ δα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιόν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

ΑΙΣ. ἄλληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 840

σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδῃ
καὶ πτωχοποιῇ καὶ δακιοσυρραπτάδῃ;

ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὐτ' ἔρεῖς. ΔΙΟ. παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχχνα θεομήνης κότῳ.

ΑΙΣ. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς 845
τὸν χωλοποιόν, οἷος ὦν θρασύνεται.

- ΔΙΟ. ἄρυν' ἄρυνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
- ΑΙΣ. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας,
γάμους δ' ἀνοσίλους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην, 850
- ΔΙΟ. ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδη,
ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον. 855
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ', ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρόπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοπώλιδας.
σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς.
- ΕΥΡ. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κούκ ἀναδύομαι, 860
δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,
καὶ νῆ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαγρον, κᾶτι μάλα τὸν Τήλεφον.
- ΔΙΟ. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε. 865
- ΑΙΣ. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἄγων νῶν. ΔΙΟ. τί δαί;
- ΑΙΣ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.
ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή. 870
- ΔΙΟ. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὕξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κοῦναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.
- ΧΟΡ. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἄγναι 875
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἰ καθο-
ρᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμοις

ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
 ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν
 δεινοτάτοι·ν στομάτοι·ν πορίσασθαι 880
 ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
 νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον
 ἤδη.

ΔΙΟ. εὐχέσθε δὴ καὶ σφώ·τι, πρὶν τᾶ·πη λέγειν 885

ΑΙΣ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
 εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟ. ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΤΡ. καλῶς·
 ἔτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

ΔΙΟ. ἰδιοί·τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΤΡ. καὶ μάλα. 890

ΔΙΟ. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΤΡ. αἰθήρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
 καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,
 ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν 895

παρὰ σοφοῖν·ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
 ἐμμέλειαν· ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.

γλῶσσα μὲν γὰρ ἡγρίωται,
 λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
 οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

προσδοκᾷν οὖν εἰκὸς ἐστί 900

τὸν μὲν ἀστεϊόν·τι λέξαι

καὶ κατερρινημένον, *μὲν ὀφείλουσαν*

τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις

τοῖς λόγοισιν

ἐμπεσόντα συσκεδᾷν πολ-

λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. *συρρομένην*

ἀλλ' ὥς τάχιστα χορὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖ-
 τον 905

- ἄστεια καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
 ΕΤΡ. καὶ μὴν ἐμαντὸν μὲν γε, τὴν ποιήσιν οἶός εἰμι,
 ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ'
 ἐλέγξω,
 ὥς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
 ἐξηπάτα, μῶρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέν-
 τας. 910
 πρῶτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
 Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δει-
 κνύς,
 πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί·
 ΔΙΟ. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆθ'. ΕΤΡ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν
 ὀρμαθοὺς ἂν
 μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἂν· οἱ δ' ἐσί-
 γων. 915
 ΔΙΟ. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερπεν
 οὐχ ἦττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤΡ. ἡλίθιος ἄρ'
 ἦσθα,
 σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. κάμαντῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ'
 ὁ δεῖνα;
 ΕΤΡ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν καθοίτο,
 ὁπόθ' ἢ Νιόβη τι φθέγγεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν
 διήει. 920
 ΔΙΟ. ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενაკιζόμεν ὑπ' αὐτοῦ.
 τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; ΕΤΡ. ὅτι αὐτὸν ἐξε-
 λέγγω.
 κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσεις καὶ τὸ δρᾶμα
 ἦδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δῶδεκ' εἶπεν,
 ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δελν' ἄττα μορμο-
 ρωπά, 925
 ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙΣ. οἴμοι τάλας. ΔΙΟ.
 σιώπα.

ΕΤΡ. σαφές δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἐν ΔΙΟ. μὴ πρῶτε τοὺς
ὁδόντας.

ΕΤΡ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ π' ἀσπίδων
ἐπόντας

γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ δῆμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδι' ἦν. ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς,
ἐγὼ γοῦν 930

ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρούπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρύονα ζητῶν, τίς ἐστὶν ὄρις.

ΑΙΣ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὧμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.

ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὄμην' Ἑρυσὶν εἶναι.

ΕΤΡ. εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κάλεκτρύονα ποιῆσαι;

ΑΙΣ. σὺ δ', ὧ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις;

ΕΤΡ. οὐχ ἱππαλεκτρύονας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους,
ἄπερ σύ, 931

ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γρά-
φουσιν.

ἀλλ' ὥς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶ-
τον εὐθὺς

οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ δημάτων ἐπα-
χθῶν, 940

ἰσχυρὰ μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖ-
λον

ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπη-
θῶν.

εἴτ' ἀνέτρεφον μονωδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.

εἴτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυγον,

ἀλλ' οὐξιώων πρῶτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν
εὐθὺς 946

τοῦ δράματος ΔΙΟ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί'
ἢ τὸ σαυτοῦ.

ΕΥΡ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἂν
ἀργόν,

ἄλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἤττον,
χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραυς ἂν. ΑἴΣ. εἶτα

δῆτα 950

οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΥΡ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω·

δημοκρατικὸν γάρ αὐτ' ἔδρων. ΑἴΟ. τοῦτο μὲν

ἔασον, ὦ τάν.

οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τού-
του.

ΕΥΡ. ἔπειτα τουτουσι λαλεῖν ἐδίδαξα ΑἴΣ. φημί καὶ γῶ.

ὥς πρὶν διδάξαι γ' ὄφελος μέσος διαρραγῆναι. 955

ΕΥΡ. λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,

νοεῖν, ὀρεῖν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρεῖν, τεχνάζειν,

κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα ΑἴΣ. φημί

καὶ γῶ.

ΕΥΡ. οἴκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύν-

εσμεν,

ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι

ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην· ἄλλ' οὐκ ἐκομπο-

λάκουν

961

ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον

αὐτούς,

Κύνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαρο-

πώλους.

γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμους ἑκατέρου μαθη-

τάς.

964

τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς,

σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυνοκάμπται,

οὐμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

ΑἴΟ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,

ὃς ἦν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κεῖος.

ΕΤΡ. τοιαῦτα μέντοι γὰρ φρονεῖν 971

τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεις τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι 975

τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κάνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;

ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη- 980

ναίων ἅπας τις εἰσιὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, ποῦ 'στιν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον 985

τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι.

ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;

τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;

τέως δ' ἀβελτερώτατοι,

κεχηνότες Μαμμάκυθοι, 990

Μελιτίδαι καθῆντο.

ΧΟΡ. τάδε μὲν λεύσσεις, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ.

σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως

μὴ σ' ὁ θυμὸς **** ἀρπάσας

ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν. 995

δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.

ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,

μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,

ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι

χρώμενος τοῖς ἰστίοις, 1000

εἶτα μάλλον μάλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις,
ἥνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον
καὶ καθεστῆκὸς λάβῃς.
ἀλλ' ὃ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας δῆματα
σεμνὰ

καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τον κρου-
νὸν ἀφίει. 1005

ΑΙΣ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν'
ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη
δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὔνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄν-
δρα ποιητήν;

ΕΤΡ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποι-
οῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙΣ. ταῦτ'
οὐκ εἰ μὴ πεποίηκας, 1010
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους
ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι; ΑΙΟ. τεθνάναι·
μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΑΙΣ. σκέψαι τοίνυν οἷους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέ-
ξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπῆχεις, καὶ μὴ διαδρασιπο-
λίτας,
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ
πανούργους, 1015
ἀλλὰ πνέοντας δόρου καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους
τροφαλείας
καὶ πῆληκας καὶ κνημίδας καὶ θυμοὺς ἑπταβο-
εῖλους.

ΕΤΡ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.

καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;

ΔΙΟ. Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε. 1020

ΑΙΣ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙΟ. ποῖον; ΑΙΣ. τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θήβας·

ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἡράσθη δάλοιο εἶναι.

ΔΙΟ. τουτὶ μὲν σοὶ κακὸν εἰργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας

ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' εἵνεκα τύπτου.

ΑΙΣ. ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν ἄσκειν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε. 1025

εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα

νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙΟ. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,

ὃ χορὸς δ' εὐθύς τῷ χεῖρ' ὥδ' συγκρούσας εἶπεν ἱανοῖ.

ΑΙΣ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χορὴ ποιητὰς ἄσκειν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, 1030

ὥς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγέννηνται.

Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόρων τ' ἀπέχεσθαι,

Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ

γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὃ δὲ θεῖος Ὅμηρος

ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχευ πλὴν τοῦδ' ὅτι
 χορήστ' ἐδίδαξε, 1035

τάξεις, ἀρετάς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙΟ. καὶ μὴν
 οὐ Παντακλέα γε

ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρῶην γοῦν,
 ἥνικ' ἔπεμπευ,

τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφοι
 ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

ΑΙΣ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Δά-
 μαχος ἥρως·

ὅθεν ἡμῇ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποί-
 ησεν, 1040

Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἔν' ἐπαί-
 ροιμ' ἄνδρα πολίτην

ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπότεν σάλπιγγος
 ἀκούσῃ.

ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ
 Σθενεβοίας,

οὐδ' οἷδ' οὐδείς ἦντιν' ἐρῶσαν πάποτ' ἐποίησα
 γυναικα.

ΕΥΡ. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.
 ΑΙΣ. μηδέ γ' ἐπέιγ. 1045

ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πι-
 καθῆτο,

ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙΟ. νῆ τὸν
 Δία τοῦτό γέ τοι δῆ.

ἂ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτριὰς ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν
 ἐπλήγῃς.

ΕΥΡ. καὶ τί βλάπτουσ', ὧ σκέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
 ἅμολ Σθενέβοιαι;

ΑΙΣ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέ-
 πεισας 1050

κώνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλε-
ροφόντας.

ΕΤΡ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαί-
δρας ξυνέθηκα;

ΑΙΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χορὴ τὸ πο-
νηρὸν τόν γε ποιητήν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ
παιδαρίοισιν

ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ
ποιηταί. 1055

πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΤΡ. ἦν οὖν σὺ
λέγῃς Λυκαβηττοὺς

καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρη-
στὰ διδάσκειν,

ὃν χορὴν φράζειν ἀνθρωπεύως; ΑΙΣ. ἀλλ' ὦ κα-
κόδαιμον, ἀνάγκη

μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα
τίκτειν.

κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι
χορῆσθαι. 1060

καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺν σεμνο-
τέροισιν.

ἄμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμῆνω σὺ. ΕΤΡ.
τί δράσας;

ΑΙΣ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών,
ἵν' ἔλεινοί

τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντ' εἶναι. ΕΤΡ. τοῦτ' οὖν
ἔβλαψα τί δράσας;

ΑΙΣ. οὐκ οὖν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς
διὰ ταῦτα, 1065

ἀλλὰ ῥακίους περιειλάμενος κλάει καὶ φησὶ πέ-
νεσθαι.

ΔΙΟ. νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὖλων ἐρίων
ὑπένερχε·

κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς
ἀνέκνυσεν.

ΑΙΣ. εἴτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδί-
δαξας,

ἢ ἔξεκένωσεν τὰς τε παλαιίστρας καὶ τὰς πυγὰς
ἐνέτριψε 1070

τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παρά-
λους ἀνέπεισεν

ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ'
ἐγὼ ἔζων,

οὐκ ἠπίσταντ' ἄλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ρυππα-
παῖ εἶπεῖν.

ΔΙΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' εἰς τὸ στόμα
τῷ θαλάμακι,

καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, ἀκκβάς τινὰ λωπο-
δυτῆσαι· 1075

νῦν δ' ἀντιλέγει κούκἐτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὶ
θις ἐκεῖσε.

ΑΙΣ. ποίῳν δὲ κακῶν οὐκ αἰτιός ἐστ' ;

οὐ προαγωγούς κατέδειξ' οὗτος,

καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080

καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,

καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν ;

κατ' ἐκ τούτων ἢ πόλις ἡμῶν

ὑπογραμματέων ἀνεμεστῶθη,

καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων, 1085

ἐξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεί·

λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἶός τε φέρειν

ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

ΔΙΟ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστε γ' ἀφανάνθη αὐτῶν -

Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ 1090
 βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
 λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος,
 καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾶθ' οἱ Κεραμῆς
 ἐν ταῖσι πύλαις παίονσ' αὐτοῦ
 γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγὴν· 1095
 ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
 ὑποπερδόμενος
 φουσὼν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.
 ΧΟΡ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἄδρὸς ὁ πόλε-
 μος ἔρχεται.

χαλεπὸν οὖν ἔργον διαίρειν, 1100
 ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
 ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κάπερείδεσθαι τορῶς
 ἀλλὰ μὴ ὕψι ταῦτ' καθῆσθον·
 εἰσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χᾶτεραι σοφισμάτων.
 ὅτι περ οὖν ἔχeton ἐρίζειν, 1105
 λέγετον, ἔπιτον, ἀνὰ δ' ἔρεσθον *ἐφομεν - ἐπὶ τῷ*
 τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
 κάποκινδυνεύετον λεπτὸν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
 εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μὴ τις ἀμαθία προσῇ
 τοῖς θεωμένοισιν, ὥς τὰ 1110
 λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
 μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὥς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ'
 ἔχει.

ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
 βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ·
 αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται, 1115
 νῦν δὲ καὶ παρηκόνηται.
 μηδὲν οὖν δεῖσθον, ἀλλὰ
 πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οὐνεχ', ὥς ὄντων σοφῶν.

- ETP. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος 1120
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιου.
ἄσαφῆς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
- ΔΙΟ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ETP. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὁρεστείας λέγε.
- ΔΙΟ. ἄγε δὴ σιωπά πας ἀνὴρ. λέγ', Αἰσχύλε. 1125
- ΑΙΣ. Ἐρμῇ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτῆρ γενοῦ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένω.
ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ETP. πλεῖν ἢ δώδεκα.
- ΑΙΣ. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα πάντα γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία. 1130
- ETP. ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσὶν γ' ἁμαρτίας.
- ΑΙΣ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ETP. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
- ΔΙΟ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἱαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
- ΑΙΣ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πεῖθῃ γ' ἐμοί. 1135
- ETP. εὐθύς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὄσον.
- ΑΙΣ. πῶς φῆς μ' ἁμαρτεῖν; ETP. αὐτίς ἐξ ἀρχῆς λέγε.
- ΑΙΣ. Ἐρμῇ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.
- ETP. οὐκοῦν Ὁρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙΣ. οὐκ ἄλλως λέγω.
- ETP. πότερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο 1141
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χειρὸς
δόλοισι λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
- ΑΙΣ. οὐ δῆτ' ἐκείνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κάδῃλου λέγων 1145
ὅτι τῇ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
- ETP. ἐτι μείζον ἐξήμαρτες ἢ γὰρ βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
- ΔΙΟ. οὕτως ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρῆχος.
- ΑΙΣ. Διόνυσσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν. 1150

ΔΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.

ΑΙΣ. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

ΕΤΡ. δις ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.

ΔΙΟ. πῶς δις; ΕΤΡ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι
φράσω. 1155

ἦκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι·
ἦκω δὲ ταυτὸν ἐστὶ τῷ κατέρχομαι.

ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτοني,
χρηῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.

ΑΙΣ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὃ κατεστωμυλμένε 1160
ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.

ΔΙΟ. πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.

ΑΙΣ. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται. 1165

ΔΙΟ. εὖ νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;

ΕΤΡ. οὐ φημὶ τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.

ΔΙΟ. εὖ νῆ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.

ΕΤΡ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. ΔΙΟ. ἴθι πέραινε σύ, 1170
Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.

ΑΙΣ. τύμβου δ' ἐπ' ὅχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι. ΕΤΡ. τοῦθ' ἕτερον αὐτίς λέγει,
κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.

ΑΙΣ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὃ μοχθηρὸν σύ, 1175
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΤΡ. ἐγὼ
φράσω.

κἂν που δις εἴπω ταυτὸν, ἧ στοιβὴν ἰδῆς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατὰ πτυσον.

ΔΙΟ. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μούστιν ἄλλ' ἀκουστέα 1180

ταῶν σαῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος ταῶν ἐπῶν.

ΕΤΡ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ,

ΑΙΣ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὄντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ἀπόλλων ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γερονέειν, 1185
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ;

ΕΤΡ. εἴτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

ΑΙΣ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ, 1190
ἵνα μὴ' κτραφείς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἴθ' ὥς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὴν πόδε·

ἔπειτα γραῦν ἔγρημεν αὐτὸς ὦν νέος,
καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΑἰΟ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κάστρατῆγῃσέν γε μετ' Ἑρασινίδου. 1196

ΕΤΡ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.

ΑΙΣ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκνθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερεῶ. 1200

ΕΤΡ. ἀπὸ ληκνθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙΣ. ἐνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κωδάριον καὶ ληκνύθιον καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἱαμβείοισι. δεῖξω δ' αὐτίκα.

ΕΤΡ. ἰδού, σὺ δείξεις; ΑΙΣ. φημί. ΑἰΟ. καὶ δὴ χορὴ
λέγειν. 1205

ΕΤΡ. Αἴγυπτος, ὥς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν ΑΙΣ. ληκνύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΤΡ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκνύθιον; οὐ κλαύσεται;

ΑἰΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.

ΕΤΡ. Διόνυσος, ὃς θυρσοῖσι καὶ νεβρῶν δοραῖς 1211

- καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
 πηδᾶ χορεύων, ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙΟ. οἶμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
- ΕΤΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται προᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ 1215
 τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
 οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
 ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
 ἢ δυσγενὴς ὢν ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙΟ. Εὐριπίδῃ, ΕΤΡ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. ὑφέσθαι μοι δο-
 κεῖς. 1220
- τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολὺ.
- ΕΤΡ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμι γε·
 νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόπεται.
- ΔΙΟ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κάπεχον τῆς ληκύθου.
- ΕΤΡ. Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπὼν 1225
 Ἀγήνορος παῖς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙΟ. ᾧ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
 ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΤΡ. τὸ τί;
 ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πεῖθῃ γ' ἐμοί.
- ΕΤΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λέγειν 1230
 ἵν' οὗτος οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
 Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
 θοαῖσιν ἵπποις ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙΟ. ὀρᾶς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
 ἀλλ', ὠγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ· 1235
 λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάννυ καλήν τε κάραθῃν.
- ΕΤΡ. μὰ τὸν Δί' οὐπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
 Οἶνεὺς ποτ' ἐκ γῆς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΕΤΡ. ἔασον εἰπεῖν προῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
 Οἶνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
 θύων ἀπαρχὰς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1241
- ΔΙΟ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὖθ' ὑφείλετο;

- ΕΥΡ. ἕα αὐτόν, ὦ τάν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
Ζεὺς, ὥς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
- ΔΙΟ. ἀπολεῖς· ἐρεῖ γάρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1245
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφν.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
- ΕΥΡ. καὶ μὴν ἔχω γ' ὥς αὐτόν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' αἰεί. 1250
- ΧΟΡ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
ἄνδρὶ τῷ πολὺν πλεῖστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή- 1255
σαντι τῶν ἔτι νυνί.
θανυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπη
μέμψεται ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ. 1260
- ΕΥΡ. πάνυ γε μέλη θανμαστά· δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
- ΔΙΟ. καὶ μὴν λογιόμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.
- ΕΥΡ. Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάκτον ἀκούων
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν; 1265
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;
- ΔΙΟ. δύο σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.
- ΕΥΡ. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρεΰς πολυκοίρανε μάνθανέ
μου παῖ. 1270
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;
- ΔΙΟ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.
- ΕΥΡ. εὐφραμεῖτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας
οἴγειν.

- ἢ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν; 1275
 κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
 ἢ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;
- ΔΙΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
 ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.
 ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὸ νεφρῶ βουβωνιῶ. 1280
- ΕΤΡ. μή, πρίν γ' ἂν ἀκούσης χᾶτέραν στάσιν μελῶν
 ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν νόμων εἰργασμένην.
- ΔΙΟ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθι.
- ΕΤΡ. ὅπως Ἀχαιῶν δίδρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1286
 Σφίγγρα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμπει.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
 σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1290
 κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
 τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1295
- ΔΙΟ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶ-
 νος, ἢ
- ποθεὺν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;
 ΑΙΣ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
 ἤνεγκον αὖθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυγίχῳ
 λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων. 1300
 οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
 σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
 θορήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
 ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
 λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ'στιν ἢ τοῖς ὀστράκοις 1305
 αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
 πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ἄδειν μέλη.

ΔΙΟ. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.

ΑΙΣ. ἀλκύνες, αἶ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
κύμασι στωμύλλετε, 1310

τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν
ῥανίσι χροά δροσιζόμεναι·
αἶ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἰειεἰεἰεἰλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἰστότονα πηνίσματα καὶ 1315

κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἴν' ὁ φίλανλος ἔπαλλε δελ-
φῖς πρῶραις κυανεμβόλοις.
μαντεῖα καὶ σταδίους.
οἰνάνθας, γάνος ἀμπέλου, 1320

βότρουος ἔλिका παυσίπονον.
περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
ὀρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙΟ. ὀρῶ.

ΑΙΣ. τί δαί; τοῦτον ὀρᾷς; ΔΙΟ. ὀρῶ.

ΑΙΣ. τοιαντὶ μέντοι σὺ ποιῶν 1325

τολμᾷς τὰ μὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονωριῶν διεξελθεῖν τρόπον. 1330

ὦ Νυκτὸς κελαινοφαγῆς
ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Ἀἶδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας
Νυκτὸς παῖδα, 1335

φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανονεκνεύμονα,
φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.

ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄψατε
 κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θερμετε δ'
 ὕδωρ,

ὥς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340

ἰὼ πόντιε δαῖμον,
 τοῦτ' ἐκεῖν' · ἰὼ ξύνοικοι,
 τάδε τέρα θεάσασθε. τὸν ἀλεκτρούνα μου συναρ-
 πάσσα

φρούδη Γλύκη.

Νύμφαι ὀρεσσίγονοι,
 ὦ Μανία, ξύλλαβε. 1345

ἐγὼ δ' ἅ τάλαινα
 προσέχουσ' ἔτυχον ἔμαντῆς
 ἔργοισι, λίνου μεστὸν ἄτρακτον
 εἰειειλίσσουσα χεροῖν,
 κλωστῆρα ποιοῦσ', ὅπως
 κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν 1350
 φέρουσ' ἀποδοίμαν ·

ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ ἐς αἰθέρα
 κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς ·
 ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,
 δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔβαλον ἔβαλον ἅ τλάμων. 1355

ἀλλ', ὦ Κρηῆτες, Ἰδας τέκνα,
 τὰ τόξα τε λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
 ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἀρτεμις καλὰ
 τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω 1360
 διὰ δόμων πανταχῇ.

σὺ δ', ὦ Διός, διπύρους ἀνέχουσα
 λαμπάδας ὀξυτάτας χειροῖν, Ἑκάτα, παράφηνον
 ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν

εἰσελθοῦσα φωράσω.

ΔΙΟ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. **ΑΙΣ.** κᾶμοιγ' ἄλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποιήσιν νῶν μόνον.
[τὸ γὰρ βάρος νῶν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.]

ΔΙΟ. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.

ΧΟΡ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί. 1370

τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
μὰ τόν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, 1375
ἐπιθόμην, ἀλλ' ὥόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΙΟ. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τῷ πλάστιγγ', **ΑΙΣ.**
καὶ **ΕΤΡ.** ἰδού.

ΔΙΟ. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἐκάτερος εἶπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.

ΑΙΣ. καὶ **ΕΤΡ.** ἐχόμεθα. **ΔΙΟ.** τοῦπος νῦν λέγετον εἰς
τὸν σταθμὸν. 1381

ΕΤΡ. εἶθ' ὥφελ' Ἄργους μὴ διαπτάσθαι σκάφος.

ΑΙΣ. Σπερχεῖε ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

ΔΙΟ. κόκκυ, μεθεῖτε· καὶ πολὺ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. **ΕΤΡ.** καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῖτιον; 1385

ΔΙΟ. ὅτι εἰσέσθηκε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τᾶρια,
σὺ δ' εἰσέσθηκας τοῦπος ἐπτερωμένον.

ΕΤΡ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.

ΔΙΟ. λάβεσθε τοίνυν αὖθις. **ΑΙΣ.** καὶ **ΕΤΡ.** ἦν ἰδού.
ΔΙΟ. λέγε. 1390

ΕΤΡ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

- ΑΙΣ. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρά.
- ΔΙΟ. μεθεῖτε μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδ' ἐγὼ αὖ ῥέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύντατον κακόν.
- ΕΤΡ. ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον. 1395
- ΔΙΟ. πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅτι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
- ΕΤΡ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δητὰ μουστί; ποῦ; ΔΙΟ.
φράσω·
βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δ' δύο κύβω καὶ τέτταρα. — 1400
λέγοιτ' ἄν, ὥς αὕτη' στί λοιπὴ σφῶν στάσις.
- ΕΤΡ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
- ΑΙΣ. ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός.
- ΔΙΟ. ἐξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν. ΕΤΡ. τῷ τρόπῳ;
- ΔΙΟ. δὴν ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρῶ δύο, 1405
οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
- ΑΙΣ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτός, τὰ παιδί, ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
ἐμβὰς καθήσθω συλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δὴν ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον. 1410
- ΔΙΟ. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι' ἐχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἥδομαι.
- ΠΛ. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧν περ ἤλθες οὔνεκα;
- ΔΙΟ. ἔάν δὲ κρῖνω; ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει, 1415
ὁπότερον ἂν κρῖνης, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
- ΔΙΟ. εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθ' ἐμὸν ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΤΡ. τοῦ χάριν;
- ΔΙΟ. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν 1420
μέλλῃ τι χρηστόν, τοῦτον ἄξιον μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχεται

γνώμην ἐκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.

ΠΑ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙΟ. τίνα;
ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. 1425
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον, εἶπατον τούτου πέρι.

ΕΤΡ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις; 1430

ΑΙΣ. οὐ χορὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ' ν πόλει τρέφειν,]
ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ΔΙΟ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἶπατον 1435
περὶ τῆς πόλεως ἦντιν' ἔχετον σωτηρίαν.

ΕΤΡ. [εἰ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴρῳιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

ΔΙΟ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;

ΕΤΡ. εἰ ναυμαχοῖεν, καὶ τ' ἔχοντες ὀξίδας 1440
φαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙΟ. λέγε.

ΕΤΡ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἠγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙΟ. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἶπὲ καὶ σαφέστερον. 1445

ΕΤΡ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἅν.

εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοις, πῶς
τὰναντί' ἂν πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἅν; 1450

ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
[ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες ἢ Κηφισοφῶν;

ΕΤΡ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.]

- ΔΙΟ. τί δαὶ σύ; τί λέγεις; ΑΙΣ. τὴν πόλιν νῦν μοι
φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙΟ.
πόθεν; 1455
μισεῖ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται.
ΑΙΣ. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σίσυρα συμφέρει;
ΔΙΟ. εὗρισκε νῆ Δί', εἶπερ ἀναδύσει πάλιν. 1460
ΑΙΣ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΔΙΟ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τὰ γαθὰ.
ΑΙΣ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. 1465
ΔΙΟ. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
ΠΛ. κρίνοις ἄν. ΔΙΟ. αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται.
αἰρήσομαι γὰρ ὄνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
ΕΥΡ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὤμοσας,
ἢ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους. 1470
ΔΙΟ. ἢ γλῶττ' ὁμῶμοκ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.
ΕΥΡ. τί δέδρακας, ὃ μισαρώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙΟ. ἐγώ.
ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον· τὴν γὰρ οὗ;
ΕΥΡ. αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
ΔΙΟ. τί δ' αἰσχρόν, ἦν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ; 1475
ΕΥΡ. ὃ σκέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
ΔΙΟ. τίς οἶδεν εἰ τὸ ξῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;
ΠΛ. χωρεῖτε τοίνυν, ὃ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙΟ. τί δαί;
ΠΛ. ἵνα ξενίσω γῶ σφω πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὖ λέ-
γεις 1480
νῆ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
ΧΟΡ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων

ξύνεσιν ἡκριβωμένην.

πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.

ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας

1485

πάλιν ἄπεισιν οἰκαδ' αὖ,

ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πόλλταις,

ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ

ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,

διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.

1490

χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει

παρακαθήμενον λαλεῖν,

ἀποβαλόντα μουσικὴν,

τά τε μέγιστα παραλιπόντα

τῆς τραγωδικῆς τέχνης.

1495

τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι

καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων

διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,

παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΑ.

ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χῶρει,

1500

καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν

γνώμας ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον

τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσὶν·

καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,

καὶ τουτουσὶ τοῖσι πορισταῖς,

1505

Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·

τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·

καὶ φράζε' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν

ὥς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·

κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ

1510

νῆ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς

καὶ συμποδίσας

μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου

κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

- ΑΙΣ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον 1515
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
καί μοι σῶζειν, ἣν ἄρ' ἐγὼ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφία κρῖνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ 1520
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέ ποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
- ΠΛ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ 1525
λαμπάδας ἱερὰς, χάμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.
- ΧΟΡ. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὐ- 1531
τως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μα-
χέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρού-
ραις.
-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΛΕΠΤΡΟΣ.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Α.)

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Β.)

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασθαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασθαι καὶ προασκήσασθαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὥς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μίᾳ δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχρον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν, ὦ λαμπρὸν ὄμμα.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γυναῖκα ἔκρινεν ἐν στολαῖς ἀνέρων προκαθίζοντα, γενόμενης ἐκκλησίας, περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτριῶν τριχῶν. ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μίᾳ 5
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξαι μυσίῳ· ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις, 10
καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑ. ³ Ὡ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
 κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρημένον,
 γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
 τροχῷ γὰρ ἐλαθεῖς κεραμικῆς δύμης ἄπο
 μυνκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις· 5
 ὄρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
 σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
 κὰν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
 πειρωμέναισι πλησίος παραστατεῖς,
 λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην 10
 ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
 μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
 λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
 στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
 πλήρεις ὑπογιγνύσαισι συμπαραστατεῖς· 15
 καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
 ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλευματα,
 ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
 ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἤκειν ἐχρῆν.
 καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν· ἢ δ' ἐκκλησία 20
 αὐτίκα μάλ' ἐσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
 ἃς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
 δεῖ τὰς ἐτέρας πῶς ἀγκασθεζομένας λαθεῖν.
 τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
 ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν; 25

ἢ θαίματα τάνδρεϊα κλεψάσαις λαθεῖν
 ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
 προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
 μὴ καὶ τις ὦν ἀνὴρ ὁ προσίων τυγχάνει.

ΧΟΡ. ὦρα βαδίζειν, ὥς ὁ κήρυξ ἀρτίως 30
 ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.

ΠΡΑ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς ἐργηγόρειν
 τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
 τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, θρυγανῶσα τὴν θύραν.
 δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. ΓΥ. Α. ἤκουσά 35
 τοι

ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
 αἶτ' οὐ καταδαρθοῦς'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὃ φιλτάτη,
 Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ὃ ξύνειμ' ἐγώ,
 τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
 ὥστ' ἄρτι τοντὶ τοῖματιον αὐτοῦ λαβεῖν. 40

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
 παριούσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

ΧΟΡ. οὐκουν ἐπέξεσθ'; ὥς Γλύκη κατώμοσεν
 τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χόας
 ἡμῶν ἀποτίσειν ἀρεβίνθων χοίνικα. 45

ΓΥ. Α. τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
 σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; ΠΡΑ. κάμοι δοκεῖ
 κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

ΓΥ. Α. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην,
 ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα; 50

ΠΡΑ. καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου
 ὁρῶ προσιούσας χάτερας πολλὰς πάνυ
 γυναικας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥ. Β. καὶ πάνυ τालαιπώρως ἔγωγ', ὃ φιλτάτη,
 ἐκδραῖσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην 55
 ἔβηττε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.

- ΠΡΑ. κάθησθε τοίνυν, ὥς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
 ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὄρω,
 ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
- ΓΥ. Α. ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας 60
 λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
 ἐπειθ' ὁπόθ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἰχοιτό μου,
 ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
 ἐχραινόμεν ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
- ΓΥ. Β. κ' ἔγωγε· τὸ ξυρόν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας 65
 ἔρριπα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη
 καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικί προσφεροῆς.
- ΠΡΑ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἶρητ' ἔχειν
 πάσαισιν ἡμῖν, ὅποτε συλλεγοίμεθα;
- ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἑκάτην, καλόν γ' ἔγωγε τουτουί. 70
- ΓΥ. Β. κ' ἔγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα.
- ΠΡΑ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥ. Α. φασί· κατανεύουσι γάρ.
- ΠΡΑ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὄρω πεπραγμένα.
 Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
 καὶ θαλίματα τάνδρεϊα, καθάπερ εἶπαμεν. 75
- ΓΥ. Α. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
 τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
- ΠΡΑ. τουτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται;
- ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
 τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος 80
 εἶπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δήμιον.
- ΓΥ. Β. ταυτί γέ τοι νῆ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
 πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
- ΠΡΑ. πληρουμένης, τάλαινα; ΓΥ. Β. νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροώμην ἀρὰς 85 (91)
 ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἔστί μοι τὰ παιδία.
- ΠΡΑ. ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἦν τοῦ σώματος
 οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.

οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὧν, κ᾿πειθ' ὑπερβαίνουσά τις 90 (96)
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.

ἦν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεροι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαίματ'· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὀρῶν; 95 (101)

Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ', ὀρῶς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν· 100 (83)
ἡκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἔω γενήσεται.

ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δί', ὥστε δεῖ με καταλαβεῖν ἔδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύν.

ΠΡΑ. τούτου γέ τοι νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν 105
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὐνεκα,
ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πράξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥ. Α. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία 110
δημηγορήσει; ΠΡΑ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστα· που.
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΥ. Α. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ῥ' μπειρία. 115

ΠΡΑ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που;

ΓΥ. Α. τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; 120

- ΠΡΑ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἣν τί μοι δόξη λέγειν.
- ΓΥ. Α. δεῦρ', ὃ γλυνκτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται. 125
- ΠΡΑ. πῶς καταγέλαστον; ΓΥ. Α. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
- ΠΡΑ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
κάθιζε παριῶν. τίς ἀγορεύειν βούλεται; 130
- ΓΥ. Α. ἐγώ. ΠΡΑ. περιίθου δὴ τὸν στέφανον τύχ' ἀγαθῇ.
- ΓΥ. Α. ἰδού. ΠΡΑ. λέγοις ἅν. ΓΥ. Α. εἴτα πρὶν πιεῖν
λέγω;
- ΠΡΑ. ἰδού πιεῖν. ΓΥ. Α. τί γάρ, ὃ μέλ', ἐστεφανω-
σάμην;
- ΠΡΑ. ἅπιθ' ἐκποδῶν· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κἀκεῖ. ΓΥ. Α. τί δ'; οὐ πίνουσι κἀν τῇ κκλησίᾳ;
- ΠΡΑ. ἰδού γέ σοι πίνουσι. ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀρτεμιν, 136
καὶ ταῦτά γ' εὖζωρον. τὰ γοῦν βουλευματα
αὐτῶν ὅς' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθνόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νῆ Δία σπένδουσί γ'· ἡ τίνος χάριν 140
τοσαῦτ' ἂν εὖχοντ', εἶπερ οἶνος μὴ παρῇν;
καὶ λοιδοροῦνται γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
- ΠΡΑ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἴ.
- ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δί', ἥ μοι μὴ γενεῖαν κρεῖττον ἦν· 145
δίψῃ γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφανανθήσομαι.
- ΠΡΑ. ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; ΓΥ. Β. ἐγώ.
- ΠΡΑ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 150

- ΓΥ. Β. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἡθάρδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἡσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἔάσω, κατὰ γε τὴν ἐμήν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιοῦν
ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὸ θεῶ. 155
- ΠΡΑ. μὰ τὸ θεῶ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
ΓΥ. Β. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.
ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὸ θεῶ κατώμοσας,
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
- ΓΥ. Β. ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡΑ. παῦε τοίνυν, ὥς ἐγὼ 160
ἐκκλησιάσους' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
- ΓΥ. Β. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γάρ, ὦ γυναιῖκες αἱ καθήμεναι, 165
- ΠΡΑ. γυναιῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
ΓΥ. Β. δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεινονί· βλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναιῖκας ῥόμην λέγειν.
- ΠΡΑ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἔνεκά μοι λέξειν δοκῶ, 170
τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῇσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. 175
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἂν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἐτέρῳ· πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε, 181
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε.

ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρόν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων 185
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπῆνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξιούς
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, εὖ γε ταυτογὶ λέγεις.

ΠΡΑ. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν 190
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡΑ. μηδ' ἐτίξου νῦν λέγειν.

τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἥχθοντο, τῶν δὲ δητόρων 195
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθύς ἀποδράς ὥχετο.

ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

Κορινθίοις ἥχθεσθε, κακεῖνοί γέ σοι·

νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ. 200

Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώννυμος σοφός·

σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται

Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

ΓΥ. Α. ὥς ξυνετὸς ἀνὴρ. ΠΡΑ. νῦν καλῶς ἐπῆνεσας.

ὕμεῖς γάρ ἐστ', ὧ δῆμε, τούτων αἴτιοι. 205

τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα

ιδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·

τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἷσιμος κυλίνδεται.

ἦν οὖν ἔμοι πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.

ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν 210

ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις

ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

ΓΥ. Α. εὖ γ', εὖ γε νῆ Δί', εὖ γε. ΓΥ. Β. λέγε, λέγ', ὧγαθέ.

ΠΡΑ. ὥς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες

ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τᾶρια 215
 βάπτουσι θερμοῦ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
 ἀπαξάπασαι, κοῦχλ μεταπειρωμένας
 ἰδοῖς ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
 εἴ ποὺ τι χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
 εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο. 220
 καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 μοιχοὺς ἐχθουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· 225
 αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 οἶνον φιλοῦσι' εὖζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
 ταῦταῖσιν οὖν, ὧνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
 μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα 230
 τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
 ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
 ὥς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητέρες
 σώξειν ἐπιθυμήσουσιν· εἴτα σιτία
 τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν; 235
 χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
 ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖη ποτέ.
 αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰδισμέναι.
 τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτ' ἐὰν πείδησθέ μοι,
 εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διαΐξετε. 240

ΓΥ. Α. εὖ γ', ὃ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
 πόθεν, ὃ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡΑ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τάνδρὸς ὥκησ' ἐν πυνκί·
 ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥ. Α. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὃ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ· 245

καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἰρούμεθ', ἣν ταῦθ' ἄπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἦν Κεφαλός σοι λαιδορῆται προσφθαρεῖς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ κκλησίᾳ;

ΠΡΑ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. ΠΡΑ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾷν. 251

ΓΥ. Α. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡΑ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥ. Α. τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λαιδορῆ;

ΠΡΑ. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυργὴν ὄρᾱν. 255

ΓΥ. Α. τί δ', ἦν ὑποκρούσῃ σε; ΠΡΑ. προσκινήσομαι,
ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὔσα πολλῶν κρουμάτων.

ΓΥ. Α. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
ἔλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. ΠΡΑ. ἐξαγκωνιῶ
ᾧδ'· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 260

ΓΥ. Α. ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἰρώσ', ἔἴν κελεύσομεν.

ΓΥ. Β. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἰρεῖν μνημονεύσομεν τότε.
εἰθισμέναι γὰρ ἔσμεν αἰρεῖν τὰ σκέλη. 265

ΠΡΑ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν 270
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραξ' ἐκάστοτε.

ἔπειτ' ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβῶς ἦτε περιηροσμένοι,
καὶ θαῤῥα τὰνδρεῖά γ' ἄπερ ἐκλέψατε 275
ἐπαναβάλεσθε, κατὰ ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ἄδουσαι μέλος

πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
 του τῶν ἀγροίκων. ΓΥ. Β. εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
 προῖωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἶομαι 280
 ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἤξειν ἄντικρυς
 γυναικάς. ΠΡΑ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὥς εἴωθ' ἐκεῖ
 τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθροῖσις ἐς τὴν πύκνα
 ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ΧΟΡ. ὦρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρη
 μεμνημένας αἰεὶ λέγειν, ὥς μή ποτ' ἐξολίσθη, 286
 ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἣν ἀλώμεν
 ἐνδυνόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
 χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἡπέλιψε γὰρ
 ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν 290
 μὴ πρὸ πάνν τοῦ κνέφους
 ἦκη κεκονιμένος,
 στέργων σκοροδάλμη,
 βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
 δώσειν τὸ τριώβολον.
 ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη
 καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης,
 ἔπου κατεπείγων,
 σαντῶ προσέχων ὅπως
 μηδὲν παραχορδιεῖς 295
 ὦν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
 ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
 λαβόντες ἔπειτα πλη-
 σίοι καθεδούμεθ', ὥς
 ἂν χειροτονῶμεν
 ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέη
 τὰς ἡμετέρας φίλας.
 καίτοι τί λέγω; φίλους

289. — 299. = 300 — 310.

γὰρ χοῖν μ' ὀνομάζειν.
 ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοῦσδε τοὺς ἐξ ἄστεως 300
 ἤκροντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
 μέν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
 ἐλθόντ' ὀβολον μόνον,
 καθήντο λαλοῦντες
 ἐν τοῖς στεφανώμασιν.
 νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
 ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
 ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
 οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
 τὰ τῆς πόλεως διοι-
 κεῖν ἀργύριον φέρων.
 ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος
 ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
 πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὖ-
 ον καὶ δύο κρομμύω
 καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
 νυνὶ δὲ τριώβολον
 ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
 πρᾶττωσί τι κοινὸν ὦσ-
 περ πηλοφοροῦντες. 310

ΒΑΕ. τί τὸ πρᾶγμα; ποῦ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;
 ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.
 ἐγὼ δὲ κατὰκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
 τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
 καὶ θοιμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκείνο ψηλαφῶν 315
 οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
 ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεᾶτος, λαμβάνω
 τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοίδιον,
 καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
 ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; 320

ἡ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ;
 οὐ γάρ με νῦν χέξοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
 οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρον ὦν ἡρόμην
 γυναιχ'· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
 οὐ γάρ ποθ' ὑγίης οὐδὲν ἐξελήλυθεν 325
 δράσουσ'. ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

AN. τίς ἐστιν; οὐ δῆπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
 νῆ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
 τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἐστιν; οὗ τί που
 Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν; 330

BAE. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
 τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.

AN. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν; BAE. οὐκ ἔχω
 φράσαι.

ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὔρου ἐν τοῖς στρώμασιν.

AN. εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναικ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι; 335

BAE. μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει,
 ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν.
 ὃ καὶ δέδοικα μὴ τι δροῶ νεώτερον.

AN. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά τοίνυν ἀντικρυς
 ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἦ ξύνειμ' ἐγὼ 340
 φρούδη 'στ', ἔχουσα θοῖμάτιον οὐγὰρ 'φόρουν·
 κού τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
 οὐκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

BAE. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
 Λακωνικάς, ἀλλ' ὥς ἔτυχον χεζητιῶν, 345
 ἐς τὸ κοθόρυν τὸ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμαι,
 ἵνα μὴ 'ργέσαιμ' ἐς τὴν σίσυραν· φανὴ γὰρ ἦν.

AN. τί δῆτ' ἂν εἴη; μὲν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
 κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; BAE. γνώμην γ'
 ἐμήν.

οὐκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι καμ' εἰδέναι. 350

- ΑΝ. ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἥνπερ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
- ΒΑΕ. ἄγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
ἄχράς τις ἐγκλείσας' ἔχει τὰ σιτία. 355
- ΑΝ. μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
ΒΑΕ. νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρος. 360
- νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος, ἀχραδούσιος.
τίς ἂν οὔν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἄρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. 365
- Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρῶκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μὴ με περιίδῃς
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον, 370
- ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμωδική.
- ΧΡΕ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τί που χέξεις; ΒΑΕ. ἐγώ;
οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
- ΧΡΕ. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτῶνιον;
ΒΑΕ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἐνδον λαβών. 375
- ἀτὰρ πόθεν ἦκεις ἐτέον; ΧΡΕ. ἐξ ἐκκλησίας.
- ΒΑΕ. ἦδη λέλυνται γάρ; ΧΡΕ. νῆ Δί', ὄρθριον μὲν οὔν.
καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
γέλων παρέσχευ, ἦν προσέφραινον κύκλω.
- ΒΑΕ. τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; ΧΡΕ. εἰ γὰρ ὄφελον.
ἀλλ' ὅστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι 381
- μὰ τὸν Δί' οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.

ΒΛΕ. τὸ δ' αἴτιον τί; **ΧΡΕ.** πλείστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἠκάξομεν 385
ὀρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυνῶς
ὥς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἠκκλησίᾳ·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.

ΒΛΕ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθῶν; **ΧΡΕ.** πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον 390
ἄλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'. **ΒΛΕ.** οἴμοι δείλαιος.
Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τὰ μὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χορῆμ' ὄχλον
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; **ΧΡΕ.** τί δ' ἄλλο γ' ἢ 395
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας προθεῖναι τῆς πόλεως; κατ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κάπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾷν τουτονὶ δημηγορεῖν, 400
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; **ΒΛΕ.** σκόροδ' ὁμοῦ τρι-
ψαντ' ὁπῶ

χρμ **ΧΡΕ.** τιθύμαλλον ἐμβalόντα τοῦ Λακωνικοῦ 405
σαντοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.

ΧΡΕ. μετὰ τοῦτον Εὐαίῳ δ' δεξιότατος
παρῆλθε γυμνός, ὥς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτός γε μέντοῦφασκεν ἱμάτιον ἔχειν, 410
κάπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
ὀρᾶτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ

ὥς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
 ἦν γὰρ παρέχῃσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς 415
 χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
 πλευρεῖτις ἂν ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτε.
 ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ᾗσι μὴδὲ στρώματα,
 ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
 ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἦν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ 420
 χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

ΒΛΕ. νῆ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
 προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
 τοὺς ἀλφитаμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
 δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρά, 425
 ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τὰγαθόν.

ΧΡΕ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπῆς νεανίας
 λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικία,
 δημηγορήσων, κάπεχείρησεν λέγειν
 ὥς χορὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν. 430
 εἴτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὥς εὖ λέγοι,
 τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
 ἀνεβορβόρουξαν. ΒΛΕ. νοῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.

ΧΡΕ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
 τὰς μὲν γυναικας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 435
 πολλὰ κακά. ΒΛΕ. καὶ τί εἶπε; ΧΡΕ. πρῶτον
 μέν σ' ἔφη

εἶναι πανοῦργον. ΒΛΕ. καὶ σέ; ΧΡΕ. μὴ πῶ
 τοῦτ' ἔρη.

κᾶπειτα κλέπτην. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ
 νῆ Δία

καὶ συκοφάντην. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ
 νῆ Δία

τωνδὶ τὸ πλῆθος. ΒΛΕ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

ΧΡΕ. γυναικα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικόν 441

καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τὰ πόροντ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροι ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ καὶ βουλευόντε τοῦτο δοῶν αἰέ.

ΒΛΕ. καὶ νῆ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο. 445

ΧΡΕ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοῦκ ἀποστερεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δοῶν. 450

ΒΛΕ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.

ΧΡΕ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθά,
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναικάς εὐλόγει.

ΒΛΕ. τί δῆτ' ἔδοξεν; ΧΡΕ. ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν 455
αὐταῖς. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὕτω γεγενῆσθαι. ΒΛΕ. καὶ δέδοκται; ΧΡΕ.
φῆμ' ἐγώ.

ΒΛΕ. ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς ἐστὶ προστεταγμένα
ἂ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; ΧΡΕ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.

ΒΛΕ. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἴμ', ἀλλ' ἡ γυνή; 460

ΧΡΕ. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὐς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

ΒΛΕ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι προᾶγμ' ἄρά μοι;

ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

ΒΛΕ. ἐκείνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῆν, 465
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάξωσι πρὸς βίαν ΧΡΕ. τί δοῶν;

ΒΛΕ. κινεῖν ἑαυτάς. ΧΡΕ. ἦν δὲ μὴ δυνάμεθα;

ΒΛΕ. ἄριστον οὐ δώσουσι. ΧΡΕ. σὺ δέ γε νῆ Δία
δοῶ ταῦθ', ἵν' ἀριστᾶς τε καὶ κινῆς ἅμα. 470

ΒΛΕ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. ΧΡΕ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δοῶν.

λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
 ὅς' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
 ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. 475
 καὶ ξυμφέροι γ', ὧ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
 ἀλλ' εἴμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛΕ. καὶ σύ γ', ὧ
 Χρέμης.

ΧΟΡ. ἔμβα, χάρι.

ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
 στρέφου, σκόπει, 480
 φύλαττε σαντὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πα-
 νοῦργοι,
 μή πού τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν τὸ σχῆμα καταφυ-
 λάξῃ.
 ἀλλ' ὥς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε.
 ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃν φέροι
 πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ προᾶγμα τοῦτ'
 ἐλεγχθέν. 485

πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαν-
 τήν, καὶ περισκοπουμένην

* * τὰκεῖσε καὶ

τὰκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ προᾶγμα.
 ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη
 ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὠρμώμεθ', ἡνίκ' ἤμεν· 490
 τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὄρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
 ἔσθ' ἢ τὸ προᾶγμ' εὐροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πο-
 λίταις.

ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμε-
 νούσας,

πώγωνας ἐξηρτημένας,
 μὴ καί τις ἡμᾶς ὄψεται χῆμῶν ἴσως κατείπη. 495
 ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς

ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
 παραβλέπονσα θατέρῳ,
 πάλιν μετασκεύαξε σαυτὴν αὖτις ἥπερ ἦσθα,
 καὶ μὴ βράδυν· ὥς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
 ἡμῶν 500

χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
 ἅπαντα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθῳιν ἔχουσα·
 χαῦται γὰρ ἤκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

ΠΡΑ. ταυτὶ μὲν, ὦ γυναικες, ἡμῖν εὐτυχῶς
 τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν. 505

ἀλλ' ὥς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
 ῥιπτεῖτε χλαῖνας, ἐμβὰς ἐκποδῶν ἴτω,
 χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς,
 βακτηρίας ἄφεςθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
 ταύτας κατευτρέπιξ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι 510
 εἶσω παρερπύσσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
 ἰδεῖν, καταθέσθαι θοῖμάτιον αὐτοῦ πάλιν
 ὄθενπερ ἔλαβον τᾶλλα θ' ἀξηνεγκάμην.

ΧΟΡ. κεῖται καὶ δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον
 τᾶλλα διδάσκειν,
 ὃ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς
 ὑπακούειν. 515
 οὐδεμιᾶ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξας οἶδα γυ-
 ναικί.

ΠΡΑ. περιμέννατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχει-
 ροτόνημαι,
 ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ
 ἐκεῖ μοι
 ἐν τῷ θορούβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γε-
 γένησθε.

ΒΛΕ. αὕτη, πόθεν ἦκεις, Πραξαγόρα; ΠΡΑ. τί δ', ὦ
 μέλε, 520

σοὶ τοῦθ' ; ΒΛΕ. ὅ τί μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εὐη-
θικῶς.

ΠΡΑ. οὐ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. ΒΛΕ. οὐκ ἴσως
ἐνός γε. ΠΡΑ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. ΒΛΕ. πῶς; ΠΡΑ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὅζω
μύρου.

ΒΛΕ. τί δ' ; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ ἅνευ μύρου; 525

ΠΡΑ. οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε. ΒΛΕ. πῶς οὖν ὄρθριον
ῶχον σιωπῇ θοιμάτιον λαβοῦσά μου;

ΠΡΑ. γυνὴ μέ τις νύκτωρ ἐταῖρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ἀδίνουσα. ΒΛΕ. καὶτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; ΠΡΑ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φρον-
τίσαι, 530

οὕτως ἐχούσης, ὦνερ; ΒΛΕ. εἰποῦσάν γέ μοι.

ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡΑ. μὰ τῷ θεῷ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ῶχόμην. ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.

ΒΛΕ. εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν; 535

ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοῦ γυμνασίου,
ῶχου καταλιποῦσ' ὥσπερ εἰ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκνυτον.

ΠΡΑ. ψυχὸς γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κάσθενής·
ἔπειθ' ἔν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἡμιπσχόμην. 540

σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὦνερ. ΒΛΕ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ῶχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χῆ βακτηρία;

ΠΡΑ. ἵνα θοιμάτιον σῶσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένην σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν 545
καὶ τοὺς λίθους παίονσα τῇ βακτηρίᾳ.

ΒΛΕ. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;

ΠΡΑ. μὴ φροντίσης· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

ΒΛΕ ἡκκλησία; **ΠΡΑ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐρωχόμην. 550
ἀτὰρ γεγένηται; **ΒΛΕ.** ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ἤδειςθά με
φράσαντά σοι χθές; **ΠΡΑ.** ἄρτι γ' ἀναμιμνή-
σκομαι.

ΒΛΕ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; **ΠΡΑ.** μὰ Δί' ἐγὼ
μὲν οὔ.

ΒΛΕ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὕμῃν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν. 555

ΠΡΑ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; **ΒΛΕ.** οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρ-
χειν. **ΠΡΑ.** τίνων;

ΒΛΕ. ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

ΠΡΑ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία τᾶρ' ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν. **ΒΛΕ.** κατὰ τί; **ΠΡΑ.** πολλῶν
οὔνεκα.

οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν 560
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν. **ΑΝΗΡ.** μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσης μηδ' ἀφέλῃ μου τὸν βίον.

ΒΛΕ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναικ' ἔα λέγειν.

ΠΡΑ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ νεχυραζόμενον φέρειν.

ΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.

ΠΡΑ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. 570

ΧΟΡ. νῦν δὴ δεῖ σε πνικνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγεί-
ρειν

φροντίδ' ἐπισταμένην

ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.

κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν

ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην

δῆμον ἐπαγλαυῶσα

μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου, δη-
λοῦν ὃ τί περ δύναται.

καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἔξευ-
ρήματος ἢ πόλις ἡμῶν.

ἀλλὰ πέραινε μόνον

μήτε δεδραμένα μήτ' εἰ-

ρημένα πω πρότερον·

μισοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ

580

πολλάκις θεῶνται.

ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς
διανοίαις,

ὥς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ
τοῖσι θεαταῖς.

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ
θεατάς,

εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λίαν
τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα

δέδοικα.

585

ΒΛΕ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσης· τοῦτο
γὰρ ἡμῖν

δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἔστιν, τῶν δ' ἀρχαίων
ἀμελῆσαι.

ΠΡΑ. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπη μηδ' ὑπο-
κρούσῃ,

πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος
ἀκοῦσαι.

κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων με-
τέχοντας,

590

κἂν ταῦτοῦ ξῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ'
ἄθλιον εἶναι,

μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ
ταφῆναι·

μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρηῖσθαι πολλοῖς, τὸν
δ' οὐδ' ἀκολούθῳ.

ἀλλ' ἓνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίον καὶ τοῦτον
ὁμοιον.

ΒΛΕ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; ΠΡΑ. κατέδει σπέ-
λεθον πρότερός μου. 595

ΒΛΕ. καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡΑ. μὰ Δί',
ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας. *ἐκείνη*
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα
ποιήσω

κοινὴν πάντων καὶ ἀργύριον καὶ τᾶλλ' ὅπως
ἔστιν ἐκάστῳ.

εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν
ὑμᾶς

ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμη
προσέχουσαι. 600

ΒΛΕ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύ-
ριον δὲ

καὶ Δαρεικούς, ἀφανῇ πλοῦτον; ΠΡΑ. τοῦτ' ἐς
τὸ μέσον καταθήσει.

ΒΛΕ. καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορκήσει. *ἐκείνη* κακτῆσατο γὰρ
διὰ τοῦτο.

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.
ΒΛΕ. κατὰ δὴ τί;

ΠΡΑ. οὐδεὶς οὐδὲν πενία δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν
ἅπαντες, 605

ἄρτους, τεμάχη, μάξας, χλαῖνας, οἶνον, στεφά-
νους, ἐρεβίνθους.

ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρών
ἀπόδειξον.

ΒΛΕ. οὐκουν καὶ νῦν οὔτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς
ταῦτα πάρεστι;

ΠΡΑ. πρότερόν γ', ὡταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα
τοῖς προτέροισιν·

νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ
καταθεῖναι; 610

ΒΛΕ. ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλα-
θῦραι, ~~ἔξει~~

ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ
μετέξει

ξυγκαταδαρθῶν. ΠΡΑ. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ
ξυγκαταδαρθεῖν.

καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκα-
τακεῖσθαι

καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΛΕ. πῶς οὖν ου
πάντες ἴασιν 615

ἐπὶ τὴν ὥραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖ-
δειν;

ΠΡΑ. αἱ φανλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς κα-
θεδοῦνται·

καὶ τ' ἦν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχροὴν προῶθ'
ὑποκρούσει.

ΒΛΕ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχροαῖσι
συνῶμεν,

οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῆς
ἀφικέσθαι; 620

ΠΡΑ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛΕ. περὶ τοῦ; ΠΡΑ. θάρρει,
μὴ δεισῆς, οὐχὶ μαχοῦνται.

ΒΛΕ. περὶ τοῦ; ΠΡΑ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ
τοιούτον ὑπάρχει.

ΒΛΕ. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευ-
ται γάρ, ὅπως ἂν

μηδεμιάς ἢ τρύπημα κενόν· το δὲ τῶν ἀνδρῶν τί
ποιήσῃ;

φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχύλους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
βαδιοῦνται. 625

ΠΡΑ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους
ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημο-
σίοισιν
[οἱ φαυλότεροι]· κούκ* ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς
καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξίν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς
χαρίσωνται.

ΒΛΕ. ἡ Λυσικράτους ἄρα ἰνυὶ ὅς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρο-
νήσει. 630

ΠΡΑ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη καὶ
καταχήνη ~~νεωτερον~~
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή καὶ τῶν σφραγίδας
ἐχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ, πρότερος παραχώρει, καὶ
ἐπιτήρει,
ὅταν ἤδη γὰρ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτε-
ριάζειν.

ΒΛΕ. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας
ἕκαστος 635
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡΑ. τί δὲ δεῖ;
πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν
νομιοῦσιν.

ΒΛΕ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα
γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πα-
τέρ' ὄντα
ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἀγνώσῃ, πῶς οὐ τότε κά-
πιχεσοῦνται; 640

ΠΡΑ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς
οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτριῶν, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγέν-
τος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνος τύπτῃ δεδιώς, τοῖς δρωσιν τοῦτο
μαχεῖται.

ΒΛΕ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελ-
θὼν Ἐπίκουρος,
ἢ Λευκολόφας, πάππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δει-
νὸν ἀκούσαι. 645

ΠΡΑ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός
ἔστι ΒΛΕ. τὸ ποῖον;

ΠΡΑ. εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πα-
τέρ' εἶναι.

ΒΛΕ. οἰμῶςοι τᾶν καὶ κωκύοι. ΠΡΑ. σὺ δέ γ' ὅξοις ἂν
καλαμίνθῃς.

ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψή-
φισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φιλήσῃ. ΒΛΕ. δεινὸν μέν-
τᾶν ἐπεπόνθειν. 650

τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡΑ. οἱ δοῦ-
λοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ἧ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶ χωρεῖν ἐπὶ
δεῖπνον.

ΒΛΕ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστιν ἐρέσθαι.

ΠΡΑ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιφ'
ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

ΒΛΕ. ἔν ἐτι ζητῶ· πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι
δίκην τῷ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἔστι
δίκαιον. 655

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΛΕ. τουτὶ δὲ
πόσους ἐπιτρίψει;

ΑΝ. καὶ γὰρ ταύτην γνώμην ἐθέμην. ΠΡΑ. τοῦ γάρ, τά-
λαν, οὐνεκ' ἔδονται;

ΒΛΕ. πολλῶν ἔνεκεν νῆ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἐνὸς
εἵνεκα δήπου,

ἥν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. ΠΡΑ. πόθεν οὖν ἐδά-
νεις' ὁ δανείσας 660

ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'στ'
ἐπίδηλος.

ΒΛΕ. νῆ τὴν Δήμητρον εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν
φρασάτω μοι,

τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπει-
δὲν

εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπο-
ρήσειν.

ΠΡΑ. ἀπὸ τῆς μάξης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις
ἀφαιρῇ, 665

οὐχ ὑβριεῖται φάυλως οὕτως αὐτίς τῇ γαστρὶ κο-
λασθεῖς.

ΒΛΕ. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; ΠΡΑ. πῶς γὰρ
κλέψει μετὸν αὐτῷ;

ΒΛΕ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡΑ. οὐκ,
ἥν οἴκοι γε καθεύδῃς.

ΒΛΕ. οὐδ' ἥν γε θύραξ', ὥσπερ πρότερον; ΠΡΑ. βίο-
τος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.

ἥν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ προῖγμα
μάχεσθαι; 670

ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου
κομιεῖται.

ΒΛΕ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι; ΠΡΑ. περὶ τοῦ
γὰρ τοῦτο ποιήσει;

ΒΛΕ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡΑ. κοινήν παῖσιν.
τὸ γὰρ ἅστυ

μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξας' εἰς ἓν
ἅπαντα,

ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. ΒΛΕ. τὸ δὲ δεῖπνον
ποῦ παραθήσεις; 675

ΠΡΑ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιάς ἀνδρῶνας πάντα
ποιήσω.

ΒΛΕ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡΑ. τοὺς κρα-
τῆρας καταθήσω

καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρί-
οισιν

τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καί τις δειλὸς γεγέ-
νηται,

ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυρόμενοι. ΒΛΕ. νῆ τὸν
Ἀπόλλω χάριέν γε. 680

τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡΑ. εἰς τὴν ἀγο-
ρὰν καταθήσω.

καῖτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας,
ἕως ἂν

εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπὴν χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι
δειπνεῖ.

καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιάν ἀκο-
λουθεῖν

τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν
παρὰ ταύτην, 685

τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιάν χωρεῖν τὴν
ἀλφριτόπωλιν.

ΒΛΕ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δει-
πνῶσιν. ΒΛΕ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα

μὴ ἔξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶ-
σιν ἅπαντες;

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
 πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν· 690
 ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
 πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾶδα λαβών.
 αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
 προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
 τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς· 695
 ἐνθάδε μεῖράξ' ἐσθ' ὥραία.
 παρ' ἐμοὶ δ', ἐτέρα
 φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερφύου,
 καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·
 πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν 700
 αὐτῆς παρ' ἐμοί.
 τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
 καὶ μειρακίοις οἱ φανλότεροι
 τοιάδ' ἐροῦσιν· ποῖ θεῖς οὗτος;
 πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
 τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς 705
 ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
 ὑμᾶς δὲ τέως θοῖα λαβόντας
 διφόρου σνκῆς
 ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι. *sw*
 φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν; ΒΛΕ.
 πάνν. 710

ΠΡΑ. βαδιστέον τᾶρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
 ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
 λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφωρόν τινα.
 ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἡρημένην
 ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια, 715
 ὅπως ἂν εὐωχῇσθε πρῶτον τήμερον.
 ΒΛΕ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; ΠΡΑ. φήμ' ἐγώ.
 ἐπειτα τὰς πόρνas καταπαῦσαι βούλομαι

ἀπαξάπασας. ΒΛΕ. ἵνα τί; ΑΝ. δῆλον τουτογί·
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὐταὶ τὰς ἀκμάς. 720

ΠΡΑ. καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάξειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

ΒΛΕ. φέρε νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί· 725
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;
ΑΝ. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κάξετάσω τὴν οὐσίαν.

ΧΟΡΟΥ.

ΑΝ. Α. χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς 730
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτῃ τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψας' ἐμούς.
ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία μέλαινά γ', ὥς ἂν εἰ τὸ φάρμακον 735
ἔψουσ' ἔτυχεσ' ᾧ Λυσικράτης μελαινεται.
ἴστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἔθ' ἡ κομμώτρια·
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρωδὸς ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν 740
ἄωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προῖτω· τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὰ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκνυθον·
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε. 745

ΑΝ. Β. ἐγὼ καταθήσω τὰμά; ; ἀκοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ γὰρ οὐδέποτε', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.

οὐ γὰρ τὸν ἑμὸν ἰδρῶτα καὶ φειδωλίαν 750
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; *AN. A.* οὐδαμῶς.

AN. B. τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου' στὶν οὕτως; οὐ τι μὴ 756
Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

AN. A. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.

AN. B. μέλλεις ἀποφέρειν; *AN. A.* πάνν γε. *AN. B.* κα-
κοδαίμων ἄρ' εἶ 760

νὴ τὸν Δία τὸν σωτήρα. *AN. A.* πῶς; *AN. B.*
παῶς; ῥαδίως.

AN. A. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
AN. B. ποίοισιν, ὧ δύστηνε; *AN. A.* τοῖς δεδογμένοις.

AN. B. δεδογμένοισιν; ὥς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

AN. A. ἀνόητος; *AN. B.* οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀπαξαπάντων. *AN. A.* ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ; 766

AN. B. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σῶφρονα;

AN. A. μάλιστα πάντων. *AN. B.* τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

AN. A. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; *AN. B.* φυλάξομαι,
πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται. 770

AN. A. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν; *AN. B.* ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.

AN. A. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. *AN. B.* λέξουσι γάρ.

AN. A. καὶ φασιν οἴσιν ἀράμενοι. *AN. B.* φήσουσι γάρ.

AN. A. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. *AN. B.* ἀπιστήσουσι
γάρ. 775

AN. A. ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρίψειεν. *AN. B.* ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσιν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν

ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
 γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων, 780
 ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τὰ γαθὰ,
 ἔσθηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτιαν,
 οὐχ ὥς τι δώσουντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.

AN.A. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
 ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοῦσθ' ἱμάς; 785

AN.B. ὄντως γὰρ οἴσεις; AN.A. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν
 οὖν

τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. AN.B. τῆς μωρίας,
 τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
 δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη AN.A. τί δρᾶν;

AN.B. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. 790

AN.A. ἵνα δὴ τί; AN.B. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
 ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
 παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὠμβρόντητε σύ.

AN.A. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ' χοιμ' ὅποι 794
 ταῦτα καταθελήν. AN.B. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι
 θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς. AN.A. τινή;

AN.B. ἐγὼ δα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
 ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.

AN.A. οἴσουσιν, ὦ τάν. AN.B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

[AN.A. ἀμέλει κομιούσιν. AN.B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι,
 τί;] 800

AN.A. μαχούμεθ' αὐτοῖς. AN.B. ἦν δὲ κρείττους ὦσι, τί;

AN.A. ἅπει μ' ἑάσας. AN.B. ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;

AN.A. διαρραγείης. AN.B. ἦν διαρραγῶ δέ, τί;

AN.A. καλῶς ποιήσεις. AN.B. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέ-
 ρεῖν;

AN.A. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑμαιοῦ γείτονας 805

ὁρῶ φέροντας. AN.B. πάννυ γ' ἂν οὖν Ἀντι-
 σθένης

αὐτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

AN. A. οἴμωξε. AN. B. Καλλιμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσολίσει τι; AN. A. πλείω Καλλίου. 810

AN. B. ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

AN. A. δεινά γε λέγεις. AN. B. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ
ὁρῶν

ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.

οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὕδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;

AN. A. ἔρωγε. AN. B. τοὺς χαλκοὺς δ' ἐκείνους ἤνικα 815
ἐψηφισάμεσθ', οὐκ οἶσθα; AN. A. καὶ κακὸν γέ

μοι

τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρους

μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,

κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιστα.

ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον, 820

ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα

χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρῶμεθα.

AN. B. τὸ δ' ἐναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν

τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει

τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης; 825

κεῦθ' οὖς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·

ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενοις ἐφαίνετο

ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἦρκεσεν,

πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

AN. A. οὐ ταυτόν, ᾧ τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἦρχομεν, 830

νῦν δ' αἱ γυναῖκες. AN. B. ἄς ἐγὼ φυλάξομαι

νῇ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.

AN. A. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τὰνάφορον ὁ παῖς.

KHP. ᾧ πάντες ἀστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει, 835

χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,

ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις

φράση καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅπου δειπνήσετε·
ὥς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναι τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι. 840

κρατῆρας ἐγκιρναῖσιν, αἱ μυροπώλιδες
ἐστᾶσ' ἐφεξῆς· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῶ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτρουσις ἐψουσιν αἱ νεώταται. 845

Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρον δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος. 850
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὥς ὁ τὴν μᾶξαν φέρων
ἐστήκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

AN.B. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔσθηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

AN.A. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεῖς τὴν οὐσίαν; 855

AN.B. ἐπὶ δεῖπνον. AN. A. οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς
ἐνῇ,

πρὶν ἂν γ' ἀπενέγκῃς. AN.B. ἀλλ' ἀποίσω. AN.A.
πηνίκα;

AN.B. οὐ τοῦμόν, ὦ τάν, ἐμποδὼν ἔσται. AN. A. τί δῆ;

AN.B. ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.

AN.A. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; AN. B. τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν 861

τοὺς εὖ φρονοῦντας. AN. A. ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;

AN.B. ὁμός' εἰμι κύψας. AN. A. ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;

AN.B. καλούμεθ' αὐτάς. AN. A. ἦν δὲ καταγελῶσι, τί;

AN.B. ἐπὶ ταῖς θύραις ἐστὼς AN. A. τί δρᾶσεις; εἰπέ
μοι.

AN. B. τῶν εἰσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σιτία. 866

AN. A. βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ', ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων, αἵρεσθε τὴν παμπησίαν. *ὑμῖν δὲ*

AN. B. φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω. AN. A. μή, μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι, 870
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.

AN. B. νῆ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἔξω, τοῖσδε δὲ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθεῖξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον 875
ὁμός' ἐστὶ δειπνήσοντα κοῦ μελλητέον.

ΧΟΡΟΥ.

ΓΡ. A. τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὦρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἡμφιεσμένη,
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμειντήν μέλος, 880
παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμὸν στόμα,
μελύδριον εὐροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

NEANIS. νῦν μὲν με παρακύνψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.
ῥου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε 885
ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
ἄδουσ'. ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δοῶς, ἀντάσομαι.
κεῖ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.

ΓΡ. A. τούτῳ διαλέγου κάποχώρησον· σὺ δέ, 890
φιλοττάριον ἀύλητά, τοὺς ἀύλους λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χορὴ καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν- 895
εστίν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείραις·

οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
 μᾶλλον ἢ ᾗ τῶν φίλων, ᾧ-
 περ ξυνείην.
 ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

NEANIS. μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι.

900

τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
 τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς,
 καπὶ τοῖς μήλοις ἐπαν-
 θεῖ· σὺ δ', ᾧ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
 τῷ θανάτῳ μέλημα.

905

ΓΡ. Α. ἐκπέσοι σου τὸ τρηῆμα,
 τό τ' ἐπικλιντρον ἀποβάλοιο,
 βουλομένη σποδεῖσθαι,
 καπὶ τῆς κλίνης ὄφιν
 εὗροις καὶ προσελκύνσαιο
 βουλομένη φιλῆσαι.

910

NEANIS. αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι;

οὐχ ἦκει μούταῖρος·
 μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·
 ἢ γάρ μοι μήτηρ ἄλλη
 βέβηκε, κατ' — ἀλλ' οὐ με ταῦτα δεῖ λέγειν.
 ἀλλ', ᾧ ματ', ἱκετεύομαι, κά-
 λει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως —
 σαυτῆς κατόναι, ἀντιβολῶ σε.

915

ΓΡ. Α. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
 τρόπον τάλαινα κνησιᾶς·

δοκεῖς δέ μοι καὶ λάμβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους. 920

NEANIS. ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιο

τάμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
 ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

ΓΡ. Α. ἄδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυσθ' ὥσπερ γαλῆ·
 οὐδεὶς γὰρ ὥς σε πρότερον εἴσειθ' ἀντ' ἐμοῦ. 925

(ΓΡ. Α.) οὐκουν ἐπ' ἐκφοράν γε. (ΝΕΑΝΙΣ.) καινόν γ',
ὦ σαπρά.

(ΓΡ. Α.) οὐ δῆτα. (ΝΕΑΝΙΣ.) τί γὰρ ἂν γραῖ καινά τις
λέγοι;

(ΓΡ. Α.) οὐ τοῦμόν ὀδυνήσει σε γῆρας. (ΝΕΑΝΙΣ.) ἀλ-
λὰ τί;

ἥγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

ΝΕΑΝΙΣ. τί μοι διαλέγει; ΓΡ. Α. σὺ δὲ τί διακύπτεις;

ΝΕΑΝΙΣ. ἐγώ; 930

ἄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένοι τῶμῳ φίλῳ.

ΓΡ. Α. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστὶν ἄλλος ἢ Γέρης;

ΝΕΑΝΙΣ. δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὥς ἐμέ.

ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν. ΓΡ. Α. οὐ σοῦ γ', ὦλεθρε,

δεόμενος οὐδέν. ΝΕΑΝΙΣ. νῆ Δί', ὦ φθίνυλλα σὺ,

δείξει τάχ' αὐτός, ὥς ἔγωγ' ἀπέρχομαι. 936

ΓΡ. Α. κἄγωγ', ἵνα γυνῶς ὥς πολὺ σου μεῖζον φρονῶ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθευδῆν,

καὶ μὴ 'δει πρότερον διασποδῆσαι

ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν.

940

οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρω.

ΓΡ. Α. οἰμῶζων ἄρα νῆ Δία σποδῆσεις.

οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν.

κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν

ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.

945

ἀλλ' εἴμι τηρήσους' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. εἴθ', ὦ θεοί, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.

ΝΕΑΝΙΣ. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον.

φρούδη γὰρ ἐστὶν οἰομένη μ' ἐνδον μένειν. 950

ἀλλ' οὐτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ' μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,

φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι

πρόσελθε καὶ ξύνευνέ μοι
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
πάνυ γὰρ τις ἔρωσ με δονεῖ
ταῶνδε ταῶν σῶν βοστρύχων.

955

ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις
πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρωσ,
καὶ ποιήσον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

NEANIAΣ. δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,

960

καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἄνοιξον
τὴνδ'· εἰ δὲ μή, καταπесὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι
κόλπῳ πληκτίζεσθαι μετὰ
τῆς σῆς πυγῆς.

Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρωσ,
καὶ ποιήσον τὴνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

965

NEANIS. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν
ἀνάγκην

εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἱκετεύω, 970
ἄνοιξον, ἀσπάξου με·

διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

NEANIAΣ. ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος
ἕρνος,

μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρό-
σωπον,

ἄνοιξον, ἀσπάξου με·

διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

975

ΓΡ. Α. οὗτος, τί κόπτεις; μὲν ἐμὲ ζητεῖς; NEANIAS.
πόθεν;

ΓΡ. Α. καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. NEANIAS. ἀποθά-
νοιμ' ἄρα.

ΓΡ. Α. τοῦ δαὶ δεόμενος δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας;

NEANIAS. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρώπον. ΓΡ. Α.
τίνα;

NEANIAS. οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως. 980

ΓΡ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

NEANIAS. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέεις

εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαυθις ἀναβεβλήμεθα.

τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

ΓΡ. Α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὃ γλύνων. 985
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

NEANIAS. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

NEANIAS. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηροδεδί μοι κρουστέον.

ΓΡ. Α. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν. 990

NEANIAS. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.

ΓΡ. Α. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαναμάξεις ὅτι
θύρασί μ' εὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.

NEANIAS. ἀλλ', ὃ μέλ', ὁρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου.

ΓΡ. Α. τίνα;

NEANIAS. τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. ΓΡ. Α. οὗτος
δ' ἔστι τις; 995

NEANIAS. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.

ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.

ΓΡ. Α. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. NEANIAS. καὶ γὰρ ἐγὼ
σε νῆ Δία.

ΓΡ. Α. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἣ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
μὴ γώ σ' ἀφήσω. NEANIAS. παραφρονεῖς, ὃ

γράφειον.

1000

ΓΡ. Α. ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰ μὰ στρώματα.

NEANIAS. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτουλί

ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

ΓΡ. Α. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὥς ἐμέ. 1005

NEANIAS. ἀλλ' οὐδ' ἀνάγκη μούστιν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τῇν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

ΓΡ. Α. νῇ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'. ὥς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.

NEANIAS. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι, 1010
κοῦκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νῇ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε. NEANIAS. τοῦτο δ' ἔστι τί;

ΓΡ. Α. ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὥς ἐμέ.

NEANIAS. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κᾶστι. ΓΡ. Α. καὶ δὴ σοι
λέγω.

ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἣν ἀνὴρ νέος 1015

νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἣν δὲ μὴ θέλῃ

πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξίν ἔστω τὸν νέον

ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένης τοῦ παττάλου. 1020

NEANIAS. οἴμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

ΓΡ. Α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

NEANIAS. τί δ', ἣν ἀφαιρῇταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθὼν τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος

ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι. 1025

NEANIAS. ἔξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ
στροφῆς.

NEANIAS. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκῆψομαι. ΓΡ. Α. κλά-
ων γε σύ.

NEANIAS. τί δῆτα χρὴ δρᾶν, ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολου-
θεῖν ὥς ἐμέ.

NEANIAS. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοῦστί; ΓΡ. Α. Διομή-
δειά γε.

NEANIAS. ὑποστόρεσαι νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου, 1030
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὔδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ΓΡ. Α. ἡ μὲν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.

NEANIAS. νῆ τὸν Δί', ἥνπερ ἡ γέ που τῶν κηρίνων.
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαι σ' αὐτίκα. 1036

NEANIS. ποῖ τοῦτον ἔλκεις ἄνδρα; ΓΡ. Α. τὸν ἐμαν-
τῆς ἄγω.

NEANIS. οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικούτος ὢν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴησιν ἢ γυνή. 1040
ὥστ' εἰ καὶ αὐτὴς ἐσθ' οὗτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡ. Α. ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἔξευρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.

NEANIAS. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, κεχάρισαί γε μοι,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου· 1046
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡ. Β. αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
ἔλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων 1050
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; NEANIAS. οἶμοι
δείλαιος.

πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

ΓΡ. Β. βάδιξε δεῦρο. NEANIAS. μηδαμῶς με περι-
ίδης
ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Β. ἀλλ'
οὐκ ἐγώ, 1055

ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'. NEANIAS. οὐκ ἔμεγ',
ἀλλ' ἔμπουσά τις

ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡμφιεσμένη.

ΓΡ. Β. ἔπον, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.

NEANIAS. ἴθι νυν ἕασον εἰς ἄφοδον πρῶτιστά με

ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἑμαυτόν· εἰ δὲ μή, 1060

αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα

ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.

NEANIAS. δέδοικα καὶ γὰρ μὴ πλέον ἥπερ βούλομαι.

ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο

ἄξιόχρεως. ΓΡ. Β. μή μοι καθίστη. ΓΡ. Γ. ποι

σύ, ποῖ 1065

χωρεῖς μετὰ ταύτης; NEANIAS. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ'

ἔλκομαι.

ἀτὰρ ἥτις εἰ γραῦ, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,

ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,

ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,

τοῦτ' αὖ πολὺν τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070

ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;

πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,

ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

ΓΡ. Γ. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπον. ΓΡ. Β. δευρὶ

μὲν οὔν.

ΓΡ. Γ. ὥς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέ ποτ'. ΓΡ. Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.

NEANIAS. διασπάσεσθ' ἔμ', ὦ κακῶς ἀπολούμεναι. 1076

ΓΡ. Β. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σε δεῖ κατὰ τὸν νόμον.

ΓΡ. Γ. οὐκ, ἦν ἐτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.

NEANIAS. ἦν οὔν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,

φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; 1080

ΓΡ. Γ. αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.

NEANIAS. ποτέρας προτέρας οὔν κατελάσας ἀπαλ-

λαγῶ;

ΓΡ. Β. οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. NEANIAS. ἀφέτω νῦν
μ' αὐτή.

ΓΡ. Γ. δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὥς ἔμ'. NEANIAS. ἦν ἡδὲ
μ' ἀφῆ.

ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
NEANIAS. χαλεπαί γ' ἂν ἦσθε γενόμεναι πορθμῆς.
ΓΡ. Β. τῆ; 1086

NEANIAS. ἔλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

ΓΡ. Β. σιγῇ βάδιξε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὥς ἐμέ.

NEANIAS. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;

ΓΡ. Β. καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.

NEANIAS. οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἐλκόμενός εἰμ'. ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. NEANIAS. μὴ
πρὸς θεῶν. 1095

ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡ. Γ. νῆ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἦν τε μὴ.

NEANIAS. ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναιῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κᾶπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν 1100

Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.

ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρομαι.

ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω 1105

ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' εἰσπλέων,

θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς·

καὶ τήνδ' ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος

ζῶσαν καταπιττώσαντας, εἴτα τὸ πόδε

μολυβδοχοήσαντας κύκλω περὶ τὰ σφυρά, 1110

ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΧΟΡΟΥ.

- ΘΕΡ. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
 αὐτὴ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
 ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
 οἱ γείτονές τε πάντες οἳ τε δημόται, 1115
 ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἢ διάκονος,
 ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρῶμασιν
 ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
 τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
 ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον· 1120
 τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο·
 ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
 κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
 ἐκλεγομένας ὅτι ἂν μάλιστ' ὁσμὴν ἔχῃ.
 ἀλλ', ὦ γυναικες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, 1125
 τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
- ΧΟΡ. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
- ΘΕΡ. μάλισθ'· ὁδὸν γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
 ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
- ΔΕΣ. ἐγώ; ΘΕΡ. σὺ μέντοι νῆ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ. 1130
 τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
 ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
 ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;
- ΧΟΡ. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἶρηκας σαφῶς.
- ΘΕΡ. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕΣ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
- ΘΕΡ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὕστατος. 1136
 ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
 ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μέρακας.
 οἶνος δὲ Χῖός ἐστι περιλελειμμένος
 καὶ τᾶλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε, 1140
 καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὖνους τυγχάνει,

καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἐτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρῆξομεν.

ΔΕΣ. οὐκ οὖν ἅπασιν δῆτα γενναίως ἔρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως 1145
καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὥς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον
ἀπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.

ΘΕΡ. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη' πείξομαι,
ἔχω δέ τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὴ καλῶς. 1150

ΧΟΡ. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασθὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρί-
νειν ἐμέ· 1155

τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κληῖρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημέ-
νους

μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς
αἰεί, 1160

μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἱ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰεί.

ὦ ὦ ὦρα δῆ,

ὦ φίλοι γυναικες, εἶπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὸ
πόδε 1165

καὶ σὺ κίνει. ΔΕΣ. τοῦτο δρῶ. ΧΟΡ. καὶ τάσδε

[νῦν] λαγαράς χειρὶ καὶ πόδι

τοῖν σκελίσκοιν τὸν ὅυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-

κρανιολειψανοδριμυποτριμματο- 1170
 σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο-

κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα
 λεκτρονονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
 λειολαγωσισιραιοβαφητραγαν- 1175
 οπτερύγων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμε-

νος ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρύβλιον.

εἶτα κόνισαι λαβὼν

λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς.

ἀλλὰ λαιμάττουσί που,

αἵρεσθ' ἄνω, ἰαί, ἰαί.

δειπνήσομεν, εὐοῖ, εὐαῖ, 1180

εὐαῖ, ὥς ἐπὶ νίκη·

εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ΠΕΝΙΑ.

ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΤΛΟΥ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΥΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιοῦτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξῴων ἐντύχοι, τούτῳ ἔπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλούτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλούτος ἐστὶ. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἔνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγερόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἥσθησάν τε καὶ βουλήν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅ τι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα Πλούτος Ἀριστοφάνους.

II.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἄβρὸν τε μετασταίῃ βίον. τριόνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός. χρᾶ γὰρ αὐτῷ ὁ

θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἔπεσθαι, ᾧ πρώτῳ συντύχη. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχὼν εἶπετο πληρῶν τὸν χρησμόν· ἦν δὲ Πλούτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασιν· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφύης γίνεται, συγκρινομένων τῶν φάυλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισερόντων, ἐν τῷ ὁπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερῶσαντο Πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα. προλογίζει δὲ θεράπων, δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἡσχύνετο.

III.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, κατὰ νοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὸ τηνικαῦτα εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψει καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός), ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φάυλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ᾧ τινι πρῶτον ἐξιὼν συντύχη, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφᾷ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσας Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

V.

[Ιστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἰμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴση, ἥτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἥτοι πτωχός, ὁ βλέπων αἰεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.]

VI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαντεύεται δίκαιος ὧν τις καὶ πένης
 εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.
 ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ὥπερ ἂν
 ἀνέρι περιτύχη. Πλοῦτος ὀπτάνεται τυφλός.
 γνούς δ' αὐτόν, ἤγαγ' οἴκαδ', ἄλλους δημότας 5
 καλέσας μετασχεῖν· εἴθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
 ἔσπευδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
 ἥ δ' .. ἄφνω Πενία διεκώλυεν.
 ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν
 οὐδεὶς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τὰγαθά. 10

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ΚΑΡ. Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα ἔστιν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
 ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
 δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
 μετέχειν ἀνάγκῃ τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. 5
 τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔᾳ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξία,
 ὃς θεσπιῶδεϊ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 μέμψιν δίκαιαν μέφομαι ταύτην, ὅτι 10
 ἱατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφός,
 μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τοῦναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα· 15
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καὶ μὲν προσβιάζεται,
 καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
 ἦν μὴ φράσῃς ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα. 20
 οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν γε στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
 ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. **ΚΑΡ.** λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
 πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ' ἔστιν οὐτοσί·
 εὖνους γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάννυ σφόδρα. 25

- ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ τι κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἴκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑΡ. οἶδά τοι.
- ΧΡΕ. ἔτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, δῆτορες 30
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. ΚΑΡ. πείθομαι.
- ΧΡΕ. ἐπερησόμενος οὖν ὠχόμην ὥς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει, 35
πενυσιόμενος εἰ χρή μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἔν,
ὥς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
- ΚΑΡ. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
- ΧΡΕ. πένσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί· 40
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι,
πεῖθαι δ' ἐμὰντῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
- ΚΑΡ. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρῶτῳ; ΧΡΕ. τουτῷ.
- ΚΑΡ. εἴτ' οὐ ξυνίεις τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, 45
φράζουσάν ᾧ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἄσκειν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
- ΧΡΕ. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΑΡ. δῆλον ὅτι καὶ τυφλῷ
γινῶναι δοκεῖ τοῦθ' ὥς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἄσκειν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 50
- ΧΡΕ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τούτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσί, καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἤλθε μετὰ νῶν ἐνθαδί,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ. 55
- ΚΑΡ. ἄγε δὴ, σὺ πότερον σαντὸν ὅστις εἶ, φράσεις,
ἢ τὰπὶ τούτοις δοῶ; λέγειν χρή ταχὺ πάνν.

- ΠΛ. ἐγὼ μὲν οἰμῶζειν λέγω σοι. ΚΑΡ. μανθάνεις ὅς φησιν εἶναι; ΧΡΕ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί. σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει. 60
 ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις, ἐμοὶ φράσον. ΠΛ. κλάειν ἔγωγε σοὶ λέγω.
- ΚΑΡ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
 ΧΡΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαίρήσεις ἔτι.
 ΚΑΡ. εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπό σ' ὁλῶ κακὸν κακῶς. 65
 ΠΛ. ὦ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡΕ. πῶμαλα.
 ΚΑΡ. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα. ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί. ἀναθεις γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών. 70
- ΧΡΕ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡΕ. οὐκ οὐκ ἐρεῖς;
- ΠΛ. ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἰμ', εὖ οἶδ' ὅτι κακὸν τί μ' ἐργάσεσθε κοῦκ ἀφήσετον.
 ΧΡΕ. νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλη γε σύ.
 ΠΛ. μέθεσθέ νῦν μου πρῶτον. ΧΡΕ. ἦν, μεθίμεν. 75
 ΠΛ. ἀκούετον δὴ. δεῖ γὰρ ὥς ἔοικέ με λέγειν ἃ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος. ἐγὼ γάρ εἰμι Πλούτος. ΚΑΡ. ὦ μιαινώτατε ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγας Πλούτος ὦν;
- ΧΡΕ. σὺ Πλούτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος; 80
 ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκεῖνος ὄντως εἰ σύ; ΠΛ. ναί.
- ΧΡΕ. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡΕ. πόθεν οὖν, φράσον, αὐχμῶν βαδίξεις; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἐρχομαι, ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτου περ ἐγένετο. 85
- ΧΡΕ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἐπαθες; κάτειπέ μοι.
 ΠΛ. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

ἐγὼ γὰρ ὦν μειράκιον ἠπέιλησ' ὅτι
 ὥς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
 μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλόν, 90
 ἵνα μὴ διαγινγνώσκωμι τούτων μηδένα.
 οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους
 καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡΕ. φέρε,
 τί οὖν;

εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ, 95
 φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; ΠΛ. φήμ' ἐγώ.

ΧΡΕ. ὥς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; ΠΛ. πάννυ μὲν
 οὖν·

πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἐόρακά πω χρόνον.

ΧΡΕ. καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛ. ἄφετόν με νῦν. ἴστων γὰρ ἤδη τὰ π' ἐμοῦ. 100

ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

ΠΛ. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρῆξιν πράγματα
 ἐμέλλετόν μοι; ΧΡΕ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
 καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ
 ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα· 105
 μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

ΠΛ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
 τύχῳσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
 ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί. 110

ΠΛ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑΡ. οἰμῶξει μακρά.

ΧΡΕ. σοὶ δ' ὥς ἂν εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,
 γενήσεται ἄγαθὰ, πρόσσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
 οἶμαι γάρ, οἶμαι, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
 ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, 115
 βλέψαι ποιήσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
 οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡΕ. τί φῆς;

ΚΑΡ. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὥς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ
πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψει με. ΧΡΕ. νῦν δ' οὐ τοῦτο
δοῶ, 120

ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;

ΠΛ. οὐκ οἶδ' · ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀρωδῶ πάνν.

ΧΡΕ. ἄληθες, ὃ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
οἶει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεραυννοὺς ἀξίους τριωβόλου, 125

ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ καὶ μικρὸν χρόνον;

ΠΛ. ἦ, μὴ λέγ', ὃ πονηρὴ, ταῦτ'. ΧΡ. ἔχ' ἥσυχος.

ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μείζον δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σὺ; ΧΡΕ. νῆ τὸν οὐ
ρανόν.

αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; 130

ΚΑΡ. διὰ τὰργύριον · πλεῖστον γὰρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡΕ.
φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; ΚΑΡ. ὁδί.

ΧΡΕ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;

ΚΑΡ. καὶ νῆ Δί' εὗχονται γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

ΧΡΕ. οὐκ οὖν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥαδίως 135

παύσει' ἄν, εἰ βούλοιτο, ταῦθ'; ΠΛ. ὅτιν' τί δή;

ΧΡΕ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βούν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἔν,
μὴ βουλομένου σοῦ. ΠΛ. πῶς; ΧΡΕ. ὅπως; οὐκ

ἔσθ' ὅπως

ὠνήσεται δήπουθεν, ἣν σὺ μὴ παρῶν 140

αὐτὸς διδῶς τὰργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς

τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; ΧΡΕ. φῆμ' ἐγώ.

καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν

ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται. 145

απαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡ. ἔρωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

ΧΡΕ. καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης πειρῶν τύχη, 150
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἔαν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὥς τοῦτον τρέπειν.

ΚΑΡ. καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταῦτ' οὗτο δρᾶν,
οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τὰργυρίου χάριν.

ΧΡΕ. οὐ τοὺς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ 155
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑΡ. τί δαί;

ΧΡΕ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικούς.

ΚΑΡ. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

ΧΡΕ. τέχνη δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα, 160
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐσθ' εὐρημένα.

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθηήμενος,

ΚΑΡ. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.

ΧΡΕ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών,

ΚΑΡ. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, 165

ΧΡΕ. ὁ δὲ κναφεύει γ'. ΚΑΡ. ὁ δέ γε πλύνει κῶδια,

ΧΡΕ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'. ΚΑΡ. ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυνα,

ΧΡΕ. ὁ δ' ἄλους γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛ. οἷμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

ΚΑΡ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; 170
ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;

ΧΡΕ. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

ΚΑΡ. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

ΧΡΕ. ὁ Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου; 175

ΚΑΡ. Ἀγύργιος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

ΧΡΕ. Φιλέσιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;

ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοις Αἰγυπτίοις;
 ἔρᾳ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου;

ΚΑΡ. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ΧΡΕ. ἐμπέσοι γέ σοι. 180
 τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σέ πάντα πράττεται;
 μονώτατος γάρ εἰ σὺ πάντων αἷτιος,
 καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΚΑΡ. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
 ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέξηται μόνον. 185

ΠΛ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;

ΧΡΕ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλεονα·
 ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
 ἔρωτος ΚΑΡ. ἄρτων ΧΡΕ. μουσικῆς ΚΑΡ. τρα-
 γημάτων 190

ΧΡΕ. τιμῆς ΚΑΡ. πλακούντων ΧΡΕ. ἀνδραγαθίας ΚΑΡ.
 ἰσχάδων

ΧΡΕ. φιλοτιμίας ΚΑΡ. μάξης ΧΡΕ. στρατηγίας ΚΑΡ.
 φακῆς.

ΧΡΕ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
 ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
 πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα· 195
 κἂν ταῦτ' ἀνύσῃται, τετταράκοντα βούλεται,
 ἢ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.

ΠΛ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνν·
 πλὴν ἐν μόνον δέδοικα. ΧΡΕ. φράζε, τοῦ πέρι.

ΠΛ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατὲ 200
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ΧΡΕ. νῆ τὸν Δί'· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
 δειλότητόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ἦκιστ', ἀλλὰ με
 τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε
 οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν, 205
 εὐρῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλειμένα·

εἴτ' ὠνόμασέν μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.

ΧΡΕ. μὴ νυν μελέτω σοι μηδέν· ὥς, ἂν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. 210

ΠΛ. πῶς οὖν δυνήσῃ τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὢν;

ΧΡΕ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἰπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.

ΠΛ. κακεῖνος οὖν σύνοιδε ταῦτα. ΧΡΕ. φῆμ' ἐγώ.

ΠΛ. ὁρᾶτε. ΧΡΕ. μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦραθέ. 215

ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, καὶν δὴ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑΡ. καὶν βούλη γ', ἐγώ.

ΧΡΕ. πολλοὶ δ' ἔσονται χᾶτεροι νῶν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὔσιν οὐκ ἦν ἄλφιστα.

ΠΛ. παπαῖ, πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν συμμαχοὺς. 220

ΧΡΕ. οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμὼν. ΚΑΡ. τί δρῶ;
λέγε.

ΧΡΕ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν 225
ἡμῖν μετᾴσῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

ΚΑΡ. καὶ δὴ βαδίξω· τουτοδὶ τὸ κρεάδιον
τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβὼν.

ΧΡΕ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλούτε πάντων δαιμόνων, 230
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἰσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη· στὶν ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως καδίκως.

ΠΛ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νῆ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἄλλοτρίαν πάνν. 235

ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλανσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἦν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχῃ,

εὐθύς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
 ἅν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον, 240
 ἕξαρονός ἐστι μὴδ' ἰδεῖν με πώποτε.

ἦν δ' ὥς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ,
 πόρνοισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
 γυμνὸς θύραξ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

XPE. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε. 245
 ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἶψα.

χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ
 πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνικ' ἂν τούτου δέῃ.
 ἀλλ' εἰσίσωμεν, ὥς ἰδεῖν σὲ βούλομαι
 καὶ τὴν γυναικὰ καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον, 250
 ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΛ. πείθομαι.

XPE. τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τάληθ' ἔλεγοι;

KAP. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόντες,
 ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
 ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὥς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλ-
 λειν, 255
 ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δεῖ παρόντ'
 ἀμύνειν.

XOP. οὐκ οὐν ὀρεῖς ὀρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
 ὥς εἰκὸς ἐστὶν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἥδη;
 σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φρά-
 σαι μοι

ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. 260

KAP. οὐκ οὐν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ
 ἀκούεις.

ὁ δεσπότης γὰρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
 ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ξήσειν ἀπαλλαγέντας.

XOP. ἐστὶν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὁ φησιν;

KAP. ἔχων ἀφίκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὃ πονηροί,

ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νω-
δόν. 266

οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

ΧΟΡ. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φήης; πάλιν φρά-
σον μοι.

δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔργῳ ἔχοντα σωρόν.

ΧΟΡ. μῶν ἀξιοῖς φενακίστας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι 271
ἀξήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑΡ. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ
πάντα

ἡγεῖσθαι μ' εἶναι κοῦδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

ΧΟΡ. ὥς σεμνὸς οὐπίτριπτος· αἶ κνῆμαι δέ σου βο-
ῶσιν 275

λοῦ λόυ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ΚΑΡ. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δι-
δωσιν.

ΧΟΡ. διαρραγείης. ὥς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος, 279
ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὐπω τέτληκας ἡμῖν
[ἔτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·]
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προ-
θύμως

δεῦρ' ἦλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπε-
ρῶντες.

ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλούτον γάρ, ὦν-
δρες, ἥκει

ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. 285

ΧΟΡ. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;

ΚΑΡ. νῆ τοὺς θεούς, Μίδας μὲν οὖν, ἣν ὥτ' ὄνου λά-
βητε.

ΧΟΡ. ὥς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι

ὕφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

ΚΑΡ. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύ-
κλωπα 290

μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὥδ' παρενσαλεύων
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων

αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. 295

ΧΟΡ. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν Κύ-
κλωπα

βληχώμενοι, σὲ τουτουὶ πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπα-
λῶντα,

ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που, 300
μέγαν λαβόντες ἡμέμον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑΡ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυ-
κῶσαν,

ἢ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὥς ὄντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐ-
τοῖς, 305

μιμήσομαι πάντας τρόπους·

ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟΡ. οὐκοῦν σὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυ-
κῶσαν

καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἐταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας 311

τὸν Λαοτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγον
τὴν ῥίνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς·

ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

315

ΚΑΡ. ἄγ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
 ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
 ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
 βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
 λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
 μασώμενος τὸ λοιπὸν οὔτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

320

ΧΟΡΟΙ.

ΧΡΕ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ἄνδρες δημόται,
 ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
 ἀσπάζομαι δ', ὅτι ἡ προθύμως ἦκατε
 καὶ συντεταμένως κοῦ κατεβλακευμένως.
 ὅπως δέ μοι καὶ τᾶλλα συμπαραστάται
 ἔσεσθε καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

325

ΧΟΡ. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἀντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
 δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἶνεκα
 ὥστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τῇ κκλησίᾳ,
 αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῷ λαβεῖν.

330

ΧΡΕ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτουὶ
 προσιόντα· δηλὸς δ' ἔστιν ὅτι τοῦ πράγματος
 ἀκῆκοέν τι τῇ βαδίσσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕ. τί ἂν οὖν τὸ πράγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
 Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πεῖθομαι.
 καί τοι λόγος γ' ἦν νῆ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
 ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
 ὥς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
 ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
 χρηστὸν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
 οὐκ οὖν ἐπιχώριόν γε πράγμ' ἐργάζεται.

340

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ· νῆ τοὺς θεούς,
 ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
 ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.

345

ΒΛΕ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὥς λέγουσι, πλούσιος;

ΧΡΕ. ἔσομαι μὲν οὖν ἀντίκα μάλ', ἣν θεὸς θέλη.
ἐνὶ γάρ τις, ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

ΒΛΕ. ποῖός τις; ΧΡΕ. οἶος, ΒΛΕ. λέγ' ἀνύσας ὁ τι
φῆς ποτε.

ΧΡΕ. ἣν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν αἰεί. 350
ἣν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν.

ΒΛΕ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τὸ δ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγίης ἐστ' εἰργασμένου. 355

ΧΡΕ. πῶς δ' οὐδὲν ὑγίης; ΒΛΕ. εἴ τι κεκλοφῶς νῆ Δία
ἐκεῖθεν ἦκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κᾶπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

ΧΡΕ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΒΛΕ. παῦσαι φλυαρῶν, ὦ γάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς. 360

ΧΡΕ. σὺ μὴδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί.

ΒΛΕ. φεῦ· ὥς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγίης ἐστὶν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.

ΧΡΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητρο' ὑγιάνειν μοι δοκεῖς.

ΒΛΕ. ὥς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. 365

ΧΡΕ. μελαγχολᾷς, ὦνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χάραν ἔχει,
ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλον τὶ πεπανούργηχ' ὅτι.

ΧΡΕ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὥς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛΕ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνας;

ΧΡΕ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον. 371

ΒΛΕ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥσπικας; ΧΡΕ. κακο-
δαιμονῶς.

ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;

ΧΡΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛΕ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τάληθές γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι. 375

XPE. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ προῶν μόνον.

ΒΛΕ. ὦ τάν, ἐγὼ τοι τοῦτ' ἀπὸ μικροῦ πάννυ
ἐθέλω διαπραῖξαι πρὶν πνθῆσθαι τὴν πόλιν,
τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

XPE. καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς νῆ τοὺς θεοὺς 380
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.

ΒΛΕ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἰκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικός, κοῦ διοίσοντ' ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὅτιοῦν τῶν Παμφίλου. 385

XPE. οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. ΒΛΕ. τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάννυ πολλὰ κέκλοφας; XPE. οἴμοι τῶν
κακῶν,

ἀπολείς. ΒΛΕ. σὺ μὲν οὖν σεαυτόν, ὥς γ' ἐμοὶ
δοκεῖς. 390

XPE. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὃ μοχθηρὸς σύ,
ἔχω. ΒΛΕ. σὺ Πλοῦτον; ποῖον; XPE. αὐτὸν
τὸν θεόν.

ΒΛΕ. καὶ ποῦ 'στιν; XPE. ἔνδον. ΒΛΕ. ποῦ; XPE.
παρ' ἐμοί. ΒΛΕ. παρὰ σοί; XPE. πάννυ.

ΒΛΕ. οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; XPE. νῆ
τοὺς θεοὺς.

ΒΛΕ. λέγεις ἀληθῆ; XPE. φημί. ΒΛΕ. πρὸς τῆς
Ἑστίας; 395

XPE. νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛΕ. τὸν θαλάττιον λέγεις;

XPE. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

ΒΛΕ. εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

XPE. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. ΒΛΕ. τί φῆς;
οὐ τῷ μεταδοῦναι; XPE. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα
ΒΛΕ. τί; 400

ΧΡΕ. βλέψαι ποιῆσαι νῶ ΒΛΕ. τίνα βλέψαι; φράσον.

ΧΡΕ. τὸν Πλοῦτον ὡς τὸ πρότερον ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ.

ΒΛΕ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡΕ. νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὥς ἔμ' ἤλθεν οὐδεπώποτε.

ΧΡΕ. ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται. 405

ΒΛΕ. οὐκουν ἱατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;

ΧΡΕ. τίς δῆτ' ἱατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;

οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔτ' ἔστ' οὔθ' ἡ τέχνη.

ΒΛΕ. σκοπῶμεν. ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛΕ. οὐδ' ἐμοὶ
δοκεῖ.

ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμεν 410

ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ

κράτιστόν ἐστι. ΒΛΕ. πολὺ μὲν οὖν νῆ τοὺς
θεοὺς.

μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄννε πράττων ἔν γέ τι.

ΧΡΕ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛΕ. σπεῦδέ νυν. ΧΡΕ. τοῦτ'
αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝ. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον 415

τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίῳ κακοδαίμονε,

ποῦ ποῦ; τί φεύγετ'; οὐ μενεΐτον; ΒΛΕ. Ἡρά-
κλεις.

ΠΕΝ. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.

τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,

ἀλλ' οἶον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε 420

οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος. ὥστ' ἀπολώλατον.

ΧΡΕ. σὺ δ' εἴ τίς; ὥχρᾶ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.

ΒΛΕ. ἴσως Ἑρινύς ἐστίν ἐκ τραγωδίας.

βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν.

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας. ΒΛΕ. οὐκοῦν κλαύ-
σεται. 425

ΠΕΝ. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡΕ. πανδοκεύτριαν,
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ

ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἡδίκημένη.

ΠΕΝ. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χάρας ἐκβαλεῖν; 430

ΧΡΕ. οὐκ οὖν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίγνεται;
ἀλλ' ἤτις εἰ λέγειν σ' ἐχορῇ ἀντίκα μάλα.

ΠΕΝ. ἢ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.

ΒΛΕ. ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἢ καὶ τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις αἰεὶ με διαλυμαίνεται; 435

ΠΕΝ. Πενία μὲν οὖν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

ΒΛΕ. ἄναξ Ἀπολλὸν καὶ θεοί, ποῖ τις φύγη;

ΧΡΕ. οὗτος, τί δοῶς; ὃ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; ΒΛΕ. ἥμιστα πάντων. ΧΡΕ. οὐ
μενεῖς; 440

ἀλλ' ἄνδρες δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

ΒΛΕ. Πενία γάρ ἐστιν, ὃ πονήρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέσσετον.

ΧΡΕ. στήθ', ἀντιβολῶ σε, στήθι. ΒΛΕ. μὰ Δί' ἐγὼ
μὲν οὔ.

ΧΡΕ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺν 445
ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἐρημον ἀπολιπόντες ποι φευξόμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.

ΒΛΕ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ' ἀσπίδα 450
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μιαιρωτάτη;

ΧΡΕ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝ. γρούξιν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὃ καθάρματα,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρωῶντ' εἰλημμένω; 455

ΧΡΕ. σὺ δ', ὃ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦς οὐδ' ὅτι οὐν ἀδικουμένη;

- ΠΕΝ. οὐδὲν γάρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
 ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένῳ
 βλέψαι πάλιν; ΧΡΕ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
 εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν 461
 ἀγαθόν; ΠΕΝ. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';
 ΧΡΕ. ὅ τι;
 σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
- ΠΕΝ. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετε
 κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώποις; ΧΡΕ. ὅ τι;
 εἰ τοῦτο δρᾷν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα. 466
- ΠΕΝ. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
 τὸ πρῶτον αὐτοῦ· καὶ μὲν ἀποφῆνῳ μόνην
 ἀγαθῶν ἀπάντων οὕσαν αἰτίαν ἐμὲ
 ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή, 470
 ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.
- ΧΡΕ. ταυτὶ σὺ τολμᾶς, ὦ μιαιφωτάτῃ, λέγειν;
 ΠΕΝ. καὶ σὺ γε διδάσκου· πάννυ γὰρ οἶμαι ῥαδίως
 ἅπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
 εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιήσειν πλουσίους. 475
- ΧΡΕ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρῇξετε;
 ΠΕΝ. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾷν πρὶν ἂν μάθῃς.
- ΧΡΕ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾷν ἰὸν ἰὸν
 τοιαῦτ' ἀκούων; ΠΕΝ. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
- ΧΡΕ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, 480
 εἰ ἂν ἀλῶς; ΠΕΝ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡΕ. καλῶς λέγεις.
- ΠΕΝ. τὸ γὰρ αὐτ', εἰ ἂν ἡττᾶσθε, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.
- ΧΡΕ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἰκοσιν;
- ΒΛΕ. ταύτῃ γε· νῶν δὲ δύο' ἀποχρήσουσιν μόνῳ.
- ΠΕΝ. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'· ἢ τί γὰρ 485
 ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
- ΧΟΡ. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ὃ νικήσετε.
 τηνδὶ

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδῶ-
σετε μηδέν.

ΧΡΕ. φανερόν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γινῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶ-
σιν ὁμοίως,

ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν
ἐστὶ δίκαιον, 490

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τάν-
αντία δήπου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὗρομεν ὥστε
γενέσθαι

βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς
ἅπαν ἔργον.

ἦν γὰρ ὁ Πλούτος νυνὶ βλέψη καὶ μὴ τυφλὸς ὢν
περινοστῇ,

ὥς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοῦκ
ἀπολείπει, 495

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται·
κατὰ ποιήσει

πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε
θεῖα σέβοντας.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ'
ἄμεινον;

ΒΛΕ. οὐδεὶς ἂν· ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ'
ἀνερώτα.

ΧΡΕ. ὥς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διά-
κειται, 500

τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον;

πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι
πονηροί,

ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ
χρηστοὶ

πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
πλεῖστα σύνεισιν.

οὐκ οὖν εἶναι φημ', εἰ παύσαι ταῦτ' ἀμβλέψας
ποθ' ὁ Πλούτος, 505
ὁδὸν ἣν τις ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω
πορίσειεν.

ΠΕΝ. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶσ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ'
οὐχ ὑγιαίνειν

δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παρα-
παίειν,

εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυ-
σιτελεῖν σφῶν.

εἰ γὰρ ὁ Πλούτος βλέψειε πάλιν διανείμειν τ' ἴσον
αὐτόν, 510

οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν
μελετώη

οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντοις
ἐθελήσει

τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχο-
ποιεῖν

ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυ-
λοδεψεῖν

ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Διουῖς θε-
ρίσασθαι, 515

ἢν ἐξῇ ξῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμε-
λοῦσιν;

ΧΡΕ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ
κατέλεξας

οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕΝ. πόθεν οὖν
ἔξεῖς θεράποντας;

ΧΡΕ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δῆπον. ΠΕΝ. τίς δ' ἔσται
πρωτόν ὁ πωλῶν,

ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; ΧΡΕ. κερδαίνειν
βουλόμενός τις 520
ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων ἀν-
δραποδιστῶν.

ΠΕΝ. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδεις οὐδ'
ἀνδραποδιστῆς
κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλου-
τῶν ἐθελήσει
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποι-
ῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν
τᾶλλα τε μοχθεῖν 525
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡΕ.
ἐς κεφαλὴν σοί.

ΠΕΝ. ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ
γὰρ ἔσονται·
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυ-
σίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὅποταν νύμφην
ἀγάγησθον·
οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικι-
λομόρφων. 530
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔσται τούτων πάντων
ἀποροῦντα;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὖπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν
δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα
κάθημαι
διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον
ἔξει.

ΧΡΕ. σὺ γὰρ αν πορίσαι τί δύναί' ἀγαθόν, πλὴν φώ-
δων ἐκ βαλανείου 535

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραῖδίων κολο-
συρτόν;

φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν
οὐδὲ λέγω σοι

ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφα-
λὴν ἀνιῶσιν,

ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ' ἐπα-
νίστω.

πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος·
ἀντὶ δὲ κλίνης 540

στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὗδοντας
ἐγείρει·

καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ
προσκεφαλαίου,

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ'
ἀντὶ μὲν ἄρτων

μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ' ἰσχνῶν
δαφανίδων,

ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος,
ἀντὶ δὲ μάκτρας 545

πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἄρά γε
πολλῶν

ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰ-
τιον οὕσαν;

ΠΕΝ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν
δ' ὑπεκρούσω.

ΧΡΕ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμέν εἶναι
ἀδελφὴν.

ΠΕΝ. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονυσίῳ εἶναι
ὅμοιον. 550

ἀλλ' οὐχ οὗμος τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί',
οὐδέ γε μέλλει.

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἔστιν μη-
δὲν ἔχοντα.

τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις
προσέχοντα,
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ'
ἐπιλείπειν.

ΧΡΕ. ὥς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέ-
λεξας, 555
εἰ φειδάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ τα-
φῆναι.

ΠΕΝ. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμωδεῖν τοῦ σπουδάζειν
ἀμελήσας,
οὐ γιννώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίο-
νας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ιδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ
ποδαγρωῶντες
καὶ γαστροῦδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίνοντες εἰσιν
ἀσελγῶς, 560
παρ' ἔμοι δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκῶδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἀνιστοί.

ΧΡΕ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ
πορίζεις.

ΠΕΝ. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περὶ σφῶν κἀ-
ναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἶκετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ'
ἔστιν ὑβρίζειν.

ΧΡΕ. πάννυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοί-
χους διορύττειν. 565

[ΒΛΕ. νῆ τὸν Δί', εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν
ἐστις.]

ΠΕΝ. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς φήτορας, ὥς
ὁπότε μὲν

ᾧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
 δίκαιοι,
 πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχορῆμ' ἄδι-
 κοι γεγένηται,
 ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολε-
 μοῦσιν. 570

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα
 βάσκανος οὖσα.
 ἀτὰρ οὐχ ἥττον γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτη γε
 κομήσης,
 ὅτιν' ζητεῖς τοῦτ' ἀναπεῖθιν ἡμᾶς, ὥς ἔστιν ἀμεί-
 νων

πενία πλούτου. ΠΕΝ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὐπω
 δύνασαι περὶ τούτου,
 ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡΕ. καὶ πῶς
 φεύγουσί σ' ἅπαντες; 575

ΠΕΝ. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μά-
 λιστα

ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι,
 φρονοῦντας ἄριστα
 αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν προᾶγμ' ἔστι
 δίκαιον.

ΧΡΕ. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ
 κράτιστον·

κακείνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ΒΛΕ. ταύτην δ'
 ἡμῖν ἀποπέμπει. 580

ΠΕΝ. ἀλλ' ὧ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς
 φρένας ἄμφω,
 ὃ Ζεὺς δήπου πένηται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε
 διδάξω.
 εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν
 αὐτὸς ἀγῶνα,

ἵνα τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου
 ξυναγείρει,
 ἀνεκήρουττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφα-
 νώσας 585
 κοτίνῳ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῶ μᾶλλον ἐχοῖν, εἴ-
 περ ἐπλούτει.

ΧΡΕ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον
 ἐκεῖνος.
 φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δα-
 πανᾶσθαι,
 λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἑᾷ
 παρ' ἑαυτῶ.

ΠΕΝ. πολὺ τῆς πενίας προᾶγμ' αἰσχιον ζητεῖς αὐτῷ περι-
 ᾶσαι, 590
 εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτως καὶ φι-
 λοκερδής.

ΧΡΕ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτίνῳ στεφάνῳ στε-
 φανώσας.

ΠΕΝ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὥς οὐ πάντ' ἐστ'
 ἀγὰθ' ὑμῖν

διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡΕ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἐξεστὶν
 τοῦτο πυθέσθαι,

εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ
 αὕτη 595

τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον προσ-
 ᾶγειν κατὰ μῆνα,

τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν
 καταθεῖναι.

ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γούξης
 ἔτι μηδ' ὀτιοῦν.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης.

600

ΠΕΝ. ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ' οἷα λέγει.

ΧΡΕ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

ΠΕΝ. τί πάθω τλήμων;

ΧΡΕ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἄφ' ἡμῶν.

ΠΕΝ. εἶμι δὲ ποῦ γῆς;

605

ΧΡΕ. ἐς τὸν κύφων· ἄλλ' οὐ μέλλειν
χρήσ', ἄλλ' ἀνύειν.

ΠΕΝ. ἦ μὲν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐντανθοῖ
μεταπέμψεσθον.

ΧΡΕ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σὲ δ' εἴαν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν.

610

ΒΛΕ. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν
εὖωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων

τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος

615

λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου

τῶν χειροτεχνῶν

καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.

ΧΡΕ. αὐτὴ μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οἴχεται.

ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὥς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

620

ΒΛΕ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.

ΧΡΕ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὥς νομίζεται,
καὶ τᾶλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον εὐτρεπισμένα.

625

ΧΟΡΟΥ.

ΚΑΡ. ὦ πλεῖστα Θεσείους μεμυστιλημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὥς εὐτυχεῖθ', ὥς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

630

ΧΟΡ. τί δ' ἔστιν ὧ βέλτιστε τῶν σαντοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

ΚΑΡ. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μαῖλλον δ' ὁ Πλούτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἔξωμμάτῳται καὶ λελάμπρυνται κόρας, 635
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.

ΧΟΡ. λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.

ΚΑΡ. πάρεστι χαίρειν, ἣν τε βούλησθ' ἣν τε μή.

ΧΟΡ. ἀναβοάσομαι τὸν εὐπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν. 640

ΓΥ. τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἄρ' ἀπαγγελεῖ
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦς' ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.

ΚΑΡ. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὃ δέσποιν', ἵνα
καυτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶς' αὐτὸ σφόδρα· 645
ὥς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

ΓΥ. καὶ ποῦ'στιν; ΚΑΡ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

ΓΥ. πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

ΚΑΡ. ἄκουε τοίνυν, ὥς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ. 650

ΓΥ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλὴν. ΚΑΡ. μὴ τὰγαθὰ
ἂ νῦν γεγένηται; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

ΚΑΡ. ὥς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κευδαίμονα, 655
πρωτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. ΓΥ. νῆ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.

ΚΑΡ. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἤμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ θυλήματα 660
καθωσιώθη μέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλούτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.

ΓΥ. ἦσαν δέ τινες ἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

- ΚΑΡ.** εἷς μὲν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός, 665
 κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
 ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
 ἔχοντες· ὥς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
 ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
 ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἰσθηται ψόφου, 670
 σιγαῖν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
 καὶ γὰρ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλὰ με
 ἀθάρας χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
 ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γράδιου,
 ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι. 675
 ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερεᾶ
 τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
 ἀπὸ τῆς τραπέξης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
 περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
 εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον· 680
 ἔπειτα ταῦθ' ἤγιζεν εἰς σάκταν τινά. *δαίμων*
 καὶ γὰρ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
 ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρας ἀνίσταμαι.
ΓΥ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
ΚΑΡ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔρωγε μὴ φθάσειέ με 685
 ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
 ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προῦδιδάξατο.
 τὸ γράδιον δ' ὥς ἥσθετό πού μου τὸν ψόφοι,
 τὴν χεῖρ' ὑπερῆρε· κατὰ συρίξας ἐγὼ
 ὁδᾶξ ἐλαβόμην, ὥς παρείας ὦν ὄφεις. 690
 ἢ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
 κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξας ἡσυχῇ,
 ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
 καὶ γὰρ τότε ἤδη τῆς ἀθάρας πολλὴν ἐφλων·
 ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαλλόμην. 695
ΓΥ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν; **ΚΑΡ.** οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἔποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάννυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

ΓΥ. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο. 700

ΚΑΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἰασὼ μὲν γ' ἐπακολουθοῦσ' ἅμα
ὑπερρυθρίασε καὶ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

ΓΥ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑΡ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόν-
τισεν.

ΓΥ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν. 705

ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔρωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αἶ
τάλαν.

ΚΑΡ. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιήει πάντα κοσμίως πάννυ.

ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεΐδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον. 710

ΓΥ. λίθινον; ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώ-
τιον.

ΓΥ. σὺ δὲ πῶς ἐώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῆς; ΚΑΡ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
ὁπᾶς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία. 715

πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκοροδῶν κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυεΐᾳ συμπαραμιννύων ὁπὸν

καὶ σχῖνον· εἶτ' ὅξει διέμενος Σφηττίῳ, 720

κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῶτο μάλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἔφην γ' ἀνᾶξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·

ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας. 725

- ΓΥ. ὥς φιλόπολις τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
 ΚΑΡ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
 καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
 ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
 τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ 730
 κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
 καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόπυσεν.
 ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῶ
 ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί.
 ΚΑΡ. τούτῳ δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ 735
 τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοῦδόκει·
 καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα
 ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
 ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑπ' ἡδονῆς,
 τὸν δεσπότην τ' ἡγαιρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως 740
 ἠφάνισεν αὐτὸν οἷ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεῶν.
 οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
 τὸν Πλοῦτον ἡσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
 ἐργηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
 ἐγὼ δ' ἐπῆνουν τὸν θεὸν πάννυ σφόδρα, 745
 ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
 τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
 ΓΥ. ὅσῃν ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα.
 ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος; ΚΑΡ. ἔρ-
 χεται.
 ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὅσος. 750
 οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
 ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἡσπάζοντο καὶ
 ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
 ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν
 οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι, 755
 ὀφρῦς συνῆγον ἐσκυθρῶπαζόν θ' ἅμα.

οἱ δ' ἡκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
 γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
 ἔμβας γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
 ἀλλ' εἰ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνὸς λόγου 760
 ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
 οὐδείς γὰρ ὑμῖν εἰσιούσιν ἀγγελεῖ
 ὥς ἄλφριτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥ. νῆ τὴν Ἑκάτην, καὶ γὰρ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
 εὐαγγελία σε κριβανωτῶν ὀρμαθῶ, 765
 τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑΡ. μὴ νυν μέλλ' ἔτι,
 ὥς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΥ. φέρε νυν ἰούσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
 ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑΡ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι. 770

ΧΟΡΟΥ.

ΠΛ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
 ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
 χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
 αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἑμαυτοῦ συμφοράς,
 οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον, 775
 τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὀμιλίας
 ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὦ τλήμων ἐγώ.
 ὥς οὐτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
 ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ
 δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι 780
 ἄκων ἑμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδουν.

ΧΡΕ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὥς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι
 οἱ φαινόμενοι παραχορῆμ' ὅταν πράττη τις εὖ.
 νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τάντικνήμια,
 ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοϊάν τινα. 785
 ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
 περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

- ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
 φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
 ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΛ. μηδαμῶς. 790
 ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
 πρῶτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
 πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
- ΓΥ. εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
 ΠΛ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος. 795
 ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
 οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
 ἰσχάδια καὶ τραγάλια τοῖς θεωμένοις
 προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
- ΓΥ. εὖ πάννυ λέγεις· ὥς Δεξίνικός γ' οὐτοσὶ 800
 ἀνίσταθ' ὥς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΙ.

- ΚΑΡ. ὥς ἡδὺν πράττειν, ὦνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,
 καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
 ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
 ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἡδικοηκόσιν. 805
 [οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺν προᾶγμα δῆ.]
 ἡ μὲν σιπύη μεστή' ὅτι λευκῶν ἀλφίτων,
 οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
 ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
 τὰ σκευάρια πλήρη' ὅτιν, ὥστε θαυμάσαι.
 τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι 810
 μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῶον ἰσχάδων.
 ὅξλις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
 χαλκῇ γέγουε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς
 τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὄρεᾶν.
 ὁ δ' ἱπνὸς γέγον' ἡμῖν ἑξαπίνης ἐλεφάντινος. 815
 στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
 χρυσοῖς, ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,

ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ῦν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος, 820
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚ. ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. ΚΑΡ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὐτοσί;

ΔΙΚ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής. 825

ΚΑΡ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὥς ἔοικας, εἶ.

ΔΙΚ. μάλιστ'. ΚΑΡ. ἐπείτα τοῦ δέει; ΔΙΚ. πρὸς τὸν
θεὸν

ἦκω· μεγάλων γὰρ μούστιν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων, 830
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

ΚΑΡ. ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙΚ. κομιδῇ μὲν οὔν. ΚΑΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ'
ἄθλιος.

ΔΙΚ. κομιδῇ μὲν οὔν. ἀγὰρ μὲν ᾤμην οὐς τέως
εὐηργέτησα δεομένους ἔξιν φίλους 835
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
οἱ δ' ἐξετρέποντο κοῦκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.

ΚΑΡ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙΚ. κομιδῇ μὲν
οὔν.

αὐχμὸς γὰρ ὦν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν 840
προσευξόμενος ἦκω δικαίως ἐνθάδε.

ΚΑΡ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

ΔΙΚ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΚΑΡ. μῶν ἐνεμνήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα; 845

ΔΙΚ. οὔκ, ἀλλ' ἐνεργίῳσ' ἔτη τριακαίδεκα.

- ΚΑΡ. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙΚ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
- ΚΑΡ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερεις οὖν; ΔΙΚ. νῆ τὸν Δία.
- ΚΑΡ. χαρίεντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
- ΣΤΚ. οἴμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλα δέιλαιος, 850
καὶ τρεῖς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰοὺ.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκράμαι δαίμονι.
- ΚΑΡ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὃ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν; 855
- ΣΤΚ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἥνπερ μὴ ἄλλῃπωσιν αἱ δίκαι;
- ΔΙΚ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πράγμα γιγνώσκειν δοκῶ. 860
προσέροχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
- ΚΑΡ. νῆ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
- ΣΤΚ. ποῦ ποῦ σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσιν εὐθέως, 865
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἄρχῃς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκὼς.
- ΚΑΡ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; ΣΤΚ. ἐμὲ τουτονί.
- ΚΑΡ. ἡ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
- ΣΤΚ. μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὕγιες ὑμῶν οὐδενός, 870
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε μου τὰ χρήματα.
- ΚΑΡ. ὥς σοβαρός, ᾧ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾶ.
- ΣΤΚ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις.
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον 875
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. ΚΑΡ. οἰμῶς ἄρα σὺ.
- ΔΙΚ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασιν τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ

τοὺς συνοφάντας ἔξολεῖ κακοὺς κακῶς.

ΣΤΚ. οἷμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελαῶς; 880
ἐπεὶ πόθεν θοίματιον εἴληφας τοδί;
ἐχθρὲς δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.

ΔΙΚ. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συνοφάντου δῆγματος. 885

ΣΤΚ. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅτι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

ΚΑΡ. μὰ τὸν Δί' οὐκ οὐκουν τῷ γε σῶ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.

ΣΤΚ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσεται. 890

ΚΑΡ. ὥς δὴ π' ἀληθεία σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.

ΣΤΚ. ἀρνεῖσθον; ἐνδον ἐστίν, ὧ μισρωτάτω,
πολὺν χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ. 895

ΔΙΚ. κακόδαιμον, ὁσφραίνει τι; ΚΑΡ. τοῦ ψύχους γ'
ἴσως,

ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.

ΣΤΚ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστίν, ὧ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἷμ' ὥς ἄχθομαι
ὅτι χρηστός ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς. 900

ΔΙΚ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΤΚ. ὥς οὐδεὶς γ'
ἀνὴρ.

ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀποκρίναί μοι, ΣΤΚ. τὸ τί;

ΔΙΚ. γεωργὸς εἶ; ΣΤΚ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶει;

ΔΙΚ. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΤΚ. ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν
τύχῃ.

ΔΙΚ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; ΣΤΚ. οὐ μὰ τὸν Δία.

ΔΙΚ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν; 906

ΣΤΚ. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων

καὶ τῶν ιδίων πάντων. ΔΙΚ. σὺ ; τί μαθὼν ; ΣΤΚ.
βούλομαι.

ΔΙΚ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὃ τοιχωρῷχε,
εἰ σοι προσήκον μηδὲν εἴτ' ἀπεχθάνει ; 910

ΣΤΚ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἔμαντοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν, ὃ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω ;

ΔΙΚ. εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν ;

ΣΤΚ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
καὶ μὴ' πιτρῆπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ. 915

ΔΙΚ. οὐκ οὖν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἢ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν ; ΣΤΚ. κατηγορεῖ δὲ τίς ;

ΔΙΚ. ὁ βουλούμενος. ΣΤΚ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΔΙΚ. νῆ Δία, πονηρόν τάρρα προστάτην ἔχει. 920
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἄργός ; ΣΤΚ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ.

ΔΙΚ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις ; ΣΤΚ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. 925

ΔΙΚ. κατάθου ταχέως τοῖμά τιον. ΚΑΡ. οὗτος, σοὶ λέγει.

ΔΙΚ. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑΡ. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.

ΣΤΚ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλούμενος. ΚΑΡ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.

ΣΤΚ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. 930

ΚΑΡ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πράττων ἐσθίειν ;

ΣΤΚ. ὀρᾷς ἃ ποιεῖ ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΔΙΚ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν εἶχες μάρτυρα.

ΣΤΚ. οἴμοι περιεῖλημαι μόνος. ΚΑΡ. νυνὶ βοᾷς ;

ΣΤΚ. οἴμοι μάλ' αὖθις. ΚΑΡ. δὸς σὺ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί. 936

ΔΙΚ. μὴ δῆθ' · ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.

ΚΑΡ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται

ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρόπει. 940

ΔΙΚ. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τις; εἰπέ μοι.

ΚΑΡ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῷ.

ΣΤΚ. ἅπειμι· γινώσκω γὰρ ἦττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ 945

καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι ἡ καταλύει περιφανῶς εἰς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πειθῶν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν. 950

ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίξεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκὼς θέρου.
καὶ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

ΚΑΡ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύρας' αὐτὸν λαβὼν 955
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γινώσκεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νῶ δ' εἰσίδωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΙ.

ΓΡ. ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ, 960
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ΧΟΡ. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφίγμενη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὥρικῶς.

ΓΡ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινά.

ΧΡΕ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα. 965
ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρην.

ΓΡ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.

- ΧΡΕ. τί δ' ἔστιν; ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια 970
 ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
- ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ λαχοῦς' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
 ΓΡ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκῳ.
- ΧΡΕ. οὐκ οὖν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
 ΓΡ. ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον, 975
 πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
 καὶ χρηστὸν· εἰ γάρ του δεηθεῖν ἐγώ,
 ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
 ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτουν.
- ΧΡΕ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἐκάστοτε; 980
 ΓΡ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἡσχύνετο.
 ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἦτησ' εἵκοσιν
 εἰς ἱμάτιον, ὅκτω δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
 καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον
 ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρί θ' ἱματίδιον· 985
 πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
- ΧΡΕ. οὐ πολλά τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
 εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἡσχύνετο.
- ΓΡ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισητίας
 αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὔνεκα, 990
 ἵνα τοῦμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνητὸ μου.
- ΧΡΕ. λέγεις ἐρῶντ' ἀνθρώπου ἐκνομιώτατα.
- ΓΡ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
 τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάννυ.
 ἔμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ 995
 καὶ τᾶλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
 ἐπόντα πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
 εἰς ἐσπέραν ἦξιμι, ΧΡΕ. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
- ΓΡ. ἄμῃτα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
 ἐφ' ᾧ τ' ἐκέῖσε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔτι, 1000
 καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΧΡΕ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.

ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἦδεται φακῇ·

πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν. 1005

ΓΡ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι νῆ τῷ θεῷ

ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰετὴν ἐμήν.

ΧΡΕ. ἐπ' ἐκφοράν; ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον

ἔρῳν ἀκοῦσαι. ΧΡΕ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

ΓΡ. καὶ νῆ Δί' εἰ λυπουμένην αἰσθοίτο με,

1010

νηττάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο.

ΧΡΕ. ἔπειτ' ἴσως ἦτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.

ΓΡ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοισι νῆ Δία

ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψέν με τις,

ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

1015

οὔτα σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

ΧΡΕ. μόνος γὰρ ἦδεθ', ὥς ἔοικεν, ἐσθίων.

ΓΡ. καὶ τὰς γε χειρὰς παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.

ΧΡΕ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.

ΓΡ. ὅξειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου,

1020

ΧΡΕ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία.

ΓΡ. τὸ βλέμμα θ' ὥς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

ΧΡ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡπίστατο

γρᾶς καπρώσης τὰφόδια κατεσθίειν.

ΓΡ. ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,

φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις αἰεῖ.

1026

ΧΡΕ. τί γὰρ ποιήσῃ; φράζε, καὶ πεπράζεται.

ΓΡ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ Δία

τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἄντ' εὖ ποιεῖν·

ἢ μηδ' ὅτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν.

1030

ΧΡΕ. οὐκ οὐν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

ΓΡ. ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

ΧΡΕ. ὀρθῶς γε· νῦν δέ σ' οὐκέτι ζῆν οἶεται.

- ΓΡ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὧ φίλτατε.
 ΧΡΕ. οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 1035
- ΓΡ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσῃς.
 ΧΡΕ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὦν τηλίας.
 ΓΡ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
 οὔπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
 ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡΕ. φαίνεται. 1040
 στεφάνους γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται.
- ΝΕΑ. ἀσπάζομαι. ΧΡΕ. σέ φησιν. ΝΕΑ. ἀρχαία φίλη,
 πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νῆ τὸν οὐρανόν.
 ΓΡ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
 ΧΡΕ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑορακέναι. 1045
- ΓΡ. ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
 ΧΡ. τούναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
 μεθύων γάρ, ὥς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
 ΓΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰ τοὺς τρόπους.
 ΝΕΑ. ὧ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί, 1050
 ἐν τῷ προσώπῳ τῶν θυτίδων ὅσας ἔχει.
- ΓΡ. ᾧ ᾧ,
 τὴν δᾶδα μὴ μοι πρόσφερ'. ΧΡΕ. εὖ μέντοι λέγει.
 εἴαν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθήρ λάβῃ,
 ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
- ΝΕΑ. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;
 ΝΕΑ. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα; 1056
- ΝΕΑ. πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΧΡΕ. ἀλλὰ γνώσομαι
 κᾶγωγ'. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
- ΝΕΑ. ἀπότισον· ἓνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
 ΓΡ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς, 1060
 πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
- ΝΕΑ. ὄναιο μέντ᾽, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
 ΧΡΕ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
 εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,

- ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη. 1065
- ΓΡ. γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
- ΝΕΑ. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεται σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
- ΓΡ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὃ βδελυρὲ σύ.
- ΧΡΕ. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν. 1070
ἀλλ', ὃ νεανίσκ', οὐκ ἐὼ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. ΝΕΑ. ἀλλ' ἔργω' ὑπερφιλῶ.
- ΧΡΕ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. ΝΕΑ. τί κατηγορεῖ;
- ΧΡΕ. εἶναι σ' ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι
πάσαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075
- ΝΕΑ. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι. ΧΡΕ. τὸ τί;
- ΝΕΑ. αἰσχυρόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ ποιεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.
- ΧΡΕ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιότις ἴσως 1080
εἶναι μετ' αὐτῆς. ΓΡ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
- ΝΕΑ. οὐκ ἄν διαλεχθεῖν διεσπλεκωμένην
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων.
- ΧΡΕ. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἡξίους
πίνειν, συνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα. 1085
- ΝΕΑ. ἀλλ' ἐστὶ κομιδὴ τρυγῆ παλαιὰ καὶ σαπρὰ.
- ΧΡΕ. οὐκοῦν τρυγοίπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
- ΝΕΑ. ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦσδ' οὓς ἔχω.
- ΓΡ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1090
- ΝΕΑ. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. ΧΡΕ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται. ΝΕΑ. πάννυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίπτουν χρόνον.
- ΓΡ. βάδιξ'. ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
- ΧΡΕ. ὥς εὐτόνως, ὃ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον 1095
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΥ.

- ΚΑΡ.** τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλανσιᾶ. **ΕΡΜ.** σέ τοι λέγω,
ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. **ΚΑΡ.** οὗτος, εἰπέ μοι, 1100
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτως σφόδρα;
- ΕΡΜ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἴτ' ἀνέωξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἴτα τὴν κῦνα, 1105
ἔπειτα σαντόν, εἴτα τὴν ὕν. **ΚΑΡ.** εἰπέ μοι,
τί δ' ἔστιν; **ΕΡΜ.** ὁ Ζεὺς, ὦ πονηρέ, βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκνῆσας τρύβλιον
ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
- ΚΑΡ.** ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων γίγνεται. 1110
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; **ΕΡΜ.** ὅτιν δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἰργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἔν 1115
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. **ΚΑΡ.** μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
- ΕΡΜ.** καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἥττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κάπιτέτριμμαι. **ΚΑΡ.** σωφρονεῖς.
- ΕΡΜ.** πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίαις 1120
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
- ΚΑΡ.** οὐκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν 1124
ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; **ΕΡΜ.** οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἔν τετράδι πεπεμμένον.
- ΚΑΡ.** ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς

- ΕΡΜ. οἷμοι δὲ κωλῆς ἦν ἐγὼ κατήσθιον·
 ΚΑΡ. ἀσκωλίαξ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
 ΕΡΜ. σπλάγχνων τε θερμοῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον. 1130
 ΚΑΡ. ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν.
 ΕΡΜ. οἷμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
 ΚΑΡ. ταύτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;
 ΕΡΜ. ἄρ' ὠφελήσαις ἂν τι τὸν σαντοῦ φίλον;
 ΚΑΡ. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν. 1135
 ΕΡΜ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
 δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
 ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
 ΕΡΜ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
 ὑφέλοι', ἐγὼ σ' ἂν λανθάνειν ἐποιοῦν ἀεί. 1140
 ΚΑΡ. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτός, ᾧ τοιχωρῶχε.
 ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
 ΕΡΜ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
 ΚΑΡ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
 ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ: 1145
 ΕΡΜ. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
 ἀλλὰ ξύννοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
 ΚΑΡ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
 ΕΡΜ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολὺ.
 ΚΑΡ. τί δέ; ταῦτο μολεῖν ἀστεῖον εἶναι σοι δοκεῖ; 1150
 ΕΡΜ. πατρὶς γὰρ ἐστὶ πᾶς ἔν' ἂν πράττη τις εὖ.
 ΚΑΡ. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὧν;
 ΕΡΜ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἰδρῦσασθέ με.
 ΚΑΡ. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
 ΕΡΜ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. ΚΑΡ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
 Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν; 1156
 ΕΡΜ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. ΚΑΡ. δόλιον; ἥκιστα γε·
 οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.
 ΕΡΜ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑΡ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,

ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι. 1160

ΕΡΜ. ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἔρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικόν τε καὶ γυμνικόν.

ΚΑΡ. ὥς ἀγαθόν ἐστ' ἐπαννυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον. 1165
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγραφθαι γράμμασιν.

ΕΡΜ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσία; ΚΑΡ. καὶ πλὴνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλάς,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς. 1170

ΧΟΡΟΙ.

ΙΕΡ. τίς ἂν φράσειε ποῦ ἔστι Χρεμύλος μοι σαφῶς;

ΧΡΕ. τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε; ΙΕΡ. τί γὰρ ἄλλ' ἢ κα-
κῶς;

ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός. 1175

ΧΡΕ. ἢ δ' αἰτία τίς ἔστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;

ΙΕΡ. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἄξιοι. ΧΡΕ. τίνος οὕνεκα;

ΙΕΡ. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἦκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθεῖς, ὁ δέ τις ἂν 1180

δίκην ἀποφυγών· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
καμέ γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἰς
θύει τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μυρίοι.

ΧΡΕ. οὐκ οὖν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις; 1185

ΙΕΡ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἑάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν.

ΧΡΕ. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἣν θεὸς θέλη.
ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,

αὐτόματος ἐλθών. *ΙΕΡ.* πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέ-
γεις. 1190

ΧΡΕ. ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περιμένε,
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος,
τὸν ὀπισθόδομον αἰὲ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότης τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
ἴν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. *ΙΕΡ.* πάννυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χρη. *ΧΡΕ.* τὸν Πλοῦτον ἔξω τις
κάλει. 1196

ΓΡ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; *ΧΡΕ.* τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἰδρυσόμεθα, λαβοῦς' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἤλθες αὐτὴ ποικίλα.

ΓΡ. ὦν δ' οὐνεκ' ἤλθον; *ΧΡΕ.* πάντα σοι πεπράξεται.
ἦξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἐσπέραν. 1201

ΓΡ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νῆ Δί' ἐγγυᾶ σύ μοι
ἦξειν ἐκεῖνον ὥς ἐμ', οἴσω τὰς χύτρας.

ΧΡΕ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τάναντία
αὐται ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις 1205
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

ΧΟΡ. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνα-
χωρεῖν
εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας
ἔπεσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ.ΩΛΤΑΤΤΕ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΠΑΛΑΤΕΣ